

પ્રસ્તાવના.

સર્વ શુદ્ધ જૈન બાંધવોને માલમ થાય જે આ “ આનંદઘન-
જી મહારાજની ચોવીશી ” વિસ્તારિત અર્થ વાલી, પ્રથમ ત્રીમ-
સિંહ જાણ્યે “ પ્રકરણરત્નાકર ” નામના પ્રથમ જાગતાં ગ્રંથમાં
ઠાપેલ હતી. તે પ્રથમ જાગ સર્વે લખી ગયાથી, અને આમજકુર
ગ્રંથની, ઘણો વચ્ચત અથો માંગણી અવાથી, અમોયે આ જૂદો
ગ્રંથ ઠપાવ્યો છે. તેમાં, કેટલા એક દષ્ટિ દોષ અને બુદ્ધિ દોષ
રહી ગયા હશે, તેનું અવલોકન કરીને સર્વ શ્રેષ્ઠ પુરુષો દ્વમા પૂ-
ર્વક સુધારીને વાંચશે, એવી અમારી પૂર્ણ આશા છે. કેમકે જેમ
બાલક પોતાના જનની તથા જનકની આગલ જો પણ બોવનું
તોતનું બોલે તોપણ તેજ દ્વમાં કરી સુધારી લઈને આનંદયુક્ત
મુખમુદ્રાવડે અધિક પ્રેમ દર્શાવે છે. તેમજ અમારા આકૃત્યમાં
કોઈ પ્રકારની ન્યૂનતા જોઈને પૂર્વોક્ત ઉત્તમ પુરુષો અમારા જ-
પર દ્વમા કરીને પુત્રવત્ પ્રેમ દર્શાવશે એવી અમારી વિજ્ઞાપના છે.

શ્રાવક

ત્રીમસિંહ માણેકના
કાર્યપ્રવર્તકો.

મુંબઈ તા. ૨૨ મી જાનેવારી
સને ૧૯૦૨

પ્રસ્તાવના.

સર્વ શુદ્ધ જૈન બાંધવોને માલમ થાય જે આ “ આનંદઘન-
જી મહારાજની ચોવીશી ” વિસ્તારિત અર્થ વાલી, પ્રથમ ત્રીમ-
સિંહ જાણ્યે “ પ્રકરણરત્નાકર ” નામના પ્રથમ જાગનાં ગ્રંથમાં
ઘપેલ હતી. તે પ્રથમ જાગ સર્વે લખી ગયાથી, અને આમજકુર
ગ્રંથની, ઘણો વચ્ચત અથો માંગણી અવાથી, અમોયે આ જૂદો
ગ્રંથ ઘપાવ્યો છે. તેમાં, કેટલા એક દષ્ટિ દોષ અને બુદ્ધિ દોષ
રહી ગયા હશે, તેનું અવલોકન કરીને સર્વ શ્રેષ્ઠ પુરુષો હ્રમા પૂ-
ર્વક સુધારીને વાંચશે, એવી અમારી પૂર્ણ આશા છે. કેમકે જેમ
વાલક પોતાના જનની તથા જનકની આગલ જો પણ વોચરું
તોતરું વોલે તોપણ તેજ હ્રમાં કરી સુધારી લઈને આનંદયુક્ત
મુખમુજાવડે અધિક પ્રેમ દર્શાવે છે. તેમજ અમારા આકૃત્યમાં
કોઈ પ્રકારની ન્યૂનતા જોઈને પૂર્વોક્ત ઉત્તમ પુરુષો અમારા ઉ-
પર હ્રમા કરીને પુત્રવત્ પ્રેમ દર્શાવશે એવી અમારી વિજ્ઞાપના છે.

મુંબઈ તા. ૨૨ મી જાનેવારી
સને ૧૯૦૨

શ્રાવક
ત્રીમસિંહ માણેકના
કાર્યપ્રવર્તકો.

अनुक्रमणिका.

अंक	विषय	पृष्ठ.	अंक	विषय	पृष्ठ.
१	मंगलाचरण	१	१५	श्रीअनंतनाथजिन स्त.	५०
२	श्रीजगन्नाथजिन स्तवन.	१	१६	श्रीधर्मनाथजिन स्तवन.	६३
३	श्रीअजितजिन स्तवन.	५	१७	श्रीशान्तिनाथजिन स्तव.	६५
४	श्रीमंजवजिन स्तवन.	५	१८	श्रीकुंशुनाथजिन स्तवन.	७७
५	श्रीअजितनंदजिन स्तवन.	१४	१९	श्रीअरुनाथजिन स्तवन.	८३
६	श्रीमुमतिजिन स्तवन.	१८	२०	श्रीमहिनाथजिन स्तव.	८५
७	श्रीप्रद्युम्नजिन स्तवन.	२१	२१	श्रीमुंनिमुव्रतजिन स्तव.	९६
८	श्रीमुपार्थजिन स्तवन.	२५	२२	श्रीनमीनाथजिन स्त.	१०३
९	श्रीचंद्रप्रजिन स्तवन.	२९	२३	श्रीनेमीनाथजिन स्त.	११३
१०	श्रीमुचुक्तिनाथजिन स्त.	३४	२४	श्रीपाश्वनाथजिन स्त.	१२४
११	श्रीशिवदत्तनाथजिन स्त.	३९	२५	श्रीमहाविरजिन स्तव.	१२८
१२	श्रीश्रेयांशजिन स्तवन	४०	२६	श्रीपाश्वनाथजिन स्तु.	१३१
१३	श्रीवामुपुन्यजिन स्तवन.	४९	२७	श्रीमहाविरजिन स्तुति.	१३७
१४	श्रीविमलनाथजिन स्त.	५३			

एति अनुक्रमणिका समाप्त

श्रीगौतमगुरुन्योनमः

अथ

श्रीआनंदघनकृत ऋषजप्रमुखचोवीसजिनस्तुति
वालाबोधसहितप्रारंभकरियेवैयें ॥

दोहा

चिदानंदआनंदमय चिदरूपिअविकार ॥ सिद्धबुद्धसुविशुद्धतुं तुं
जगपरमाधार ॥ १ ॥ तुळकृपावताथी करुं ज्ञापाज्ञापारूप ॥ त-
वनाजिनबावीसनी आनंदघनरसकूप ॥ २ ॥ राजरुद्रिजेमदेखी-
ने कुमककरेमनआस ॥ बुद्धिरुद्रिविणहुं कुमक अरथराजरुद्रिरा-
स ॥ ३ ॥ आशयआनंदघनतणो अतिगंजिरऊदार ॥ बालक-
बाहपसारिजिम कहेऊदधिविस्तार ॥ ४ ॥ तेममनोरथमुळमनेबुद्धि
विणकिमथाय ॥ गुरुकृपाथीगहननग पंगुपारलंघाय ॥ ५ ॥ सीज्ञापा
ज्ञापातणी कोएहेबुंकहिदेय ॥ पीस्यानूं सुं पीसबूं पीसेठाणनलेय ६

॥ अथ श्रीऋषज जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ रागमारुकरमपरिक्षाकरणकुमरचढ्योरेणदेशी ॥

ऋषजजिनेश्वरप्रितममाहरोरे ॥ ओरनचाहुं रेकंत ॥ रीऊथो
साहेबसंगनपरिहरेरे ॥ जागेंसादिअनंत ॥ ऋषज ७ ॥ १ ॥

अर्थ-इहां कोइ पूछे जे ए तवनो केटलाना भलवाथी अथी
तेने कहेठे जे शुद्ध चेतना श्रद्धासखीने पोताना घरनी वातो ५

उति कहेने के हे मणि, मारा जर्तारनो वृत्तात सांजद्वनाथी मारा
घरनो सर्व वृत्तांत तुं पोतानीमेले समजी जइस केमके पोतानो
जर्तार स्त्रीना कथनमां होय तो बीजातो होयज माटे बीजा
सर्व मारा कथनमां एक जर्तारने पत्रवाडे ते ते मारो जर्तार
रूपनदेव रागादिकें शून्य एवो जर्तार पामिने हुं श्रोरशब्दें रा-
गादिक परिणित्यें परिणम्या एवा देवोने जर्तारपणे वांनु नही
ते माग जर्तारनो एवो स्वभावज ते जे माराविना बीजा कांउथी
एनुं रंजन आयज नही एटले जे दिवमथी मारामाथें रीक्यो ते
ते दिवमथी आजपर्यंत मारा माहेव मारो मंध केवारें मुक्यो नथी
तेम आवने काळें मुकमे पाण नही अनेदरूपें मिट्यो केवारें निज
आव नही तेथीज माग माहेवनो रीकवानो मादि अनंततांगो
प्रयत्नमां कथोते शुद्धस्वभाव प्रगथ्यो ते मादि अने ते स्वभा-
व त्रिकाळें अक्षय माटे अनंत अथवा धीतरगपणे प्रतीत कथो
ते मादि अने तन् स्वभाव स्वर्गपनावावि तन्मयिभाव आच-
रण हेतुयें करी अथो ते अनंत तेथी मारो माहेव रीक्या पत्रे
विहट वामां मनजेज नही ॥ १ ॥

प्रीतमगाडे जगमांसहुकरे ॥ प्रीतमगाडेनकोय ॥ प्रीतम
गाडेनिस्पाधिकहीरे। मोपाधिकधनकोय ॥ उप० ॥ ७ ॥

अर्थ - इथे सांकोत्तर प्रीति तेने सांकोत्तर प्रीति पठें दृष्ट कथो
ज्जो केहेने जगमांस अन्योन्य प्रीति वधाग्या माटे समस्त जग-
नकार, जीव पुरु पुरु नी सगळें संबंध कोणे पांनु ते प्रीतीना मि-
ष्टाने विचार कोणें ते हे श्रद्धा, माग जर्तारना प्रीतनी ते

रीत तेमां.तो एवी सगाइ संबंधमात्र कोय नथी केमके मारा ज-
 र्तारनी प्रीत ते स्वज्ञावनुं मिलापठे माटे निरुपाधिक प्रीति ठे
 अने सिद्धांतमांपण प्रीतीनी रीत उपाधि रहित कहीठे तो हे
 श्रद्धा, विज्ञाविठतो स्वज्ञावि रुषज परमात्मा साथें सोपाधिक
 प्रीत करवा वांठतो स्वज्ञावनी प्राप्तिबंधी रुषजजिननी प्रीति-
 रूप परम धनने खोवे एटले आत्मगुणनो नाश करे ॥ १ ॥

कोइकंतकारणकाष्टज्झणकरेरे ॥ मलसुकंतनोधाय ॥ एमे
 लोनविकहियेंसंजवेरे ॥ मेलोठामनठाय ॥ रुषज ७ ॥३॥

अर्थ-फरि सोपाधिक प्रीतपद्धना दृष्टांतथी निरुपाधिक प्रीत-
 प्रद्व दृढ करेठे जे हे श्रद्धा, कोइक स्त्री जर्तारने मिलवावास्ते
 काठ चढे एटले सति थाय अथवा पक्षांतरें कोइ कमतवादि नि-
 रंजन जर्तारने मलवासारुं पंचाग्निजंपापात समाधि करे शामाटे
 जे धाय के० दोडीने तुरत कंतने मलसुं तथा धरतिमां पेसवुं इ-
 त्यादिक महाकष्टोने करवे निरंजनथी तुरत मलिसुं परंतु ए रीतें
 तो जर्तारनो मलवो त्रणे काळमां संजवतो नथी केमके अमुक
 गतिमां तुंपण जाजे अने हुंपण तेज गतिमां तेज स्थानकें आवीस
 एवा विचारथी अग्निमां जस्म थयी वली मरवुं ए मेलानो ठाम
 स्थान नही एमज निश्चें थाय नही तथा पंचाग्नि जंपापातादिकें मर-
 ण पामे तेपण वालमरण माटे सिद्ध स्थानकने निश्चेंथी नहीज मिलेइ
 कोइपतिरंजनअतिघणोतपकरेरे ॥ पतिरंजनतनताप ॥ एप
 तिरंजनमेंनविचितधखुरे ॥ रंजनधानुमिलाप ॥ रुषज ॥४॥

अर्थ-वली हे श्रद्धा, मारा रुषज जर्तारथी मिलवा माटे कोइ-

इति कहेते के हे सखि, मारा जर्तारनो वृत्तात सांजदवाथी मारा
 घरनो सर्व वृत्तांत तुं पोतानीमेले समजी जइश केमके पोतानो
 जर्तार खीना कथनमां होय तो बीजातो होयज माटे बीजा
 सर्व मारा कथनमां एक जर्तारने पत्रवाडे ते ते मारो जर्तार
 रूपजदेव रागादिकें शून्य एवो जर्तार पामिने हुं ओरद्वन्द्वे रा-
 गादिक परिणतिवें परिणम्या एवा देवोने जर्तारपणे बांडु नही
 ते मारा जर्तारनो एवो स्वप्नावज ते जे माराविना बीजा कोइथी
 एनुं रंजन आयज नही एटले जे दिवसथी मारानाथें रीऊथो ते
 ते दिवसथी आजपर्यंत मारा साहेवें मारो संघ केवारें मूक्यो नथी
 तेम आवते कालें मूकसे पण नही अजेदरूपें मिट्यो केवारें जिन
 आय नही तेथीज मारा साहेवनो रीऊवानो सादि अनंतज्ञांगो
 प्रवचनमां कह्योते शुद्धस्वप्नाव प्रगथ्यो ते सादि अने ते स्वप्ना-
 व त्रिकालें अद्वय माटे अनंत अथवा बीतरागपणे प्रतीत कह्यो
 ते सादि अने तत् स्वप्नाव स्वरूपताजावि तन्मयिप्ताव आव-
 रण हेतुवें करी अयो ते अनंत तेथी मारो नाहेव रीऊया पत्रे
 विवड वामां समजेज नही ॥ १ ॥

प्रीतसगाईरेजगमांसहुकरेरे ॥ प्रीतसगाईनकोय ॥ प्रीतस
 गाईरेनिरूपाधिककहीरे ॥ सोपाधिकधनखोय ॥ जप ॥ १ ॥

अर्थ— इहे लोकोत्तर प्रीति तने लौकिक प्रीत पदें दृढ करतो
 कर्ता केहेते जगतमां अन्योन्य प्रीत वधारवा माटे समन्त जग-
 तवासी जीव पुत्र पुत्रीनी सगाइ संबंध करेते परंतु ते प्रीतीना मि-
 लापने विचारी जोउंडुं तो हे श्रद्धा, मारा जर्तारना प्रीतनी जे

रीत तेमां तो एवी सगाइ संबंधमात्र कोय नथी केमके मारा जं-
 च्छार्नी प्रीत ते स्वजावनुं मिलापठे माटे निरुपाधिक प्रीति ठे
 अने सिद्धांतमांण प्रीतीनी रीत उपाधि रहित कहीठे तो हे
 श्रद्धा, विजाविठतो स्वजावि ऋषज परमात्मा साथे सोपाधिक
 प्रीत करवा वांठतो स्वजावनी प्राप्तिबंधी ऋषजिननी प्रीति-
 रूप परम धनने खोवे एटले आत्मगुणनो नाश करे ॥ १ ॥

कोइकंतकारणकाष्टज्ञदणकरेरे ॥ मलसुकंतनोधाय ॥ एमे
 लोनविकहियेंसंज्ञवेरे ॥ मेलोठामनठाय ॥ ऋषज ॥ ३ ॥

अर्थ—फरि सोपाधिक प्रीतपहना दृष्टांतथी निरुपाधिक प्रीत-
 प्रद दृढ करेठे जे हे श्रद्धा, कोइक स्त्री चत्तारने मिलवावास्ते
 काठ चढे एटले सति थाय अथवा पहांतरे कोइ कमतवादि नि-
 रंजन चत्तारने मलवासारुं पंचाग्निजंपापात समाधि करे शामाटे
 जे धाय के० दोडीने तुरत कंतने मलसुं तथा धरतिमां पेसवुं इ-
 त्यादिक महाकष्टोने करवे निरंजनथी तुरत मलसुं परंतु ए रीतें
 तो चत्तारनो मलवो त्रणे कालमां संजवतो नथी केमके अमुक
 गतिमां हुंपण जाजे अने हुंपण तेज गतिमां तेज स्थानके आवीस
 एवा विचारथी अग्निमां जस्म थयी वली मरवुं ए मेलानो ठाम
 स्थान नही एमज निश्चै थाय नही तथा पंचाग्नि जंपापातादिके मर-
 ण पामे तेपण वालमरण माटे सिद्ध स्थानकने निश्चैथी नहीज मिलेरे
 कोइपतिरंजनअतिघणोतपकरेरे ॥ पतिरंजनतनताप ॥ एप
 तिरंजनमेंनविचितधखुरे ॥ रंजनधातुमिलाप ॥ ऋषज ॥ ४ ॥

अर्थ—वली हे श्रद्धा मारा ऋषज चत्तारथी मिलवा माटे

क क्रियारुची जीव ते मारापतिने रंजन के० राजी करवामाटे अ
 त्यंत घणो तप करे तेथी पण मारो नर्तार राजी थाय नही के
 मके जे एकांत तपस्या तेतो तनताप के० मात्र शरीरने तपाववुं
 ठे माटे ए रीतें तपस्यादिक बाह्य करणियें मारा पतिने राजी क
 रवुं ते हे श्रद्धासखी, में चित्तमां न धाखुं एटले न ठेराव्युं केमके
 मारा नर्तारने राजी करवानी रीततो धातु मिळाप जेवी एटले
 तेनी धातु प्रकृतिठे तो तेवी प्रकृतिवंत ठतो मिले तेथी राजी थाय
 कोइकहेलीलारेअलखअलखतणीरे ॥ लखपूरेमनआसा ॥
 दोष रहितनेलीलानविघटेरे ॥ लीलादोषविलास ॥ ४०५ ॥

अर्थ—बलि केइक इश्वरवादी एम कहेठे के अलख जे परमे-
 श्वर तेनी लीला ते अलख के० लखि जाय नही जाणी जाय नही
 तेमाटे अलख नाम कहेठे तेने पोतानी शक्ति फोरवीने लीला-
 नी परमकारणीचूत माया रची ते सर्व जगतनुं चटन विचटनरूप
 लीलांनुं लखवुं जाणवुं तेज जनना मननी लाखोगमे आशा पूरेठे
 पण हे श्रद्धा सखी जे एवुं कहेठे ए पण बाधक वचन ठे केमके जे
 रागादि दोषें रहित न होय तेने अलख केवाय नही अने अलख
 कही फरि तेने लीला केवी ए घटमान नथी केमके जे लीला
 ते तो दोषनुं विनास लेहेर ठे माटे रागादि दोषविना लीलानो
 विलास नज होय तो अलख कहि फरी परमेश्वरने लीला ठेराव-
 वी एतो घेहेलीनुं पहिरणो साचो एम अयुं ॥ ५ ॥

चित्तप्रसन्नेरेपूज फलकहुंरे ॥ पूजअखंभितएह ॥ कपटर
 हितथयीआतमरपणारे ॥ आनंदधनपदरेह ॥ ४०॥ ६ ॥

અર્થ-તેથી હે શ્રદ્ધા તપસંયમનિયમ વ્રતપાલન એ તારી લીલા છે અથવા તું તપસંયમાદિક કીધા વિનાજ લાખો ગમેના મનની આશાનો પૂરણહારનો એવી આધીનતાનું જાપવું તે પૂજન નહીં પણ જે ચિત્તની પ્રસન્નતા આદ્યાદિપણું તેજ પૂજનની સફલતા છે જો અર્ચનું તંદુલ વસ્ત્ર ધૂપ દીપ નૈવેદ્ય ફલ જલ ફૂલ કેશર ચંદનાદિ સર્વ સામગ્રી અર્ચનું થતે ચિત્તની પ્રસન્નતા જે શુદ્ધિજાવ તેને અર્ચાવે તે અર્ચનું પૂજા નહીં જે શુદ્ધિ જાવ તેજ અર્ચનું પૂજા જાણવી માટે હે સખી, જે પ્રાણી આનંદઘન પદ પામવાની ચિત્તમાં અજિલાપા કરે તે પ્રાણી મારા રૂપજ જતારથી કપટ-રહિત નિષ્કપટી થયી બહિરાત્માપણોમૂકી અંતર આત્માવંત થતો થિર સ્વર્ચાવે પરમાત્મસ્વરૂપને પોતાના આત્મામાં ચિંતવે એ રીતે રૂપજ પરમેશ્વરથી આત્માનું અર્પણ કરે તે પ્રાણી આનંદશબ્દે જ્ઞાનાનંદનું પદ જે મુક્તિપદ તેની રેહ કે જે રેખા એટલે મિલાપ થતે સિદ્ધ છે ॥ ૬ ॥ ઇતિ રૂપજ જિનસ્તવનં સમાપ્તં ॥

॥ અથ શ્રીઅજિતજિનસ્તવનં ॥

રાગઆસાઝંરીમારુંમનમોહુંરે શ્રીવિમલાચલેરે એ દેશી
પંથડોનિહાલુંરેવીજાજિનતણોરે॥અજિતઅજિતગુણધામ
॥જેતેંજીત્યારેતેણેહુંજીતેંરે॥પુરુષકિસ્યુંમુજનામ॥પંથ ૦૧

અર્થ-આનંદઘન સુમતિ પ્રતેં કહેઠે જે વીજા અજિતજિનનું પંથ કે જે માર્ગ પ્રવર્તના તે યૂથત્રણ મૃગનીપરેં નિહાલું કે જે જોઈતું એટલે જે માર્ગ પ્રવર્તને અજિતપ્રજુ નિર્વાણ પદ પામ્યા તે માર્ગને ગવેપૂંતું તે અજિતનાથ કેવા છે કે જવ્યરાસીવિના પ્રાણી માત્રે

जित्या न जाय तेवा अनंत ज्ञानदर्शनादिक जे गुण तेना धाम ठे
 एवा परमेश्वरश्री सुमतिवंत ठतो आनंदधन कहेठे जेहे अजित-
 जिन जे राग द्वेषमोहादिक वैरीउने तमे एकले जीत्या तेणे राग
 द्वेषादिकें मुजने जीति लीधो एटले ते रागादिकें मुजने हराव्यो
 तो हे परमेश्वर मारुं पुरुष नाम शुं. एटले धर्मविना धर्मनी उल-
 खाण शानी जिम तमें एकले पुरुषत्वधर्में रागादिकने जीत्या तेम हुं
 जीत्यो हंत तो हुं पण पुरुष केवात ते तो न जीत्यो माटे मारो
 पुरुष नाम नही ॥ १ ॥

चर्मनयणकरीमारगजोवतोरे ॥ जूलोसयलसंसार ॥ जेणे
 नयणेकरीमारगजोइयेंरे ॥ नयणतेदीव्यविचार ॥ पंथ ॥ २ ॥

अर्थ—हे परमेश्वर, चर्मचक्षुयेंकरी अथवा बाह्य दृष्टीयेंकरी
 तमारो मार्ग जे आत्मिक स्वरूपरूप वीतराग परिणतियें परिणाम्यो
 परमात्मा धर्में धर्मितमार्गें जोवतो अको समस्त संसारमात्र जूली
 ज रह्यो ठे एटले बौध नैयायक सांख जैमनीय वैशेषकादिक म-
 तममत्वी एकांतवादी सर्व तमारा मार्गने जूली. रह्या ठे माटे हे
 परमेश्वर, जे नेत्रें करी तमारो मार्ग जे शुद्धस्याघाद परमामृतमयी
 जैनदर्शन आत्मिकस्वरूप साक्षात्कार करवामाटे असाधारण
 कारण एवो मार्ग देखी शकियें तेतो दीव्य के० ज्ञानरूप नेत्रज
 विचार के० जाण एटले अजित परमेश्वरनो मार्ग ते ज्ञानरूप
 चक्षुग्रीज जोवाय ॥ २ ॥

पुरुषपरंपरअनुज्ञवजोवतारे ॥ अंधोअंधपुलाय ॥ वस्तु
 विचाररेजेओआगमेंकरीरे ॥ चरणधरणनहीठाय ॥ पंथ ३

अर्थ—वली हे सुमति, पुरुषोनी परंपरा जे श्रेणी एटले माळा-
नां मणियांने अनुक्रमें इहां सुधर्मास्वामी प्रज्ञवास्वामी सञ्ज्ञवा-
दिकनी अपेक्षायें एकथन नथी पण गह्वोना विज्ञेद कारक मत-
ममत्वी परजवनी बीकथी अणरुता गह्वस्थापते परंपरा थापी एवा
पुरुषोने अनुजव के० विचारी जोइयें तो उत्तर पदनो दृष्टांत
साक्षात् संज्ञवे ठे एटले अंधोअंधपहंनित्ता पूरमज्ज्ञानगह्वइ एवं
सुयगडांगना पहेलाश्रुतस्कंधने बीजे अध्ययने कह्युं ठे माटे जेम
आंधलो आंधलाने गामांतरें पोचडवावां ठे पण पोची शके नही
तेथी ग्याननेत्र तथा पुरुष परंपरा ए वे कारण मार्ग पामवानातो
निर्धक थया अने आगम जे सिद्धांत तेथी जो वस्तु के० तत्ववि-
चारणा करियें तो जे रीतें, अजित परमेश्वर प्रवर्त्या तेवो तेणें
मार्ग ज्ञाथ्यो तेमां संपूर्ण प्रवर्तवुं तो वेगळुं रहुं पण तेमां चरण
के० पग मूकवुं तेपण ठाम ठेकाणे पडवुंज कठण ठे एटले ते प्रमाणे
पग मात्र प्रवर्तवुं पण कठिण ठे ॥ ३ ॥

तर्कविचारेंरेवादपरंपरारे ॥ पारनपहोचेकोय ॥ अजिमतेंव
स्तुवस्तुगतेंकहेरे ॥ तेविरलाजगजोय ॥ पंथ ० ॥ ४ ॥

अर्थ—वली हे सुमति, तर्कविचारें जो मार्गने विचारुं तो एक
कथन ते ऊपर बीजुं ते ऊपर त्रीजुं एम कथननी परंपरा एटले
कथन ऊपर कथन चाळ्युं जाय एवी वादनी परंपरा जोतां तो
मारो जन्म विती जाय तोपण पारन पामुं ते हुं तो शी गणतिमां
पण कोइथी पारनपोचाय तो हे सुमति, अजिमतें के० पामवा-
योग्य जे वस्तु के० पदार्थ ते जिन मार्गि सिद्धांतनेविषे गतशब्दें

जिम रह्युं ठे तिमनुंतिम कहे पण एक अक्षर हिनाधिक न कहे
 तेवा प्राणी जगतनेविषे केइक विरलाज तुंजोय के० देख एटले यशो
 विजय ऊपाध्यायजीपण एमज कहेठे जे शुद्धज्ञापकनी बलिहारी ४
 वस्तुविचारेंरेदीव्यनयणतणोरे ॥ विरहपड्योनिरधार ॥
 तरतमजोगेरेंतरतमवासनारे ॥ वासितबोधआधार ॥५॥

अर्थ-माटे जेणे करी वस्तुनो यथार्थ स्वरूप विचारुं एवा जे
 ज्ञानरूप नेत्र तेनुं तो रागादिकें करी विरह के० अंतर निरधार के०
 निश्चैथी पड्युं एटले मारुं आत्मज्ञानरूपनेत्र फूटि गयुं अथवा बीजे
 पड्ये वस्तु के० तत्वविचारें विचारीयें तो दीव्यनयणते केवलज्ञानी-
 विना शुद्ध मार्ग न पामियें ते केवलज्ञानीनो निश्चैथी विरह पड्यो
 माटे हे सुमति, चर्मनेत्र पुरुषपरंपरा आगमथी रहस्यनुं विचार शुद्ध
 कथक केवलज्ञानी इत्यादिकमार्ग पामवाना कारणनुं तो अज्ञाव
 थयो एम निसंदेहयोग तो एकादें कोइने हाथें चढे नही तो
 मार्ग किहांथी पामियें एटले तरतम योगे करी वासना जे श्रद्धा
 तेपण तरतमजथयि पण संदेहरहित श्रद्धा ठेरी नही तो एवी श्र-
 द्धायें प्रतिवासित सुगंधित बोधग्यान तेनुं आधार मारे ठे ॥ ५॥

काललवधिलहीपंथनिहालसुरे॥ एआस्याअविलंब ॥ एज
 नजीवेरेजिनजीजाणजोरे ॥ आनंदघनमतअंबा॥ पंथ॥ ६॥

अर्थ-ए पूर्वोक्त सर्व वातो विचारी सुमतिसहित आनंदघन
 खाखोविदखो थयीने विनती करे ठे जे हे प्रभु, परिपाक काल
 पामिने एटले चरमावर्त्तन जवस्थितिनुं परिपाक एवी कालरूप
 लब्धि पामिने पंथ के० तारो जे मार्ग ते निहालसुं के० जोसुं आ-

કાલેં તો તારો માર્ગ હાથેં આવવાનું કોઈ જપાય નથી તો હે પર-
 મેશ્વર કાલલઙ્ઘિરૂપ આસ્યા એટલે મનને થિરતા એ આસ્યાને અ-
 વિલંબન કે० ગ્રહણ કરીને એજન કે० આજ પંચમકાલના પુરુષ તે
 જીવે કે० જીવતા રહેઢે કાલદેપના કરી રહ્યા ઢે એટલે નિરાધાર
 ઢતાં કાલને પૂરો કરે ઢે એવી પંચમ કાલવાસી જીવોની વિવ-
 સ્થા તે હે જિનજી કે० અજિતજિનેશ્વર તુમે જાણજો કે० જાણ્યા
 રહે જો. હે પ્રજુ, તમે કેવા ઢો આનંદશબ્દેં જ્ઞાનાનંદ તેનો ધન
 કે० અતિંદ્રિયસુખનો સમૂહ એટલે કેવલજ્ઞાનનીકારક જે શુદ્ધ-
 સ્યાદ્વાદમત તેના અંવઢો સદાફલઢો શુદ્ધસ્યાદ્વાદપરિણતિના
 પરિપાકપણથી ॥ ૬ ॥ ઇતિ અજિત જિનસ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રીસંજવ જિનસ્તવન પ્રારંભઃ ॥

રાગરામગિરિરાત્તડીરમિને કિહાંથી આવિયારે એ દેશી
 સંજવદેવતેધુરસેવોસવેરે ॥ લહિપ્રજુસેવનજેદ ॥ સેવનકા
 રણપહેલીજૂમિકારે ॥ અજયઅદેષઅખેદ ॥ સંજ ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ-હવે સુમતિવંત ઢતો નિજ આત્મસ્વરૂપાનુજાયી પુષ્કલ-
 વન પરમકારણજૂત ત્રીજા સંજવ પરમેશ્વરનું સેવન તેજ પરમેશ્વર
 પાસેથી માંગવા વાંઢતો ઢતો પોતે તેમજ સર્વને ઉપદેશરૂપ વી-
 નતી કરતો કહેઢે જો જવ્યપ્રાણીયો, સંજવદેવ તેને ધુરકે० પ્રથમ
 સેવો કેમકે આત્મા પોતાનો અનંતકાલનું જૂલ્યોજે આત્મિકસ્વરૂપ
 તેસ્વરૂપની ડંલખાણપ્રથમ એપરમેશ્વરને સેવ્યાવિના આયજનહી તથા
 થસે પણ નહીં એટલે જે જવ્યપ્રાણીયેં પોતાના આત્મસ્વરૂપને અ-
 તિતકાલેં ડંલખ્યોઢે તથા વર્તમાને ડંલખેઢે અને અનાગતેં ડંલ-

યશો તે સર્વ પ્રથમથી પ્રતુના સ્વરૂપનું સેવન કરીને ડંડલાણ
 થયીને ઇહાં સિંહ તથા ઠાગના દૃષ્ટાંતે જિમ સોનાની લાણમાં
 સોનું માટી સાથે જલી રહ્યોને તેમ આત્મા અનાદિકાલનું કર્મો-
 થી જિલી રહ્યો છે તે પ્રથમ સંજવદેવથી પોતાની એકતા જાણી
 જડસ્વજ્ઞાવથી જિન્નસ્વજ્ઞાવિપણું જાણીને જડથી આત્મા જિન્ન થાય
 તેમાટે અનાદિકાલનો જૂઝ્યો ઠતાં આત્માને સ્વજ્ઞાવની પ્રાપ્તિનું
 અસાધારણ કારણજૂતપણું તે ધુરથી સંજવતું નથી તો હે સુમતિ,
 શુદ્ધાત્મપ્રવર્તિયે પરમેશ્વરને સ્વરૂપે સેવનનું રહસ્ય પામિને સંજવ
 પરમેશ્વરનું સેવન તેની એતો પેલીજૂમિકા કે ૦ પેલું પાયું છે પરંતુ
 એ પાયું કેલું છે જે સેવનાનું પૂર્વે લક્ષણ કહ્યું તે સેવનારૂપ કાર્ય-
 નુ કારકપણું છે તે ત્રણ પ્રકારે ૧ અજયપણું ૨ અદ્વેષપણું ૩
 અલેપણું એ સેવનાના કારણની પેલી જૂમિકા એટલે સ્થાન કહ્યું ॥૧॥

જયચંચલતાહોજેપરણામનીરે ॥ દેષઅરોચકજ્ઞાવ ॥ લેદ
 પ્રવર્તિહોકરતાંયાકીરે ॥ દોષઅવોધલલાવ ॥ સં ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ-એ ત્રણમાંથી પેલું અજયનું લક્ષણ કેહેતે સંજવજિનનું
 ચિંતવન કરતાં તે ચિંતવનાથી પરિણામ ચલાયમાન થયીને અ-
 ન્યચિંતવનામાં મનનું પ્રવર્તવું ઇત્યાદિક પરિણામનું ચંચલતાપણું
 અથિરપણું તેને જય કહિયે અને તે સર્વ પલટાવીને એકાગ્રસ્વરૂપનું
 ચિંતવન તે અજય. હવે અદ્વેષનું લક્ષણ કેહેતે સંજવ જિનનું
 સેવન જનન સ્વરૂપ ચિંતવન તે ચિત્તમાં રુચે નહીં સુહાય નહીં
 ઇત્યાદિક અરોચકજ્ઞાવ તે દેષ અને પ્રતુનો સ્વરૂપચિંતવન
 રહો લાગે તે અદ્વેષ હવે અલેપનું લક્ષણ કહે છે સંજવપ્રતુના

સ્વરૂપ ચિંતવણની પ્રવૃત્તિમાં મનપ્રવત્યા થકો થોડા કાલમાં
 થાકી જાય પઠે તે પ્રવૃત્તિમાં પ્રવૃત્તિ શકે નહીં તે ખેદ અને જે
 સંજવદેવના સ્વરૂપ ચિંતવન થકી નિવૃત્તે નહીં તે અખેદ માટે હે
 સુમતિ, જેને સંજવ દેવની સેવનામાં અજ્ઞય અઘેષ અને અખેદી-
 પણું ઠે તેને તો સ્વરૂપાનુયાયી બોધનું લખાવ ઠે અને જેની સેવામાં
 જ્ઞય ઘેષ અને ખેદપણું ઠે તેને અબોધ કે^૦ સ્વરૂપનું અજાણપણું ને
 દોષનું લખાવ કે^૦ લખવું ઠે ॥ ૧ ॥

ચરમાવર્ત્તહોચરમકરણતથારે ॥ ભવપરિણતિપરિપાક ॥
 દોષટલેવલીદૃષ્ટીખુલેજ્ઞલીરે ॥ પ્રાપતિપ્રવચનવાક ॥ સં^૦ ૩

અર્થ—તે દોષ ટાલવાનાં જે કારણ શ્રી સંજવનાથે પોતાના મુ-
 ખથી સિદ્ધાંતોમાં કહ્યાં ઠે તે કહું હું તેમાં પેલું કારણતો જીવને
 સંસારમાં પરિભ્રમણ કરતાં અનંતિ ઉત્સર્પિણિ અવસર્પિણી અઃ
 તેમાં ઢેલી ઉત્સર્પિણી અથવા અવસર્પિણી સંસારભ્રમણ કરવા-
 ની હોય તે ચરમા વર્ત્તન અને વીજો કારણ અપૂર્વ કરણાદિમા-
 નું ઢેલોકરણ તે ચરમકરણ કહિયે તથાકે^૦ તેમજ ત્રીજું કારણ
 જવજે સંસારની ગત્યાગતિ તેનું જે પરિણમવું તેનો પરિપાક એટલે
 ગત્યાગતિનો અજ્ઞાવ તે જવપરિણતિપરિપાકનામાકારણ માટે હે
 સુમતિએ ત્રણે કારણ મિલતાજ જીવને જ્ઞય ઘેષ અને ખેદરૂપ
 દોષ ટલી જાય તિવારે અજ્ઞયી અઘેષી અખેદી આત્મા અતાજ
 જલી આત્મસ્વરૂપાનુયાયી એવી જ્ઞાનરૂપ દૃષ્ટી કે^૦ ચક્ષુ તે ખુલે
 કે^૦ ઝઘડે તે જ્ઞાન દૃષ્ટી ખુલવાથી પ્રવચનવાક જે સિદ્ધાંતોના
 સ્પષ્ટનયાશ્રિત વાક્ય તેની શંકા રહિત પ્રાપ્તિ થાય ॥ ૩ ॥

परिचयपातिकघातिकसाधुसूरे॥अकुशलअपचयचेत॥ग्रंथ
अध्यातमश्रवणमननकरीरे ॥ परिशीलननचहेत॥सं०॥४॥

अर्थ-जेवारे प्रवचनामृतनी प्राप्ति थयी तेवारे मिथ्यादर्शनी-
उंथी पेलापरिचय हतो तेदलीने आश्रवरोधि संवरसोधि प्राणा-
तिपातादिकना घातक मोक्ष मार्गना साधक एवा साधुउंथी ते
जीवने परिचय के० आ सेवन थाय तेवारे आत्म स्वरूप पामवा
ने अकड्याणकारी एवी जे असुद्ध श्रद्धा तडूप अकुशल पणानो
अपचय के० नाश करनार एवो चेत के० चित्त थाय एटले स्व-
रूपानुयायी चित्त थाय तेवो चित्त थयाथी संमति तत्त्वार्थ अ-
ध्यात्मशार अध्यात्म कष्टपडूमादिक अध्यात्मिग्रंथोनं श्रवण के०
सांजलवुं थाय मनन के० परिचिंतवन युक्ति सहित विचारणा तेणे
करी नैगमादिक साते नयनो जिन जिन हेतुयें जिन जिन क-
थन केमके हेतु जिनने अज्ञावें कथन जिननो अज्ञाव ठे तो
इहांनयोनाहेत के० हेतुयें करीने संजवनाथना स्वरूपथी पोता-
ना आत्मस्वरूपनुं परि के० समस्तपणे शीलन के० स्वज्ञावथी
मिळाववुं थाय ॥ ४ ॥

कारणजोगेंहोकारजनीपजेरे ॥ एमांकोइनवाद ॥ पणकार
णविणकारजसाधियेंरे ॥ एनिजमतउनमाद ॥ सं०॥ ५ ॥

अर्थ-ते परमेश्वरना स्वरूपथी निजस्वज्ञावनुं मळाववुं तडूप-
कारणने संयोगें पोतानो स्वरूप रूप कार्य सिद्ध थाय एमां काड
वाद नथी केमके कारणे कार्य निपजे एमां तो सुं केवुं पण श्री
संजव देवना स्वरूपनुं सेवन रूप जे कारण ते कारणविना नि-

जस्वरूपरूप कार्य ते प्रत्यक्ष करवाने साधवा वांछियें एटले का-
रणविना कार्यनीसिद्धता वांछवी ते तो पोतानी मतिनी उन्मत्त-
ता हठग्राहीपणुं ठे अथवा पोतानी बहिरात्मापणारूप कुमतिनो
उन्माद के० चित्त विभ्रमता ठे ॥ ५ ॥

मुग्धसुगमकरीसेवनआदरेरे ॥ सेवनअगमअनूप ॥ देजो-
कदाचितसेवकयाचनारे ॥ आनंदधनरसरूप ॥ सं० ॥ ६ ॥

अर्थ—माटे संजव देवना सेवनरूप कारणने सज्जावें पोताना
स्वरूपरूप कार्यनुं निसंदेह सज्जावीपणुंज ठे पण ते सेवन घणो
डुष्कर ठे परंतु मुग्ध जे सेवनना असमंजस जडक लोक ते सु-
गमजाणीने संजव देवनुं सेवन आदरें परंतु अंतरात्माविना सं-
जव देवना सेवननी कोझे गम्य नथी. ए सेवन तो परमोत्कृष्ट
निरुपम कणुं ठे ते सेवन आजवें तो पामबुं दुर्लभ ठे माटे सं-
जव परमेश्वरघी विनति करुं वुं जे चरमावर्त्तनादि कारण मिळा-
यें पाम्युं जे कदाचित के० कोइ जवें ते जवमां हुं तमारो सेवक
जे पामर तेनी याचना एटले सेवनरूप प्रार्थना ते मुळने देजो
सफल करजो. हे परमेश्वर. तमे केवा ठो आनंदशब्दें ज्ञानानंद
तेनु धन के० समूह एटले केवलज्ञान केवलदर्शने करी ज्व्यना
अनंतागुणादिकने जाणवेथी उपनो जे आनंदं तझूपरस ते ठे
रूप के० स्वरूप कथन जेनो एवा तमे ठो ॥ ६ ॥ इति श्री सं-
जव जिनस्तवन संपूर्ण ॥ ६ ॥

॥ अथश्रीअजिनंदनजिनस्तवनलिख्यते ॥

रागधन्यासिरि सिंधुजंआज निहेजोरेदीसे नाहलो ए देशी

अजिनंदनजिनदरशणतरसियें ॥ दरशणदूर्लजदेव ॥ मत
मतजेदेरेजोर्ज्ज्पूठीयें ॥ सहुथापेअहमेव ॥ अजि० ॥ १ ॥

अर्थ-अजिनंदन परमेश्वरना दर्शन प्रतें एटले जैनदर्शनप्रतें
तरसियें के० कोइ रीते मिले ते वांछियें ठैयें पण हे प्रभु तारो जै-
नदर्शन ते दूर्लज ठे दुखे न लभ्यतेति दूर्लज एटले गतकालें न
पाम्यो आ जन्ममां पामवानी विवस्था आगल कहीश माटे दूर्लज
कहुं इहां कोइ पोतें अजाण ठतो बीजाने मार्ग पृष्ठे ते न्यायें जे
जूदी जूदी मतवाला ठे ते मने जइ पुत्रियें जे शुद्धस्वरूपानुं जायी
आत्मिकस्वरूपता विवेदकावन्न दर्शन ते स्यो तेवारें सहुमतांतर-
ना धारक ते अहमेव के० अहंएव एटले निश्चे अमेज प्रवृत्तियें ठैयें
तेज शुद्धदर्शन ठे पण अमारा दर्शनथी स्वरूपनी प्राप्ति नथी
एवुं कोइ कहे नही ॥ १ ॥

सामान्येकरीदरिणदोहेलूं ॥ निरणयसकलविशेष ॥ मद
मेंघेखोरेआंधोकेमकरे ॥ रविशसिरूपविलेप ॥ अ० ॥ २ ॥

अर्थ-माटे हे परमेश्वर सामान्य प्रकारें मतमतांतरना जेदें
करी एटले एकांत वाढिउंने पृष्ठतां तमारो जैनदर्शन पामवो दूर्-
लज ठे वली निरणय के० निश्चे संघातें स्वरूपानुयायी परमता-
त्विकपणे अनंते केवल ज्ञानीयें जायुं तदाकार चूतें समस्तनया-
नुयायी विशेषपणें तमारुं दर्शन प्रत्यक्षपणे केवुं तेपण कण ठे
हवे ते मतमत जेदिउंथी पृष्ठतां तमारो दर्शन नज पामियें ते उ-

પર દૃષ્ટાંત કહે છે જેમ કોઈક જન્માંધ પ્રાણી છે તેણે ફિરિમદ્ય-
પાન કહ્યું હોય તે પ્રાણી સૂર્ય તથા ચંદ્રમાનાસ્વરૂપનો વિશેષપણે
લખવું કે જે જાણવું તે શી રીતે કરી શકે તેમજ જે મિથ્યાદર્શને
કરી અંધતો છે વલી મતમમત્વરૂપ મદિરામાંધેરાણા તે સૂર્ય
ચંદ્રરૂપ જૈનદર્શનનું વિશેષપણે લખવું કેમ કરી શકે અર્થાત
નજ કરી શકે ॥ ૨ ॥

हेतुविवादेंहोचित्तधरिजोइयें ॥ अतिदुरगमनयवाद ॥
आगमवादेंहोगुरुगमकोनहीं॥एशबलोविषवाद ॥अ०॥३

અર્થ—વલી હે પરમેશ્વર જે સાધવા યોગ્ય કાર્યની પ્રાપ્તિ કરે
એવા હેતુ કે જે કારણોનો વિવાદ કે જે વિશેષપણે કથન તેને ચિ-
ત્તમાં ધારીને એટલે મનમાં વિચારીને જોઈયે અર્થાત જ્ઞાનદૃષ્ટિયે
વિચારી જોયું તો તમારા દર્શનમાં નયોનુંવાદ કે જે કથન એવો
છે જે એક વસ્તુને એક નયે આપિયે તો અન્ય નયે જઘાપિ જાય છે
માટે નયવાદનીપણ દૂર્ગમતા છે એટલે ગમ્ય ન પડે વલી તમારા
આગમ કે જે સિદ્ધાંતોનો વાદ કે જે કથન તેથી તો સહજ તમારો
દર્શન પામિ શકિયે પણ તમારા સિદ્ધાંતોના કથનનું ગુરુગમ કોઈ
નથી એટલે જે ગુરુ થકી સિદ્ધાંતોની ગમ્ય થાય સમજ પડે એવો
ગુરુ કોઈ નથી અથવા ગુરુપારતંત્રે કરી સમજ્યું હોય એવો પરંપ-
રાગમિ કોઈ ગુરુ આ કાલમાં દેખાતો નથી માટે મતમતાંતરોના
ત્રેદથી હેતુ વિવાદોથી તેમજ નયવાદોથી તથા આગમવાદથી
તમારા દર્શનની પ્રાપ્તિ નથી એજ સવલો કે જે વલવાન મનમાં વિ-
ષવાદ કે જે ઝઘેગ છે અસમાધિ છે ॥ ૩ ॥

घातिरुंगरआमाअतिघणा ॥ तुजदरिशाणजगनाथ ॥ धी
ठाईकरिमारगसंचरुं ॥ सेंगूकोइनसाथ ॥ अजि० ॥ ४॥

अर्थ—माटे हे जगनाथ के० त्रिजगतना स्वामि तारो दर्शन
पामवाने अंतरायना करनार घातकारक एवा पूर्वोक्त जे कारण
कह्या तद्रूप पर्वतोपम एवा अत्यंत घणामां घणा पूर्वे कह्या तेथी
हजी घणा रहि गया ठे माटे केटलाक कहुं तो पण हुं धीगाइ
करि एटले तमारो दर्शन पामवानी घातना करनारा ठे तेने नही
गणता हठांनुं योगें जैनदर्शन मार्गमां संचरुं के० प्रवृत्तन करुं
पण शुद्धस्या घादमार्गनो प्रवृत्ताववावालो तेने सेंगू कहियें तेवो
कोइ ज्ञाता पुरुष रस्तो देखारनार साथें नथी जेना सहायथी
मार्गे प्रवृत्तियें ॥ ४ ॥

दरशाणदरशाणरटतोजोफरुं ॥ तोरणरोजसमान ॥
जेहनेपीपासाहोअमृतपाननी ॥ किमज्जाजेविषपान ॥ ५॥

अर्थ—हे अजिनदन परमेश्वर तारा दर्शननी पूर्वोक्त कारणे
अप्राप्तिजाणीने मात्रदर्शनीजंथी दर्शन दर्शन अहोजपगारिउं
शुद्धआत्मिक स्वद्युपानुंयायी परमपद प्रापक एवो दर्शन जेममा
रे हाथें चढे ते रीत वतावो एमरटतो के० केहेतो थको जो के०
कोइ रीते फिरुं के० परित्रमण करं एटले जैनीजंसहीत सर्व म-
तोना वाचक धर्मिजंथी वारंवार पूठतो जटकुं तो हे प्रभु तारो
दर्शन ए रीतें तो हाथे चढे नही पण जलटो जैनदर्शननी शोध
करवो देखीने सर्व दर्शनी एम कहे जे आतो मनुष्यकारें जंगल-
ग रोज शरखो मूर्ख शेखर ठे माटे ए रीतें सर्व दर्शनीजंथी जै-

ननी शोध करते ठते कोइ महावंचकी नयना पंहुथी एवी वात संजदावि आपे के जे थकी जैनदर्शननी प्राप्ति तो दूर रही पण जो कोइ नयरूपनी वात पेटमां फालियाना फालिया जरि आपे तेथी ज्रष्टश्रद्धा ठतो अन्यमत प्रवर्त्तन आदरीने जैन मतनी हे-लना करवा लागी जाउं माटे जेनी चाहना ते तो मले नहीं पण जे हुं न वांउं ते जेहेरूप मारी श्रद्धामां प्रवेश करी जाय तो ए अन्यमतिउंनी पृष्ठार्थी सखुं केमके जेने अमृत पीवानी पीपासा होय तेने जेर आपे ठते अमृतनी तृपा केम चांजे ॥ ५ ॥

तरसनआवेहोमरणजीवनतणो ॥ सीजेजोद-
रिशाणकाज ॥ दरिशाणदूर्लभसुलभकृपाथ-
की ॥ आनंदघनमहाराज ॥ अञ्जि० ॥ ६ ॥

अर्थ—माटे हे परमेश्वर, ए जैनदर्शनरूप कार्य जो कोइ रीतिं सिद्ध थाय तो मरण जीवनतो तरस के० त्रास एटले जय न आवे ते प्राणी जन्मजरामरणादिकना दुःख रहित थयी मोक्ष पामे परंतु तारो दर्शन दुःखे पामवामां आवे पण तमारी कृपा-थी स्वरूप ज्ञान थाय अने जे स्वरूप ग्यान ते जैनदर्शनमां अ-ज्ञेदपणे ठे माटे तमारी कृपा थकी सुलभ के० सुखे पामियें तो हे आनंदघन, शब्दे ज्ञानानदना सघनपणा सहित एटले ज्ञाननुं अत्यंतपणें जराव तेना महाराज ते आनंदघन महाराज त-मारी कृपाथी शुद्धस्वरूपात्म जैनदर्शन पामियें ॥ ६ ॥ इति अ-जिनंदन जिनस्तवन समाप्तः ॥

॥ અથ શ્રી સુમતિ જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ વસંત તથા કેદારો ॥

સુમતિચરણકજઆતમઅરપણા ॥ દરપણજિમઅવિ-
કાર ॥ સુગ્યાની ॥ મતિતરપણવહુસમ્મતજાણિયે ॥
પરિસરપણસુવિચાર ॥ સુગ્યાની ॥ સુમતિઠ ॥ ૧ ॥

અર્થ—સુમતિનાથ પરમેશ્વરના પદપંકજમાં મારા આત્માનો
અરપણ કે. સ્થાપન જે નિન્નમપણે પરમાત્માનું સ્વરૂપ ચિંતવન
તે આત્મ અરપણ કહિયે તે પરમેશ્વર કૃપાધિજનિત જે વિકાર
તેથી રહિત જેમ આરીસામાં જેવી અવસ્થા હોય તેવી જાણે તેથી
નિન્નપણે ન જાણે તેનીપરે નિર્વિકારી છે યથાતથ્ય કાંતિવંત છે
જલા કેવલ ગ્યાની છે માટે હે સુમતિવંત પ્રાણી, તે જે વહુ કે.
ઘણામત તેમને સમ્મત ચાલતાં તો આત્મ અરપણાનું સ્વરૂપ તે
મતિતરપણ થયી જાય એટલે બુદ્ધિની તૃષ્ણિ થયી જાય તેટલા
સુદ્ધિ જાણિયે સમજી લહિયે પછે પરિ કે. સમસ્તપણે જે અન્ય-
મતિર્જમાં આત્માનો અરપણ તેથી સરપણ કે. ઊંસરવું કૃપારાંગો
પ્રવર્તવું તેજ સુવિચાર કે. જલો યોગ્ય વિચાર છે ॥ ૧ ॥

ત્રિવિધશકલતનુંધરગતઆતમા ॥ વહિરાતમધુ-
રિન્નેદ ॥ સુઠ ॥ વીજોઅંતરઆતમતિસરો ॥ પર-
માતમઅવિઞ્ઠેદ ॥ સુઠ ॥ સુમતિઠ ॥ ૨ ॥

અર્થ—તે પૂર્વોક્ત એક આત્મ અરપણથી ઊંસરવું યોગ્ય કહ્યો
અને વીજે આત્મ જેદે આત્મ અરપણ યોગ્ય કહ્યું છે તેથી આ-
ત્મના જેદ કહે છે સમસ્ત શરીરધારિર્જના શરીરને વિષે રહ્યો જે

આત્મા તે ત્રિવિધ કે ૦ ત્રણ પ્રકારે છે તેમાં પેલોવહિરાત્મા વીજો અંતરાત્મા ત્રીજો અવિદ્યેદ પરમાત્મા इहां કોઈ પૂછે જે સિદ્ધ અનંતા છે માટે અનંતા જેદ કેમ ન કહ્યા તેને ઉત્તર જે અનંતા સિદ્ધનોરૂપ એક છે માટે અવિદ્યેદ અજેદ કહ્યો इहां પેહેલો વીજો ત્રીજો આત્મા કહ્યો એ લેખે તો જઘન્ય મધ્યમ ઊત્કૃષ્ટ આત્મા ત્રણ પ્રકારના થયા પરંતુ સત્તા ત્રિજનથી કોઈ પૂછે તો તેના જેદ અનંતા થાય ॥ ૨ ॥

આતમબુદ્ધેંકાયાદિકેગ્રહ્યો ॥ વહિરાતમઅધરૂપ ॥

સુગ્યાની ॥ કાયાદિકનોહોસાખીધરરહ્યો ॥

અંતરઆતમરૂપ ॥ સુગ્યાગી ॥ સુમતિ ॥ ૩ ॥

અર્થ-તે પૂર્વોક્ત ત્રણે આત્માનો સ્વરૂપ કહે છે વહિરાત્મા તે કુત્સિતબુદ્ધિયે કરીને કાયાદિક શરીરાદિકેં ગ્રહ્યો એટલે અહંબુદ્ધિયેં શરીરાદિકથી વંધાણો એ કાયાને સુખે હું સુખી એ કાયાને દુખે હું દુખી આદિશબ્દેં માયા મમતા મિથ્યાત્વાદિકેં ગ્રહ્યો તે પરિણતિયેં પરણમ્યો इत्याદિક લક્ષણે લક્ષિત જે આત્મા તેને વહિરાત્મા કહિયેં તે આત્માને અધ કે ૦ પાપરૂપ વ્યાપારવંત જાણવો અને જે કાયા કે ૦ શરીર આદિ શબ્દે અંગોપાગાદિક જૂમિધરાદિકનો શાખનો ત્રરવાવાલો એટલે અંતરાત્માવંત દસમેં ઘાર આત્મા સ્થાપે અને પ્રાંતિ પામિ એ સજીવ છે કિંવા નિર્જીવ છે તેનો સ્વાસ રુધિરાદિકે સાંખનો દાતાર તથા કાયાદિકનો નિરમમત્વી આત્મસ્વરૂપનો જ્ઞાતા તેને અંતર આત્માનો રૂપ એટલે લક્ષણ જાણવું ॥ ૩ ॥

॥ અથ શ્રી સુમતિ જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ વસંત તથા કેદારો ॥

સુમતિચરણકજઆતમઅરપણા ॥ દરપણજિમઅવિ-

કાર ॥ સુગ્યાની ॥ મતિતરપણવહુસમ્મતજાણિયેં ॥

પરિસરપણસુવિચાર ॥ સુગ્યાની ॥ સુમતિ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ—સુમતિનાથ પરમેશ્વરના પદપંકજમાં મારા આત્માનો અરપણ કે० સ્થાપન જે નિન્નમપણે પરમાત્માનું સ્વરૂપ ચિંતવન તે આત્મ અરપણ કહિયેં તે પરમેશ્વર જાપાધિજનિત જે વિકાર તેથી રહિત જેમ આરીસામાં જેવી અવસ્થા હોય તેવી જાણે તેથી નિન્નપણે ન જાણે તેનીપરેં નિર્વિકારી છે યથાતથ્ય કાંતિવંત છે જલ્લા કેવલ ગ્યાની છે માટે હે સુમતિવંત પ્રાણી, તે જે વહુ કે० ઘણામત તેમને સમ્મત ચાલતાં તો આત્મ અરપણાનું સ્વરૂપ તે મતિતરપણ થયી જાય એટલે બુદ્ધિની તૃપ્તિ થયી જાય તેટલા સુદ્ધિ જાણિયેં સમજી લહિયેં પછે પરિ કે० સમસ્તપણે જે અન્ય-મતિર્જમાં આત્માનો અરપણ તેથી સરપણ કે० ઝંસરવું જપરાંગો પ્રવર્તવું તેજ સુવિચાર કે० જલો યોગ્ય વિચાર છે ॥ ૧ ॥

ત્રિવિધશકલતનુંધરગતઆતમા ॥ વહિરાતમધુ-

રિજ્ઞેદ ॥ સુ૦ ॥ વીજોઅંતરઆતમતિસરો ॥ પર-

માતમઅવિજ્ઞેદ ॥ સુ૦ ॥ સુમતિ૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ—તે પૂર્વોક્ત એક આત્મ અરપણથી ઝંસરવું યોગ્ય કહ્યો અને વીજે આત્મ જ્ઞેદ આત્મ અરપણ યોગ્ય કહ્યું છે તેથી આત્મના જ્ઞેદ કહે છે સમસ્ત શરીરધારિર્જના શરીરને વિષે રહ્યો જે

आत्मा ते त्रिविध के० त्रण प्रकारें ठे तेमां पेढोवहिरात्मा वीजो
 अंतरात्मा त्रीजो अविच्छेद परमात्मा इहां कोइ पूठे जे सिद्ध अ-
 नंता ठे माटे अनंता जेद केम न कह्या तेने ऊत्तर जे अनंता
 सिद्धानोरूप एक ठे माटे अविच्छेद अजेद कह्यो इहां पेहेलो
 वीजो त्रीजो आत्मा कह्यो ए लेखे तो जघन्य मध्यम ऊत्कृष्ट
 आत्मा त्रण प्रकारना थया परंतु सत्ता जिन्नथी कोइ पूठे तो
 तेना जेद अनंता थाय ॥ २ ॥

आतमबुद्धेकायादिकेग्रह्यो ॥ वहिरातमअघरूप ॥

सुग्यानी ॥ कायादिकनोहोसाखीधररह्यो ॥

अंतरआतमरूप ॥ सुग्यागी ॥ सुमति० ॥ ३ ॥

अर्थ-ते पूर्वोक्त त्रणे आत्मानो स्वरूप कहे ठे वहिरात्मा ते
 कुत्सितबुद्धियें करीने कायादिक शरीरादिकें ग्रह्यो एटले अहंबु-
 द्धियें शरीरादिकथी बंधाणो ए कायाने सुखे हुं सुखी ए कायाने
 दुखे हुं दुखी आदिशब्दें माया ममता मिथ्यात्वादिकें ग्रह्यो ते
 परिणतियें परणम्यो इत्यादिक लक्षणें लक्षित जे आत्मा तेने व-
 हिरात्मा कहियें ते आत्माने अघ के० पापरूप व्यापारवंत जा-
 णवो अने जे काया के० शरीर आदि शब्दें अंगोपागादिक जू-
 मिघरादिकनो शाखनो जरवावालो एटले अंतरात्मावंत दसमें
 छार आत्मा स्थापे अने ज्ञांति पामि ए सजीव ठे किंवा निर्जीव
 ठे तेनो स्वास रुधिरादिकें सांखनो दातार तथा कायादिकनो नि-
 रममत्वी आत्मस्वरूपनो ज्ञाता तेने अंतर आत्मानो रूप एटले
 लक्षण जाणवुं ॥ ३ ॥

જ્ઞાનાનંદેહોપૂરણપાવનો ॥ વરજિતસકલપાધિ
સુગ્યાની ॥ અતિંદ્રિયગુણગણમણિઆગરૂ ॥

ઇમપરમાતમ સાધ ॥ સુગ્યાની ॥ સુમતિ૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-સ્વરૂપ જ્ઞાનથી પ્રગલ્બો જે આનંદ તે હપેં કરીને સંપૂર્ણ પાવ-
નો કે૦ પવિત્ર વલી કર્મ્મજનિત એવી સમસ્ત પાધિર્ઝથી રહિત
કેમ કે પાધિ રહિત વિના જ્ઞાનાદિગુણે સહિત ન થાય માટે પાધિ
વર્જિત કહ્યો તથા શબ્દરૂપ રસગંધ સ્પર્શ ઇત્યાદિક ઇન્દ્રીયજનિત
ગુણોના અજ્ઞાવથી પ્રગલ્બો જે અતિંદ્રિયગુણ જ્ઞાનદર્શનાદિકના અ-
નંતા સમૂહ તદ્ભૂપમહામણિર્ઝનો આગર જેમાંથી મણિના સમૂહ પામિયે
તે સ્થાનક એ રીતે પરમાત્માપણને હે સુમતિ તું સિદ્ધકર, તારા-
વિના એ પરમાત્માનું લક્ષણ સિદ્ધ નજ થાય ॥ ૪ ॥

વહિરાતમતજઅંતરઆતમા ॥ રૂપથઈથિરજ્ઞાવ ॥

સુ૦ ॥ પરમાતમનુંહોઆતમજ્ઞાવવું ॥ આતમ-

અરપણદાવ ॥ સુગ્યાની ॥ સુમતિ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-હાં કોઈ પૂત્રે જે આનંદધને પ્રથમથી સુમતિ પરમેશ્વ-
રને ચરણે આત્મ અરપણા એવું કહ્યું પત્રિ આત્માનાં ત્રણ લક્ષણ
કેદેવા લાગા તે સું તેને ઉત્તર જે આત્માનાં એ ત્રણ લક્ષણ કહ્યા-
વિના આત્મ અરપણાનો સ્વરૂપ જણાય નહીં માટે વહિરાત્મપણું
મૂકીને અંતરાત્માનું જે સ્વરૂપ તેમાં થિર જાવેં થયી એકાગ્ર સ્વ-
જ્ઞાવેં થયીને પરમાત્માનું સ્વરૂપ પોતાના આત્મામાં જાવવું ચિં-
તવવું એ આત્મ અરપણાનું દાવ કે૦ ઉપાય છે ॥ ૫ ॥

આતમઅરપણવસ્તુવિચારતાં ॥ અરમટલેમતિ-
દોષ ॥ સુ૦ ॥ પરમપદારથસંપતિસંપજે ॥ આનં-
દઘનરસ પોષ ॥ સુગ્યાની ॥ સુમતિ૦ ॥ ૬ ॥

અર્થ-માટે આત્મ અરપણાનો વસ્તુ વિચારતાં એટલે તત્ત્વ વિ-
ચારણા કરતાં જે પર સ્વરૂપને અમથી માની રહ્યો હતો તટુપ
મતિ કે૦ બુદ્ધિનો દૂષણ મટી જાય તે અમતા મટી જતાજ કેવલ
જ્ઞાન કેવલ દર્શન નથી પામિ જે મુક્તિ તેથી ઝપનો જે આનંદનો
ઘન કે૦ અરાવ તેણે કરી ઝપનો જે અનિર્વચનીય રસ તે રસની
પુષ્ટતા છે જેને વિષે એવો પરમ પદાર્થ જે ઉત્કૃષ્ટ મોહરૂપ સંપ-
તિ કે૦ સપદા તે સંપજે કે૦ પ્રાપ્ત થાય ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રીસુમતિ
જિનસ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી પદ્મપ્રજ્ઞ જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ મારુ તથા સિંધુઝંચાંદલીયા સંદેસો
કેહેજે મારા કંતને રે એ દેશી ॥

પદ્મપ્રજ્ઞજિનતુઝમુઝઆંતરે ॥ કિંમજ્ઞાજેઝગવંત ॥ કરમ-
વિપાકેંકારણજોઝનેરે ॥ કોઝકહેમતિમંત ॥ પદ્મ૦ ॥ ૧ ॥

અર્થ-અહો શ્રીપદ્મપ્રજ્ઞ પરમેશ્વર સિદ્ધાંત વચન પછે તમારી
સાથે મારે અંતર કાંઝ નથી તો તમારે મારે અંતરજ્ઞાનો પણ અન્વય
વ્યતિરેક લક્ષણે તમારે મારે અંતરઘણું પડયું માટે હે ઝગવંત કે૦
જ્ઞાનવંત તે અંતર શી રીતે જાંઝસે તે તમે ગ્યાને કરીને કહો. હે
પરમેશ્વર, તમારા મારા અંતરનો ગ્યાના વર્ણાદિક કર્મના વિપા-

क के० परणमवुं तेना कारण मिथ्यात्वाविरति कपाय योगना
 बंधने जोयीने कोङ्क महाबुद्धिमंत ग्यानी मतिमंत पुरुष तेणे
 तुजथी अंतर पडयुं ते कहुं के जे ठते ते ठतुं ते अन्वय अने
 जे अठते ते अठतुं ते व्यतिरेक एटले कर्म बंध कारणने अज्ञावें
 अंतरनो पण अज्ञाव आय ॥ १ ॥

पयड्ठिईअणुज्ञागप्रदेशथीरे ॥ मूलऊत्तरवहु
 जेद ॥ घातीअघातीहोबंधूदयऊदिरणारे ॥
 सत्ताकरम विवेद ॥ पद्य० ॥ २ ॥

अर्थ—हवे अंतर पडवाना कारण मतिमंत पुरुष कहे ठे १
 प्रकृतिबंध २ स्थितिवंध ३ अनुज्ञाग ते रसबंध ४ प्रदेश ते दल-
 नुं संचय ए चार प्रकारें बांधे ते कर्म तेनी मूल प्रकृति आव
 ठे अने ऊत्तर प्रकृति एकसो अछावन ठे तेमां वली एक जेद
 आत्मगुणोना घात करनार चार कर्म तथा बीजो जेद आत्मगु-
 णना अघातिआचार कर्म वली बीजा जेद बंध ऊदयऊदिरणा
 सत्ता इत्यादिक ए कर्मना विवेद के० विवेद जेद जाणवा वली
 आदि शब्दथी ध्रुवबंधी अध्रुवबंधी ध्रुवोदयी अध्रुवोदयी ध्रुव-
 सत्ता अध्रुवसत्ता तेमज जवविपाकी क्षेत्रविपाकी जीवविपाकी
 पुजलविपाकी तेमज सर्व घाति देशघाति परावर्तमान पुण्य प्रकृ-
 ति पापप्रकृति इत्यादिक सर्व कर्मना विवेद ठे ॥ २ ॥

कनकोपलवत्पयडिपुरसतणीरे ॥ जोडीअ-
 नादिस्वज्ञाव ॥ अन्यसंजोगीजिहांलगेंआत-
 मारे ॥ संसारीकहेवाय ॥ पद्य० ॥ ३ ॥

अर्थ—ए रीतें कर्मनी पयडि के० प्रकृति ते पुरुष शब्दें जीवनी साथें अनादिकालनी जोडी के० मिलाप ठे एदले संयोग संबंध ठे जेम खाणमां सुवर्ण तथा पाखाणने अनादि संयोग संबंध स्वजावेंज ठे तेम प्रकृति पुरुषनी जोडी ठे ते अनादिनी स्वजावेंज ठे माटे जिहां लगें आत्मा पुञ्जलादिक अन्यसंयोगी ठे तिहां लगें ए आत्मा संसारी केवाय ठे ॥ ३ ॥

कारणजोगेहोबंधेबंधनेरे ॥ कारणमुगतिमुकाय ॥ आश्रव-
संवरनामअनुक्रमेरे ॥ हेयऊपादेयसुणाय ॥ पञ्च० ॥ ४ ॥

अर्थ—आत्मा मिथ्यात्वा विरति कपाय योगादिक कारणने योगें कर्म प्रकृतिरूप बंधने बांधे तेमज कर्मबंधथी मुक्त थवाना कारण सम्यक्त विरति अकपायी सुज्जमनो योगादिकथी वृटे एम अनुक्रमें कर्मबंधना कारणने मिलापें आश्रव अने कर्म वृटवाना कारणने मिलापें संवर यथा आसमंतात् श्रवति कर्मजलं प्रति आश्रव माटे आश्रवते हेय के० हांडवा योग्य अने संवृयते आग्राद्य ते आश्रव धारंप्रतिरितिसंवर ते माटे संवर ते ऊपादेय के० आदरवा योग्य ए रीतें सिद्धांतोनें विषे सुणाय के० संजलाय ठे ॥ ४ ॥

यूंजनकरणेहोअंतरतुऊपड्योरे ॥ गुणकरणेंकरीजंग ॥ अं
थऊकतेंकरीपंभितजनकह्योरे ॥ अंतरजंगसुअंग ॥ प० ॥ ५ ॥

अर्थ—तेथी पंभितजने आनंदधन प्रते कह्यो के सिद्धांतोनी ऊक्तें त्रण कारण कहां तेमां जे कारणे करी आत्माने कर्मसंघाते जोडवुं मिलाववुं तेने यूंजनकरण कहियें ते यूंजन करणे

क के० परणमवुं तेना कारण मिथ्यात्वाविरति कपाय योगन
 बंधने जोयीने कोइक महाबुद्धिमंत ग्यानी मतिमंत पुरुष ते
 तुज्जयी अंतर पडयुं ते कहुं के जे ठते ते ठतुं ते अन्वय अ
 जे अठते ते अठतुं ते व्यतिरेक एटले कर्म बंध कारणे अजाव
 अंतरनो पण अजाव आय ॥ १ ॥

पयइठिईअणुजागप्रदेशथीरे ॥ मूलऊत्तरवहु
 जेद ॥ घातीअघातीहोवंधूदयऊदिरणारे ॥
 सत्ताकरम विछेद ॥ पझ० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे अंतर पडवाना कारण मतिमंत पुरुष कहे ठे १
 प्रकृतिबंध २ स्थितिवंध ३ अनुजाग ते रसबंध ४ प्रदेश ते दल-
 नुं संचय ए चार प्रकारें बांधे ते कर्म तेनी मूल प्रकृति आव
 ठे अने ऊत्तर प्रकृति एकसो अछावन ठे तेमां वली एक जेद
 आत्मगुणोना घात करनार चार कर्म तथा बीजो जेद आत्मगु-
 णना अघातिआचार कर्म वली बीजा जेद बंध ऊदयऊदिरणा
 सत्ता इत्यादिक ए कर्मना विछेद के० विछेद जेद जाणवा वली
 आदि शब्दयी ध्रुवबंधी अध्रुवबंधी ध्रुवोदयी अध्रुवोदयी ध्रुव-
 सत्ता अध्रुवसत्ता तेमज जवविपाकी क्षेत्रविपाकी जीवविपाकी
 पुज्जलविपाकी तेमज सर्व घाति दंशघाति परावर्त्तमान पुण्य प्रकृ-
 ति पापप्रकृति इत्यादिक सर्व कर्मना विछेद ठे ॥ २ ॥

कनकोपलवैत्पयडिपुरसतणीरे ॥ जोडीअ-
 नादिस्वप्नाव ॥ अन्यसंजोगीजिह्वांलगेंआत-
 मारे ॥ संसारीकहेवाय ॥ पझ० ॥ ३ ॥

अर्थ-ए रीतें कर्मनी पयडि के० प्रकृति ते पुरुष शब्दें जीवनी साथें अनादिकालनी जोडी के० मिलाप ठे एटले संयोग संबंध ठे जेम खाणमां सुवर्ण तथा पाखाणने अनादि संयोग संबंध स्वजावेंज ठे तेम प्रकृति पुरुषनी जोडी ठे ते अनादिनी स्वजावेंज ठे माटे जिहां लगे आत्मा पुज्जलादिक अन्यसंयोगी ठे तिहां लगे ए आत्मा संसारी केवाय ठे ॥ ३ ॥

कारणजोगेहोवंधेबंधनेरे ॥ कारणमुगतिमुकाय ॥ आश्रव-
संवरनामअनुक्रमेरे ॥ हेयऊपादेयसुणाय ॥ पञ्च० ॥ ४ ॥

अर्थ-आत्मा मिथ्यात्वा विरति कपाय योगादिक कारणने योगें कर्म प्रकृतिरूप बंधने बांधे तेमज कर्मबंधथी मुक्त थवाना कारण सम्यक्त विरति अकपायी सुज्जमनो योगादिकथी वूटे एम अनुक्रमें कर्मबंधना कारणने मिलापें आश्रव अने कर्म वूटवाना कारणने मिलापें संवर यथा आसमंतात् श्रवति कर्मजलं प्रति आश्रव माटे आश्रवते हेय के० ठांडवा योग्य अने संवृथते आग्राद्य ते आश्रव धारंप्रतिरितिसंवर ते माटे संवर ते ऊपादेय के० आदरवा योग्य ए रीतें सिद्धांतोनें विपे सुणाय के० संजलाय ठे ॥ ४ ॥

यूज्जनकरणेहोअंतरतुऊपड्योरे ॥ गुणकरणेंकरीजंग ॥ अं
थज्जकतेंकरीपंक्षितजनकह्योरे ॥ अंतरजंगसुअंग ॥ पञ्च० ॥ ५ ॥

अर्थ-तेथी पंक्षितजने आनंदघन प्रते कह्यो के सिद्धांतोनी उक्तें त्रण कारण कह्यां तेमां जे कारणे करी आत्माने कर्मसंघाते जोडवुं मिलाववुं तेने यूज्जनकरण कहियें ते यूज्जन क

करीने हे आनंदधन तारे परमेश्वरसाथें अंतर के० चिन्नजावि-
पणुं पडिगयुं ठे ते ज्ञानकरणे आत्मस्वरूप जाणीने गुणपणे आ-
चरणा एटले कार्य कारण जावनुं अज्ञेदोपचार ठे तेथी ज्ञानदर्शन
ते आत्मा अने आत्मा ते ज्ञानदर्शन एवा अचिन्न जावें करी-
ने हे आनंदधन तारे पद्मप्रचुसाथें अंतरनुं जांजवुं झुटवुं ठे ते-
वारें फरि ते पंक्तितोने आनंदधने पुठयुं जे ए कथन तमे तमारी
बुद्धियें कहोगो तेवारें पंडितोयें प्रत्युत्तर कह्युं जे हे आनंदधन
जैनना ग्रंथ जे सिद्धांतो तेना न्यायथी अथवा ऊक्तें के० ते सि-
द्धांतोना वचनथी कहिये ठैयें पण स्वेच्छायें केता नथी माटे हे
आनंदधन, तमारे परमेश्वरने आंतरो जांगवानो रहस्याथें स्वरू-
पें एक थवानो एहिज सुअंग के० जलो ऊपाय ठे ॥ ५ ॥

तुजमुजअंतरअंतर जाजसेरे ॥ वाजसेमंगलतुर ॥ जीवस-
रोवरअतिशयबाधसेरे ॥ आनंदधनरसपुर ॥ पद्म ॥ ६ ॥

अर्थ—तेथी हे पद्मप्रचु, जेवारें हुं गुण करणे प्रवर्तिस तेवारें
तारे मारे ध्याताध्येयरूप जे अंतर ठे ते जांजसे एटले जेद अ-
जाविपणुं आसे तेथी स्वरूप प्राप्तिना हर्षोत्कृपनुं घोररूप अ-
नाहिद ध्वनीरूप मांगलिकना वांजीत्र वाजसे ए रीते आत्मा पर-
मात्मस्वरूप पामें अकेज आनंदधन शब्दें केवल ज्ञानकेवल दर्शनथी
अनंताज्ञेयनो चटन विचटनना आवलोकनथी ऊपजगे जे अदहा-
दरूप रम तेना पूर जरावथी अत्यंतमुक्त एवो जीवरूप जे स-
गेवर ते अनंते जाने करी अत्यंत वृद्धि पामगे ॥ ६ ॥ इति प-
द्मप्रच जिनमन्त्रन समाप्त ॥

॥ અથ શ્રીસુપાર્શ્વ જિનસ્તવન પ્રારંભઃ ॥

॥ રાગ સારંગ મટ્હાર લલનાની દેશી ॥

શ્રીસુપાસજિનવંદિયેં ॥ સુખસંપતિનૈહેતુ ॥લલના॥શાંતસુ-
ધારસજલનિધિ॥જવસાગરમાંસેતૂ॥લલના ॥શ્રીસુ૦॥૧॥

અર્થ-હવે સુમતિવંત ઠતો આનંદઘન કુમતિસહ ચારી પ્રાણી-
ઉં પ્રતેં આત્મ સાધનનું ઉપાય કંચન પૂર્વક શ્રીસુપાર્શ્વપરમેશ્વરની
સ્તવના કરતો કહે છે જે હે જ્ઞ્યો, શ્રીસુપાર્શ્વ પરમેશ્વરને દ્વાદશા-
વર્ત્તવાંદણાયેં વાંદિયેં તે મોદ્દરૂપ સુખ સ્વજ્ઞાવ પ્રાપ્તિરૂપ સંપ-
તિના હેતુયેં એ વંદન છે લલના ઇતિ વાક્યાલંકારે પરંતુ તે સુ-
પાર્શ્વજિન કેવા છે આત્મસ્વરૂપાનુજર્વે રાગ દ્વેષાદિકને અજ્ઞાવેં
પ્રગચ્છો જે નવમું શાંતરસ તેના સમુદ્ર છે વલી જવ જે સંસાર-
સમુદ્ર નિવાસી જીવોને સેતૂ કે૦ પાજ સમાન છે ॥ ૧ ॥

સાતમહાજયટાલતો ॥ સપ્તમજિનવરદેવ॥લલના ॥ સા-
વધાનમનસાકરી ॥ધારોજિનપદસેવ ॥લ૦॥શ્રીસુ૦॥૨॥

અર્થ-વલી સુપાર્શ્વનાથ કેવા છે વજ્રોપમ એવા મોટા ઇહ
લોક પરલોકાદિ સાત જય અથવા કામ ક્રોધ મદ હર્ષ રાગ
દ્વેષ મિથ્યાત્વ એ સાત જયના ટાલણહાર છે એવો ગણનાયેં સા-
તમો શ્રીસુપાર્શ્વ તે જિન કે૦ સામાન્ય કેવલીમાં વર પ્રધાન અ-
ગ્રમામી દેવશ્રુતિવંત છે એટલે સ્વસ્વરૂપ ક્રાંતિવંત છે એવા પરમે-
શ્વરને અહો વહિરાત્માર્જ તમે સાવધાન એકાગ્ર તદાકાર મન પ્ર-
વૃત્તિયેં કરી એટલે વહિરાત્માપણો મૂકીને અંતર આત્માવંત ઠતા
જિનેશ્વરના ચરણકમલની સેવના ત્રણે કાર્દે તજ્જતધ્યાને ધારો ૨

करीने हे आनंदघन तारे परमेश्वरसाथें अंतर के० चिन्नजावि-
पणुं पडिगयुं ठे ते ज्ञानकरणे आत्मस्वरूप जाणीने गुणपणे आ-
चरणा एटले कार्य कारण जावनुं अज्ञेदोषचार ठे तेथी ज्ञानदर्शन
ते आत्मा अने आत्मा ते ज्ञानदर्शन एवा अचिन्न जावें करी-
ने हे आनंदघन तारे पद्मप्रभुसाथें अंतरनुं जांजवुं झुटवुं ठे ते-
वारें फरि ते पंढितोने आनंदघने पुढ्युं जे ए कथन तमे तमारी
बुद्धियें कहोगो तेवारें पंडितोयें प्रत्युत्तर कह्युं जे हे आनंदघन
जैनना ग्रंथ जे सिद्धांतो तेना न्यायथी अथवा ऊक्तें के० ते सि-
द्धांतोना वचनथी कहिये तैयें पण स्वेच्छायें केता नथी माटे हे
आनंदघन, तमारे परमेश्वरने आंतरो जांगवानो रहस्याथें स्वरू-
पें एक श्रवानो एहिज सुअंग के० जलो ऊपाय ठे ॥ ५ ॥

तुळमुळअंतरअंतर आजसेरे ॥ वाजसेमंगलनुर ॥ जीवस-
रोवरअतिशयबाधसेरे ॥ आनंदघनरसपुर ॥ पद्म० ॥ ६ ॥

अर्थ—तेथी हे पद्मप्रभु, जेवारें हुं गुण करणे प्रवर्त्तिम तेवारें
तारे मारे ध्याताध्येयरूप जे अंतर ठे ते जांजसे एटले जेद अ-
जाविपणुं आसे तेथी स्वरूप प्राप्तिना हर्षोत्कृषनुं घोररूप अ-
नाहिद ध्वनीरूप मांगलिकना वांजीत्र वाजसे ए रीते आत्मा पर-
मात्मस्वरूप पामें अकेज आनंदघन शब्दें केवल ज्ञानकेवल दर्शनथी
अनंताजेयनो चटन विचटनना आवळोवनथी ऊपजगें जें अद्वि-
तरूप रम तेना पूर जगावथी अत्यंतमुक्त एवो जीवरूप जें म-
रोवर ने अनंते ज्ञाने करी अत्यंत वृद्धि पामगे ॥ ६ ॥ इति प-
द्मप्रभु जिनमवन ममार्त्त ॥

॥ अथ श्रीसुपार्श्व जिनस्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग सारंग मट्टहार ललनानी देशी ॥

श्रीसुपासजिनवंदियें ॥ सुखसंपत्तिनैहेतु ॥ ललना ॥ शांतसु-
धारसजलनिधि ॥ जवसागरमांसेतू ॥ ललना ॥ श्रीसु० ॥ १ ॥

अर्थ-हवे सुमतिवंत ठतो आनंदघन कुमतिसह चारी प्राणी-
उं प्रतें आत्म साधननुं उपाय कंथनपूर्वक श्रीसुपार्श्वपरमेश्वरनी
स्तवना करतो कहे ठे जे हे जव्यो, श्रीसुपार्श्व परमेश्वरने द्वादशा-
वर्त्तवांदाणायें वांदियें ते मोक्षरूप सुख स्वप्नाव प्राप्तिरूप संप-
त्तिना हेतुये ए वंदन ठे ललना इति वाक्यालंकारे परंतु ते सु-
पार्श्वजिन केवा ठे आत्मस्वरूपानुजवें राग घेपादिकने अज्ञावें
प्रगळ्यो जे नवमुं शांतरस तेना समुद्र ठे वली जव जे संसार-
समुद्र निवासी जीवोने सेतू के० पाऊ समान ठे ॥ १ ॥

सातमहाजयटालतो ॥ सप्तमजिनवरदेव ॥ ललना ॥ सा-
वधानमनसाकरी ॥ धारोजिनपदसेव ॥ ल० ॥ श्रीसु० ॥ २ ॥

अर्थ-वली सुपार्श्वनाथ केवा ठे वज्रोपम एवा मोटा इह
लोक परलोकादि सात जय अथवा काम क्रोध मद हर्ष राग
घेप मिथ्यात्व ए सात जयना टालणहार ठे एवो गणनायें सा-
तमो श्रीसुपार्श्व ते जिन के० सामान्य केवलीमां वर प्रधान अ-
ग्रमामी देवदुतिवंत ठे एटले स्वस्वरूप क्रांतिवंत ठे एवा परमे-
श्वरने अहो बहिरात्माळें तमे सावधान एकाग्र तदाकार मन प्र-
वृत्तियें करी एटले बहिरात्मापणो मूकीने अंतर आत्मावंत ठा
जिनेश्वरना चरणकमलनी सेवना जणे काळें तजतध्याने धारो २

शिवंशंकरजगदीश्वरू ॥ चिदानंदज्ञगवान ॥ ल० ॥ जिनअ-
रिहातीर्थकरू ॥ ज्योतिषरूपअसमान ॥ ल० श्रीसु० ॥ ३ ॥

अर्थ-एवुं आनंदघने कहे ठेते शीवना सेवक अलखना उ-
पाशनी योगी तथा निरजनो पाशनी विरंचोपासनी कृषीकेशो-
पाशनी इत्यादिक सर्व मतना धारको आनंदघनने पूजवा दागा
जे हे आनंदघन तें सर्वनुं सेवन उपाडीने एक सुपार्श्व परमेश्व-
रनुं सेवन थाप्यो तो ते सर्व अजिधाननी सत्ता एमां ठे तेवोरें
आनंदघन कहे ठे के शिव ते कर्मोपज्व निवारक संकर ते सु-
खनो कर्त्ता जगदिश्वर एटले जगत ईश्वरपण एहिज ठे तथा
चिदानंद ते ज्ञानानंदि ठे वली जगवान ते ज्ञानमहातमारूप
वीय वैरागवंत ठे तथा रागादिकनो जीपक माटे जिनपण एहिज
ठे तथा सर्वनी ज्व्य जाव पूजाने योग्य अथवा कर्मरूप शत्रुने
हणनार एवो अरिहंतपण एहिज ठे तथा गणधर द्वादशांगि प्रव-
चनकारक साधु साधवी श्रावक श्राविकारूप तीर्थनो करनार पण
एज ठे वली अखंरु महाउज्ज्वल ज्योतिस्वरूपी तेपण एहिज ठे अ-
समान एटले जगत्मां तुलना करनार बीजोकोड ज्योति नथी ॥ ३ ॥

अलखनिरंजनवज्रलू ॥ सकलजंतुविसराम ॥ ल० ॥ अ-
ज्ञयदानदातासदा ॥ पूरणआतमराम ॥ ल० श्रीसु० ॥ ४ ॥

अर्थ-बहिगन्मा संमारी जीवोथी लख्यो जाण्यो न जाय
माटे अलख तथा कर्मरूप अंजन के० लेपनथी जेनें माटे निरंजन
सर्व प्राणीउनें हितकारी माटे वज्रलू त्रस थावर सर्व जीव जव
अद्वीमां जमना कर्मनापे अत्यंत तप्या जन्म जरामण आधि

વ્યાધિયેં હુઃસ્વી અણ્વાર્ણને સાતાનો સ્થાનક માટે વિશ્રામનો
ધામ છે તથા જે મરણથી વચાવવું તે અન્નય કહિયે તેના દાન-
નો સદા દાતાર એટલે પ્રજ્ઞનો દંડક મરણ ન પામે તો જિહાં
મરણ નહીં તિહાં જન્મ પણ નહીં તથા જ્ઞાનાદિકગુણે જ્ઞેયો માટે
આત્મરામણ તુંજ ઠો અથવા સંપૂર્ણ આત્માસ્વરૂપમાં તું રમી રહ્યો
ઠો પ્રવૃત્તિ રહ્યો ઠો ॥ ૪ ॥

વીતરાગમદકલ્પના ॥ રતીઅરતિજ્ઞયસોગ ॥

લલના ॥ નિષ્ઠાતંજાહરંદસા ॥ રહિતઆવાધ-

તિયોગ ॥ લઠ ॥ શ્રીસુઠ ॥ ૫ ॥

અર્થ—વલી રાગ વેપ રહિત છે માટે વીતરાગ તથા મદ તે ઉ-
ત્કર્ષ હઠ્ઠાહના રહિતથી તથા કલ્પના તે સંકલ્પ રહિતપણાથી
રતિ તે રાગ રહિતપણા માટે તથા અરતિ તે વેપથી રહિતપણા માટે
અને સાતજ્ઞય રહિત તથા શોગ તે સોચનારહિત અને નિષ્ઠારહિત
તથા તંજા તે આલશરહિત વલી દૂરં કે ૦ હુષ્ટદશારહિત છે ફહાં
સરાગતા મદ કલ્પના રતિ અરતિ જ્ઞય શોક નિષ્ઠા તંજા તથા એક
મનોયોગ વીજો વચનયોગ ત્રીજો કાયયોગના જે વાધકપણા અ-
વિરોધકપણા તે સર્વથી શ્રીસુપાર્શ્વ પ્રજ્ઞ રહિત છે તેમાટે અવાધિત
એટલે એ સર્વની પડારહિત થયી ગયો તેથી અવાધિત યોગી છે ૫
પરમપુરુષપરમાત્મા ॥ પરમેશ્વરપરધાન ॥ લલના ॥ પરમ-
પદારથપરમિષ્ટિ ॥ પરમદેવપરમાન લઠ ॥ શ્રીસુઠ ॥ ૬ ॥

અર્થ—જગતને વિષે યાવતમાત્ર જેટલા પુરુષ છે તેમાં ઉત્કૃષ્ટ
પુરુષત્વ ધર્મસહિત પુરુષ એ છે તથા પરમોત્કૃષ્ટ આત્માપણ એ

ઠે સર્વ મનુષ્ય શિરોમણી પરમેશ્વર ત્રણ જગતનો નાયક ઠે વલી ત્રણ જગતમાં પરમોત્કૃષ્ટ પદાર્થ કે० વસ્તુ તે એ ઠે અથવા પરમ પદ જે મુક્તિપદ તેનો રહસ્ય ઠે તથા પરમ ઇષ્ટ તે પરમોત્કૃષ્ટ ઇષ્ટ વાંચિત પદાર્થ ઠે એટલે જીવ્યને પરમ વાંચનીક એ ઠે વલી પરમ-દેવ ઠે માટે હે અન્યદેવસેવી પ્રાણિજં તમે સર્વ દેવોમાં પરમદેવ-પણે એ સુપાર્શ્વપ્રજુને પરમાન કે० પ્રમાણ કરો અવધારો ॥ ૬ ॥

વિધિવિરંચિવિશ્વંજરૂ ॥ ઋષીકેશજગનાથ ॥ લ૦ ॥ અઘહર-
અઘમોચનધણી ॥ મુક્તિપરમપદસાથ ॥ લ૦ ॥ શ્રીસુ૦ ॥ ૭ ॥

અર્થ—વલી એ પ્રજુને સેવે તે સુજ વાંધે અને જેન સેવે તે અસુજ વાંધે અને વાંધે તેવો જોગવે તેથી વિધાતા લેખનું લેખક એ ઠે તથા સંસારી જીવ અને એ પ્રજુ તે સત્તાયે એક ઠે માટે શ્રેષ્ઠનો કર્તા વિરંચિ બ્રહ્મા તે એજ ઠે તથા સંસારી જીવ અને આધારે ઠે માટે વિશ્વં-જર તે સંસારનો ધારક એજ ઠે વલી જેઝી રાજ ઠે તે એને જધ્યાવે ઠે માટે ઝીઝીઝનોઝશ કે० સ્વામિ તે એજ ઠે તથા જગતવાસી જી-વોને શુદ્ધસ્વરૂપનો પોષક માટે ચગતનો નાથ તે એજ ઠે વલી અઘ જે પોતાનાં પાપ તેનો હરનારો દૂર કરનારો તથા અઘમોચન તે અનેક કાલના પાપી પ્રાણીઝનાં પાપનો હરનાર માટે ઘણી યા-પનો કર્તા ઠે વલી મોક્ષરૂપ પરમપદનો સાથ ઠે અથવા કર્મ-ને મૂકવાથી મુક્ત થયો માટે પરમપદ તે નિરવાણપદ તેમાં સહ-ચારીપણો ઠે જેનું ॥ ૭ ॥

એમ અનેક અજિધાધરે ॥ અનુજવગમ્યવિચાર ॥ લ૦ ॥
જે જાણે તે દેને કરે ॥ આનંદ ધન અવતાર ॥ લ૦ ॥ શ્રીસુ૦ ॥ ૮ ॥

अर्थ-एम के० ए पूर्वे जे अनेक रीतो कही तेथी पण बीजी घणी अजिष्ठा के० शक्तिउने धारे ठे एटले अजर अमर अहर अकल अनादिस्वरूपि विजयी अतिंजिय प्रश्नात्मा शंभु स्वयंभु सार्व अज अच्युत अविरुद्ध इत्यादिक अन्यपण अनेक नामनो धारक ठे तेथी एने सेवो एने सेव्याथी सर्वनुं सेवन एमां अंतर्जत ठे एम अनेक नामोनो अर्थ तेनो विचार रहस्य चिंतवन एटले एकेक नामनो व्युत्पत्तिसहित अर्थनुं विवेचन करवुं तेने अनुज्ञवगम्य कहियें ए रीतें जे नामोनो विचार हेतुसहित चिंतवन तेनी रीत जे जाणे ते प्राणीने श्रीसुपार्श्व परमेश्वर आनंदघन अवतार करे एटले परमानंदपणे अवतरण करे ॥ ७ ॥ इति श्रीसुपार्श्व जिनस्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीचंद्रप्रज्ञ जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ राग केदारो तथा गोडी कुमरी रोवे आक्रंद करे
मुने कोइ मूकावे ए देशी ॥

देखणदेरेसखीमुनेदेखणदे ॥ चंद्रप्रज्ञमुखचंद ॥ स० ॥ उ-
पशमरसनोकंद ॥ स० ॥ गतकलिमखदंद ॥ सखी० ॥ १ ॥

अर्थ-शुद्ध चेतनत्व धर्मे धर्मित एवी शुद्ध चेतना परमेश्वरना मुख प्रमुख आंगोपांगमां व्यापीरहि ठे ते परमेश्वरना मुखादिक देखवा आपे नहि. हवे अनादिकादनो कर्म उपाधियें उपाधित एवो आनंदघननो आत्मा सुमतिवत ठतो परमेश्वरना मुखनुं दर्शन करवा वांछतो शुद्ध चेतनाने कहे ठे के हे सखी, आठमां चंद्रप्रज्ञ प्रभुनुं मुखरूप चंद्रमा ते मुक्तने देखवा आप केमके

ए प्रजुनो मुख तुं तो अऽर्निंसह जूए ठे अने हुं तो आगल क-
 हिस तेते स्थानके मुख दीतुं नथी माटे वीनति करुं तुं हवे ते
 चंद्रप्रज्ञ स्वामीनो मुखरूप चंद्रमा केवुं ठे ते कहे ठे. राग घेपर-
 दितपणाथी उपशमरसथी उपनुं जे प्रशमरस तेनुं कंद के०
 जगतो नवो किशलय ठे वली जेने चार निकायना सुर के० दे-
 वता तथा मनुष्य इंद्र सर्व सेवी रह्या ठे ते सेवनारना कलि-
 मल जे पाप तथा दुःखोना दंरु जे समुदाय ते गत के० नासि
 गया ठे माटे हे शखी मने पण जोवा आप जेथी मारापण क-
 लीमल दुःख दंड जता रहे ॥ १ ॥

सुहमनिगोदनदेखिउ ॥ स० ॥ वादरअतिहिविशेस ॥ स० ॥
 पुढवीआउनलेखिउ ॥ स० ॥ तेउवाउनलेस ॥ स० ॥ २ ॥

अर्थ—वली हे सखी अव्यवहार राखी सूक्ष्मनिगोदमां ए चंद्र
 प्रजुनो मुख न दीगो दर्शन थयो नही केमके सूक्ष्म निगोदें रुपनुं
 अमंजव रुपना अमंजवें चक्षुनो असंजव तेथी देखवानुं संजवें
 अमंजव क्यांथी होय माटे हे सखी मुक्तने जोवादे वली हे
 सखी वादर निगोदमां तो अत्यंत विशेषपणे दीगो नही केमके
 सूक्ष्म निगोदमां न दीगो तो पण सिद्धनाजीवोथी नजीक ठे
 एटले मिळ इंद्रमांपण सूक्ष्मनिगोद ठे पण वादरनो दूकडो रंवा-
 ननथी ते माटे वादरमां अत्यंत विशेषपणे न दीतुं वली पृथ्वीकाय
 अणकायमांपण न लख्यो एटले चक्षुदर्शनना अजावें जाण-
 वामां न आव्यो तथा एकेंडी निश्चं अजानीं ठे माटे जाणवामां
 नज आव्यो वली तेउकाय तथा वाउकायमांपण वंम मात्र

न दीगो केसके मनुष्यजवें प्रचुनुं दर्शन करी मरण पामिने जो आवे तो अपर्याप्ता अवस्थायें पूर्व जवनुं लेस पामे पण मनुष्य ए बेनिकायमां आवेज नही माटे न दीवुं ॥ २ ॥

वनस्पतिअतिघणदिहा ॥ स० ॥ दीगोनहीदीदार

॥ स० ॥ वितिचजरिंदीजललिहा ॥ स० ॥

गतिसन्नीपणधार ॥ स० ॥ ३ ॥

अर्थ—वली हे सखी, मारो जीव वनस्पतिकायमांपण अत्यंत घणा दिवस एटले घणो काल रह्यो तिहां पण अनंतो कालसुधी जोवानो विरह पड्यो तेथी प्रचुनो दीदार के० मुखकमल न दीवुं ए रीतें एकेंझीमां चळुनो अजाव माटे न, दीवुं फरी हे सखी तुं एम कहिश केए तो तें सर्व एकेंझीनाज स्थानक बताव्या पण एकेंझीमांथी बूटीने वेंझी तेंझीने चळु नथी पण चौरेंझीने तो चळु ठे ते पण चळु केवी ठे के जललिहा के० पाणी नी लीक जेमनिष्फल तेम ते आंख पण दर्शन कार्यनी असिद्धता माटे निष्फल ठे जेम पाणीमां लीक पारियें पण आय नही तेम आंख ठेते दर्शन न आय तेथी चळु पामि पण निर्थक माटे मुळने जोवादे वली संझीपणानी पण के० पांचे गतिमां पण न देख्यो एम हे शुद्ध चेतना सखी तुं धार के० अवधार ॥ ३ ॥

सुरतिरिनिरयनिवासमां ॥ स० ॥ मनुजअ-

नारजसाथ ॥ स० ॥ अपज्जताप्रतिज्ञासमां

॥ स० ॥ चतुरनचढीउहाथ ॥ स० ॥ ४ ॥

अर्थ—वली विषया शक्त ठेते देवतानी गतिमां तथा विवे-

कना विकलपणा माटे तीर्थंचनी गतिमांपण न दीगो. वढी नरक गतिना निवासमांपण नित्य दुःखमां मग्न ठेते संज्ञारवुं पण न थयुं तो देखवुं किहाथी थाय तेमज जिहां धर्माधर्मनुं ज्ञातापणुं नथी एवा अनार्य मनुष्यना साथ के० संगते एटले अनार्य मनुष्यमां उपने थके तेमज अपर्याप्ता मनुष्यनी प्रतिज्ञा एटले प्रतिविंव ते जलक ते पण धर्माधर्म विवेक विकलपणा माटे अपर्याप्ताने सदृश जासे ठे जातें ते मनुष्य ठे इत्यादिक पूर्वोक्त स्थलमात्रमां चतुर के० महानिपुण एवो परमेश्वर मारे हाथें न आव्यो एटले दर्शननी योगवाड न मिलि पण हमणा दर्शननी योगवाड मळी ठे माटे तुं केम जोवा देति नथी तो हे सखी हमणा तुं मने जोवा आप ॥ ४ ॥

एमअनेकथलजाणियें॥स०॥दरिद्राणविणुजिणदेव॥स०॥
आगमथीमतजाणियें॥स०॥कीजेनिरमलसेव ॥स०॥५॥

अर्थ-ए रीतें पूर्वे कल्या तेमज कामि क्रोधी लोभी मोहि रागी अश्रद्धा अन्यमति चोरागी लक्ष्मीवायोनी फरमते इत्यादिक बीजा पण अनेक स्थल जाणियें ते स्थलोनेविषे मामान्य केवली-मां राजामरिखा एवा जिनदेवना दर्शन दीगविना ते सर्व स्थल निरर्थक गयां माटे हे सखी, मने देखवा आप. ह्ये सुमतिवंत आनंदघन शुद्ध चेतनाने कहे ठे के गयाचव ते तो रह्या पण हमणा मनुष्य जवमां जी रीतें मेवा करुं ? तिवारें शुद्ध चेतना प्रत्युत्तर कहे ठे. हे आनंदघन आगम मिळांतोना कथनथी पूजानो मत के० कथन जाणियें एटले मिळांतोमां दिव्याए सुहाए निम्मेमाए

मुक्तिप्रापक सेवा जाणीने अजय अक्षेप अखेदपणे निर्मल जावां-
कित पूजा करियें ॥ ५ ॥

निरमलसाधुजगतिलही ॥ स० ॥ योगअवंचक-
होय ॥ स० ॥ किरियाअवंचकतिमसही ॥ स० ॥
फलअवंचकजोय ॥ स० ॥ ६ ॥

अर्थ—तेमज निर्मल शुद्ध मुक्ति मारग साधक साधुर्जनी ज-
क्ति जावांकित वाठव्यपणुं लहि के० पामि ए बीजो कारण मट्युं
तेना सझावें ज्ञानादिक आत्मगुणने ठगे नही एवा मन वचन
कायाना त्रणे योगनी प्रवृत्ति अवंचक आय तेवारें क्रिया करवानुं
सर्व प्रवर्तन ते पण अवंचक के० अठगाइरूप आय तेवारें मनो-
योग अवंचकपणे प्रवृत्तें तेथी सहि के० निश्चेथी आत्मस्वरूप
अवहेद फल पण अवंचक जोय के० हे सखी, तुं देख ॥ ६ ॥

प्रेरकअवसरजिनवरू ॥स०॥ मोहनीयद्वयजाय ॥स०॥
कामितपूरणसुरतरू॥स०॥आनंदघनप्रभुपाय॥स०॥७॥

अर्थ—जे अवसरें अवंचक फल स्वरूप प्राप्ति आय ते दाणे
प्रेरक के० प्रेरणानुं कारक पोताना स्वरूपथी अन्यना स्वरूपनुं
जलखावनारते चंद्रप्रज परमेश्वर प्रावर्तक ठे अने आत्मा प्रवर्तक
ठे एम हे सखी, स्वरूपतदाकारपणे आत्मा प्रवर्त्यो तेवारें अचिंतनी-
य आत्मशक्तियें मोहनीय कर्मनो द्वय आय तेथी केवलज्ञान के-
वलदर्शननुं जे परमानंद तेनुं घन के० जराव तेज ठे स्वरूप जेनुं
एवो जे चंद्र प्रजप्रभु तेना चरण केवा ठे कामित के० निजस्व-

कना विकलपणा माटे तीर्थचनी गतिमांपण न दीगे. वली नरक गतिना निवासमांपण नित्य दुःखमां मग्न ठेते संज्ञारबुं पण न अयुं तो देखबुं किहाथी आय तेमज जिहां धर्माधर्मनुं ज्ञातापणुं नथी एवा अनार्य मनुष्यना साथ के० संगते एटले अनार्य मनुष्यमां उपने थके तेमज अपर्याप्ता मनुष्यनी प्रतिज्ञा एटले प्रतिविंव ते जलक ते पण धर्माधर्म विवेक विकलपणा माटे अपर्याप्ताने सदृश जासे ठे जातें ते मनुष्य ठे इत्यादिक पूर्वोक्त स्थलमात्रमां चतुर के० महानिपुण एवो परमेश्वर मारे हाथें न आच्यो एटले दर्शननी योगवाड न मिलि पण हमणा दर्शननी योगवाड मली ठे माटे तुं केम जोवा देति नथी तो हे सखी हमणा तुं मने जोवा आप ॥ ४ ॥

एमअनेकथलजाणियें॥स०॥दरिद्राणविणुजिणदेव॥स०॥
आगमथीमतजाणियें॥स०॥कीजेनिरमलसेव ॥स०॥५॥

अर्थ-ए रीतें पूर्वे कल्या तेमज कामि क्रोधी लोत्री मोहि रागी अश्रद्धा अन्यमनि चोराशी लक्ष्मीवायोनी फरसते इत्यादिक बीजा पण अनेक स्थल जाणियें ते स्थलोनेविषे सामान्य केवली-मां राजामरिखा एवा जिनदंघना दर्शन दीगविना ते सर्व स्थल निश्चक गयां माटे हे सखी, मने देखवा आप. हवे सुमतिवंत आनंदघन शुद्ध चेतनाने कहे ठे के गयाजव ते तो गद्यापण हमणा मनुष्य जवमां शी रीतें सेवा करूं ? तिवारें शुद्ध चेतना प्रत्युत्तर कहे ठे. हे आनंदघन आगम मिष्टांतोना कथनथी पृज्ञानो मत के० कथन जाणियें एटले मिष्टांतोमां द्विआण, मुद्दाण, निम्ममाण,

मुक्तिप्राप्तक सेवा जाणीने अज्ञय अक्षेप अखेदपणे निर्मल जावां-
कित पूजा करिये ॥ ५ ॥

निरमलसाधुभगतिलही ॥ स० ॥ योगअवंचक-
होय ॥ स० ॥ किरियाअवंचकतिमसही ॥ स० ॥
फलअवंचकजोय ॥ स० ॥ ६ ॥

अर्थ-तेमज निर्मल शुद्ध मुक्ति मार्ग साधक साधुजनी ज-
क्ति जावांकित वाठव्यपणुं लहि के० पामि ए बीजो कारण मध्युं
तेना सझावें ज्ञानादिक आत्मगुणने ठगे नही एवा मन वचन
कायाना जणे योगनी प्रवृत्ति अवंचक आय तेवारें क्रिया करवानुं
सर्व प्रवर्तन ते पण अवंचक के० अठगाइरूप आय तेवारें मनो-
योग अवंचकपणे प्रवृत्ते तेथी सहि के० निश्चेथी आत्मस्वरूप
अवबेद फल पण अवंचक जोय के० हे सखी, तुं देख ॥ ६ ॥

प्रेरकअवसरजिनवरू ॥स०॥ मोहनीयद्वयजाय ॥स०॥
कामितपूरणसुरतरू॥स०॥ आनंदधनप्रभुपाय ॥स०॥७॥

अर्थ-जे अवसरें अवंचक फल स्वरूप प्राप्ति आय ते टाणे
प्रेरक के० प्रेरणानुं कारक पोताना स्वरूपथी अन्यना स्वरूपनुं
जंलखावनारते चंद्रप्रभ परमेश्वर प्रावर्तक ठे अने आत्मा प्रवर्तक
ठे एम हे सखी, स्वरूपतदाकारपणे आत्मा प्रवर्त्यो तेवारें अचिंतनी-
य आत्मशक्तियें मोहनीय कर्मनो द्वय आयतेथी केवलज्ञान के-
वलदर्शननुं जे परमानंद तेनुं धन के० जराव तेज ठे स्वरूप
एवो जे चंद्र प्रभप्रभु तेना चरण केवा ठे कामित के० निज

रूपान्निदापी प्राणीज्जनो मनोवाञ्छित पूरवाने शास्त्रात् सुरतरु
के० कटप वृद्ध ठे ॥ ७ ॥ इति श्री चञ्जप्रज्ञजिन स्तवनं ॥

॥ अथ श्रीसुबुद्धिजिन स्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग केदारो एम धन्वोधणने परचावे ए देशी ॥

सुबुद्धिजिणेरपायनमिने ॥ शुभ्रकरणीएमकीजैरे ॥ अ-
ति घणोउलटअंगधरीने ॥ ग्रहउठीपूजीजैरे ॥ सुबु० ॥ १ ॥

अर्थ-हवे आनंदधन सुबुद्धि जिननो पूजनना जेद पूर्वक
स्तवन करतो जव्य प्राणीज्जने यथा तथ्यपूजननुं फल उपदेशे
ठे के अहो जव्यो तमे प्रथम तो सुबुद्धि परमेश्वरना चरणकम-
लने नमिने एम के० आगल जे देखाडीश ते रीतें शुभ्र करणी
करियें स्वरूपानुजायी कर्त्तव्य आचरियें अथवा आत्माने देवतानी
गतिसंबंधी मुखदायक करणी ते शुभ्र करणी आचरियें ते शुभ्र
करणी कहे ठे. जेम संसारी जीवोने विवाह प्रमुख ते अति हर्षनुं
स्थानक ठे अथवा अपुत्रियाने घरं पुत्रोत्पत्ति आय तेथी अत्यंत
घणो उलट आय एवी रीतें अत्यंत उल्लाम अंगमां धारण करीने
रोमांचित देह करी जन्ममा ते दीवसनं धन्य मानतां अहो ज-
व्यो तमे एवे हर्षोत्कर्ष महित प्रज्ञातनेविषे उठीने बीजो संसार
संबंधि कोइपण कार्य कस्याविना सुबुद्धि परमेश्वरना पदकम-
लने नमिने पठे पूजनरूप शुभ्र करणी करे ॥ १ ॥

उव्यज्ञावसुचिज्ञावधरीने ॥ हरखेंदेहरेजइयेंरे ॥ दहतिग-
पणअद्दिगमसाचवतां ॥ एकमनाधुरिअइयेंरे ॥ सु० ॥ २ ॥

अर्थ-एटले जे जे वखतें पूजा करवी तेतें वखतें शरीर धोयी

तथा धोति प्रमुख धोयी धोयी सुकावी सुकावीने पेरवा तेथीज मात्र सुचि के० पवित्रता करवी ते तो कर्त्तायें मानी नही पण जावने धारवे ज्व्य तथा जाव ए बेनी सुचिता कहिठे एवो ठतां साडा-त्रण क्रोड रोम उद्धासित थका निस्सहि प्रमुख दसत्रिक तथा पांच अज्जिगमन जे रीतें प्रवचनसारोद्धार तथा चैत्यवंदन जाण्य प्रमुख ग्रंथोमां कह्या ठे ते सर्व रीत सांचवतां थकां हर्ष जरहियें जिनमंदिरे जइयें तिहां जइनें धुरि के० प्रथमतो एक मात्र पूजा करवानेविषेज मननी एकाग्रता तदाकार वृत्ति राखवी पण अन्य स्थानकोथी सर्वथा प्रकारें मननी निवृत्ति करवी एम तन्मयी पूजामयीज अइयें ए रीतें सुज करणी करिये ॥ २ ॥

कुसुमअद्भुतवरवाससुगंधो॥ धुपदीपमनसाखीरे॥ अंगपूजापणजेदसुणीएम ॥ गुरुमुखआगमजाखीरे ॥ सु० ॥ ३ ॥

अर्थ-हवे पूजाना चार जेद ठे १ अंगपूजा २ अग्रपूजा ३ जावपूजा ४ प्रतिपत्तिपूजा ए चार जेदोमां प्रथम अंगपूजा कहि ते १ कुसुम ते फूल चंवेली प्रमुख अद्भुत ते २ अखंडित तंदूल ३ वर के० प्रधान चंदन कपूर कस्तुरिकादिक सुगंधि ज्व्ये थयो जे चास ४ चंदनश्वेत अगर वालठड कपूरकाचरी कस्तुरी ज्मीम-सेनीवरास सेदारस ए अष्टगंधधूप जाणवो ५ घृतमौली सुतरनी वत्तिनो दीप ए सर्व एकाग्रतायें मननी साखें सार्थक ठे ते विना निर्थक जाणवो. ए अंगपूजा ते पूर्वोक्त पण के० पांच जेदें ते जे रीतें आगममां जापी ते रीतें गुरुमुखेशी सांचली कर्ण-गोचर करी ॥ ३ ॥

रूपान्निदापी प्राणीर्जनो मनोवांछित पूरवाने शास्त्रात् सुरतरु
के० कल्प वृक्ष ठे ॥ ७ ॥ इति श्री चञ्चप्रज्ञजिन स्तवनं ॥

॥ अथ श्रीसुबुद्धिजिन स्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग केदारो एम धनोधणने परचावे ए देशी ॥

सुबुद्धिजिणेरपायनमिने ॥ शुभकरणीएमकीजैरे ॥ अ-
ति घणोउलटअंगधरीने ॥ ग्रहउठीपूजीजैरे ॥ सुबु० ॥ १ ॥

अर्थ-हवे आनंदधन सुबुद्धि जिननो पूजनना चेद पूर्वक
स्तवन करतो जव्य प्राणीर्जने यथा तथ्यपूजननुं फल उपदेशे
ठे के अहो जव्यो तमे प्रथम तो सुबुद्धि परमेश्वरना चरणकम-
लने नमिने एम के० आगल जे देखाडीश ते रीतें शुभ करणी
करियें स्वरूपानुजायी कर्तव्य आचरियें अथवा आत्माने देवतानी
गतिसंबंधी मुखदायक करणी ते शुभ करणी आचरियें ते शुभ
करणी कहे ठे. जेम संसारी जीवोने विवाह प्रमुख ते अति दर्पनुं
स्थानक ठे अथवा अपुत्रियाने घर पुत्रोत्पत्ति आय तेथी अत्यंत
घणो उलट आय एवी रीतें अत्यंत उल्लाम अंगमां धारण करीने
रोमांचित देह करी जन्ममां ते दीवमने धन्य मानतां अहो ज-
व्यो तमे एवे हर्षोत्कर्ष महित प्रजातनेविषे उठीने बीजो संसार
संबंधि कोउपण कार्य कन्याविना सुबुद्धि परमेश्वरना पदकम-
लने नमिने पठे पूजनरूप शुभ करणि करो ॥ १ ॥

उज्ज्वलावसुचिजावधरीने ॥ हरखेंदेहरेजइयेंरे ॥ दहतिग-
पणअद्दिगमसाचवतां ॥ एकमनाधुरिथइयेंरे ॥ सु० ॥ २ ॥

अर्थ-एदळे जे जे वखतें पूजा करवी तेने वखतें शरीर धोयी

તથા ધોતિ પ્રમુખ ધોયી ધોયી સુકાવી સુકાવીને પેરવા તેથીજ માત્ર સુચિ કે० પવિત્રતા કરવી તે તો કર્તાર્યે માની નહીં પણ જાવને ધારવે ડ્રવ્ય તથા જાવ એ બેની સુચિતા કહિંતે એવો ઠતાં સાડા-ત્રણ કોડ રોમ હાસિત થકા નિસ્સહિ પ્રમુખ દસત્રિક તથા પાંચ અન્નિગમન જે રીતે પ્રવચનસારોચ્ચાર તથા ચૈત્યવંદન જાણ્ય પ્રમુખ ગ્રંથોમાં કહ્યા છે તે સર્વ રીત સાંચવતાં થકાં હર્ષ જરહિયેં જિનમંદિરે જણ્યેં તિહાં જણ્યેં ધુરિ કે० પ્રથમતો એક માત્ર પૂજા કરવાનેવિપેજ મનની એકાગ્રતા તદાકાર વૃત્તિ રાખવી પણ અન્ય સ્થાનકોથી સર્વથા પ્રકારેં મનની નિવૃત્તિ કરવી એમ તન્મયી પૂજામયીજ થણ્યેં એ રીતે સુજ કરાણી કરિયે ॥ ૨ ॥

કુસુમઅદ્યતવરવાસસુગંધો॥ ધુપદીપમનસાચીરે॥ અંગપૂ-
જાપણ્નેદસુણીએમ ॥ ગુરુમુખઆગમજાચીરે ॥ સુ० ॥ ૩ ॥

અર્થ-હવે પૂજાના ચાર જેદ છે ૧ અંગપૂજા ૨ અગ્રપૂજા ૩ જાવપૂજા ૪ પ્રતિપત્તિપૂજા એ ચાર જેદોમાં પ્રથમ અંગપૂજા ક-
હિ તે ૧ કુસુમ તે ફૂલ ચંબેલી પ્રમુખ અદ્યત તે ૨ અલંકિત તંદૂલ
૩ વર કે० પ્રધાન ચંદન કપૂર કસ્તુરિકાદિક સુગંધિ ડ્રવ્યે થયો
જે ચાસ ૪ ચંદનશ્વેત અગર વાલઢડ કપૂરકાચરી કસ્તુરી જીમ-
સેનીવરાસ સેલારસ એ અષ્ટગંધધૂપ જાણવો ૫ ઘૃતમૌલી સુતરની
વત્તિનો દીપ એ સર્વ એકાગ્રતાયેં મનની સાચેં સાર્થક છે તે વિના
નિર્થક જાણવો. એ અંગપૂજા તે પૂર્વોક્ત પણ કે० પાંચ જેદેં તે
જે રીતે આગમમાં જાપી તે રીતે ગુરુમુખેથી સાંજલી કર્ણ-
ગોચર કરી ॥ ૩ ॥

एहनुं फलदोयजेदसुणीजें ॥ अनंतरने परंपररे ॥ आणा-
पालणचित्तप्रसन्ती ॥ सुगतिसुगतिसुरमंदिररे सु० ॥ ४ ॥

अर्थ-हवे पूर्वोक्त जे अंगपूजानी विधि कही तेनो फल कहे
हे एनुं कार्यमित्तरूप फल एक अनंतर बीजो परंपरारूप ए वे
जेदें मिळांतो मांथी मांजड्युं हे ते रीतें कहुं वुं जे पूजामा तदा-
कारवृत्तिये स्वामि मेवक संबंधे प्रवर्तें ते परमेश्वरनी आज्ञा नज
लांय चित्त प्रमद्वि ते मननी हर्षवृत्तिये आज्ञापालनरूप फलनी
प्राप्ति आय हे पूजानुं अनंतर के० आंतरे रहित फल जाणवुं के-
मके जेने प्रनु आज्ञानी प्राप्ति अर्थी तेने जैनदर्शननुं सर्वस्व हाथे

તથા ધોતિ પ્રમુખ ધોયી ધોયી સુકાવી સુકાવીને પેરવા તેથીજ માત્ર સુચિ કે^૦ પવિત્રતા કરવી તે તો કર્તાર્યે માની નહી પણ જાવને ધારવે જ્વય તથા જાવ એ વેની સુચિતા કહિને એવો ઠતાં સાડા-ત્રણ કોડ રોમ જહાસિત થકા નિસ્સહિ પ્રમુખ દસત્રિક તથા પાંચ અન્નિગમન જે રીતે પ્રવચનસારોચ્ચાર તથા ચૈત્યવંદન જાપ્ય પ્રમુખ ગ્રંથોમાં કહ્યા છે તે સર્વ રીત સાંચવતાં થકાં હર્ષ જરહિયે જિનમંદિરે જડ્યે તિહાં જડ્યે ધુરિ કે^૦ પ્રથમતો એક માત્ર પૂજા કરવાને વિષેજ મનની એકાગ્રતા તદાકાર વૃત્તિ રાખવી પણ અન્ય સ્થાનકોથી સર્વથા પ્રકારે મનની નિવૃત્તિ કરવી એમ તન્મયી પૂજામયીજ અડ્યે એ રીતે સુજ કરણી કરિયે ॥ ૨ ॥

કુસુમઅદ્વતવરવાસસુગંધો ॥ ધુપદીપમનસાચીરે ॥ અંગપૂ-
જાપણ્નેદસુણીએમ ॥ ગુરુમુખઆગમજાચીરે ॥ સુ^૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ-હવે પૂજાના ચાર જ્ઞેદ છે ૧ અંગપૂજા ૨ અગ્રપૂજા ૩ જાવપૂજા ૪ પ્રતિપત્તિપૂજા એ ચાર જ્ઞેદોમાં પ્રથમ અંગપૂજા ક-
હિ તે ૧ કુસુમ તે ફૂલ ચંબેલી પ્રમુખ અદ્વત તે ૨ અણ્ડિત તંદુલ
૩ વર કે^૦ પ્રધાન ચંદન કપૂર કસ્તુરિકાદિક સુગંધિ જ્વયે
જે ચાસ ૪ ચંદનશ્વેત અગર વાલઠડ કપૂરકાચરી કસ્તુરપૂજા જે
સેનીવરાસ સેલારસ એ અણ્ડિતધૂપ જાણવો ૫ ઘૃત્ત-દક વહુવિધિ
વત્તિનો દીપ એ સર્વ એકાગ્રતાયે મનની સાચે શ્રવધારીને ચિંતવહું
નિર્થક જાણવો. એ અંગપૂજા તે પૂર્વોક્ત ત્વરૂપની અપ્રાપ્તિરૂપ
જે રીતે આગમમાં જાપી તે રીતે ગુરુ જ્ઞેદ કે^૦ નાસ કરે ને
ગોચરકરી ॥ ૩ ॥

रूपाजिलापी प्राणीजिनो मनोवांछित पूरवाने शास्त्रात्
के० कटप वृद्ध ठे ॥ ७ ॥ इति श्री चंद्रप्रज्ञजिन स्तवनं ।

॥ अथ श्रीसुबुद्धिजिन स्तवन प्रारंभः ।

॥ राग केदारो एम धनोधणने परचावे ए देजी
सुबुद्धिजिणेसरपायनमिने ॥ शुभकरणीएमकीरे
ति घणोजलटअंगधरीने ॥ ग्रहजगीपूजीजेंरे ॥

अर्थ - हवे आनंदघन सुबुद्धि जिननो पूजन
स्तवन करतो जव्य प्राणीजने यथा तथ्यपूजनतुं
ठे के अहो जव्यो तमे प्रथम तो सुबुद्धि परमेश्वरना
लने नमिने एम के० आगद जे देखाडीश ते रीति

નામ કહે છે ૧ ફૂલ ૨ અદ્ભુત ૩ પ્રધાનધૂપ ૪ પડ્વો કે
પ્રકૃષ્ટદીપ ૫ સુગંધવાસદેપ ૬ નૈવેદ્ય ૭ ફલ ૮ ગંગાપ્રસુલના
જલ ૯ રીતે ઓંગપૂજાના પાંચ તેમજ અગ્રપૂજાના ત્રણ મલિને
અડધિ કે ૦ આઠ જેદ થયા તે ઓંગ અગ્રપૂજા જે જીવ્ય જીવ
જાવસહિત કરે તે પ્રાણી શુદ્ધગતિ શબ્દે પંચમ ગતિને વરે ॥ માટે
પૂજા તે મોક્ષપદની પ્રાપ્તિ કરનારી છે ॥ ૫ ॥

સત્તરજેદેકવિસપ્રકારે ॥ અઠોત્તરસતજેદેરે ॥ જાવપુ-
જાવહુવિધિનિરધારી ॥ દોહગહુરગતિજેદેરે ॥ સુ ॥ ૬ ॥

અર્થ—હવે ઓંગ અગ્રપૂજાના જેદ ફિરિ સત્તર જેદમાં લિખે છે
૧ ન્હવણ ૨ વિલેપન ૩ વસ્ત્રયુગ ૪ ગંધારોહણ ૫ પુષ્પારોહણ
૬ માદારોહણ ૭ પંચવર્ણ પુષ્પારોહણ ૮ ચુપ્હં ૯ પત્તાકા ૧૦
આચરણ ૧૧ પુષ્પઘર ૧૨ પુષ્પપગર ૧૩ અષ્ટમંગલ ૧૪ ધૂપ
૧૫ ગીત ૧૬ નૃત્ય ૧૭ વાજીત્ર ૧૮ સત્તર જેદ તથા વલી એક-
વીશ પ્રકારે તેમજ વલી અષોત્તરસત કે ૦ એકસો આઠ જેદે
તથા એક હજાર આઠ જેદે એ સર્વ ઓંગ અગ્રપૂજાના જેદ તે
જાવે આચરતાં સુગતિવરે. હવે ત્રીજો પૂજાનો જેદ જાવપૂજા છે
તે કહે છે જાવશબ્દે પરમેશ્વરના સ્વરૂપને જ્ઞાનાદિક વહુવિધિ
કે ૦ ઘણા પ્રકારે નિરધારી કે ૦ તે તે લક્ષણે અવધારીને ચિંતવણું
એ ત્રીજી પૂજા છે તેનું ફલ હુર્ગતિ જે સ્વરૂપની અપ્રાપ્તિરૂપ
એવી કર્મ સંવધનીચારે હુર્ગતિ તેનો જેદ કે ૦ નાસ કરે ને
પંચમગતિની પ્રાપ્તિ કરે ॥ ૬ ॥

एहनुंफलदोयजेदसुणीजें ॥ अनंतरनेपरंपररे ॥ आणा-
पालणचित्तप्रसन्नी ॥ मुगतिसुगतिसुरमंदिररे सु० ॥ ४ ॥

अर्थ-हवे पूर्वोक्त जे अंगपूजानी विधि कही तेनो फल कहें
ठे एनुं कार्यसिद्धरूप फल एक अनंतर बीजो परंपरारूप ए बे
जेदें सिद्धांतोमांथी सांच्छद्युं ठे ते रीतें कहुं बुं जे पूजामां तदा-
कारवृत्तियें स्वामि सेवक संबंधे प्रवर्त्तें ते परमेश्वरनी आज्ञा नज
लोपे चित्त प्रसन्नि ते मननी हर्षवृत्तियें आज्ञापालनरूप फलनी
प्राप्ति आय ते पूजानुं अनंतर के० आंतरे रहित फल जाणवुं के-
मके जेने प्रभु आज्ञानी प्राप्ति थयी तेने जैनदर्शननुं सर्वस्व हाथें
चद्युं तथा ए रीतें आज्ञासहित पूजन करनारने परंपर फल तो
मुक्तिमिद्ध प्राप्ति तथा सुगति के० सोजनिक मनुष्यपणानी गति
अथवा सुर मंदिर ते देवभुवन पामे तेमां पण जायाधिकपणें
मुक्तिज कहि ते जायाधिकपणुं पण तथाविध ठे परंतु जवस्थितिनुं
परिपाक कारण न मळे तोपण मनुष्य अथवा देवतानी उ-
त्तम गति पामे ॥ ४ ॥

नाम कहे ठे १ फूल २ अक्षत ३ प्रधानधूप ४ पद्मो के०
 प्रकृष्टदीप ५ सुगंधवासद्वेष ६ नैवेद्य ७ फल ८ गंगाप्रमुखना
 जल ९ रीतें अंगपूजाना पांच तेमज अग्रपूजाना त्रण मलिने
 अडविध के० आठ जेद थया ते अंग अग्रपूजा जे ज्ञव्य जीव
 जावसहित करे ते प्राणी शुजगति शब्दें पंचम गतिने वरे ॥ माटे
 पूजा ते मोक्षपदनी प्राप्ति करनारी ठे ॥ ५ ॥

सत्तरजेदएकविसप्रकारें ॥ अठोत्तरसतजेदेरे ॥ जावपु-
 जावहुविधिनिरधारी ॥ दोहगडुरगतिवेदेरे ॥ सु० ॥ ६ ॥

अर्थ—हवे अंग अग्रपूजाना जेद फिरि सत्तर जेदमां लिखे ठे
 १ न्हवण २ विलेपन ३ वस्त्रयुग ४ गंधारोहण ५ पुष्पारोहण
 ६ मालारोहण ७ पंचवर्ण पुष्पारोहण ८ चुपहं ९ पताका १०
 आचरण ११ पुष्पघर १२ पुष्पपगर १३ अष्टमंगल १४ धूप
 १५ गीत १६ नृत्य १७ वाजीत्र ए सत्तर जेद तथा वली एक-
 वीश प्रकारें तेमज वली अठोत्तरसत के० एकसो आठ जेदें
 तथा एक हजार आठ जेदें ए सर्व अंग अग्रपूजाना जेद ते
 जावें आचरतां सुगतिवरे. हवे त्रीजो पूजानो जेद जावपूजा ठे
 ते कहे ठे जावशब्दें परमेश्वरना स्वरूपने ज्ञानादिक बहुविधि
 के० घणा प्रकारें निरधारी के० ते ते लक्षणे अवधारीने चिंतववुं
 ए त्रीजी पूजा ठे तेनुं फल दुर्गाय जे स्वरूपनी अप्राप्तिरूप
 एवी कर्म संवधनीचारे दुर्गति तेनो ठेद के० नास करे ने
 पंचमगतिनी प्राप्ति करे ॥ ६ ॥

તુરિયજ્ઞેદપશ્વિવત્તીપૂજા ॥ ઉપશમસ્ત્રીણસયો-
ગીરે ॥ ચતુર્હાપૂજાશ્મઉત્તરપ્તયણે ॥ જ્ઞાપીકે-
વલજ્ઞોગીરે ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥

અર્થ—હવે પૂજાનો તુરિય કે૦ ચોથો જ્ઞેદ જે પ્રતિપતિ પૂજા તેનું સ્વરૂપ લિખે જે પ્રતિપતિ કે૦ પઢિવજવું અંગિકાર કરવું
પટલે પોતાના સ્વરૂપને અવિચ્છિન્નપણે જે આદરવું તે પ્રતિપતિ
પૂજા તે ડગ્યારમાં ઉપશમ તથા વારમાં દ્વિણમોહ અને તેરમાં
સયોગી ગુણગણે પામે એ રીતે ચાર પ્રકારની પૂજા તે વક્તવ્ય-
તાયે ઉત્તરગધ્યયન સૂત્રના નમ્યક્ત પરાક્રમનામા અધ્યયને જે
કેવલ જ્ઞાનના જોગી પુરુષો તેણે જ્ઞાપી કે૦ ઉપદેશી જે તો
અહો જ્યો કોડ મન મમત્વમાં પ્રમ્યા ગતાં પરજવના વીકને
અવગણી ઉત્તમૂત્ર જ્ઞાપણ કરતા પરમેશ્વરની ફલ ધુપાદિક પૂ-
જામાં આરંભ વતાયે જે ને જો કેવલજ્ઞાની પૂજામાં આરંભ
જાણતા તો પોતેજ મિષ્ટાંતોમાં પૂજાને નિષિધ કરતા પરંતુ હજાં
તો જ્ઞાત જાણી ઉપદેશી જે ॥ ૭ ॥

એમપૂજાવદુજ્ઞેદસુર્ણીને ॥ સુખદાયકસુજ્ઞકર
ણીરે ॥ જ્ઞાવિકર્ત્ત્વીવકરમંતેલેમે ॥ આનંદ
વનપદધરણીરે ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥

અર્થ—માટે જે જ્યો ૮ રીતે જ્ય પૂજાના ઘણા જ્ઞેદ ને સુખ
શબ્દે મુચ્છિના સુખ દેવાને અર્થે પૂજા ને શુદ્ધ કરાવી પટલે આ-
ત્માને સ્વચ્છન્દ કરાવીના અર્ચ્ય માંદલીને શ્રોત ગોચરે મનમાં
કરીને જ્યપૂજા તાવપૂજા જે તાવિકર્ત્ત્વીવ કરશે

આદરશે તે પ્રાણી આનંદશબ્દે અનિર્વાચ્ય અતિશયાનંદનો ઘન
કે० અત્યંત જરાવરૂપ પદ તે મુક્તિપદની ધરણી નામ સ્થાન તે
લેસે કે० પામસે ॥ ૬ ॥ ઇતિ સુબુધિજિન સ્તવનં સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રી શીતલ જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ ધન્યાસરિ ગોમ્તી મંગલિકમાલા ગુણહ વિસાલા એ દેશી ॥

શીતલજિનપતિલલિતત્રિજંગી ॥ વિવિધજંગી-

મનમોહેરે ॥ કરૂણાકોમલતાતીક્ષ્ણતા ॥

ઝડાશીનતાસોહેરે ॥ શીઠ ॥ ૧ ॥

અર્થ—હે શીતલજિન, સામાન્ય કેવલીના સ્વામિ તમારા સ્વરૂ-
પમાં રમણ થયી રહિ વિરોધા જાસ પ્રત્યક્ષ તે તમારેવિપે અવિ-
રોધપણે પ્રવૃત્તિ માટે લલિત કે० મનોહર કહી એવી ત્રિજંગી કે०
ત્રણ ठે પ્રકાર જેના તે એક ત્રિજંગીનેવિપે ફરી મૂલજંગીના ના-
મોના અર્થ વિજેદેં જગાંતરની રચના વિવિધ કે० નાનાપ્રકારની
ઠે તે જીવ્યજીવોને મનોહર ચમત્કારરૂપ ઠે પરંતુ મનમાં જયા-
નકપણે દુર્ધર્પ નથી તે ત્રિજંગીની જંગ રચના કહે ઠે ? કરૂણા
તે મનની કોમલતા દયાના પરિણામ તે શીતલ પરમેશ્વરના
સ્વજાવેં અહિંસક જાવેંજ પરિણમ્યા ઠે તેને કરૂણા કહિયેં ઇહાં
કરૂણાનો કોમલતા અર્થ યોજનામાંજ કહ્યું તેનું હેતુ જે જાપ્ય
નિર્યુક્તિમાં પોતાના પદનો અર્થ પોતેંજ યોજનામાં કરિ જાય
માટે દોષ નથી વલી તીક્ષ્ણતા તે તીક્ષ્ણ વૃત્તિ ઇટલે કૂરતા
દુર્ધર્પપણું એ વીજો જાંગો અને ઝડાસીન વૃત્તિ એ ત્રીજો જાંગો
ઇટલે જીવ્યજીવને વાગ્ય પરિપાક કારણ મિલેં સહજેં સિદ્ધ થાય.

माटे दयाचिंतवे सुं बीजुं कर्मपण सहज खपी जाजे माटे कोम-
लता तथा तीक्ष्णतामां मध्यस्थ जावें प्रवृत्ति जाणवी ते उदासी-
नता एवी सीतल परमेश्वरनी मनोहर त्रिजंगी कही ॥ १ ॥

सर्वजंतुहितकरणीकरुणा ॥ कर्मविदार-
णतीक्ष्णरे ॥ हानादानरहितपरणामि ॥
उदाशीनताविक्ष्णरे ॥ शी० ॥ २ ॥

अर्थ—हवे एज त्रिजंगीनुं संजव बतावे ठे समस्त सूक्ष्म वादर
त्रस आवर संसारी जीव मात्रने हितकारी चिंतवणा तें करुणा
नामें पेलो जांगो बीजो ज्ञानावरणादि कर्मनुं विदारवुं अज्ञाय
करवुं ए तीक्ष्णता ठे उहां निर्दयीपाणुं ठे एटले वापडा जडोने
कुण द्दण एम कर्मोनी नाम करवामां दया आवति नथी ते
बीजुं जंगो हवे बीजा उदामीन जंगनु उजय विक्ष्णणी माटे
अमंतवज ठे तेनुं मंजव कहे ठे दान के० गोडवायोग्य आदा-
न के० ग्रहण कग्वा योग्य तेथी रहित परिणामि ठे एटले गो-
डवा वस्तुने गोडवानी उठा नथी तथा ग्रहण कग्वा योग्य व-
स्तुने ग्रहवानी उठा नथी ए गीतें उठानां निरोध कमुं ठे तेंपण
जालीने गंकी नथी पण स्वतावेंज उष्ट अनिष्ट वस्तु उपरथी
हा ना दानपाणुं उठी गयुं ते उदामीनता वृत्तिपाणुं विक्ष्ण के०
विक्ष्ण ते पद पुरे कग्वा माटे विक्ष्ण पद मुक्युं ए उदा-
सीनतानुं लक्षण कहे ठे जे अनादि निजस्वल्पनुं ग्रहण ते
आदान अने परपरिणतिनुं त्याग ते दान ए वेंथी रहित परि-
णामिठुं ठे केसके ए मागे अनादि स्वताव ठे ते हुं पाम्यो

માટે તેનો શો હર્ષ જેમ ગ્યાનદર્શન તે આત્મા અને આત્મા તે ગ્યાનદર્શન તેમજ નિશ્ચે નયે ત્રણે કાલે આત્મામાં કર્મનો અસંજવજ છે તેનો પણ શોક હર્ષ નથી એ રીતે ઉદાસીનતાનું સંજવ કહ્યું ॥ ૨ ॥

પરહુખઠેદનશ્ચાકરુણા ॥ તીક્ષ્ણપરહુખરીઝેરે ॥ ઝડાસીનતા ઝજયવિલક્ષણ ॥ એકઠામેકેમસીઝેરે ॥ શી ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ-હવે એ ત્રિજંગીનેવિષે અર્થ જોઈને ત્રિજંગી દેખાડે છે સંસારી જીવોને અનાદિકાલનું પર પુજલાદિ જડને સંબંધે થયો જે હુઃખ તેને ઠેદવાની શ્ચા તે કરુણા એ પેલો જાંગો તથા જેમ મહાવીર સ્વામિને સંગમાના ઝપસર્ગોથી પર જે પુજલો તેને હુઃખ પામતા દેખીને રીઝે કે જે હર્ષ પામે એટલે જ્ઞાની પુરુષ એમ વિચારે જે અનાદિકાલના એ મને હુઃખ આપતા હતા આજ એ હુઃખ પામે છે એવી વિચારણા તે રીઝ કહિયે એ તીક્ષ્ણતા વીજો જાંગો અને જે ઝજય વિલક્ષણ કે જે બને લક્ષણોથી રહિત જડુંજ છે તે ઉદાસીનતા ત્રીજો જાંગો તે આવી રીતે જેમ પુજલ સંગી જીવોને હુઃખી જોઈને વિચારે જે એની જવસ્થિતિ પરિપાકવિના મારી કરુણાથી શું થાય તથા એ પુજલાદિક જડ વસ્તુને વીજાના કરેલા ઝપસર્ગાદિકનાં હુઃખ દેખીને હું રાજી થયો પરંતુ મારો સ્વરૂપ નિશ્ચેથી એકાનંદોપેતજ છે માટે એ જડ રોકી શકે નહીં તે ઝડાસીનતા એ ત્રણે લક્ષણ કહ્યાં તે એક પરમેશ્વરરૂપ ઠામ કે જે સ્થાનકમાં શી રીતે સિદ્ધ થાય કેમકે એનાં લક્ષણ ત્રિજા ત્રિજા છે તેથી એક સ્થાનકમાં કેમ પામિયે તેનો આગલી ગાથામાં જવાવ આપે છે ॥ ૩ ॥

अज्ञयदानतेमलक्षयकरुणा ॥ तीक्ष्णतागु-
णज्ञावेरे ॥ प्रेरणविणुकृतउदाशीनता इम-
विरोधमतिनावेरे ॥ शी० ॥ ४ ॥

अर्थ-हवे ते त्रिजंगीनुं शीतल परमेश्वरमां अविरोधिपणे
अवतरण करी देखाडे ठे कोइने जय न ऊपजाववुं एवो अज्ञ-
यदान सर्व जीवने परमेश्वर आपेठे तेनेज करुणा कहियें ते राग-
घेपरूप मलना क्षयथी ठे अथवा मलक्षयनुं अर्थ अलक्षय क-
रियें तो एज करुणा नथी हवे इहां सुमति पूठे ठे के तीक्ष्णता
तथा करुणाने तो परस्पर विरोधि जाव ठे माटे तीक्ष्णता केम
संजवे तेने कहे ठे जे ए परमेश्वरमां पोताना गुणनो स्वजाव ए-
वोज ठे जे कर्म्मो उपर अति तीक्ष्णता ऊपजे ए रीतें मति के०
बुद्धि विरोध आवती नथी अथवा मति ते हे सुमति, एम वि-
रोधिपणुं नथी आवतुं ए बीजो जांगो. हवेबीजा जांगानुं स्वरूप
वतावे ठे प्रेरण कस्याविना उदासीनता ठे एटले जिहां इष्टयोगें
अनिष्टसंयोगें उदासीनता आय ते दुःखनी प्रेरणाथी अथी के-
वाय पण परमेश्वरनेत्रिये जे उदासीनता ठे ते प्रेरणाविना ठे
केमके आत्म धर्मथी वीतराग परिणति परिणमि परमात्म वृ-
त्तियें स्वजाव प्राप्ति अथी तेनो जो हर्ष तेंथी प्रेरणाविना उदा-
शीनता ठे माटे मति के० हे सुमति शीतल परमेश्वरमां पूर्वोक्त-
विधें त्रिजंगीनी परम्पर विरोधता आवति नथी ॥ ४ ॥

शक्तिव्यक्तिविभ्रुवनप्रभुता ॥ निग्रंथतासं-
योगेंरे ॥ योगी जोगीवक्तामौनी ॥ अनुप-
योगिरूपयोगेंरे ॥ शी० ॥ ५ ॥

અર્થ-વલી બે જાંગાને પ્રયોગેં ત્રીજો જાંગો થાય એવી પાંચ ત્રિજંગી કહે છે ૧ શક્તિ ૨ વ્યક્તિ વલી એ બેને સંયોગેં ત્રીજું ન શક્તિ નવ્યક્તિ વલી ૧ ત્રિજીવન પ્રજુતા ૨ નિગ્રંથતા એ બેને સંયોગેં ત્રીજું ન ત્રિજીવન પ્રજુતા ન નિગ્રંથતા એટલે સ્વગુણ પર્યાયને ગ્રહણે સામર્થ્યપણું તે શક્તિતેજ શક્તિથી સ્વસ્વજાવનું પ્રત્યક્ષ કરવું તે વ્યક્તિ અને સ્વગુણ ગ્રહણ કરતાં શક્તિ ફોરવવાનું સ્યોકાર્ય એ તો આત્માના ગુણ હતા તેજ આત્મામાં પ્રગટ્યા માટે ન શક્તિ અને આત્મા પોતાના સ્વજાવમાં રમ્યો તેમાં શું પ્રત્યક્ષ કરવું તે ન વ્યક્તિ એ પેહેલી ત્રિજંગી વલી ત્રણ જગત્ના પૂજ્ય માટે ત્રિજીવન પ્રજુતા બાહ્યાન્યંતર ગ્રંથીયેં રહિત માટે નિગ્રંથતા સ્વ-જાવેં ત્રિજગત પૂજ્યના અવાંઠકપણા માટે ન ત્રિજીવન પ્રજુતા પાશેં ઊઘો મુહપતિ ન રાખે નિગ્રંથી થયીને ફિરે નહીં માટે ન નિગ્રંથતા એ વીજી ત્રિજંગી કહી ૧ યોગી ૨ જોગી ૩ નયોગી નજોગી મન વચન કાયાનું યોગી છે પોતાના ગુણને જોગવવા માટે જોગી છે સિદ્ધાવસ્થા ચિતવતાં ન યોગી છે યોગ રહિત છે નિજગુણને જોગવતો છે પરંતુ સ્વજાવેં સિદ્ધ ગુણનો અંતર્જાવી-પણામાટે ન જોગી એ ત્રીજી ત્રિજંગી કહી ૧ વક્તા છે ૨ મૌની છે ૩ નવક્તા ન મૌની છાદશાંગીનો વક્તા આશ્રવસંબંધી વચન-નું કથન ન કરે માટે મૌની અનંતા તીર્થકરેં છાદશાંગી જાપી તેથી કાંઈપણ હિનાધિક ન કહ્યું તેથી પ્રવર્તન સમયેં તે છાદ-શાંગી વચન વર્ગણાયેં જાપી માટે ન મૌની એ ચોથી ત્રિજંગી થયી હવે અનુપયોગ ઋપયોગને સંયોગેં પાંચમી ત્રિજંગી વતાવે છે ૧ અનુપયોગી ૨ ઉપયોગી ૩ ન અનુપયોગી ન ઉપયોગી

उपयोग प्रयुंज्याविना अनंता पदार्थ केवल ज्ञानशी प्रत्यक्ष ने
माटे अनुपयोगी केवलज्ञानोपयोगी केवलदर्शनोपयोगीपण
माटे उपयोगी सिद्धावस्थामां केवलज्ञान केवलदर्शन ए बे उप-
योगोनो संज्ञव ते माटे न अनुपयोगी पण उपयोग प्रयुंजवानो
कारण कोइ वारें पडतु नशी ते माटे न उपयोगी एम पण कथं
जाय ए पांचमी त्रिजंगी कही ॥ ५ ॥

इत्यादिकवहुजंगत्रिजंगी ॥ चमत्कारचि-
त्तदेतीरे ॥ अचरिजकारीचित्रविचित्रा ॥

आनंदघनपदलेतीरे ॥ सी० ॥ ६ ॥

अर्थ-इत्यादि पूर्वे कही ते आदें देखने बहुधिक संयोगी त्रि-
जंगीउना जांगा ने जेम १ कामक्रमें २ क्रोधक्रमें ३ न कामक्रमे
न क्रोधक्रमे स्वस्वरूप ग्रहवानो काम के० अजिद्वापते क्रम के०
व्यापि रह्यो ने मोहादिक शत्रु हणता क्रोध व्यापि रह्यो ने
जिवारं संज्वलननो लोभ खपायी वारमें गुणगणे चढ्यो तिवारें
न कामी न क्रोधी इहां काम क्रोधादिक सहनो त्यागी ने ए त्रि-
जंगी अयी तेमज १ सकामी २ निष्कामि ३ न सकामि न नि-
ष्कामी काम कर्मने त्यागें नसकामी अने तारा अनंता गुणो-
मांथी तें एक गुणही न ग्रहण न क्यो माटे तुं न निष्कामि
इत्यादिक अनेक त्रिजंगीउं ने असंज्ञवपणाने प्राप्त करनि अकी
चित्तने चमत्कार उपजावनारी ने केमके चित्र के० नानाप्रकार-
ना विचित्रा के० अनेक जंगतंगनी त्रिजंगी ते असंज्ञव मंत्र-
वन्द माटे अचरित्रकारी ने जेम करण निदांज नीदणता यही

तिहांज उदासीनता ए केम संजवे माटे आश्चर्यकारी कही ए
 त्रिजंगीज्जो फल प्राप्ति ते ज्ञानानंदनुं जरावरूप जे मोक्षपद तेने
 लेती के० ग्रहण करती ठे एटले त्रिजंगीज्जना जंगतरंग ते केवल
 ज्ञान केवल दर्शनात्मक ठे अथवा एकेक जंग ते आनंदघन प-
 दथी व्यापिने रह्युं ठे माटे आनंदघन पद लेती थकी कही
 ॥ ६ ॥ इति शीतल जिनस्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीश्रेयांस जिनस्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग गोडी अहोमतवाले साजना ए देशी ॥

श्रीश्रेयांसजिनअंतरजामी ॥ आतमरामी-
 नामीरे ॥ अध्यात्ममतपूरणपामी ॥ स-
 हजमुगतिगतिगामीरे ॥ श्रीश्रे० ॥ १ ॥

अर्थ-श्रीश्रेयांस जिनने साक्षीजूत करीने कहे ठे हे सुमति,
 केवल ज्ञानदर्शन संबंधी लक्ष्मीसहित श्रेयांस परमेश्वर ते आ-
 पणा अंतर के० गुह्यनी सर्व चातना जामी के० जाणनार ठे ए
 सर्वनो अंतरजामी माटेज एनो आत्माराम एवो नाम ठे जेणे
 स्वरूपसंबंधी मति के० बुद्धि ते पूरण के० अखंनित जे परमे-
 श्वरें पामि ते माटे अध्यात्ममतिने पूरण पामी तेथी सहज नि-
 प्रयासें मुक्ति गतिना गामी के० जवावाला ठे ॥ १ ॥

सयलसंसारिइंद्रियरामी ॥ मुनीगुणआ-
 तमरामीरे ॥ मुख्यपणेजेआतमरामी ॥ ते-
 केवलनिःकामीरे ॥ श्रीश्रे० ॥ २ ॥

અર્થ-સર્વ સંસારી જીવ માત્ર તે તો ઇંડ્રિયોનાં સુખ જે શબ્દ-રૂપ રસ ગંધ સ્પર્શ તેમાં તદાકારીપણે પ્રવૃત્તિ રહ્યો છે માટે ઇંડ્રીય આરામી છે અને એજ સંસારમાં સિદ્ધાંતોક્તિયેં જે મુનીરાજ છે તે આત્મગુણ જ્ઞાનાદિકમાં રમિ રહ્યા છે સ્વરૂપને ઝંજી રહ્યા છે તો મુખ્યપણે તે નિર્ધ્વંનય જે ગુણગુણીને અજ્ઞેદેં આત્મસ્વરૂપમાં તદાકાર તદ્રૂપણે પ્રવૃત્તિ રહ્યા એવા જે મુનીરાજ તેને તો નિઃકેવલ એક આત્મસ્વરૂપવિના અન્ય અનિલાપ માત્ર નથી રહ્યું એવા નિષ્કાંમી છે ॥ ૨ ॥

નિજસ્વરૂપજેકિરિયાસાધે ॥ તેહઅધ્યાતમલ-
હિયેંરે ॥ જેકિરિયાકરિચઝગતિસાધે ॥
તેનઅધ્યાતમકહિયેંરે ॥ શ્રીશ્રે૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ-હે મુમતિ જે પ્રાણી પોતાના આત્મસ્વરૂપેં રમતાં પ્રતિ-ક્રમણાદિક પાપ નિવર્તન ક્રિયા માત્રને સાધે તે પ્રાણી અધ્યાત્મ શબ્દેં આત્માને અધિ અંતર્વર્તીં રહ્યું એવો સ્વસ્વરૂપ અવિદ્વેદકારૂપ આત્મસ્વરૂપ તે લહિયેં કે.૦ પામિયેં એટલે તેને તો અધ્યાત્મ કહિયેં પણ જે પ્રાણી નિજસ્વરૂપા જાવેં ક્રિયા કરી ચાર ગતિને મિદ્ધ કરે એટલે શુદ્ધ કરાણીયેં દેવતા તથા મનુષ્યની ગતિને મિદ્ધ કરે અથવા અશુદ્ધ ક્રિયા જે પ્રાણાતિપાતાતિક તે ક્રિયા કરીને

નામઅધ્યાતમઠવણઅધ્યાતમ ॥ ડ્રવ્યઅ-
ધ્યાતમઠંઠોરે ॥ જાવઅધ્યાતમનિજગુણસા-
ધે ॥ તોતેહસુંરઠમંઠોરે ॥ શ્રીશ્રે૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-હવે અધ્યાત્મ ક્રિયાના ચાર પ્રકાર છે તે કહે છે એક
તો જે અધ્યાત્મ શબ્દનું માત્ર અર્થ પણ ન જાણે અને જે પૂઠે
તેને કહે જે અમે અધ્યાત્મી હોઈએ તેના અધ્યાત્મ તથા વીજું અ-
ધ્યાત્મ શબ્દનું અદ્ધર વિન્યાશીપણું તે સ્થાપના અધ્યાત્મ ત્રીજું
રેચક પૂરક કુંજકાદિકે કરી વાહ્ય વૃત્તિયેં એવું ધ્યાન વતાવે
જે થકી લોક એમ જાણે જે એણે અંતર વૃત્તિયેં આત્માનું સ્વરૂ-
પ પ્રત્યક્ષ કર્યું દેખાય છે પણ પોતે કોરાના કોરા એ ડ્રવ્ય
અધ્યાત્મ એ ત્રણે અધ્યાત્મ ઠાંઠવા યોગ્ય છે તે ઠાંઠો અને જે
નિજસ્વરૂપ સહિત ક્રિયાનું પ્રવૃત્તિવું એવો જે જાવ અધ્યાત્મ તે
આત્માના ગુણ જ્ઞાન દર્શનાદિક સાધે જાવ અધ્યાત્મિપણું સિદ્ધ
કરે માટે અહો જવ્યો, જો તમને નિજગુણની સિદ્ધતા કરવી છે
તો જાવ અધ્યાત્મથીજ રઠમંઠો કે ૦ રટના કરો ॥ ૪ ॥

શબ્દઅધ્યાતમઅરથસુણીને ॥ નિરવિકલ્પ-
આદરજોરે ॥ શબ્દઅધ્યાતમમજનાજાણી ॥
હાનગ્રહણમતિધરજોરે ॥ શ્રીશ્રે૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-હે જવ્યો, આત્માને અંતર્વર્તિ આત્મરૂપમાં તદાકારી-
પણે રમવું એવું અધ્યાત્મશબ્દનું અર્થ છે તે ગુરુમુખથી સાંજલીને
નિશ્ચેનતય આત્માનેવિષે સ્વરૂપનું નિરવિકલ્પિપણું અજેદિપણું છે

અર્થ-સર્વ સંસારી જીવ માત્ર તે તો ઇંડ્રિયોનાં સુખ જે શબ્દ-રૂપ રસ ગંધ સ્પર્શ તેમાં તદાકારીપણે પ્રવૃત્તિ રહ્યો છે. માટે ઇંડ્રીય આરામી છે અને એજ સંસારમાં સિદ્ધાંતોક્તિયેં જે મુનીરાજ છે તે આત્મગુણ જ્ઞાનાદિકમાં રમી રહ્યા છે સ્વરૂપને ઝંજી રહ્યા છે તો મુખ્યપણે તે નિશ્ચેનય જે ગુણગુણીને અજેદેં આત્મસ્વરૂપમાં તદાકાર તદ્દુપણે પ્રવૃત્તિ રહ્યા એવા જે મુનીરાજ તેને તો નિઃકેવલ એક આત્મસ્વરૂપવિના અન્ય અનિલાપ માત્ર નથી રહ્યું એવા નિષ્કાંમી છે ॥ ૨ ॥

નિજસ્વરૂપજેકિરિયાસાધે ॥ તેહઅધ્યાતમલ-
હિયેંરે ॥ જેકિરિયાકરિચગતિસાધે ॥

તેનઅધ્યાતમકહિયેંરે ॥ શ્રીશ્રેષ્ઠ ॥ ૩ ॥

અર્થ-હે સુમતિ જે પ્રાણી પોતાના આત્મસ્વરૂપેં રમતાં પ્રતિ-ક્રમણાદિક પાપ નિવર્તન ક્રિયા માત્રને સાધે તે પ્રાણી અધ્યાત્મ શબ્દેં આત્માને અધિ અંતર્વર્તી રહ્યું એવો સ્વસ્વરૂપ અધિભેદકારૂપ આત્મસ્વરૂપ તે લહિયેં કેળ પામિયેં એટલે તેને તો અધ્યાત્મ કહિયેં પણ જે પ્રાણી નિજસ્વરૂપા જાવેં ક્રિયા કરી ચાર ગતિને મિદ્ધ કરે એટલે શુદ્ધ કરણીયેં દેવતા તથા મનુષ્યની ગતિને સિદ્ધ કરે અથવા અશુદ્ધ ક્રિયા જે પ્રાણાતિપાતાદિક તે ક્રિયા કરીને નરક તીર્થચાદિક ગતિને મિદ્ધ કરે એટલે માધુપણમાં દેવતા મનુષ્યની ગતિ મિદ્ધ કરે અને તેજ માધુ થને વંચકપણાની ક-ગતી કરે અથવા પ્રાણાતિપાતાદિકેં નરક તીર્થચની ગતિ મિદ્ધ

નામઅધ્યાતમઠવણઅધ્યાતમ ॥ ઇવ્યઅ-
ધ્યાતમઠંમોરે ॥ જાવઅધ્યાતમનિજગુણસા-
ધે ॥ તોતેહસુંરઠમંમોરે ॥ શ્રીશ્રે૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-હવે અધ્યાત્મ ક્રિયાના ચાર પ્રકાર છે તે કહે છે એક
તો જે અધ્યાત્મ શબ્દનું માત્ર અર્થ પણ ન જાણે અને જે પૂઠે
તેને કહે જે અમેં અધ્યાત્મી થૈયેં તેના અધ્યાત્મ તથા વીજું અ-
ધ્યાત્મ શબ્દનું અક્ષર વિન્યાશીપણું તે સ્થાપના અધ્યાત્મ ત્રીજું
રેચક પૂરક કુંજકાદિકેં કરી વાહ્ય વૃત્તિયેં એવું ધ્યાન વતાવે
જે ચકી લોક એમ જાણે જે એણે અંતર વૃત્તિયેં આત્માનું સ્વરૂ-
પ પ્રત્યક્ષ કર્યું દેખાય છે પણ પોતે કોરાના કોરા એ ઇવ્ય
અધ્યાત્મ એ ત્રણે અધ્યાત્મ ઠાંકવા યોગ્ય છે તે ઠાંકો અને જે
નિજસ્વરૂપ સહિત ક્રિયાનું પ્રવૃત્તિવું એવો જે જાવ અધ્યાત્મ તે
આત્માના ગુણ જ્ઞાન દર્શનાદિક સાધે જાવ અધ્યાત્મિપણું સિદ્ધ
કરે માટે અહો જવ્યો, જો તમને નિજગુણની સિદ્ધતા કરવી છે
તો જાવ અધ્યાત્મથીજ રઠમંડો કે ૦ રટના કરો ॥ ૪ ॥

શબ્દઅધ્યાતમઅરથસુણીને ॥ નિરવિકલ્પ-
આદરજોરે ॥ શબ્દઅધ્યાતમજ્ઞજનાજાણી ॥
હાનગ્રહણમતિધરજોરે ॥ શ્રીશ્રે૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-હે જવ્યો, આત્માને અંતર્વર્તિ આત્મરૂપમાં તદાકારી-
પણે રમવું એવું અધ્યાત્મશબ્દનું અર્થ છે તે ગુરુમુખથી સાંજલીને
નિશ્ચેનય આત્માનેવિષે સ્વરૂપનું નિરવિકલ્પિપણું અજ્ઞેદિપણું

તે આદરજો અવધારજો તથા અધ્યાત્મ શબ્દમાં વલી વે જેદ
 ઠે ઇટલે એકમાં સ્વરૂપ અધ્યાત્મિપણું ઠે અને વીજામાં સ્વરૂપ
 અધ્યાત્મિપણું નથી માટે જજના ઠે ઇટલે જે નિઃકેવલનામ અર્થ
 વિના એકલો અધ્યાત્મશબ્દ તેમાં સ્વરૂપ અધ્યાત્મિપણું નથી
 તેથી શબ્દ અધ્યાત્મમાં સ્વરૂપની અસિદ્ધતા માટે હાન કે
 ઠાંકવાની મતિ કે બુદ્ધિ ધારજો અને અર્થ અધ્યાત્મમાં
 સ્વરૂપની સિદ્ધતા માટે ગ્રહણ કરવાની બુદ્ધિ ધારજો ॥ ૫ ॥

અધ્યાતમજેવસ્તુવિચારી ॥ વીજાજાણલ-
 વાસીરે ॥ વસ્તુગતેંજેવસ્તુપ્રકાશે ॥ આનં-
 દધનમતવાસીરે ॥ શ્રીશ્રે ॥ ૬ ॥

અર્થ-માટે વસ્તુશબ્દે આત્મતત્વને તદૈકપણે વિચારવાવાલા
 લક્ષણના અજિજ્ઞ વિચારી તે તો અધ્યાત્મને ગ્રહણ કરે ઠે
 અને જે વસ્તુ વિચારી અધ્યાત્મથી જિજ્ઞાસુગ્રાહીપણે શૂન્ય
 હૃદય ગતાં અધ્યાત્મ મત મમત્વી એક નિશ્ચેનયવાદી તે તો લ-
 વાટ ઠે અને જે મુનીરાજ જે વસ્તુ નામ મિદ્ધાંતોનેવિષે ગત કે
 પ્રાપ્ત થયો જે તત્વશબ્દે અધ્યાત્મતત્વ તેને પ્રકાશે કે પ્રગટ
 કરે ઇટલે જે રીતે મિદ્ધાંતોમાં અધ્યાત્મ તત્વ જાણ્યું ઠે તેમ પ્ર-
 કાશે એવા કોણ હોય જે આનંદ શબ્દે અનંત કેવલ જ્ઞાની
 તેઈનો જે મક્તનયાશ્રિતમત તેને જિનમત કહ્યું તેજ મતને પ્ર-
 કાશે ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રીશ્રેયાંમ જિનમ્નવનં સંપૂર્ણ ॥

॥ अथ वासुपूज्य जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ राग गोडी तथा परजीउं तूं गीया गिरिसिखर सोहे ए देशी ॥

वासुपूज्यजिनत्रिभुवनस्वामी ॥ घननामी-

परनामीरे ॥ निराकारसाकारसचेतन ॥

करमकरमफलकामीरे ॥ वासु० ॥ १ ॥

अर्थ-अहो ज्यो, वासुपूज्य जिन ते त्रण भुवनना पूज्य-
ए माटे स्वामि ठे वली घननामी के० घणां ठे नाम जेनां एदखे
जे परमात्मानां नाम ते परिणामेज परिणमि रह्यां ठे हवे एक
बहिरात्मा बीजा अंतर आत्मा ए रीतें संसारी जीवोना वे जेद
ठे तेमां अंतरात्मानुं एक निराकार ते सामानोपयोग बीजो सा-
कारतें विशेषोपयोग एवा उपयोग लक्षणेस के० सहित ते चेतन
कहियें ते करम करम फलकामी के० सामान्य विशेष शुचाशुचो-
पयोगें प्रवृत्ततो चेतन कर्म जे ज्ञानावरणादिक तेनुं कामी के०
अजिलापी तेमां सुचोपयोगें प्रवृत्ततो चेतन शुच पुण्य प्रकृतिनो
कामी के० अजिलापी असुचोपयोगें प्रवृत्ततो चेतन अशुच
पाप प्रकृतिनो कामी एम शुचाशुचोपयोगें कीधा जे शुचाशुच
कर्म तेना शुचाशुच फलनो कामी के० अजिलापी ते चे-
तन जाणवो ॥ १ ॥

निराकारअज्ञेदसंग्राहक ॥ ज्ञेदग्राहकसा-
कारोरे ॥ दर्शनज्ञानअज्ञेदचतेना ॥ वस्तुग्र-
हणव्यापारोरे ॥ वासु० ॥ २ ॥

તે આદરજો અવધારજો તથા અધ્યાત્મ શબ્દમાં વહી વે જેદ
 જે એટલે એકમાં સ્વરૂપ અધ્યાત્મિપણું જે અને વીજામાં સ્વરૂપ
 અધ્યાત્મિપણું નથી માટે જજના જે એટલે જે નિઃકેવલનામ અથે
 વિના એકલો અધ્યાત્મશબ્દ તેમાં સ્વરૂપ અધ્યાત્મિપણું નથી
 તેથી શબ્દ અધ્યાત્મમાં સ્વરૂપની અસિદ્ધતા માટે જ્ઞાન કે
 ગ્રાંભવાની મતિ કે
 બુદ્ધિ ધારજો અને અર્થ અધ્યાત્મમાં
 સ્વરૂપની સિદ્ધતા માટે ગ્રહણ કરવાની બુદ્ધિ ધારજો ॥ ૫ ॥

અધ્યાતમજેવસ્તુવિચારી ॥ વીજાજાણલ-
 વાસીરે ॥ વસ્તુગતેજેવસ્તુપ્રકાશે ॥ આનં-
 દધનમતવાસીરે ॥ શ્રીશ્રેષ્ઠ ॥ ૬ ॥

અર્થ-માટે વસ્તુશબ્દે આત્મતત્વને તર્કરૂપે વિચારવાવાલા
 લક્ષણના અજિજ્ઞ વિચારી તે તો અધ્યાત્મને ગ્રહણ કરે જે
 અને જે વસ્તુ વિચારી અધ્યાત્મથી જિજ્ઞાસુગ્રાહીપણે ગુન્ય
 જ્ઞાન ગુનાં અધ્યાત્મ મત મમત્વી એક નિશ્ચેનયવાદી ને તો લ-
 વાટ જે અને જે મુનીગજ જે વસ્તુ નામ સિદ્ધાંતોનેવિષે ગત કે
 પ્રાપ્ત થયો જે તત્વશબ્દે અધ્યાત્મતત્વ તેને પ્રકાશે કે
 પ્રગટ કરે એટલે જે રીતે સિદ્ધાંતોમાં અધ્યાત્મ તત્વ જ્ઞાનું જે તેમ પ્ર-
 કાશે એવા કોઈ દોષ જે આનંદ શબ્દે અનંત કેવલ જ્ઞાની
 તેટલો જે સત્તત્તવાશ્રિતમત તેને જિનમત કહ્યું તેજ મતને પ્ર-
 કાશે ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રીશ્રેયાંસ જિનસત્તવનં સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ વાસુપૂજ્ય જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ ગોડી તથા પરજીઠં તૂં ગીયા ગિરિસિખર સોહે એ દેશી ॥

વાસુપૂજ્યજિનત્રિજીવનસ્વામી ॥ ઘનનામી-

પરનામીરે ॥ નિરાકારસાકારસચેતન ॥

કરમકરમફલકામીરે ॥ વાસુ ॥ ૧ ॥

અર્થ-અહો જન્યો, વાસુપૂજ્ય જિન તે ત્રણ જીવનના પૂજ્યપણા માટે સ્વામિ છે વહી ઘનનામી કે ૦ ઘણાં છે નામ જેનાં એટલે જે પરમાત્માનાં નામ તે પરિણામેજ પરિણમિ રહ્યાં છે હવે એક બહિરાત્મા વીજા અંતર આત્મા એ રીતે સંસારી જીવોના બે જોડ છે તેમાં અંતરાત્માનું એક નિરાકાર તે સામાનોપયોગ વીજો સાકારતે વિશેષોપયોગ એવા ઉપયોગ લક્ષણે સ કે ૦ સહિત તે ચેતન કહિયે તે કરમ કરમ ફલકામી કે ૦ સામાન્ય વિશેષ શુચાશુચોપયોગે પ્રવૃત્તતો ચેતન કર્મ જે જ્ઞાનાવરણાદિક તેનું કામી કે ૦ અજિલાપી તેમાં શુચોપયોગે પ્રવૃત્તતો ચેતન શુચ પુણ્ય પ્રકૃતિનો કામી કે ૦ અજિલાપી અશુચોપયોગે પ્રવૃત્તતો ચેતન અશુચ પાપ પ્રકૃતિનો કામી એમ શુચાશુચોપયોગે કીધા જે શુચાશુચ કર્મ તેના શુચાશુચ ફલનો કામી કે ૦ અજિલાપી તે ચેતન જાણવો ॥ ૧ ॥

નિરાકારઅજ્ઞેદસંગ્રાહક ॥ જ્ઞેદગ્રાહકસા-

કારોરે ॥ દર્શનજ્ઞાનહુજ્ઞેદચેતેના ॥ વસ્તુગ્ર-

હણવ્યાપારોરે ॥ વાસુ ॥ ૨ ॥

અર્થ-હવે નિરાકારનો લક્ષણ ઊલ્લાસે છે જે જેદરહિતનો સંગ્રહીક તે નિરાકાર દર્શનોપયોગીપણું અને જે જેદ કેં નિત્ર નિત્ર સ્વરૂપનું ગ્રાહક તે સાકાર જ્ઞાનોપયોગીપણું એ નિરાકાર સાકાર વે ઉપયોગને જેદેં ચેતના પણ વે જેદેં થયી એ રીતે સામાન્ય વિશેષ વે ઉપયોગે જડથી આત્મતત્ત્વને સ્વરૂપે ગ્રહવું નિત્ર કેં જૂદો કરી લેવું તે છે વ્યાપાર કેં પ્રવૃત્તિન જેનું એ ચેતનાવંત અંતરાત્માનો લક્ષણ કહ્યું ॥ ૨ ॥

કર્તાપરિણામિપરિણામો ॥ કર્મજેજીવેક-
રિયેરે ॥ એકઅનેકરૂપનયવાદે ॥ નિયતે-

નરઅનુસરિયેરે ॥ વાસુ ॥ ૩ ॥

અર્થ-કર્મનું કર્તાપણું તે પરિણામિ કેં વ્યાપીને પરિણામો કેં પરિણમે છે એટલે કર્મનું કર્તાપણું તે પરિણામે વ્યાપિ રહ્યું છે પણ જીવમાં નથી હાં કોઈ પુત્રે જે જીવમાં કર્તાપણું કેમ નથી તેને ઉત્તર જે કરિયેં કેં જે પરિણામે પ્રવૃત્તિયેં તે કર્મ જીવેં કરિયેં જેમ મિથ્યાત્વ પરિણામે પરિણમતો જીવ મિથ્યાત્વ

दुःखसुखरूपकरमफलजाणो ॥ निश्चयएकआ-
नंदोरे ॥ चेतनतापरिणामनचूके ॥ चेतन-
कहेजिनचंदोरे ॥ वासु० ॥ ४ ॥

अर्थ-तो हे ज्ञव्यो, दुःख स्वरूप अने सुखस्वरूप ए वे कर्म-
नां फल जाणो ते व्यवहार नयनी अपेक्षायें अने निश्चैनय वि-
चारीने अनादि सिद्ध अपेक्षायें जोझ्यें तो त्रणे कालें निजस्व-
जावनोज कर्त्ता ठे निश्चैथी एक अद्वितीय आनंदमयी ठे अने
चेतनानेविषे चेतना धर्म ते चेतनतापणुं ठे ते चेतनतानो परि-
णाम के० परिणामनने न चूके एटले चेतना चेतनतारूप धमन
मूके नही ते चेतन जाणवी केमके चेतनता ते चेतननो धर्म ठे
ते धर्मथी धर्मिनी जलखाण थाय दोहा ॥ धर्मिं अपने धर्मकूं ॥
न तजे तिनूकाळ ॥ आत्मज्ञान गुण ना तजे जडकिरियाकीचाल
॥ १ ॥ माटे धर्मने अज्ञावें धर्मिनो अज्ञाव जेम जलावधारण
धर्मने अज्ञावें घट धर्मिनो अज्ञाव तेथी चेतनता धर्मवंतने श्री
जिनचंदे चेतन कह्यो ॥ ४ ॥

परिणामिचेतनपरिणामो ॥ ज्ञानकरमफ-
लजावीरे ॥ ज्ञानकरमफलचेतनकहिये ॥
लेजोतेहमनावीरे ॥ वासु० ॥ ५ ॥

अर्थ-एटले चेतनता धर्में परिणामि के० व्यापी रह्यो एवो
जे चेतन जीव तेनो परिणामो के० परिणामन शुं ठे एटले धर्म
शुं ठे ते कहे ठे जे ज्ञानशब्दें निजस्वरूप ज्ञान एटलेहुं चेतन तुं
अने जे पुजलादिकमां रमि रह्यो तुं ते जड ठे हुं अविनासी ए

અર્થ-હવે નિરાકારનો લક્ષણ સંપ્રદીક તે નિરાકાર દર્શનોપયોગીપણું અને જે જેદ કે નિત
નિત સ્વરૂપનું ગ્રાહક તે સાકાર જ્ઞાનોપયોગીપણું એ નિગાર
માકાર જે ઉપયોગને જેદે ચેતના પણ જે જેદે થયી એ રીતે ના-
માન્ય વિશેષ જે ઉપયોગે જડથી આત્મતત્વને સ્વરૂપે પ્રવૃત્તિ
નિત કે જે જુદો કરી લેવું તે જે વ્યાપાર કે પ્રવૃત્તિને જેનું એ જે
તત્વાવંત અંતરાત્માનો લક્ષણ કહ્યું ॥ ૨ ॥

કર્તાપરિણામિપરિણામો ॥ કર્મજેજીવેક-
રિયેરે ॥ એકઅનેકરૂપનયવાદે ॥ નિયતે-

નરઅનુસરિયેરે ॥ વાસુ ॥ ૩ ॥

અર્થ-કર્મનું કર્તાપણું તે પરિણામિ કે વ્યાપીને પરિણામો
કે પરિણામે જે એટલે કર્મનું કર્તાપણું તે પરિણામે વ્યાપિ રહું
જે પણ જીવમાં નથી જ્યાં કોઈ પુત્રે જે જીવમાં કર્તાપણું જેનું
નથી તેને ઉત્તર જે કરિયે કે જે પરિણામે પ્રવૃત્તિયે તે કર્મ
જીવે કરિયે જેમ મિથ્યાત્વ પરિણામે પરિણામતો જીવ મિથ્યાત્વ
કર્મ પ્રકૃતિને કરિયે પણ અવિરત પ્રતે ન કરિયે તેથી કર્તાપણું
પરિણામમાં જે પણ જીવમાં કર્તાપણું નથી જે કરિયે તે કર્મ
જે રૂવા માત્ર કર્મ તો એકજ જે પરંતુ નયવાદે કે નય વ-
તેનાં અનેક રૂપ જે એટલે વસ્તુત્વે એક નય વચન
ને જોઈ કર્મ આવે તે જે નર કે જન્ય મનુષ્યો નિ-
જિન વંધાતે અનુસરિયે કે અવધારણ કરિયે પણ
જે જે જીવે કરિયે તેવા કર્મ નયવાદે જુદા

दुःखसुखरूपकरमफलजाणो ॥ निश्चयएकआ-
नंदोरे ॥ चेतनतापरिणामनचूके ॥ चेतन-
कहेजिनचंदोरे ॥ वासु० ॥ ४ ॥

अर्थ-तो हे ज्यो, दुःख स्वरूप अने सुखस्वरूप ए वे कर्म-
नां फल जाणो ते व्यवहार नयनी अपेक्षायें अने निश्चैनय वि-
चारीने अनादि सिद्ध अपेक्षायें जोड़्यें तो त्रणे कालें निजस्व-
जावनोज कर्ता ठे निश्चैथी एक अद्वितीय आनंदमयी ठे अने
चेतनानेविषे चेतना धर्म ते चेतनतापणुं ठे ते चेतनतानो परि-
णाम के० परिणामनने न चूके एटले चेतना चेतनतारूप धमन
मूके नही ते चेतन जाणवी केमके चेतनता ते चेतननो धर्म ठे
ते धर्मथी धर्मिनी जलखाण आय दोहा ॥ धर्मि अपने धर्मकूं ॥
न तजे तिनूकाल ॥ आत्मज्ञान गुण ना तजे जडकिरियाकीचाल
॥ १ ॥ माटे धर्मने अज्ञावें धर्मिनो अज्ञाव जेम जलावधारण
धर्मने अज्ञावें घट धर्मिनो अज्ञाव तेथी चेतनता धर्मवंतने श्री
जिनचंजे चेतन कह्यो ॥ ४ ॥

परिणामिचेतनपरिणामो ॥ ज्ञानकरमफ-
लज्ञावीरे ॥ ज्ञानकरमफलचेतनकहिये ॥

लेजोतेहमनावीरे ॥ वासु० ॥ ५ ॥

अर्थ-एटले चेतनता धर्म परिणामि के० ज्ञान धण्यो ते-
जे चेतन जीव तेनो परिणामो के० परिणामन शुं आरवावाला
शुं ठे ते कहे ठे जे ज्ञानशब्दें निजस्वरूप ज्ञान एटले ज प्रवृत्ति
अने जे फलादिकमां रमि रह्यो हुं ते जड कषाय

जड ते निवामी हूं चेतना धर्मि ए सडण पडण विध्वंसण धर्मि
तो ए आत्मानुं करम के० करवुं तेनुं फल शुद्धात्म स्वरूप प्राप्ति
रूप तेनुं ज्ञात्रि के० चितक विचार करनारो तेन्नी ज्ञान के०
आत्मज्ञाननुं करम के० करवुं प्रयुंजवुं तेनु फल ते स्वरूप प्राप्तिरूप
तेंने चेतनतावन चेतन कहिये एटखे लक्षणमहित चेतन कहिये
केमके मिच्छातांमा स्वरूपप्राप्ति अयी तेने लक्षणमहित चेतन
कह्युं ते अने बीजा ना कयनमात्र चेतन जाणवा माटे अहो
जव्यो, नेह के० ते शुद्धात्मरूपने मनावी लेंजो अहोंगत्र तेह-
श्रीज हेन राखजो म्यरूपमात्र प्रयत्नेजो एटखे म्यरूप चितवन
विना अन्यचितवन कोड मात्र करजो मा अमिछ ते माटे ॥ ५ ॥

आत्मज्ञानाश्रमणकदावे ॥ बीजातां प्रव्य-
लिंर्गारे ॥ वस्तुगते जेवस्तुप्रकासे ॥ आनंद-
धनमतिमंगारे ॥ वामु० ॥ ६ ॥

કહે તે આનંદઘનમતિસંગી કે ॥ ચિત્ત આનંદનું સમૂહ તેની મતિ
જે સુમતિ તેના સંગી એટલે સહચારી હોય ॥ ૬ ॥ ઇતિ શ્રીવા-
સુપૂજ્ય જિનસ્તવન સમાપ્તઃ ॥

॥ અથ શ્રીવિમલ જિનસ્તવન પ્રારબ્ધ્યતે ॥

॥ રાગ મદ્દહાર ઇંડરઆંવા આંબલીરે ॥ ઇંડરદાહિમખાલ એ દેશી ॥

હુલ્લોહગહુરેટલ્યારે ॥ સુંવસંપદસુંજેટ ॥ ધીં-

ગધણીમાથેકિયારે ॥ કુણગંજેનરખેટ ॥ વિ-

મલજિન ॥ દીઠાલોયણગ્રાજ ॥ મારાસિન્ધા-

વંઠિત કાજ ॥ વિમલજિન ॥ દીઠા ॥ ૧ ॥

અર્થ—હે સુમતિ, વિમલ પરમેશ્વરના દેખવાથી ચાર ગતિસં-
વંધી દુઃખ અને અનાદિકાલના અગ્યાન સંવંધી દૌર્જાગ્ય તે દૂરે
ટલ્યા વેગલા થયા અને નેત્રોના જોવાથી હર્ષ નિર્જરગાત્રે જે
આત્માને હવાસ થયું તદ્રૂપ સુખ હપનું તે સુખથી પ્રગટી જે સ-
મદમખમ વિચક્ષણરુચી એક તમારી સ્વરૂપાનું જાયી અનુજવ
સંવંધીની પ્રીત તેથી નિજસ્વરૂપ સંપદા જે રત્નત્રયરૂપ તેથી
જેટ કે ॥ નાપ થયું તો હે સુમતિ, જે પરમેશ્વરના દેખવાથી
દુઃખ જ્ઞાન એટલે ॥ ગયા અને સુખ સંપદાથી મિલાપ થયું એ-
ટલાં જડ છે હું ॥ ત્ર એક દેખવાથીજ ધ્યાં તો એવા ધીંગ કે ॥
સાથે ધણી કર્યા ઘટાં એટલે બલવાન ધણીના સે-
વાર કે ॥ ખેટાના કરનાર જે જેટો જાયને મારવાવાલા
એટલે રાત્ર દિવસ કાંઈ ગણે નહી પણ તેના ફલાજમાંજ પ્રવૃત્તિ
રહ્યા છે એવા નર શબ્દે પુરુષત્વ ધર્મવંત જે મોહાદિક કષાય

तेमांथी मुऊने कोण गंजी शके एटले कोइ गंजवाने समर्थ नथी
 एवा विमल परमेश्वरने मेंमारां नेत्रोथी आज दीठा एटले दर्शन
 कखुं माटे आजनो दिवस वेला घडी धन्य ठे ते विमल जिनना
 देखारूप कारणथी मारां मनोचांगित कार्य सिद्ध थया ॥ १ ॥

चरणकमलकमलावसेरे ॥ निरमलशिर-
 पददेख ॥ समलअशिरपदपरिहरीरे ॥ पं-
 कजपामरपेख ॥ वि० ॥ दी० ॥ २ ॥

अर्थ-ए गाथानुं अर्थ अन्वय करि लखियें ठैयें हे गुमति,
 केमला जे लक्ष्मी तेणे पोताने वसवानुं पद के० स्थानक जे क-
 मल ते काढवमां उपजवाथी समल के० मलसहित जाण्युं
 फरि एक वे दिवसमां फुलीने पांखडी पांखडी खरिजाय तेवारें
 ते स्थानक मूकीने फरि बीजा कमलनुं स्थानक ग्रहण करवुं पडे
 तेथी कमलरूप स्थानकने फरि अशिरपणे पाण जाण्युं ते अशिर
 जाणीने लक्ष्मीजीयें पोताने वसवानुं कमल तेने पामर पेख के०
 गंऊ समान गणीने परिहरि के० ते कमल मूकीने निरमल के०
 कर्मरूप मेळगडित एवो विमलनाथ परमेश्वरना चरणकमल
 के० पदरूप कमल तरुप शिरपद देव के० स्थिर स्थानक देखी-
 ने तेमां वाम करवुं एटले त्रिजग लक्ष्मी तं परमेश्वरना चरणक-
 मलोमां वसे ठे मुग्ध प्राणी लक्ष्मीनुं वाम अन्यस्थानकोमां
 धारि न्या ठे ते जगा ठे माटे विमलजिनना चरणकमलोने संयो
 जेथी समस्त लक्ष्मी संयजे केमके निर्वाण पदादिक संपदानो
 वानो एता चरणमां ठे ॥ २ ॥

मुकुमनतुलपदपंकजैरे ॥ लीणोगुणमकरंद ॥ रंकगणे
मंदिरधरारे ॥ ॥ इंदचंदनागिंद ॥ वि० ॥ दी० ॥ ३ ॥

अर्थ—हे परमेश्वर, मकरंदनीपरें एटले कमलना पान उपर
जेम त्रमरा कमलमां तदाकार आय तेम मारो मनरूप त्रमर ते
अनंता ज्ञानादिक गुण ठे जेमां एवा तमारा पदपंकजमां लीणो
के० तदाकार थयी गयुं ठे वसीजूत थयी गयुं ठे ते हपें करीने
एवो उन्मत्त थयो ठे के मंदिर के० मेरुपर्वतनी पृथ्वी सुवर्ण-
मयी अथवा नंदनवनादिकनी धरा के० पृथ्वी तेने रंक समान
गणे ठे दरिद्रीनी गणतिमां गणें ठे एटले तमारा चरणकमलनी
जक्ति आगल ए शी वस्तु ठे एमज मारो मन जाणे ठे तेमज
देवताना पति इंजने चंद्रमाने तथा नागिंजते नागकुमारवासी
इंद्र इत्यादिक सर्वने रांकतुड्य गणे ठे एवो मारो मन मोटुं
थयी गयुं ठे. ॥ ३ ॥

साहिवसमरथतुंधणीरे ॥ पाम्योपरमउदार ॥ मनविस-
रामीवालहोरे ॥ आतमचोआधार ॥ वि०॥ दी० ॥४॥

अर्थ—अहो समर्थ साहेब हे परमेश्वर, तारा जेवो धणी हुं
पाम्यो तो हवे मारा आठे कर्मरूप शत्रु ते परिवारसहित मुजने
गंजी शकसे नही तेमज तुं तुष्टमान आय तो पोतानुंज पद
आपे माटे परम उदार एवो धणी तुं ठो ते हुं पाम्यो फरि तु मने
माथे धारतांज मुजने धिरता आविगयी माटे मननो विश्रामि
एवो तुं धणी हुं पाम्यो बली मिथ्यात्वमते मलिन एवो मारो
आत्मा तेने स्वरूपप्राप्तिनुं आधार आश्रय ते तुं ठो केमके

जिवारे हुं मारा आत्मानुं रूप पामिस ते तारेज आसरे पामिस
माटे मारी आत्मानुं तुं आधार ठो ॥ ४ ॥

दरिशाणदीठेजिनतणोरे ॥ संशयनरहेवेध ॥

दिनकरकरजरपसरंतारे ॥ अंधकारप्रतिखे-

ध ॥ वि० ॥ दी० ॥ ५ ॥

अर्थ-तेथी हे सुमति, एवा विमल परमेश्वरने में लोचने करी
आज दीठा. ते परमेश्वरनुं एवो प्रजाय ठे जे एनुं दर्शन देल-
वाथी जे फल आय ते मांजल. एनो जाय शुद्धतायें दर्शन अ-
तांज जेनी मति एकाग्रें एना दर्शनमांठेरी तेने स्वस्वरूपनी मनने
त्रिषे संशय जे ज्ञानि ते न रहे तेमज ए प्रचुनो ने मारो स्वरूप
एक माटे तेमां त्रिगोध नथी एवुं मननुं निगदोपपाणुं थयी जाय
माटे वेध न रहे तेनो दृष्टात कहे ठे जे दिनकर के० सूर्य तेना
कर के० किरणनो जर के० समूह ते जगतमां पसारो करता
ठनां अंधकारनुं प्रतिषेध के० निषेध थयी जाय एटले सूर्योदयें
अंधकार जाय तेमज तारो दर्शन अतांज संशय तथा
वेधमात्र रहे ज नही ॥ ५ ॥

अमीयजररीमूरनिरचीरे ॥ उपमनघटेकोय ॥

शांतसुधारसजीवतीरे ॥ निरपिततृपति न-

होय ॥ वि० ॥ दी० ॥ ६ ॥

अर्थ-परमेश्वरनी मूर्ति रचनानी अधिक्यतानो वर्णन एक
मुखे वेदवो करी शकुं परंतु थोटासां घाणुं कहि बतावुं. जग-
त्तनां अमृतममान प्रमंसा कग्वा योग्य बीजो कोट पदार्थ नथी

तेनिः केवल अमृतथी जरीने जेम कोइ रचे तेवी ज तारी मूर्ति सहजे रचाणी ठे ए मूर्तिने जगतमां प्रत्यक्ष प्रमाणे एटली उपमा-ओमांथी कोइ अव्याप्ति अतिव्याप्ति दूषणसहित प्रत्यक्षप्रमाणे अथवा उपमान प्रमाणे पाए कोइ उपमानुं संजव ज नथी इहां जे मूर्तिने अमीयजरी कहि तेतो वचन गोचर करवा माटे कही पाए ए मूर्ति राग देपनी परिणतिना ह्यथकी सहज आत्म-स्वभावें प्रगट्यो जे शांतरूप अमृत रसतेमांज जीवी रहि ठे जाणियें मूर्ति उपर शांतरस वरसी रहुं ठे तेथी उपमानो असं-जव ठे कैमके अमृतकी एक बुंदसें अजर होत सब अंग तो ए मूर्ति ते संपूर्ण शांतरस स्वरूपथी जरी जन्ममरणरहितमाटे शी उपमा संजवे ते माटे निरपी निरपीने मारी चहु तथा मारे दर्शननी इहा तेमज मारा रुदय नेत्रथी स्मरण एमांथी एकने पाए तृप्ति न होय एटले अनङ्कठ वृत्ति न थाय ॥ ६ ॥

एकअरजसेवक तणीरे ॥ अवधारो जिनदेव ॥

कृपाकरीमुऊदीजीयेरे ॥ आनंदधनपद-

सेव ॥ वि ० ॥ दी० ॥ ७ ॥

अर्थ-हवे सुमतिवंत आनंदधन विमल परमेश्वरथी आधीन वृत्तियें विनति करे ठे के हे जिनदेव, अहो सामान्य केवलीजना पूजनीक हुं लाजानंद नामा तमारो अनुचर सेवक तेनी एक अरज ते अवधारो के० मानो तो मारा उपर संपूर्ण कृपा नजर करीने मुऊने देवा वांछोतो अन्य जे पांच अनुत्तरवासी प्रमुख देवताना सुखतुं हुं अजिलापी नथी पाए निजस्वरूपथी उपनुं

જે આનંદનો જરાવ તે પદની કરનારી એવી સેવા દીજીયેં કે
 આપો અથવા હે જિનદેવ, વીજાતો ઘણાની વીનતિ અવધારોઠો
 પરંતુ એક અરજ મારી પણ અવધારો જે મારા ઉપર કૃપા કરીને
 આનંદઘન પદની સેવા આપો અથવા હે જિનદેવ, મુજ આનંદ-
 ઘન ઉપર કૃપા કરીને તમારા પદકમલની સેવા આપો ॥ ૭ ॥
 ઇતિ પ્રિમલ જિનસ્તવન સંપૂર્ણ ॥

॥ અથ શ્રીઅનંત જિનસ્તવન લિખ્યતે ॥

॥ રાગ રામગિરિ કડયાનાદેશીની ઢાલ પ્રસિદ્ધ છે ॥

ધારતરવારનીસોહેલીદોહેલી ॥ ચઝદમાંજિનતણી-
 ચરણસેવા ॥ ધારપરનાચતાદેખવાજીગરા ॥

મેવનાધારપરરહેનદેવા ॥ ધા૦ ॥ ૧ ॥ અઘાંકળીને

અર્થ-આનંદઘન આ પંચક માલામાં જનદર્શનીત્રની જન-
 દર્શનચી વિરુદ્ધ આચરણા દેલીને દુઃખી તેમજ અનંત પરમે-
 શ્વર મેધિન આગ્રિની દુઃકરતા દુઃમમ કાર્યે દેખીને મહાદુઃખી
 ટનો મુમતિને કહે છે કે અત્યંત તીકણ છે ધારા જેની એવી તર-
 વાર તેની ધાર ઉપર ઝગાટું પગેં ચાલવું તે દોઢેલું છે પરંતુ વિ-
 ચારી જોતાં તે સોઢેલી છે પણ ચઝદમા પરમેશ્વરની ચરણ કેં
 આગ્રિ તેનું મેવવું નામ પ્રવર્તના તે દોઢેલી છે એટલે તર-
 વારની ધારથી આગ્રિની ધાર કચળા છે કેમકે વાઝીનો કા-
 વવાલો તે ચોગલામાં ચારે દિશાયેં ચાર તરવાર વાંધીને તે તર-
 વારની ધારેવિચેં ગુલાદા મ્વાનો મ્વાનો નિકડી ગાય એવા વા-

जीगर घणा नाचता दीठाढे माटे तरवारनी धारा उपर नाचवुं सुगम ठे परंतु चारित्रना प्रवर्त्तननी जे आ सेवनारूप धारा ते उपरें तो महाशक्तिना धारक एवा देवता पण न रहि शके केमके देवताना जवमां व्रत उदयनुंज असंजव ठे तो चारित्र प्रवर्त्तन किहांथी होय तेथी तरवारनी धारा ते सुगम ठे अने चारित्रना सेवननी धारा विषम जाणवी ॥ १ ॥

एककहेसेविथेंविविधकिरियाकरि ॥ फलअने-
कांतलोचनदेखे ॥ फलअनेकांतकिरियाकरी-
वापडा ॥ रडवडेचारगतिमांहेंलेखे ॥ धा० ॥ २ ॥

अर्थ-एक कोइक गण जेदी समुदायना धारक कहे जे विविध प्रकारें तपस्यादिकनी किरिया के० आचरण आचरीने परमेश्वरना चारित्रनी सेवना करियें केमके चारित्रनुं मूल क्रिया ठे जेम हुंढकादिक करे ठे तेनी परें परंतु ते प्रवचन रहस्यना अजाण ठे केमके नथी जेमां एकांत फल तेने अनेकांत फल कहियें एटले अनेक क्रियाउनां अनेक फल ठे जे जे क्रिया जिन्न जिन्न तेनुं फलपण जिन्न जिन्न ठे उदय पण जिन्न जिन्न जोगपण जिन्न जिन्न जेम शालिज्ज सुख जोगन्या ते संगमाने जवें दाननुं फल ते लोचन के० आंखे नथी जोता शुं तो अनेकांत फल ठे जेनां एवी अनेक क्रिया करीने परमार्थें शून्य ते वापडा निर्थक व्रतां आंधीना सेंटनी परें चारे गतिमां रडवडे के० परित्रमण करे ते लेखे के० न्यायें रडवडे केमके अनेकांतफलें गतिनी समृद्धि आय अने गति समृद्धिपणे जव त्रमण टलेनही तेथी आ-

त्मानि शी सिद्धी आय एवी एकांत क्रियाज करवी ते तो
आश्रवमां गणी ठे ॥ २ ॥

गठनाज्ञेदबहुनयणनिहालतां ॥ तत्वनीवातक-
रतांनलाजे ॥ उदरझरणादिनिजकाजकरताथ-
का ॥ मोहनमियाकलिकालराजे ॥ धा० ॥ ३ ॥

अर्थ-इहां गद्य शब्दें समुदाय विशेष अथवा खरतर तपा-
खोकादि गद्यो ते गद्योनी मतोना जेद ग्रहणे प्रति जेदनुं पण
ग्रहण तेथी मतमतांतरना बहु के० गणा जेद प्रति जेद ते न-
यणनिहालतां के० तात्विक दृष्टियें रुदयरूप नेत्रें विचारी जोतां
ते निर्लज्जा आत्मतत्वनी वातो करता उतां लाजता नथी शुं के-
मके ममत्व अने तत्वनी वातने मांढोमांढे विसंवाद ठे जेम को-
टगमां थग्री उतां वृद्धने नवपद्मव अथानुं विसंवाद तेम ममत्वीनं
स्वरूप उलगाणनी वान करतो देखीने तत्वज्ञानी तंने निर्लज्जा
जाणे केमके गद्य जेदीउने तो जंटवी धर्म करणी प्रमुखनुं क-
रवुं ते पोताना पेट जगवाने अर्थें तथा आदि शब्दें क्रोधमान
माया खोज राग छेप कलह उन्नतादिक कारणे सर्व कार्यनुं
करवुं ठे तेमां मनपुण्यनोलायमा एक लयें तेनी नानथी वाकी
बीजा तो सर्व वेशना कर्नाग जाण्वा केमके त्या कलिकाल जे
पुनर्मकाल तंनुं अधुधगम्य ते बीजा मंमारीउथी पण गद्य धा-
रितं उपरें विशेषणपणं प्रवृत्ति गद्यो ठे माटे मोहनं नद्या कथा
तेनुं गद्यार्थ ए ठे जे मंमारी जीवोमां मांढने कोट गले कोट
नन्दि कोट केट कोट जंवा प्रमुखें नद्या ठे अने गद्य जेदी तो
सुद्धी नदी पोच्या ठे ॥ ३ ॥

देवगुरुधर्मनीशुद्धकहोकेमरहे ॥ केमरहेशुद्ध-
 ध्यानआणो ॥ शुद्धध्यानविणसर्वकिरियाक-
 रि ॥ ठारपरलीपणोतेहजाणो ॥ धा० ॥ ५ ॥

अर्थ-अहो जग्यो ते एकांत वादिजना वचनथी शुद्ध देव
 शुद्ध गुरु शुद्ध धर्म ए त्रणनी परीक्षा केम रहि शके अर्थात्
 नज रहि शके तो शुद्ध देवगुरु धर्मनो उल्लेखाने अज्ञात साचा-
 देव गुरु उपर श्रद्धा जे प्रतित ते पण केमरहे केमके साची वस्तुनी
 उल्लेखानेविना माची प्रतित न उपजे ए रीतें आणो के० अव-
 धारण करो अने शुद्ध प्रतिनविना सर्व क्रियानुं करवुं ते केवुं ठे
 जेम ठार के० राख अथवा ठार ते खात्रनी पृथ्वी तेना उपर
 ठाण प्रमुगनु लीपणुं करवो तेनी परं निरर्थक जाणवुं ॥ ५ ॥

पापनहीकोउत्तसूत्रज्ञापणजिणो ॥ धर्मनहीको-
 इजगसूत्रसरियो ॥ सूत्रअनुसारजेजविककिरियाक-
 रे ॥ तेह्नाशुद्धचारित्रपरिणो ॥ धा० ॥ ६ ॥

अर्थ-माटे जे निरपेक्ष वचन ते उत्तमूत्रज्ञापणीं ते नो ते
 उत्तमूत्रथी विरुद्ध ज्ञापण करवुं ते मगवुं जगतमां बीजां कोट
 पाप नथी. उत्तमूत्रज्ञापी महापापी कथो ते ए पाप सर्वोपर ते
 तेनज जगतमां मूत्रमां वचन होय ते प्रमाणेज ज्ञापण करवुं ते
 मग्गिो बीजां तप संयमादिकमां पण धर्म कोट नथी माटे सूत्र
 अनुसार के० सूत्रनी मर्यादायें जे जग्य जीव तपसंयमादिक
 चिदां करे ते चाग्निआनुं शुद्ध चाग्नि एतलें जेवो चउदमा
 पुग्गेथो चाग्नि संध्यो तेवोज तेनुं पण चाग्नि परिणो के०
 ज्ञान करी जाणो ॥ ६ ॥

एहउपदेशनुंसारसंक्षेपथी ॥ जेनराचित्तमेंनित्य-
ध्यावे ॥ तेनरादीव्यबहुकालसुखअनुजवी ॥ नि-
यतआनंदधनराजपावे ॥ धा० ॥ ७ ॥

अर्थ-ए पूर्वोक्त उपदेशनुं सार के० रहस्य जे सूत्रानुं जायी
चारित्रनुं प्रवर्त्तवुं ते संक्षेप थकी कह्यो तेने जे ज्ञव्य प्राणी पो-
ताना चित्तमां निरंतर ध्यावे एटले आजना गह्व धारिजंथी
शुद्ध धर्मतत्व पुढ्या थकां हठग्राहीपणुं शीखावे एवा मतवा-
दीजनुं उपदेश न आदरवुं एवी वांठना धारी सूत्रानुसारें
प्रवर्त्तक मनुष्यते दीव्य के० निरुपमि अथवा देवता संबंधी अ-
थवा दीव्य के० मनोहर मनुष्य संबंधी घणा पट्योपम सागरो-
पम कालसुधी सातावेदनीना विपाकोदयने अनुजवी के० ज्ञो-
गवीने नियत के० निश्चें संदेहरहितपणे आनंदशब्दे परमानंद
ते अतिंज्रीय आनंदनुं समूह एटले मोक्षस्थानकनुं राजपामे ॥७॥
इति अनंत जिनस्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीधर्म जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ राग गोडी सारंगरसीयानी देशीमां ॥

धरमजिनेसरगाजंरंगसुं ॥ जंगमपडसोहोप्री-
त ॥ जिनेसर ॥ बीजोमनमंदिरआणुनही ॥
एअमकुलवटरीत ॥ जिनेसर ॥ धर्म० ॥ १ ॥

अर्थ-आनंदधन शुद्ध चेतनावंत उतो जावोव्हासैं हर्षोत्कर्षी
रंतु प्रीतजंगना जयें ससोकी थको शुद्ध चेतनाने बतवावतो

દીન વચને ધર્મ પરમેશ્વરની સ્તવના કરે છે ધર્મ પરમેશ્વરને નિ-
જસ્વરૂપ પ્રાપ્તિરૂપ રંગ કે० રાગથી વચન ગોચર સ્તવનાયે સ્તવું
હું પણ દૃષ્ટિ રાગાદિકેં નહીં પણ હે શુદ્ધ ચેતના ધર્મ પરમેશ્વર-
ની સ્તવનારૂપ કાર્ય પ્રારંભ્યો તે અવિઘ્નિન્ન ધારાયે પાર પામજો
પણ કોઈ વિઘ્ન પડસોમાં એ ધર્મજિનેશ્વરવિના વીજા રાગ દ્વેષે
પરિણમ્યા દેવોને મારા મનરૂપ મેહેલમાં લાવું નહીં અર્થાત્
મારા મનમાં વીજા રાગાદિ દોષે સહિત દેવોનું ધ્યાન કરું નહીં
ઐટલે જે શુદ્ધ આત્મિત્વ ધર્મે ધર્મિત જે આત્મા તેવા આત્મા
માત્રના કુલની વટ કે० મર્યાદા એજ છે એજ ધર્મ છે એજ લક્ષણ
છે જે વીતરાગવિના વીજાને ન ધ્યાવે ॥ ૧ ॥

ધરમધરમકરતોજગસદુફિરે ॥ ધરમનજાણેહો-
મર્મ ॥ જિ० ॥ ધરમજિનેસરચરણગ્રહાપતિ ॥ કો-
ઈનવાંધેહોકર્મ ॥ જિ० ॥ ધર્મ ० ॥ ૨ ॥

અર્થ—હે શુદ્ધ ચેતના એ અમારું વિષ્ણુધર્મ અમારું શિવધર્મ અમારું
મન્યામ ધર્મ અમારું બ્રહ્મચર્ય ધર્મ અમારું ગૃહસ્થાશ્રમ ધર્મ અમારું
તાપસધર્મ કુલધર્માદિ ધર્મ ઇત્યાદિક ધર્મ ધર્મ કરતા એ જગત
માત્રના મર્મ પ્રાપ્તી તે નિર્યક ત્રમાણ કરી રહ્યા છે પરંતુ તે મર્મ
પ્રાપ્તી ધર્મ શબ્દનું જે મર્મ કે० રહસ્ય તેને જાણતા નથી ઐટલે
આત્મસ્વતાવસ્થા ધર્મ જેણે કરી વિજાવ પરિણતિથી ગૃહવું
અને ન્વતાવ પરિણતિથી પરિણમવું તદ્વપ ધર્મનું રહસ્ય જાણ્યા-
વિના ધર્મ ધર્મે પોકારે છે તેવા પ્રાપ્તી ધર્મનું લક્ષણ જાણના નથી
તે હે શુદ્ધ ચેતના ધર્મ શુદ્ધ પરમેશ્વરના ચરણકમલોમાં ધર્મનું

मर्म समाही रह्युं ठे केमके जे प्राणीयें वहिरात्मापणुं मूकी अं-
तर आत्मावंत ठता धर्म परमेश्वरना चरणकमलमां पोताना स्व-
रूप प्रवर्त्तिर्यें मनने आप्युं तो ते प्राणी आश्रव घारें कोइपण
नवो कर्म बंधमां न पाडे ॥ २ ॥

प्रवचनअंजनजोसदगुरुकरे ॥ देखेपरमनिधान ॥

जि० ॥ रुदयनयणनिहालेजगघणी ॥ महिमा-
मेरुसमान ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ३ ॥

अर्थ—ते धर्मनाथनुं स्वरूप शी रीतें उल्लखाय ते कहे ठे हे
सुमति शुद्ध उपदेशक गुरु जो कृपा करीने रुदयरूप चक्षुनेविषे
सिद्धांतरूप अंजन करे तो तेथी अनादिकाद मिथ्यात्वरूपी रु-
दयनेत्रनुं रोग दूर जाय तिवारें पोताना स्वरूपरूप निधान के०
धन जे अनादिनुं अजाण्यो गयो तेने प्रत्यक्ष करे पठे ते रुदय
रूप नेत्रें करीने त्रिजगतना स्वामिने निहाले के० देखे स्वस्व-
चारें पोताना स्वरूपने प्रगट जाणे जे प्राणीयें पोताना स्वरूपने
उल्लख्यो तेज प्राणी रुदय नेत्रें करी परमेश्वरनुं स्वरूप उल्लखी
शके ते प्राणीनो महिमा के० प्रभुता ते मेरु समान महोदो ठे
एटले जगतमां मोटाइनी अवधि हती ते कही बतावी पण तेनुं
महिमां तो निरुपम ठे उपमा कोइ नथी ॥ ३ ॥

दोडतदोडतदोडतदोडीउ ॥ जेतीमननीरेदोड ॥

जि० ॥ प्रेमप्रतीतविचारोढूकडी ॥ गुरुगम ले-
जोरेजोड ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ४ ॥

अर्थ—हवे शुद्ध चेतना आनंदधन प्रते कहे ठे के प्रवचन का-

રણવિના પરમનિધાન દેખવાનો બીજા મત મમત્વિભનો કહેલું જે મિષ્ઠાંત તે કારણ નથી શું તિવારેં આનંદઘન શુદ્ધ ચેતનાને કહે જે કે હું તો નિજસ્વરૂપ ઊલટવામાટે દોડી દોડીને શાક્યો મનમાત્ર દેરી દેરીને દેખ્યા તે વાત્ય દૃષ્ટીયેં નહીં પણ તેભના સં-કલ્પિત વેદાંતન્યાયાદિક મિષ્ઠાંતોમાં જેટલી મારા મનની દોડ હવે નિદાંમુધી દોડ્યો પરંતુ સ્વરૂપ પ્રાપ્તિ ન થયી માટે વિચાર કરિયેં પ્રયૂજન કરિયેં તો પ્રેમનામ સ્વરૂપાજિલાપ તેની પ્રતિત નિશ્ચેં તે મર્વથી ધર્મ જિનેશ્વરની પ્રીત ટુકડી કે ૦ અત્યંત નજીક જે વેગલી નથી એટલે આત્મામાંદેજ જે પરંતુ નજીક હતાં દૂર કેમ થયી રહી જે એટલે પામિયેં નહીં તો નજીક કેમ જાણિયેં તે તો ગુરુગમ કે ૦ ગુરુયેં વતાવ્યો જે માર્ગ તે જોડ કે ૦ મદચારી કરી લેજો એટલે સૂત્રમર્યાદાથી ગુરુ જે માર્ગ વ-તાવે તે માર્ગે તો નિશ્ચેંથી નિજસ્વરૂપની ધર્મજિનેશ્વરથી પ્રીત ટુકડી જે ॥ ૪ ॥

એકપર્યાક્રમપ્રીતિવરેંપમે ॥ ઝજયમિલ્યાહુએસં-
ધિ ॥ જિ ૦ ॥ હુંરાગીહુંમાંદેંફંદિઓ ॥ તુંનિ-
રાગીનિરવંધ ॥ જિ ૦ ॥ ધર્મ ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-જે ધર્મ જિનેશ્વરની માર્થેં એકતો પ્રીતનો અજિલાપી જે અને બીજો પ્રીતનું અજિલાપી નથી એટલે હું તો પ્રીતનું અજિ-લાપી હું અને પ્રતુનો પ્રીતના અજિલાપી નથી એ રીતેં તો પ્ર-અન પ્રીત આયજ નહીં કદાચિત એક પક્ષી પ્રીત થયી તો વરેં પટે નહીં નિતે નહીં એટલે વિરુદ્ધ સ્વભાવેં પ્રીત ન આય ને ન તો નિતે નહીં નેથી હું સ્વસ્થ રહિત અને પ્રતુ સ્વસ્થગ-

हित तेनी शीरीतें प्रीतवने अने कदाचित वनी तो वरें किम पडे
माटे उज्जय के० बेहु समान धर्म मद्यां संधि के० मिलाप होय
माटे हे जिनेश्वर, हुं तुज्जयी सिंधि मिलाप करवा वांछुं परंतु
मारा मनथी मारा परिणामनो परिणमन विचारी जोछं तो विष
अमृत जेटलो फेर ठे केमके हुं रागी तुं निरागी हुं मोह फंदे
फंदाणु के० बंधाणुं हुं अने तुंतो बंधन मात्ररहित माटे तारे मारे
प्रकृतियें मिलाप नही तो प्रीत केम आय दोहा ॥ प्रकृति मिले
तें मन मिले अने मिल ते न मिळात दूध दहिं तें जमतहे कांजी
तें फट जात तेम हुं तथा तुं सत्तायें तो एक ठैयें जेम कांजी
तथा दही बे खटाशपणे एक परंतु दहीना खटास तथा कांजीना
खटाशनी प्रकृति जिन्न तेथी दहीना खटासें दूध जमें पण कां-
जीना खटासें दूध फाटी जाय तेम मारी सराग प्रकृति तारी
निराग प्रकृति तेथी प्रीतरूप दूध जमे नही एटले हुं तो प्रीतने
जमावुं पण तारो वीतरागपणाथी प्रीत फाटवानुं धर्म तेथी एक
पखी प्रीत वरें पमेज नही ॥ ५ ॥

परमनिधानप्रगटमुखआगलें ॥ जगतजलं-
घीहोजाय ॥ जि० ॥ ज्योतिविनाजुजगदी-
सनी ॥ अंधोअंधपुलाय ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ६ ॥

अर्थ-वली हे शुद्ध चेतना, जगतनी विपरीत रीत वतावुं ते
तो सांजल के पूर्वे जाण्यो जे महा निधान तेज परम निधान
ते ठतो हीयामांज गड्यो पड्यो ठे परंतु ठीप्यो नथी प्रत्यक्ष
मुख आगलें रुदयकमलमांज ठे पण वेगळुं नथी तोपण जगत-

रणविना परमनिधान देखवानो बीजा मत ममत्वित्तनो कहेलुं जे
 मिद्धांत ते कारण नथी गुं तिवारें आनंदघन शुद्ध चेतनाने
 कहे ते के हुं तो निजस्वरूप उलखवामाटे दोडी दोडीने थाक्यो
 मनमात्र हेरी हेरीने हेर्या ते बाह्य दृष्टीयें नही पण तेउना सं-
 कटिपत वेदांतन्यायादिक सिद्धांतोमां जेटली मारा मननी दोड
 दनि तिहांसुधी दोड्यो परंतु स्वरूप प्राप्ति न थयी माटे विचार
 करियें प्रयुंजन करियें तो प्रेमनाम स्वरूपाजिलाप तेनी प्रसित
 निश्चें ते सर्वथी धर्म जिनेश्वरनी प्रीत दुकडी के० अत्यंत नजीक
 ठे वेगली नथी एटले आत्मासांहेज ठे परंतु नजीक ठतां दूर
 केम थयी गही ठे एटले पामियें नही तो नजीक केम जाणियें
 ते तो गुरुगम के० गुरुयें बताव्यो जे मार्ग ते जोड के०
 सदाचारी करी लेजो एटले सूत्रमर्यादाथी गुरु जे मार्ग ब-
 तावे ते मार्ग तो निश्चेंथी निजस्वरूपनी धर्मजिनेश्वरथी प्रीत
 दुरुडी ठे ॥ ४ ॥

एकपक्षीकेमप्रीतिवरंपरे ॥ उजयमिदयाहुएसं-
 धि ॥ जि० ॥ हुंरार्गीहुंमोहेंफंदियो ॥ तुंनि-
 रार्गीनिरबंध ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ५ ॥

अर्थ—ते धर्म जिनेश्वरनी साथें एकता प्रीतना अनिलापी ठे
 अने बीजो प्रीतनुं अनिलापी नथी एटले हुं नां प्रीतनुं अनि-
 लापी हुं अने प्रनुना प्रीतना अनिलापी नथी ए रीतें तो प्र-
 यत्न प्रैत आयज नही कदाचित एक पक्षी प्रीत अर्थी तो बरें
 पटे नही निटे नही एटले विरह स्वभावें प्रीत न आय नें
 आय तो निटे नही नथी हुं स्वप्न रहित अने प्रनु स्वप्नम-

हित तेनी शीरीतें प्रीत बने अने कदाचित बनी तो वरें किम पडे
 माटे उज्जय के० वेहु समान धर्म मट्यां संधि के० मिलाप होय
 माटे हे जिनेश्वर, हुं तुज्जयी सिंधि मिलाप करवा वांढुं परंतु
 मारा मनथी मारा परिणामनो परिणमन विचारी जोजं तो विप
 अमृत जेटलो फेर ठे केमके हुं रागी तुं निरागी हुं मोह फंदे
 फंदाणु के० बंधाणुं बुं अने तुंतो बंधन मात्ररहित माटे तारे मारे
 प्रकृतियें मिलाप नही तो प्रीत केम थाय दोहा ॥ प्रकृति मिले
 तें मन मिले अने मिल ते न मिळात दूध दहिं तेंजमतहे कांजी
 तें फट जात तेम हुं तथा तुं सत्तायें तो एक ठैयें जेम कांजी
 तथा दही वे खटाशपणे एक परंतु दहीना खटास तथा कांजीना
 खटाशनी प्रकृति जिन तेथी दहीना खटासें दूध जमें पण कां-
 जीना खटासें दूध फाटी जाय तेम मारी सराग प्रकृति तारी
 निराग प्रकृति तेथी प्रीतरूप दूध जमे नही एटले हुं तो प्रीतने
 जमावुं पण तारो वीतरागपणाथी प्रीत फाटवातुं धर्म तेथी एक
 पखी प्रीत वरे पमेज नही ॥ ५ ॥

परमनिधानप्रगटमुखआगलें ॥ जगतउलं-
 घीहोजाय ॥ जि० ॥ ज्योतिविनाजुजगदी-
 सनी ॥ अंधोअंधपुलाय ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ६ ॥

अर्थ-बली हे शुद्ध चेतना, जगतनी विपरीत रीत वतावुं ते
 तो सांजल के पूर्वे जाण्यो जे महा निधान तेज परम निधान
 ते ठतो हीयामांज गळ्यो पळ्यो ठे परंतु ठीप्यो नथी प्रत्यक्ष
 मुख आगलें रुदयकमलमांज ठे पण वेगळुं नथी तोपण जगत-

ना प्राणी मात्र तेने उलंघी जाय ठे केमके जिहाथी पामियें ते
 स्थानक नग्रीज जोता अने कष्टक्रियादिक जिहांथी न पामियें
 तेनेज हेरी रखा ठे केमके जगतना स्वामीनी ज्ञान प्रकाशक
 ज्योति अने ए आत्माणी स्वरूप प्राप्तिनी ज्योति ए बेने अजेद-
 पाणुं ठे पण जुठ के विना के० ते स्वरूप ज्योतिने अजावें आं-
 धला पृष्ठें आंधला दोड्या जाय तेम ज्ञान स्वरूप दृष्टीने फूट्ये
 अज्ञानतिमिरने पसरये अज्ञानें अज्ञानी ठेलाय ठे एटले केवा-
 वाला पण आंधलाने श्रोतापण आंधला एमज निजे ठे ॥ ६ ॥

निरमलगुणमणिरोहणजूधरा ॥ मुनीजनमा-

नसहंश ॥ जि० ॥ धन्यतेनगरीधनवेलाघडी ॥

मातापिताकुलवंश ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ७ ॥

अर्थ-जे जगदीश्वरनी ज्योतिविना जगतमां अंधकार प्रवृत्ति
 रगुं ठे ते जगदीश्वर केवा ठे महाउज्वल ज्ञानादिक अनंत गु-
 एनो आगेदण के० स्थापननो उपमान करने ठे जूधरा के०
 पर्वतोपम ठे वली मुनीराजोनो मानम के० मन तेने विपे हंस-
 नुष्टय उज्वल जाये ठे अथवा मुनीराजोना मनज मानमगेवर-
 नेविपे हंस ठे एटले मुनीना मनमां वली रखा ठे एवा परमेश्वर
 जे नगरीमां जन्म लीधुं ते नगरी सर्व नगरीउमां उत्कृष्ट मांड
 धन्य तथा जे वंदा जे वे घटी तें पण धन्य वली जे मातानी कु-
 र्दनेविपे जन्म थयो तें कुर्दनीनी धारक माता तें सर्व स्त्रीयोमां
 धन्य तथा तेमज जे पीताने परमेश्वर जेवा पुत्र केवाणा तें पी-
 ताने धन्य तथा जे कुलमां परमेश्वर जन्म लीधुं तें कुल तथा
 वंश सर्वने धन्य ठे ॥ ७ ॥

मनमधुकरवरकरजोमीकहे ॥ पदकजनिकट-
निवास ॥ जि० ॥ घननामीआनंदघनसांज-
लो ॥ एसेवकअरदाश ॥ जि० ॥ धर्म० ॥ ७ ॥

अर्थ—ते माटे वर के० प्रधान एवो मारो मनरूप चमर ते
परमोह्लासवंत ठतो हाथ जोडीने वीनति करे ठे के हे प्रभु
मारा उपर कृपा करीने तमारां चरणकमलोमां निकट के० नजी
कटुकडो वास दीजीयें अहो घननामी एटले घणां ठे नाम जेनां
एवा धर्म परमेश्वर हे चिदानंदना समूह पदकज निकट निवास
संबंधी सेवकनी अरदास आधीन वृत्तियें ते कृपा करीने सां-
जलो ॥ ७ ॥ इति श्रीधर्म जिनस्तवनं संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीशांति जिनस्तवन प्रारंभ ॥

॥ राग मटहार चतुर चोमासो पडिकमी ए देशी ॥
शांतिजिनएकमुऊवीनती ॥ सुणोत्रिजुवनराय-
रे ॥ शांतिसरूपकेमजाणियें ॥ कहोमनकिमपर-
खायरे ॥ शांति० ॥ १ ॥ एआंकाणी ॥

अर्थ—हवे आनंदघन शांति परमेश्वरश्री शांतिस्वरूप स्वपद
परपदें निश्चें करवा कारणे वीनतिरूप प्रश्न करे ठे जे हे त्रण
जुवनना राजा, ते मारी विनती कृपा करीने सांजलो अहो
शांति परमेश्वरतुमें शांत रसें परिपूरितमाटे तमारो नाम शांति ठे
परंतु ते शांतरसनं स्वरूप यथा तथ्यपणे शी रीतें जाणि शकि-
यें तेथी कृपा करीने मुऊने उपदेशो जे थकी मारा मनने शांत
रसनी परखाय के० परिष्ठा थयी जाय ते रीतें कहो ॥ १ ॥

ધન્યતુંઆતમજેહને ॥ એહવોપ્રશ્નઅવકાશ-
રે ॥ ધીરજમનધરીસાંજલો ॥ કહુંશાંતિપ્ર-
તીજાસરે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૨ ॥

અર્થ—હવે આનંદધન પોતાના મનથી હર્ષવંત થકો કહે જે
જે હે મારા આત્મા તું સર્વ આત્મા માત્રમાં ઉત્કૃષ્ટ માટે તુજને
ધન્ય જે કેમકે મારા આત્માને શાંતરસના સ્વરૂપનું પ્રશ્ન પુગવા-
નો અવકાશ કે૦ અવમર તેજ ધન્યનું કારણ એમ શાંતિ પ્રત્નને
પુગવાથી જિમ પ્રત્નયે પાત્રો ઉત્તર દીધો તે રીતે જીવ્યજીવોને
આનંદધન કહે જે કે અહો જીવ્યો હું શાંતિ સ્વરૂપ કહું તે તમે
મનમાં ધીરજ ધરી એટલે એકાગ્ર મનને રાખી સાંજલો જે રીતે
શાંતિ જિનેશ્વરે જાણ્યો તેની પ્રતિજ્ઞાસ નામ તેજ રહસ્યાર્થે કહું
તું પણ સ્વમત કટપનાયે કહેતો નથી ॥ ૨ ॥

જાવઅવિશુદ્ધસુવિશુદ્ધજે ॥ કહ્યાજિનવર-
દેવરે ॥ તેતેમઅતથ્યસદ્દેહે ॥ પ્રથમએશાં-
તિપદસેવરે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ—પદજીવ્યના શુદ્ધાશુદ્ધ જાવ જે રીતે જિનવર દેવે કહ્યા
જે તેમાં શુદ્ધ જાવને શુદ્ધપણે તથા અશુદ્ધને અશુદ્ધપણે અવિ-
તર કે૦ નિવ્રાંતપણે ગદ્ગદે એ પ્રથમ કે૦ પેદેલો શાંતિરમનો
પદ નામ મ્યાનક તે અહો જીવ્ય તું મેવકે૦ આદર એટલે શુદ્ધ
અધ્યાન આધ્યાયિના આગત્ર સંપૂર્ણ શાંતિપદનું કથન કહું તે
નંદવે નદી માટે પ્રથમ શુદ્ધ અધ્યાનરૂપ શાંતિરમનું સ્થાનક તે
દે અધ્યાન, તું મેવ કે૦ આદર ॥ ૩ ॥

આગમધરગુરુસમકેતિ ॥ કિરિયાસંવરસાર-
રે ॥ સંપ્રદાયીઅવચંકસદા ॥ સુચીઅનુજ્ઞ-
વાધારે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-વલી પરમેશ્વર જાપીત સિદ્ધાંતોના ધારક ગુરુ હ્રાં
તેડ કહે જે નવપૂરવ શુદ્ધી તો અજવ્યપણ જાણે તો આગમ
ગારી ગુરુની શી અધિક્યતા તેને ઉત્તર જે શુદ્ધ દેવગુરુ ધર્મની
તિતવંત એવા સમકેતિ ગુરુથી શાંત સ્વરૂપ પામે તે ગુરુ કેવા
હોય સાર કે૦ પ્રધાન આશ્રવ નિરોધીને સંવર સંવંધની ક્રિયા
ગ્રાધવામાં પ્રવર્તિ રહ્યા છે. વલી મુગ્ધ પ્રાણીઁને ઠગવાની સંપ્ર-
દાયી કે૦ પરંપરા જેને નથી પટલે ગુરુક્રમાગતે જેમાં અન્યોને
ઠગવાનો આચરણ પ્રવર્તન નથી માટે શુદ્ધ સંપ્રદાયી છે વલી
મુચી કે૦ પવિત્ર આત્મસ્વરૂપ ગ્યાનકારક એવો અનુજવ સમ-
જિજ્ઞતાત્કાલિક સ્વરૂપ જ્ઞાનરૂપ અનુજવના આધાર છે પ-
લે જે રાત્ર દીવસ સ્વરૂપ ચિંતવનમાંજ પ્રવર્તિ રહ્યા છે તેવા
ગુરુવિના શાંતિ સ્વરૂપ ન પામે ॥ ૪ ॥

ગુહ્યઆલંબનઆદરે ॥ તજીઅવરજંજાલરે ॥ તામસીવૃ-
ક્ષેસવિપરિહરી ॥ જજેસાત્વિકીસાલરે ॥ શાંતિ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-વલી ગુરુ કેહેવા છે આત્માનુજવે કરી પ્રગયો જે આ-
માનુંજાયી શુદ્ધ સ્વરૂપસંવંધી નિર્મલ જ્ઞાનથી સિદ્ધસ્વરૂપનું
અવલંબ કે૦ આધાર તેને આદરે પટલે સ્વરૂપમાં ઠતો સિદ્ધા-
દેકનું ધ્યાન અવિલંબી રહ્યા છે તે અવર કે૦ વીજા જે રાગાદિ
ક્રોધાદિ મોહ આર્ત રૌડ, ઇત્યાદિક ધ્યાનસંવંધી વિઘ્નકારક જં-

जालोने तजी के० दूर करीने स्वरूपनुं आलंबन करी रह्या ठे
 तथा तामसी के० क्रोधसंबंधनी वृत्ति आजीविका ते मकार च-
 कारादिक कहीने आहार प्रमुख लाववुं तेने परिहस्यो ठे अथ-
 वा क्रोध संबंधी हठग्राहीपणे प्राणायामादिकनुं प्रवर्त्त न तजे
 एवी शाल के० प्रधान ज्ञानादिक गुणथी उपनी जे सात्विक वृ-
 त्ति तेथी शत्रुमित्रनी साथें समपरिणामें वत्तें सर्व जीव उपर
 माहण बुद्धी धारे ॥ ५ ॥

फलविसंवादजेमांनही ॥ शब्दतेअर्थसंबंधिरे ॥ शकलन-
 यवादव्यापिरह्यो ॥ तेगिवसाधनसंधिरे ॥ शांति० ॥ ६ ॥

अर्थ-एवा गुरु ते उत्सृज जापि नज होय जे वचन जागे
 तेमां विमंवाद के० विरुद्धपाणुं तो होयज नही जे वचननो फल
 विरुद्ध नज होय वझी विमंवादफलें रहित जे वचननुं अर्थ के०
 रहस्यार्थ ठे तेंवेज रहस्यार्थें ते वचनसंबंधित ठे मिट्यो ठे फरी
 ते वचनमां नगमादि माने नयनुं वाद के० कथने करी ते श-
 ब्दनुं अर्थ व्यापी रह्यो ठे अहो नव्यो एवो शांतिसे नष्टुं
 जे सत्तु ते गिवसाधनना देतुनी मिंधि मित्रापकारक ठे ॥ ६ ॥

विधिप्रतिषेधकराआतमा ॥ पदारथअविरोधरे ॥ ग्रहणवि-
 धिमहाजनेपरिग्रह्यो ॥ इमोआगमैवोधरे ॥ शांति० ॥ ७ ॥

अर्थ-एवा गुरुनें मित्रापें स्वरूपातिद्वारी प्राणी स्वकार्य
 साथें ते विधि कहे ठे जे यकी आत्मस्वरूपनुं ग्रहण मुखे आय
 एवो जे विधि के० आचरवा योग्य आचरण तेमज आत्मउच्य-
 ते मुखे ग्रहण अर्थात् अविरोधि के० विरुद्ध न कर एवो जे प्रति-

पेध विधि के० परजडादि स्वरूपनुं निषेध विधि एटले अनाच-
रणीय विधि ते विधिने प्रति खेधें करी आत्मा मुक्तिपदना अर्थ
कार्यनो कारक थाय ते माटे ग्रहण करवा योग्य विधि कर्त्तव्य
कह्यो ते ग्रहण करवा योग्य कार्य तो महाजन शब्दे महामुनी
राजें समस्तपणे ग्रहण कस्यो एवो परमेश्वरज्ञापित सिद्धांतनेविषे
बोध के० जाणपणो ठे अथवा आगमें के० सिद्धांतोथी बोध
जाणजो एटले पूर्वोक्त गुरुनी संगते स्वरूप प्राप्तिरूप फल थाय ॥

दुष्टजनसंगतिपरिहरी ॥ अजेसुगुरुसंतानरे ॥ जोगसा-
मर्थ्यचित्तज्ञावजे ॥ धरेमुगतिनिदानरे ॥ शांति० ॥ ७ ॥

अर्थ—वली शांतरसाज्जिलापी पुरुष ते दुष्ट के० दुष्ट पुरुष जे
मतममत्तवना ग्राहक हवग्राहि तेना केवाथी ज्रष्ट श्रद्धावान थाय
माटे तेनी संगत न करे अने रुडागुणना धारक जे गुरु तेना सं-
तानीआ एटले परंपरागत शिष्य शिष्यादिकोने जजे के० सेवे
पठे जोग सामर्थ्य जे मनादिक त्रणयोग्य ते स्ववसीजूत ठते
चित्तनेविषे ज्ञाव के० आत्मस्वज्ञाव अवेद अज्ञेदादिकने जे
प्राणी धरे के० धारी राखे ते प्राणी मुक्ति ते कर्म मुक्ती जवानुं
निदान के० मूल कारण ठे केमके चित्तवृत्तिनुं रोधन तेज कर्म
मोक्षनुं मूल कारण ठे ॥ ७ ॥

मानअपमानचित्तसमगणे ॥ समगणेकनकपाखाणरे ॥
वंदकनिंदकसमगणे ॥ इशोहोयतुंजाणरे ॥ शांति० ॥ ८ ॥

अर्थ—एवा निजात्मस्वज्ञावमां प्रवृत्त्यां ते पुरुषोनां चित्त-
केवां होय तेने कोइ सत्कारशन्मानादिक करे तेमां हर्ष उच्चाह

न धरे कोइ अनादरेँ अस्तकार करे असन्मानादिकेँ अपमान को
तोपण मनमां विपवाद न धारे ए रीते चित्तनी समवृत्ति होवार्थ
लोचनदशा मंद पडि गयी तेथी तेना मुख आगल कोइ सुवर्ण मूवे
तेमज कोइ पञ्चरनी लोढी आगल आवी मूके तोपण ते वेने तुष्ट
सरिखा माने पण सुवर्णने अधिक न माने अने लोढाने हिन न
माने वली कोइके प्रसंसा करी वंदना करी तेथी मनमां प्रश्र
थाय तेमज कोइके निदा अग्रता गता अवगुण कह्या तो तेन
उपर रोम आणे नदी मनमां उत्सुक अनुत्सुक स्वभाव न हो
हे नव्य, एवो जाण के० प्रवीण तुं होय ॥ ए ॥

सर्वजगजंतुने समगणे ॥ गणेतृणमणिजावरे ॥ मुक्तिसंसा
रवेहु समगणे ॥ मुणे जवजलनिधिनावरे ॥ शांति० ॥ १०॥

अर्थ-वली त्रम आवर मात्र समस्त जगतना जंतु के० जी
वोंने एक राजा एकरांक एक शत्रु एक मित्र एक स्वजन एक
परजन इत्यादिकेन समनुद्भय माने तेमज तृण तथा मणी शब्दे
मृर्यकांति चंद्रकांत्यादिक मणीने जाव के० समजावें गणें पण
दिनाधिकरणे न गणें वली मुक्ति तथा चार गतिरूप संसार ए
वेहुने समनुद्भयमाने एतखे अप्रमादि शानमां गुणगणे प्रवर्तने
ए कथन ने तेथी निदां मन म्यस्थित वृत्तियें ने दिनाधिकर्य
मन उठी गयुं माटे संमार्गथी उदासीन वृत्ति जानि रही अने
मोक्ष प्राप्तवानी इत्येवृत्ति नेपण जानि रही उदां मारा पदने हे
दयुं तेना जो इष ने नव्य नव के० संमार्गरूप समुद्रमां शांत
रमने जाव समान सुने के० जाणें अथवा नवजल निधिनो शां

તરસરૂપ નાવાયેં કરી મુણે કેળ પારપામે એવો તું જાણ થાય.
આગલી તથા આ ગાથા વેહનું અર્થ સંવંધીત છે ॥ ૧૦ ॥

આપણોઆતમજ્ઞાવજે ॥ એકચેતનાધારે ॥ અવરસવિ-
સાથસંયોગથી ॥ એહનિજપરિકરસારે ॥ શાંતિઠ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ-હે જન્ય વલી એવો જાણ જે મારો આત્મા જ્ઞાન દર્શન
સ્વજ્ઞાવંત છે તે એક અદ્વિતીય સ્વરૂપમયી ચેતનાને આધારે
આશ્રય કરી આત્મા રહ્યો છે એટલે ચેતનાને આધારે આત્મા
આધેય છે અને એ ચેતનાવિના અવર કેળ વીજો સર્વ સાથ જે
પુજ્જલસંવંધી શરીર પુણ્ય પાપ સુખદુઃખાદિ તે સંયોગજન્ય છે
અને જ્ઞાનાદિકગુણ સમવાય સંવંધે છે અને રાગદેશ ક્રોધાદિક
બુઝી ઇચ્છાદિક સર્વ આરોપિત ધર્મ છે પણ તે આત્મસ્વજ્ઞાવનથી
એ રીતેં પૂર્વોક્ત તથા પુનઃખંત્યાદિ શાંતદાંત્યાદિ સમિત્યાદિ તે
પોતાનું સાર કેળ પ્રધાન પરિવાર જાણ ॥ ૧૧ ॥

પ્રજ્ઞુમુખથીએમસાંજલી ॥ કહેઆતમરામરે ॥ તાહરેદરિ-
શણેનિસ્તરયો ॥ મુઝસિઘાસવીકામરે ॥ શાંતિઠ ॥ ૧૨ ॥

અર્થ-અહો જન્યો એ પૂર્વે કહ્યું તે જે રીતેં પરમેશ્વરે પોતાના
મુખથી કહ્યું તેજ રીતેં મેં સિઝાંતોક્તિથી સાંજલી તે એવી વાણી
સાંજલતાંજ મારો આત્મારાંમ અત્યંત હલ્લાસ પામ્યો અકો કહે
છે કે અહો પરમેશ્વર તમારા દર્શનથી એટલે તમારા જૈનદર્શનથી
નિસ્તાર પામ્યો એટલે શાંતરસના સ્વરૂપનું પાર પામ્યો માટે કારણે
કાર્યોપચારાત્ તેથી શાંત રસનું સ્વરૂપ જાણવારૂપ કારણથી
મારા સ્વસ્વરૂપાદિક સર્વ કાર્યની સિઝતા થયી ॥ ૧૨ ॥

अहोअहोहुंमुजनेकहुं॥ नमोमुजनमोमुजरे ॥ अमितफ-
लदानदातारनी ॥ जेहनीजेठययीतुजरे ॥ शांति० ॥ १३ ॥

अर्थ—आनंदघन कहे ते के अहो जव्यो में परमेश्वरथी
जांतरमनो प्रश्न पुच्छुं अने परमेश्वरें मुजने उत्तर आप्या तेथी
हुं उत्कृष्ट हर्षवंत थयो थको मारा आत्माने कहुं तुं उपदेशुं तुं
जे अहो इति आश्चर्य एम आश्चर्यवंतो थयो थको कहुं तुं जे
मुजने नमस्कार करो नमस्कार होजो मारा आत्माने हुं मारा
आत्माने नमस्कार करुं तुं इहां कोइ पुग्गशे जे पोतानी आत्माने-
ज पोते नमस्कार जा वाग्ने कय्युं तेने उत्तर जे मारा आत्माने
अमित के० प्रमाणरहित दान देवुं एटले जे दाननो पार न पा-
मियें एसा दाननो दातार जे देवावालो एवो श्रीशांति परम-
ेश्वरनी मुजने जेठ के० प्राप्ति थयी तेथी अहो अहो नमो नमो
मुजने एम कय्यु परंतु ए गाथानुं रहस्यार्थतो आनंदघने श्रीशां-
तिपरमेश्वरने जांतरमनुं प्रश्न कय्यु तेना दर्पथी ए वचन ते ॥ १३ ॥
शांतिमस्वप्नमंहेपथी ॥ कळोनिजपररूपरे ॥ आगममांहे-
विस्तरघणो ॥ कळोशांतिजिननुपरे ॥ शांति० ॥ १४ ॥

अर्थ—आनंदघन कहे ते अहो जव्यो ए स्वप्नमां जांतर-
मनुं स्वप्न ते निजस्वप्न एटले पोतानो स्वप्न तथा परतव्य
जीवोनो स्वप्न प्राप्ति कारणे यथातथ्य कथनं मंहेपथी सूत्र
कर्ग कळो एसा अहो जव्यो जो नमो विस्तर रवी जो नो
शांति जिनगजे जांतरमनुं स्वप्न स्वतापिन मिळांतोनं विपे
अन्यंत विस्तरघणो जाव्यो ते निहांथी अवधारण करजो ॥ १४ ॥

शांतिसरूपएमजावसे ॥ धरीशुद्धप्रणिधानरे ॥ आनंद-
घनपदपामसे ॥ तेलेहेसेबहुमानरे ॥ शांति० ॥ १५ ॥

अर्थ-माटे अहो जन्व्यो एम पूर्वोक्त रीतें रागक्षेप विषय क-
पायादिकें रहित ते शुद्ध निर्मल अने प्रणिधान ते मननी नि-
श्चलतावृत्ति एकाग्रता धारीने जे प्राणी शांतरसनुं स्वरूप जावसे
विचारसे ते प्राणी आनंदशब्दें परमानंदनो समूह ते संबंधी नि-
र्वाण पद पामसे त्रण जगत् पूज्यपणानो बहुमान पामसे ॥१५॥
इति श्री शांति जिनस्तवन समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीकुंथु जिनस्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग गुर्जरी तथा रामकली अंबर देहो मुरारी हमारो ए देशी ॥
कुंथुजिनमनडुंकिमहीनवाजेहो ॥ कुं० ॥ जिमजिमजत-
नकरी नेराखूं ॥ तिमतिमअलगुंजाजेहो ॥ कुं० ॥ १ ॥

अर्थ-हे कुंथु परमेश्वर मारुं मन महोटे कष्टें करी तुजथी
वजाववा वांडुं जोडवा चाहूं तोपण जावस्तवसंबंधी ध्यानादि-
कमां कोइ प्रकारें न बाजे न मिले एटले अन्यस्थानकें मलि
राहुं ठे पण तुजथी बाजतुं नथी हे परमेश्वर जेम जेम हुं मारा
मनने प्रयत्न करी घणो जावतो करी राखवा वांडुं एटले प्राणा-
यामादिकें रेचक पूरक कुंजकें इत्यादिक उद्यमें करी राखूं ए-
टले हुं तो एम जाणुं जे एने एकाग्र राखवानुं उपाय जे ध्यान
हतो तेज में कस्यो माटे एकाग्रें रसे परंतु ए मन तेम तेम तु-
जथी वेगलुं नासीजाय पण ताराथी बाजे नही ॥ १ ॥

रजनीवासरवसतीउजर ॥ गयणपायालेंजाय ॥ साए-
खाएनेमुखडुंथोशु ॥ एहओखाणोन्यायहो ॥ कुं० ॥ २ ॥

अर्थ-इहां कोड एम कहेसे जे मननो एवो स्वजावज हसे
जे कोड स्थानकें न जाय माटे परमेश्वरकने पण नथी जातो ए-
टले एनो फिरवानो स्वजाव नथी एवुं बोलनारने आनंदधन उ-
त्तर आपे ठे के हे जाड ते तो मारो जीव जाणे ठे एतो जेम
गत्रें तेम दिवमें जेम वस्तीमां तेम उजाडमां जेम आकाशमां
तेम पातालमा जाय ए रीतें मन फरी रह्यो ठे पण एनी गति
कोड स्थानकें रोके ते रोकानि नथी तेथी एमननी अप्रतिहत गति ठे
फरी त्रमणजीव्री ठे एनी चंचलतानी उपमा न करियें तेंगो
कोड जगतमां चंचल पदार्थ नथी इहां कोड केशे के जे फिर ते
बोरे पण स्वरो माटे जड रूप रस गंध स्पर्श एउनो स्वाद मनमां
मिळनुं दसे तेनो दृष्टांत जेम कोड पुरुषने गपें स्वाधो एवुं को-
ट्यें कपुं तेंने कोट्यें पुळुं जे सापना मुखमां कांड ग्राम आव्युं
निवांर तेणे कपुं सापना मुखमां शुं आवि सापनुं मुखनो ओशु
के० गार्वाज ग्युं मात्र सापें स्वाधो एवुं नाम अयुं पण सापना
मुखमां ग्रामनो एक कवलमात्र नथी आव्युं ए उपाणो न्याय
के० साचुं ठे तेंमज जडरूपादिकनुं स्वाद मात्रनो पांचेंडी खड
गदा अने मनना मुखमां तो कांड पळुं नदी तेथी ओशु के०
दगणुं नदी ॥ २ ॥

मुननितागाअनिद्वार्पीतपीया ॥ ज्ञाननेध्यानअभ्यासें ॥
वयरीतुंवांअष्टवृंचिने ॥ नाखेअलवेपामेंदो ॥ कुं० ॥ ३ ॥

अर्थ—माटे ए मन ते महादुष्ट निर्दयी ठे केसके जे एक मो-
हनाज अजिदापी तपस्याना करनार ते मनने साधवा माटे
ग्यान ध्यानने अन्यासैं एटले आत्मस्वरूप जाणवा माटे ग्यान-
नोअन्यास करि रह्या ठे तथा पोतानुं स्वरूप प्रगट करवा माटे
ध्यान ते तदाकार वृत्तियें स्वरूप चिंतवनानुं अन्यास करी
रह्या ठे एवा महामुनीजने पण ए मनरूप महादुष्ट शत्रु ते कोइ
एवी रीतनुं चिंतें एटले एवो कोइ घाटनुं विचार विचारे जे अ-
लवे के० सहजे निप्रयासैं एटले कोइ विशेष विचारणारूप उ-
द्यम कस्याविनाज कर्मरूप पास के० जालमां नाखी आपे जेम
प्रश्न चंदराज जपीने सातमी नरकना दलियां बंधावी दीधा ते-
मज एक आंखना उलालामां केवल ज्ञानपण उपजावी दीधुं ॥
माटे जिहांसुधी मन ठाम न आवे तिहां सुधी कष्ट क्रिया सर्व
निःफल जाणवी ॥ ३ ॥

आगमआगमधरनेहाथें । नावेकिणविधिआकुं ॥ किहांक
णेजोहठकरीहटकुं ॥ तोव्यालतणीपरेंवांकुंहो ॥ कुं० ॥ ४ ॥

अर्थ—इहां कोइकहेसेजे जिहांसुधी आगमनी प्रवृत्ति जाणी
न होय तिहांसुधी मन दुःसाध्य ठे तेनुं उत्तर जे आगम जो
मननी स्थिरतानुं कारण होय तो आगमना धरनार आगम हा-
थमांज ठे वली तेमां मन दमन करवुं तेनुंज अधिकार वांची
रह्या ठे ते टाणपण स्थिरताथी हे प्रभु तारा चरणकमलोमां कि-
णविधि के० कोइ रीतें नावे एटले तमारा चरणकमलमां ला-
ववाना जेटला यल करुं तेटला सर्व प्रयास निःफल करी आपे
केमके ए आंकुं के० वांकुं ठे शरल नथी वक्र ठे विना रोक्यो

तो कदाचरहि पण जाय परंतु रोक्यो तो रहेज नही एम कोड
 प्रकारें तमारा चरणोथी न बाजे एवं जोयीने हुं किहां कणे के०
 कोड स्थानकें ए मनने हठ करीने जो हटकुं के० हट कहुं तो
 जेम सर्पनुं गमन ते ठेड कीधा बिनाज वक्र ठे तो ठेड कखा
 पठि वक्रतायीनुं शुं केवुं तेम ए मनने पण हटक्युं नही तिहां
 सुधी तो जलुं अने जो हटक्यो खीजव्यो तो तेवारे सर्पनी व-
 क्रतानी परें वाकुं थयीने हे कुंथु परमेश्वर मारुं मन तुजथी बा-
 जनुं नथी एटले मारा मननी प्रकृति तुजथी मलति नथी ॥ ४ ॥

जोठगकहुंतोठगतोनदेखुं ॥ साहुकारपणना-
 ही ॥ सर्व मांहेनेसहुथीअलगुं ॥ एअचरिज-
 मनमांहीहो ॥ कुं० ॥ ५ ॥

अर्थ अहो परमेश्वर जो ए मनने ठगाड करतो देखुंतोठग कहुं
 पण ए तो पाचेंडीने प्रेरक ठे माटे ठगाडना कारक तो इंडी ठे
 पण एने ठगाड करतां देख्याविना ठग केम कहुं तंमज एनी
 प्रेरक शक्तिने अनावं इंडी ठगी शक्ता नथी पाचेंडीएना प्रवृ-
 त्ताव्यापिना प्रवर्तन करी शक्ता नथी एटले इंडीयोने शब्द-
 रूपादिकमां प्रवर्ताविवानुं मूल कारण मन ठे माटे साहुकारपण
 नथी तेथी ए मन ते नारद जेवुं मद्राठग जणाय ठे केमके मये
 शब्दें पाचेंडीयोमा एनो इंडी मलि रह्यो ठे एकी नृत थयी
 रग्यो ठे एसा मिखापविना पाचेंडीनेथी ठगाड आयज नही
 बडी इंडियो शब्दरूपमादि पानपोनाना विषय ग्रहण करे ते
 वल्लने ए पोनानी पानी वेची खेतां नथी माटे सहृथी वेगतुं पण

હે તેથી હે પરમેશ્વર એ મારા મનમાં મહોદું આશ્ચર્ય લાગે છે કે-
મને જે સર્વથી જોતું તે વેગલું કેમ કેવાય અને જે સર્વથી વેગલું
તે જોતું કેમ કેવાય એમ અન્યોન્ય વિરોધિ છે પરંતુ એને વિષે
બેહુ વિરોધ તે અવિરોધપણે જોવા રહ્યા છે એ આશ્ચર્ય છે ॥ ૫ ॥

જેજેકહુંતેકાનનધારે ॥ આપમતેરહેકાલો ॥

સુરનરપંક્તિજનસમજાવે ॥ સમજેનમાહ-

રોસાલોહો ॥ કુંઠ ॥ ૬ ॥

અર્થ-વલી માહારા મનને જેજે હું હીત શીદ્ધાનું ઉપદેશ કરું
તે મારો વચન માત્ર કાને જ નધારે એટલે પોતાની ઇચ્છાએ જે જે
શુદ્ધાશુદ્ધ તરંગ ઉપજે તે પ્રમાણે રહે તેથી એ મારો મન તે કાલો
કેમ મહામેલો છે આર્ત્તરૌઝચિંતવનારે ઉપગત માટે સ્યામ છે
તો હું શું સમજાવી શકું પણ સુર કેમ દેવતા મહાશક્તિવંત તે
પણ મનને સમજાવે છે તેમજ પ્રવલ મનુષ્ય જેયકી સિંહ અષ્ટા-
પદ પદ્મી જેવા પણ જય પામે એવા પુરુષોમાં પણ વલી પંડિત
કેમ મહાકોવિદ તે શાસ્ત્ર વાદે સમજાવે તો પણ સમજે નહીં તો
એ મારી કુમતિ સ્ત્રીનો ગ્રાતા માટે સાલો છે અને આત્મા શુદ્ધો-
પયોગે પ્રવૃત્તે તેવારે સુમતિ સ્ત્રીનું ગ્રાતા પણ એહિજ છે ॥ ૬ ॥
મેંજાણ્યુએલિંગનપુંસક ॥ સકલમરદનેઠેલે ॥ વીજીવાતે
સમરથઢેનર ॥ એહનેકોઈનજેલેહો ॥ કુંઠ ॥ ૭ ॥

અર્થ-વલી અહો સ્વામિ, મેં શાસ્ત્ર ધારાયે એ મનને નપુંસક-
લિંગી છે એમ નિશ્ચે કહ્યું પરંતુ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણે વિચારી જોયું તો
એ મન સમસ્ત મરદોને ઢેલે હટાવીનાલે એટલે જો પુરુષત્વ ધર્મે

तो कदाचरहि पण जाय परंतु रोक्यो तो रहेज नही एम कोइ प्रकारें तमारा चरणोथी न बाजे एवं जोयीने हुं किहां कणे के० कोइ स्थानकें ए मनने हठ करीने जो हटकुं के० हट कहुं तो जेम सर्पनुं गमन ते ठेड कीधा विनाज वक्र ठे तो ठेड कखा पत्रि वक्रतायीनुं शुं केवुं तेम ए मनने पण हटक्युं नही तिहां सुधी तो जलुं अने जो हटक्यो खीजव्यो तो तेवारे सर्पनी वक्रतानी परें वाकुं थयीने दे कुंथु परमेश्वर मारुं मन तुजथी बाजतुं नथी एटले मारा मननी प्रकृति तुजथी मलति नथी ॥ ४ ॥

जोठगकहुंतोठगतोनदेखुं ॥ साहुकारपणना-
ही ॥ सर्व मांहेंनेसहुथीअलगुं ॥ एअचरिज-
मनमांहीहो ॥ कुं० ॥ ५ ॥

अर्थ अहो परमेश्वर जो ए मनने उगाड करतो देखुंतोठग कहुं पण ए तो पाचेंडीने प्रेरक ठे माटे उगाडना कारक तो डंडी ठे पण एने उगाड करतां देख्याविना उग केम कहुं तेमज एनी प्रेरक शक्तिने अज्ञाये डंडी उगी शक्ता नथी पांचेंडीएना प्रवृत्तीव्याविना प्रवर्त्तन करी शक्ता नथी एटले डंडीयोने शब्द-रूपादिकमां प्रवर्त्ताववानुं मूल कारण मन ठे माटे साहुकारपण नथी तेथी ए मन ते नागद जेवुं महाउग जणाय ठे कमके सर्व शब्दें पांचेंडीयोमां एतो डंडी मल्लि गयो ठे एकी नून थयी गयो ठे एता मिलापविना पाचेंडीउथी उगाड आयज नही वली डंडियो शब्दरूपमादि पानपोताना विषय ग्रहण करे ते वाप्ते ए पोतानी पानी वेची खेतो नथी माटे सहृथी वेगलुं पण

ठे तेथी हे परमेश्वर ए मारा मनमां महोदुं आश्चर्य लागे ठे के-
मके जे सर्वथी जेलुं ते वेगलुं केम केवाय अने जे सर्वथी वेगलुं
ते जेलुं केम केवाय एम अन्योन्य विरोधि ठे परंतु एने विपे
बेहु विरोध ते अविरोधपणे जेला रह्या ठे ए आश्चर्य ठे ॥ ५ ॥

जेजेकहुंतेकाननधारे ॥ आपमतेंरहेकालो ॥

सुरनरपंक्तिजनसमजावे ॥ समजेनमाह-

रोसालोहो ॥ कुं० ॥ ६ ॥

अर्थ-बली माहारा मनने जेजे हुं हीत शीक्षानुं उपदेश करुं
ते मारो वचन मात्र काने ज नधारे एटले पोतानी इच्छायें जे जे
शुचाशुच तरंग उपजे ते प्रमाणे रहे तेथी ए मारो मन ते कालो
के० महामेलो ठे आर्त्तरौञ्चितवनायें उपगत माटे स्याम ठे
तो हुं शुं समजावी शकुं पण सुर के० देवता महाशक्तिवंत ते
पण मनने समजावे ठे तेमज प्रबल मनुष्य जेथकी सिंह अष्टा-
पद पद्मी जेवा पण जय पामे एवा पुरुषोमां पण बली पंडित
के० महाकोविद ते शास्त्र वादें समजावे तो पण समजे नही तो
ए मारी कुमति स्त्रीनो ज्ञाता माटे सालो ठे अने आत्मा शुद्धो-
पयोगें प्रवृत्ते तेवारें सुमति स्त्रीनुं ज्ञाता पण एहिज ठे ॥ ६ ॥
मैंजाएयुएलिंगनपुंसक ॥ सकलमरदनेठेले ॥ बीजीवाते
समरथठेनर ॥ एहनेकोइनजेलेहो ॥ कुं० ॥ ७ ॥

अर्थ-बली अहो स्वामि, मैं शास्त्र धारायें ए मनने नपुंसक-
लिंगी ठे एम निश्चें करुं परंतु प्रत्यक्ष प्रमाणे विचारी जोयुं तो
ए मन समस्त मरदोने ठेले हटावीनाखे एटले जो पुरुषत्व धर्मे

तो कदाचरहि पण जाय परंतु रोक्यो तो रहेज नही एम कोइ प्रकारें तमारा चरणोथी न बाजे एवं जोयीने हुं किहां कणे के० कोइ स्थानकें ए मनने हठ करीने जो हटकुं के० हट कहुं तो जेम सर्पनुं गमन ते ठेड कीधा बिनाज वक्र ठे तो ठेड कखा पठि वक्रतायीनुं शुं केवुं तेम ए मनने पण हटक्युं नही तिहां सुधी तो जलुं अने जो हटक्यो खीजव्यो तो तेवारे सर्पनी वक्रतानी परें वाकुं थयीने हे कुंथु परमेश्वर माहं मन तुजथी बाजतुं नथी एटले मारा मननी प्रकृति तुजथी मलति नथी ॥ ४ ॥

जोठगकहुंतोठगतोनदेखुं ॥ साहुकारपणना-
ही ॥ सर्व माहेंनेसहुथीअलगुं ॥ एअचरिज-
मनमांहीहो ॥ कुं० ॥ ५ ॥

अर्थ अहो परमेश्वर जो ए मनने उगाड करतो देखुंतो उग कहुं पण ए तो पाचेंडीने प्रेरक ठे माटे उगाडना कारक तो इंडी ठे पण एने उगाड करतां देख्याविना उग केम कहुं तेमज एनी प्रेरक शक्तिने अनावे इंडी उगी शक्ता नथी पाचेंडीएना प्रवृत्तीच्याविना प्रवर्त्तन करी शक्ता नथी एटले इंडीयांने शब्द-रूपादिकमां प्रवर्त्तावयानुं मूल कारण मन ठे माटे साहुकारपण नथी तेथी ए मन ते नागद जेवुं महाउग जणाय ठे केमके सरे शब्द पाचेंडीयोमां एना इंडी मलि रह्यो ठे एकी नून थयी गयो ठे एना मित्रापविना पाचेंडीउथी उगाड आयज नही बली इंद्रियो शब्दरूपमादि पानपोताना विषय ग्रहण करे न देख्यें ए पोतानी पानी वेंची वेंतो नथी माटे महुथी वेगलुं पण

ઢે તેથી હે પરમેશ્વર એ મારા મનમાં મહોદું આશ્ચર્ય લાગે ઢે કે-
મકે જે સર્વથી જેલું તે વેગલું કેમ કેવાય અને જે સર્વથી વેગલું
તે જેલું કેમ કેવાય એમ અન્યોન્ય વિરોધિ ઢે પરંતુ એને વિષે
વેહુ વિરોધ તે અવિરોધપણે જેલા રહ્યા ઢે એ આશ્ચર્ય ઢે ॥ ૫ ॥

જેજેકહુંતેકાનનધારે ॥ આપમતૈરહેકાલો ॥

સુરનરપંક્તિજનસમજાવે ॥ સમજેનમાહ-
રોસાલોહો ॥ કુંઠ ॥ ૬ ॥

અર્થ-વલી માહારા મનને જેજે હું હીત શીક્ષાનું ઉપદેશ કરું
તે મારો વચન માત્ર કાને જ નધારે એટલે પોતાની ઇચ્છાએ જે જે
શુજ્ઞાશુજ્ઞ તરંગ ઉપજે તે પ્રમાણે રહે તેથી એ મારો મન તે કાલો
કે૦ મહામેલો ઢે આર્ત્તરૌઙ્ગિચિંતવનારું ઉપગત માટે સ્યામ ઢે
તો હું શું સમજાવી શકું પણ સુર કે૦ દેવતા મહાશક્તિવંત તે
પણ મનને સમજાવે ઢે તેમજ પ્રવલ મનુષ્ય જેથકી સિંહ અષ્ટા-
પદ પદ્મી જેવા પણ જય પામે એવા પુરુષોમાં પણ વલી પંડિત
કે૦ મહાકોવિદ તે શાસ્ત્ર વાદે સમજાવે તો પણ સમજે નહીં તો
એ મારી કુમતિ સ્ત્રીનો જ્ઞાતા માટે સાલો ઢે અને આત્મા શુદ્ધો-
પયોગે પ્રવૃત્તે તેવારે સુમતિ સ્ત્રીનું જ્ઞાતા પણ એહિજ ઢે ॥ ૬ ॥
મૈંજાણ્યુએલિંગનપુંસક ॥ સકલમરદનેઢેલે ॥ વીજીવાત્તે
સમરથઢેનર ॥ એહનેકોઈનજેલેહો ॥ કુંઠ ॥ ૭ ॥

અર્થ-વલી અહો સ્વામિ, મેં શાસ્ત્ર ધારાયું એ મનને નપુંસક-
લિંગી ઢે એમ નિશ્ચેં કહ્યું પરંતુ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણે વિચારી જોયું તો
એ મન સમસ્ત મરદોને ઢેલે હટાવીનાલે એટલે જો પુરુષત્વ ધર્મે

नहीत होय पण जो तेनो मन अन्य ठेकाणें प्रवृत्ति राहुं होय तो उतो पुरुष स्त्रीने संयोगें नपुंसक समान थयी जाय केमके ए महामरदरूप मन जो पुरुषने सहायी जेड्यो न जड्यो तो उतो मरद ते नपुंसक प्रायें थयी जाय तो ए मन सर्व मरदोमां अग्र-गामी ठे माटे तप करवामां कष्टक्रिया साधवामां सिंहनागादि-कने दमन करवामां समुद्रादिक जल तरण क्रियामां आकाश गमनमां जूत पीशाचादिक वसीकरण क्रियामां मनुष्य समर्थ ठे परंतु हे कुंथु परमेश्वर ए मनने एक जवपरिणति परिपाकी मुनि-राजविना बीजो कोड पण जेदे के० जीदी शके नही एटले एनी गतिनेगेकी शके नही एकाग्रतायें राखी शकें नही माटे मारुं मन कोड रीतें तमारी माथें तडाकार आतुं नथी ॥ ७ ॥

मनसाध्युंतेणेंसघलुंसाध्युं ॥ एहवातनहीखोटी ॥ एक-
हेसाध्युंतेनवीमानुं ॥ एकद्रीवातठेमोटीहो ॥ कुं० ॥ ८ ॥

अर्थ-माटे हे प्रभु, चंचलता मिटावीने एकाग्रतायें जे पुरुष मनाने साध्युं के० वसीजत करुं ते पुरुषें सर्व तप मंत्रमादि कार्यें साध्या एटले एक माधे सर्व साध्युं केमके साधननुं अंत मननुं साध्युं ठे नथी जे प्राणीयें मन वस करुं तणें आत्मगुरु-राजनुं मुख निमिष्ट करुं ए वात के० ए कदाणी खोटी नथी निम-देद माथी ठे ॥ पण कोड मारा जेवो महामूर्ख मायावी उतो पेत्या मुग्ध्या ॥ एम कदे के में मारुं मन साध्युं तेना थ्या वचन दनं मानुं न नही प्रमाण न करुं केमके में मनवश करुं ए मन मोटी ठे कदा ॥ लांबी ठे पण मोटी नथी ॥ ८ ॥

मनडुंडुराराध्यतैवसआण्युं ॥ तेआगमथीम-
तिआणुं ॥ आनंदधनप्रभुमाहरुंआणो ॥ तो-
साचुंकरीजाणुंहो ॥ कुं० ॥ ए ॥

अर्थ—माटे हे प्रभु दुःराराध्य जे दुःखे करी साधवामा :

बुं मन ते तुंमे वश कखुं ते मन वश करवानी वात आगम
के० सिद्धांतोथी मारी बुद्धीने विषे आणुं एटखे तमे जेम मन
वश कखुं ते बुद्धी मारे सिद्धांतोथी ठे पण प्रत्यक्ष नथी तो हे
परमानंदना समूह एवा प्रभु के० सामर्थ्यवान कुंथु परमेश्वर
मारो मन तुमथी बाजतुं नथी तेने एक तमारे विषे थिरतायें
एकाग्रतायें प्रवृत्ता विद्योतो साचो के० प्रत्यक्ष प्रमाणे करी जाणुं
प्रमाण करुं एटखे शब्द प्रमाणे तो ए वात प्रमाणज ठे परंतु
परमेश्वरें मन वस आण्युं ते प्रत्यक्ष प्रमाणे प्रमाण करुं ॥ ए ॥
इति कुंथुजिनस्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री अरजिन स्तवन लिख्यते ॥

॥ राग परज तथा मारु ॥ ऋषजनो वंसरयणायरु ए देशी ॥

धरमपरमअरनाथनो ॥ किमजाणुजगवंत-

रे ॥ स्वपरसमयसमजावियें ॥ महिमावंतम-

हंतरे ॥ ध० ॥ १ ॥ ए आंकणी

अर्थ—ए गाथानुं अर्थ अन्वय करी लखियें तैयें अहो महंत
के० महोटा महिमावंत एटखे चोसठ इंद्र असंख्याता देवता
चक्रवर्ति वासुदेव राजा शेर सेनापति तथा अन्य परुषोनी कोडी

तेणे कसुं जय जय शब्द तेना उच्चारपूर्वक समवसरणी म-
होटी महिमा तबत् एवा अरनाथ परमेश्वर तमारो केवल ज्ञान-
संबंधी जे परमोत्कृष्ट धर्म ते हुं केम जाणुं शीरीतें उलखुं हे जग-
वंत, स्वसमय ते स्वरूपप्राप्ति समय एटले जे सिद्धांत प्रमाणे
प्रवर्ततां स्वरूप पामियें ते समजावियें के० मुज्जे समजावो तेम
एथी अन्य जे समय प्रमाणे प्रवृत्तां स्वरूप सिद्धि न पामियें
ते पर समय कहियें ते पण मुज्जे समजावो ॥ १ ॥

शुद्धात्मअनुभवसदा ॥ स्वसमयएहविलासरे ॥ परबडी-
वाहडीजेहपडे ॥ तेपरसमयनिवासरे ॥ ध० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे परमेश्वर उत्तर कहे रे हे आनंदधन, शुद्ध निर्मल
स्वरूपवंत निरुपाधिक एवा आत्मतत्त्वनुं सदा के० निरंतर स्वरू-
पनावंत स्वरूपनुं प्रत्यक्ष करवुं ते अनुभव कहिये एटले जेथकी
शुद्धात्मनुं तात्कालिक ज्ञान आय ते स्वसमय के० मारो म्या-
दादमिळानतो विलाम के० विलमन ते उलखाण जाणवी अने
ए शुद्धात्म अनुभवथी निज यावन् मात्र कथन ते मारो समय
नहीं नेत्र कहे रे जे पर के० जे कथनमां शुद्धात्म अनुभवीपाणुं
नथी एवुं जे बटे के० बट एटले नेवा कथननुं जेटलुं विस्तार रे
अथवा जे कथनमां शुद्धात्म अनुभव जेटलो विस्तारपाण कथन
नथी पण गहटी जेट पटे एटले जे कथनमां ज्ञान अनुभवथी
विश्व कथननी गाय पटे रे एटले कोडक जेनमतनुं कथन
कहि नुं रे तेमां सर्वथा तो पर समय नथी पण गाय मात्र रे
एटले कोडकनथें आत्म अनुभवथी पर कथन रे तो कर्ना आ-

नंदघननां आसय प्रमाणे तो तिहां पण परमेश्वरें पर समय कहुं
पण निज समय नथी कहुं रहस्यार्थें ते विरुध समय के० सि-
द्धांतनो निवास के० स्थानक ठे एटले शुद्धात्मना अनुभवथी
कोरखांडी तेज पर समय जाणवुं. ॥ २ ॥

तारानक्षत्रग्रहचंदनी ॥ ज्योतिदिनेसमजाररे ॥ दर्शनज्ञा-
नचरणथकी ॥ शक्तिनिजातमधाररे ॥ ध० ॥ ३ ॥

अर्थ-फरि आनंदघन कहे ठे अहो स्वामि शुद्धात्मानुभवमां
अने ज्ञानदर्शन चारित्रमां जेद ठे किंवा अजेद ठे हवे परमे-
श्वर दृष्टांत सहित उत्तर कहे ठे जेम तारा नक्षत्र ग्रह चंद्रमांनी
ज्योति ते दिनेस के० सूर्यने विषे अंतर्भूत ठे ते मज दर्शन शब्दें
केवल दर्शननी ज्योति तथा केवल ज्ञाननी ज्योति अने दायक
चारित्रनी ज्योति ए त्रणे ज्योति ते सर्व पोताना आत्मांनी अनं-
तवीर्यरूप जे शक्ति सामर्थ्यता तेथकी धार के० अवधार
एटले आत्मशक्तिनी ज्योतिमां ज्ञान दर्शन चारित्रनी ज्योति
अंतर्भूत ठे ॥ ३ ॥

जारीपीलोचीकणो ॥ कनकअनेकतरंगरे ॥ पर्यायदृ-
ष्टीनदीजीयें ॥ एकजकनकअन्नंगरे ॥ ध० ॥ ४ ॥

अर्थ-फरी एज कथन उपर दृष्टांत कहे ठे सूर्वा धातुने
कोइ अजाणथको पूठे जे सात धातुथी एक सूर्वा धातुने जिन
लक्षणे शीरीते उल्लेखाय ते वारें कोइक वोढ्यो जे पारादिक
सर्व धातुथी वजनमां जारी होय ते सूर्वा धातु कहियें कोइ
वोढ्यो सर्व धातुमां पीलासैं उत्कृष्ट कोइ वोढ्यो सर्व धातुमां

तेणे कछुं जय जय शब्द तेना उच्चारपूर्वक समवसरणी म-
होटी महिमा तबत् एवा अरनाथ परमेश्वर तमारो केवल ज्ञान-
संबंधी जे परमोत्कृष्ट धर्म तेहुं केम जाणुं शीरीतें उल्लखुं हे जग-
वंत, स्वसमय ते स्वरूपप्राप्ति समय एटले जे सिद्धांत प्रमाणे
प्रवर्ततां स्वरूप पामियें ते समजावियें के० मुळने समजावो तेम
एथी अन्य जे समय प्रमाणे प्रवृत्तां स्वरूप सिद्धि न पामियें
ते पर समय कहियें ते पण मुळने समजावो ॥ १ ॥

शुद्धात्मअनुभवसदा ॥ स्वसमयएहविलासरे ॥ परबडी-
गाहडीजेहपडे ॥ तेपरसमयनिवासरे ॥ ध० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे परमेश्वर उत्तर कहें ते हे आनंदधन, शुद्ध निर्मल
स्वरूपवंत निरुपाधिक एवा आत्मतत्त्वनुं सदा के० निरंतर स्वरू-
पतावंत स्वरूपनुं प्रत्यक्ष करवुं ते अनुभव कहिये एटले जेथकी
शुद्धात्मनुं तात्कालिक ज्ञान थाय ते स्वसमय के० मारो म्या-
दादमिद्वाननो विलाम के० विलमन ते उल्लग्याण जाणवी अने
ए शुद्धात्म अनुभवथी निज यावत् मात्र कथन ते मारो समय
नहीं तेज कहें ते जे पर के० जे कथनमां शुद्धात्म अनुभवथीपणुं
नथी एवुं जे बडे के० बट एटले तेवा कथननुं जेटलुं विस्तार ते
अथवा जे कथनमां शुद्धात्म अनुभव जेटलो विस्तारपाण कथन
नथी पण गाहटी जेह पडे एटले जे कथनमां ज्ञान अनुभवथी
निरुप कथननी गाय पडे ते एटले कोडक जैनमननुंज कथन
कहि रहुं ते तेनां सर्वथा तो पर समय नथी पण गाय मात्र ते
एटले कोडकनयें आत्म अनुभवथी पर कथन ते तो कर्ता आ-

નંદઘનનાં આસય પ્રમાણે તો તિહાં પણ પરમેશ્વરે પર સમય કહ્યું
પણ નિજ સમય નથી કહ્યું રહસ્યાર્થે તે વિરુદ્ધ સમય કેં સિ-
દ્ધાંતનો નિવાસ કેં સ્થાનક છે એટલે શુદ્ધાત્મના અનુજવથી
કોરખાંડી તેજ પર સમય જાણવું. ॥ ૨ ॥

તારાનદ્યત્રગ્રહચંદની ॥ જ્યોતિદિનેસમજારરે ॥ દર્શનજ્ઞા-
નચરણયકી ॥ શક્તિનિજાતમધારરે ॥ ધ૦ ॥ ૩ ॥

અર્થ-ફરિ આનંદઘન કહે છે અહો સ્વામિ શુદ્ધાત્માનુજવમાં
અને જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમાં જ્ઞેદ છે કિંવા અજ્ઞેદ છે હવે પરમે-
શ્વર દૃષ્ટાંત સહિત ઉત્તર કહે છે જેમ તારા નદ્યત્ર ગ્રહ ચંદ્રમાંની
જ્યોતિ તે દિનેસ કેં સૂર્યને વિષે અંતર્જૂત છે તે મજ દર્શન શબ્દે
કેવલ દર્શનની જ્યોતિ તથા કેવલ જ્ઞાનની જ્યોતિ અને ક્ષાયક
ચારિત્રની જ્યોતિ એ ત્રણે જ્યોતિ તે સર્વ પોતાના આત્માની અનં-
તવીર્યરૂપ જે શક્તિ સામર્થ્યતા તેથી ધાર કેં અવધાર
એટલે આત્મશક્તિની જ્યોતિમાં જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રની જ્યોતિ
અંતર્જૂત છે ॥ ૩ ॥

ઝારીપીલોચીકણો ॥ કનકઅનેકતરંગરે ॥ પર્યાયદ-
ષ્ટીનદીજીયે ॥ એકજકનકઅઝંગરે ॥ ધ૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-ફરી એજ કથન ઉપર દૃષ્ટાંત કહે છે સૂવર્ણ ધાતુને
કોઈ અજાણથીકો પૂત્રે જે સાત ધાતુથી એક સૂવર્ણ ધાતુને જિન્ન
લક્ષણે શીરીતે ઝલ્લકાય તે વારે કોઈક વોટ્યો જે પારાદિક
સર્વ ધાતુથી વજનમાં ઝારી હોય તે સૂવર્ણ ધાતુ કહિયે કોઈ
વોટ્યો સર્વ ધાતુમાં પીલાસે ઉત્કૃષ્ટ કોઈ વોટ્યો સર્વ ધાતુમાં

तेणे कथुं जय जय शब्द तेना उच्चारपूर्वक समवसरणी म-
होटी महिमा तवत् एवा अरनाथ परमेश्वर तमारो केवल ज्ञान-
संबंधी जे परमोत्कृष्ट धर्म ते हुं केम जाणुं शीरीतें उंलखुं हे जग-
वंत, स्वसमय ते स्वरूपप्राप्ति समय एटले जे सिद्धांत प्रमाणे
प्रवर्ततां स्वरूप पामियें ते समजावियें के० मुळने समजावो तेम
एथी अन्य जे समय प्रमाणे प्रवृत्तां स्वरूप सिद्धि न पामियें
ते पर समय कहियें ते पण मुळने समजावो ॥ १ ॥

शुद्धात्मअनुभवसदा ॥ स्वसमयएहविलासरे ॥ परवडी-
ठाहडीजेहपडे ॥ तेपरसमयनिवासरे ॥ थ० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे परमेश्वर उत्तर कहे हे हे आनंदधन, शुद्ध निर्मल
स्वरूपवंत निरुपाधिक एवा आत्मतत्त्वनुं मदा के० निरंतर स्व-
पनावंत स्वरूपनुं प्रत्यक्ष करवुं ते अनुभव कहिये एटले जेथकी
शुद्धात्मनुं तात्कासिक ज्ञान आय ते स्वगमय के० मारो स्या-
बादमिद्वाननां विलास के० विलसन ते उंलखाण जाणवी अने
ए शुद्धात्म अनुभवथी निज यावत् मात्र कथन ते मारो समय
नदी तेज कहे हे जे पर के० जे कथनमां शुद्धात्म अनुवधीपाणुं
नथी एवुं जे वडे के० वट एटले तेवा कथननुं जेटळुं विस्तार हे
अथवा जे कथनमां शुद्धात्म अनुभव जेटळो विस्तारपाणे कथन
नथी पण ठाहडी जेट पटे एटले जे कथनमां जात्म अनुवधी
विरुध कथननी गाय पटे हे एटले कोडक जैनमननुंज कथन
कटि रनुं हे नेमां सर्वथा तो पर समय नथी पण गाय मात्र हे
एटले कोडकनये आत्म अनुवधी पर कथन हे तो कर्ता आ-

નંદધનનાં આસય પ્રમાણે તો તિહાં પણ પરમેશ્વરે પર સમય કહ્યું
પણ નિજ સમય નથી કહ્યું રહસ્યાર્થે તે વિરુદ્ધ સમય કે^૦ સિ-
દ્ધાંતનો નિવાસ કે^૦ સ્થાનક છે એટલે શુદ્ધાત્મના અનુજવથી
કોરખાંડી તેજ પર સમય જાણવું. ॥ ૨ ॥

તારાનદ્યત્રગ્રહચંદની ॥ જ્યોતિદિનેસમજારરે ॥ દર્શનજ્ઞા-
નચરણથકી ॥ શક્તિનિજાતમધારરે ॥ ધૃ ॥ ૩ ॥

અર્થ-ફરિ આનંદધન કહે છે અહો સ્વામિ શુદ્ધાત્માનુજવમાં
અને જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રમાં જોદ છે કિંવા અજોદ છે હવે પરમે-
શ્વર દૃષ્ટાંત સહિત ઉત્તર કહે છે જેમ તારા નદ્યત્ર ગ્રહ ચંદ્રમાંની
જ્યોતિ તે દિનેસ કે^૦ સૂર્યને વિષે અંતર્જૂત છે તે મજ દર્શન શબ્દે
કેવલ દર્શનની જ્યોતિ તથા કેવલ જ્ઞાનની જ્યોતિ અને હાયક
ચારિત્રની જ્યોતિ એ ત્રણે જ્યોતિ તે સર્વ પોતાના આત્માની અનં-
તવીર્યરૂપ જે શક્તિ સામર્થ્યતા તેથકી ધાર કે^૦ અવધાર
એટલે આત્મશક્તિની જ્યોતિમાં જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રની જ્યોતિ
અંતર્જૂત છે ॥ ૩ ॥

જારીપીલોચીકણો ॥ કનકઅનેકતરંગરે ॥ પર્યાયદ-
ષ્ટીનદીજીયે ॥ એકજકનકઅજંગરે ॥ ધૃ ॥ ૪ ॥

અર્થ-ફરી એજ કથન ઉપર દૃષ્ટાંત કહે છે સૂવર્ણ ધાતુને
કોઈ અજાણથકો પૂઠે જે સાત ધાતુથી એક સૂવર્ણ ધાતુને જિત્ત
લક્ષણે શીરીતે ઝલવાય તે વારે કોઈક વોટ્યો જે પારાદિક
સર્વ ધાતુથી વજનમાં જારી હોય તે સૂવર્ણ ધાતુ કહિયે કોઈ
વોટ્યો સર્વ ધાતુમાં પીલાસે ઉત્કૃષ્ટ કોઈ વોટ્યો સર્વ ધાતુમાં

तेणे कथुं जय जय शब्द तेना उच्चारपूर्वक समवसरणी म-
होटी महिमा तबत् एवा अरनाथ परमेश्वर तमारो केवल ज्ञान-
संबंधी जे परमोत्कृष्ट धर्म ते हुं केम जाणुं शीरीतें उल्लुं हे जग-
वंत, स्वसमय ते स्वरूपप्राप्ति समय एटले जे सिद्धांत प्रमाणे
प्रवर्ततां स्वरूप पामियें ते समजावियें के० मुळने समजावो तेम
एथी अन्य जे समय प्रमाणे प्रवृत्तां स्वरूप सिद्धि न पामियें
ते पर समय कहियें ते पण मुळने समजावो ॥ १ ॥

शुद्धात्मअनुभवसदा ॥ स्वसमयएहविलासरे ॥ परवडी-
वाहडीजेहपडे ॥ तेपरसमयनिवासरे ॥ ध० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे परमेश्वर उत्तर कहे ते हे आनंदधन, शुद्ध निर्मल
स्वरूपवंत निरुपाधिक एवा आत्मतत्त्वनुं सदा के० निरंतर स्वरू-
पनाश्रंत स्वरूपनुं प्रत्यक्ष करवुं ते अनुभव कहिये एटले जेथकी
शुद्धात्मनुं तात्काळिक ज्ञान आय ते स्वसमय के० मारो स्या-
दादमिद्वाननां विलास के० विलसन ते उल्लेखण जाणवी अने
ए शुद्धात्म अनुभवथी निज यावन् मात्र कथन ते मारो समय
नदी तेज कहे ते जे पर के० जे कथनमां शुद्धात्म अनुभवथीपाणुं
नथी एथुं जे वटे के० वट एटले तेवा कथननुं जेटलुं विस्तार ते
अथवा जे कथनमां शुद्धात्म अनुभव जेटलो विस्तारपाणे कथन
नथी पण वाहडी जेट पटे एटले जे कथनमां ज्ञान अनुभवथी
विस्तार कथननी गाय पटे ते एटले कोटक जैनमतनुंज कथन
कहि रवुं ते तेंमां सर्वथा तो पर समय नथी पण गाय मात्र ते
एटले कोटकनये आत्म अनुभवथी पर कथन ते तो कर्ना आ-

नंदघननां आसय प्रमाणे तो तिहां पण परमेश्वरें पर समय कह्युं
पण निज समय नथी कह्युं रहस्यार्थें ते विरुध समय के० सि-
द्धान्तनो निवास के० स्थानक ठे एटले शुद्धात्मना अनुभवथी
कोरखांडी तेज पर समय जाणवुं. ॥ १ ॥

तारानक्षत्रग्रहचंदनी ॥ ज्योतिदिनेसमजाररे ॥ दर्शनज्ञा-
नचरणथकी ॥ शक्तिनिजातमधाररे ॥ ध० ॥ ३ ॥

अर्थ-फरि आनंदघन कहे ठे अहो स्वामि शुद्धात्मानुभवमां
अने ज्ञानदर्शन चारित्रमां जेद ठे किंवा अजेद ठे हवे परमे-
श्वर दृष्टांत सहित उत्तर कहे ठे जेम तारा नक्षत्र ग्रह चंद्रमांनी
ज्योति ते दिनेस के० सूर्यने विषे अंतर्भूत ठे ते मज दर्शन शब्दें
केवल दर्शननी ज्योति तथा केवल ज्ञाननी ज्योति अने क्षायक
चारित्रनी ज्योति ए त्रणे ज्योति ते सर्व पोताना आत्मानी अनं-
तवीर्यरूप जे शक्ति सामर्थ्यता तेथकी धार के० अवधार
एटले आत्मशक्तिनी ज्योतिमां ज्ञान दर्शन चारित्रनी ज्योति
अंतर्भूत ठे ॥ ३ ॥

ज्वारीपीलोचीकणो ॥ कनकअनेकतरंगरे ॥ पर्यायह-
ष्टीनदीजीयें ॥ एकजकनकअजंगरे ॥ ध० ॥ ४ ॥

अर्थ-फरी एज कथन उपर दृष्टांत कहे ठे सूवर्ण धातुने
कोइ अजाणथको पृठे जे सात धातुथी एक सूवर्ण धातुने जिन
लक्षणे शीरीते उल्लेखाय ते वारें कोइक वोड्यो जे पारादिक
सर्व धातुथी वजनमां ज्वारी होय ते सूवर्ण धातु कहियें कोइ
वोड्यो सर्व धातुमां पीलासें उत्कृष्ट कोइ वोड्यो सर्व धातुमां

तेणे कछुं जय जय शब्द तेना उच्चारपूर्वक समवसरणी म-
होटी महिमा तवत् एवा अरनाथ परमेश्वर तमारो केवल ज्ञान-
संबंधी जे परमोत्कृष्ट धर्म तेहुं केम जाणुं शीरीतें उलखुं हे जग-
वंत, स्वसमय ते स्वरूपप्राप्ति समय एटले जे सिद्धांत प्रमाणे
प्रवर्ततां स्वरूप पामियें ते समजावियें के० मुक्तने समजावो तेम
एथी अन्य जे समय प्रमाणे प्रवृत्ततां स्वरूप सिद्धि न पामियें
ते पर समय कहियें ते पण मुक्तने समजावो ॥ १ ॥

शुद्धात्मअनुभवसदा ॥ स्वसमयएहविलासरे ॥ परवडी-
वाहडीजेहपडे ॥ तेपरसमयनिवासरे ॥ ध० ॥ २ ॥

अर्थ-हवे परमेश्वर उत्तर कहे हे हे आनंदघन, शुद्ध निर्मल
स्वरूपवंत निरुपाधिक एवा आत्मतत्त्वनुं सदा के० निरंतर स्वरू-
पनायंत स्वरूपनुं प्रत्यक्ष करवुं ते अनुभव कहिये एटले जेथकी
शुद्धात्मनुं नातकालिक ज्ञान आय ते स्वसमय के० मार्गे स्था-
वादिगिद्धान्तो विज्ञान के० विज्ञान ते उलखाण जाणवी अने
ए शुद्धात्म अनुभवथी जिन यावत् मात्र कथन ते मार्गे समय
नहीं तेज कहे हे जे पर के० जे कथनमां शुद्धात्म अनुभवथीपणुं
नथी एवुं जे बडे के० बट एटले तेवा कथननुं जेटलुं विस्तार हे
अथवा जे कथनमां शुद्धात्म अनुभव जेटलो विस्तारपणे कथन
नथी पण वाहटी जेट पडे एटले जे कथनमां ज्ञान अनुभवथी
विश्व कथननी गाय पडे हे एटले कोडक जैनमननुंज कथन
कहि गणुं हे तेमां मध्येया तां पर समय नथी पण गाय मात्र हे
एटले कोडकनये आत्म अनुभवथी पर कथन हे तां कसा आ-

अत्यंत सचिकण एम शो नाना अनेक तरंग के० पर्याय ने परंतु पर्यायांतरें दृष्टी न आपियें अपेक्षा न राखियें तो पर्यायांतर संबंधी जे जंग तेशी रहित एवो अजंग सूवर्ण अव्य ते एकज ने॥४॥

दर्शणज्ञानचरणथकी ॥ अलखसरूपअनेकरे ॥ निरवि कलपरसपीजियें ॥ शुद्धनिरंजनएकरे ॥ ध० ॥ ५ ॥

अर्थ-तेमज केवल दर्शनरूप पर्यायें पण एक अलखनोज स्वरूप ने अने केवलज्ञानरूप पर्यायें जोड्यें तो पण एक अलखनोज लक्षण ने वली क्षायक चारित्ररूप पर्यायें जोड्यें तो पण एक अलख नोज लक्षण ने एम बीजापण अजर अमर अखल अकल अरुज इत्यादिक अलख जे परमेश्वर तेनां अनेक मग्न ने पण पर्यायांतर संबंधी नेद कटपनायें करी रहित अव्यार्थिक पण अनेद वृत्ति चिंतवनरूप निरविकल्प रूप अमृतोपशमरगनुं पान कर्ग्यें तो शुद्ध निर्मल कर्म अंजन रहित जे परमेश्वर ते एकरे ने जेम जपजादिकथी महावीरपर्यंत मय तीर्थकर मत्तायें निश्च पण स्पें अनिष्ट ॥ ५ ॥

परमारथपंथजेकदे ॥ तेरंजेएकनंतरे ॥ व्यवहारेंलखजे-
रहे ॥ तेदनाजेदअनंतरे ॥ ध० ॥ ६ ॥

अर्थ-जे परम के० उन्कृष्ट अर्थ के० कार्यनां करनार एवां जे पंथ के० मार्ग ने जे कदे के० जे उपदेश ने एकांत निश्च नय-
नात्र रंते के० गर्मी ने एदले लख मात्र व्यवहार नयना अपेक्षी-
क नथी एकांत निश्च नयनात्र अपेक्षीक ने अथवा ए वं पदोना
अर्थनो अन्यत्र एवी रीते कर्ग्यें तो विज्ञेय नीलां नाम एदले जे

एकांत रागी ते परमार्थ पंथ कहे एटले उत्कृष्ट मार्ग कहे पण
 बीजाथी नकेवाय एवं निश्चै नयनुं कथन कहीने वली जे प्राणी
 व्यवहार नयनेज लख के० जाणीने रह्या ठे एटले निश्चै तथा
 व्यवहार ए बे नयमां एक व्यवहारने ज मुख्य जाणी रह्या ठे ते
 व्यवहार नयवादीजना जेद के० विकटप अनंत के० घणा ठे॥६॥
 व्यवहारेंलखेदोहिला ॥ कांइनआवेहाथरे ॥ शुद्धनयथा-
 पनासेवतां ॥ नवीरहेडुविधासाथरे ॥ धर्म० ॥ ७ ॥

अर्थ—जे प्राणी व्यवहारना रसिया होय ते स्थिविरगुणे प्रवृ-
 त्तकादिकोनी घणी सेवनादिक कष्ट क्रियाथी तप संयमादिक
 व्यवहारने लखे के० शीखीने दोहिला के० महाकष्टें प्रवर्त्ते परंतु
 तेवा व्यवहारने सेवतां जन्मारो वही जाय पण एकला व्यवहा-
 रनी कडाकुट करणी करतां कांइ लगारमात्र स्वरूप प्राप्तिरूप
 वस्तु हाथें आवे नही तेशी जो शुद्ध नयने आपना के० प्रमाण
 करीने एटले आत्मा शुद्ध निर्मल कर्मोपाधियें रहित एवी करियें
 ते शुद्ध नयनी स्थापना सेवियें के० विचारियें तो आत्मा शुद्ध
 स्वरूपें रहित ठे अथवा आत्मा आत्मस्वरूप पामसे एवो डुवि
 धा के० विधा जावीपणानो शाथ के० कटपना विचारणा ते न र-
 हे एटले आत्मा त्रणे काळें शुद्धात्म स्वरूपीज ठे ए अरनामनो
 धर्म एवो ठे ते धर्मने प्रसादें डुविधानी विचारणा न रहे ॥ ७ ॥
 एकपखीलखिप्रीतनी ॥ तुमसाथेंजगनाथरे ॥ कृपाकरी-
 नेराखजो ॥ चरणतलेंग्रहीहाथरे ॥ ध० ॥ ८ ॥

अर्थ—माटे जो शुद्धात्म स्वरूपी हुं हुं तो तमे शुद्धात्म स्वरू-

અત્યંત સચિકળ એમ શો નાના અનેક તરંગ કે० પર્યાય છે પરંતુ
પર્યાયાંતરે દૃષ્ટી ન આપિયેં અપેક્ષા ન રાખિયેં તો પર્યાયાંતર સં-
બંધી જે જંગ તેથી રહિત એવો અજંગ સૂવર્ણ ડ્રવ્ય તે એકજ છે ॥ ૪ ॥

દરશણજ્ઞાનચરણથકી ॥ અલ્પલક્ષ્મીરૂપ અનેકરે ॥ નિરવિ-
કલ્પપરસપીજિયેં ॥ શુદ્ધનિરંજનએકરે ॥ ૫ ॥ ૫ ॥

અર્થ—તેમજ કેવલ દર્શનરૂપ પર્યાયેં પણ એક અલ્પલક્ષ્મી
સ્વરૂપ છે અને કેવલજ્ઞાનરૂપ પર્યાયેં જોડ્યેં તો પણ એક અલ્પ-
લક્ષ્મીરૂપ છે વલ્લી ક્ષાયક ચારિત્રરૂપ પર્યાયેં જોડ્યેં તો પણ
એક અલ્પલક્ષ્મીરૂપ છે એમ વીજાપણ અજર અમર અચલ
અક્ષર અમરુત ઇત્યાદિક અલ્પલક્ષ્મી જે પરમેશ્વર તેનાં અનેક સ્વરૂપ
જે પણ પર્યાયાંતર સંબંધી જેદ કલ્પનાયેં કરી રહિત ડ્રવ્યાર્થિક-
પણે અજેદ વૃત્તિ ચિંતનરૂપ નિરવિકલ્પરૂપ અમૃતોપશમરમણ
પાન કરિયેં તો શુદ્ધ નિર્મલ કર્મ અંજન રહિત જે પરમેશ્વર તે
એકજ છે જેમ જ્ઞાનાદિકથી મલાવીગપર્યંત મર્ચ તીર્થકર મત્તાયેં
નિજ પણ સ્વેં અનિજ ॥ ૫ ॥

પરમારયપંથજેકહે ॥ તેરંજેએકતંતરે ॥ વ્યવહારેંલક્ષ્મી-
રૂપે ॥ નેદનાનેદઅનંતરે ॥ ૫ ॥ ૬ ॥

અર્થ—જે પરમ કે० ઉત્કૃષ્ટ અર્થ કે० કાર્યનો કરનાર એવો જે
પંથ કે० માર્ગ તે જે કહે કે० જે હપદેશે તે એકાંત નિશ્ચે નય-
નાત્ર મંત્રે કે० માર્ગી જે પદ્યે લેમ માત્ર વ્યવહાર નયના અપેક્ષી-
ક નથી એમાં નિશ્ચે નયનાત્ર અપેક્ષીક જે અથવા એ વે પદોના
અર્થનો અન્યથા એવી રીતે કરિયેં તો વિશેષ તીર્થો ત્રામે પદ્યે જે

एकांत रागी ते परमार्थ पंथ कहे एटले उत्कृष्ट भागें कहे पण
 वीजाथी नकेवाय एवुं निश्चें नयनुं कथन कहीने वली जे प्राणी
 व्यवहार नयनेज लख के० जाणीने रह्या ठे एटले निश्चें तथा
 व्यवहार ए वे नयमां एक व्यवहारने ज मुख्य जाणी रह्या ठे ते
 व्यवहार नयवादीर्जना जेद के० विकटप अनंत के० घणा ठे॥६॥
 व्यवहारेंलखेदोहिला ॥ कांइनआवेहाथरे ॥ शुद्धनयथा-
 पनासेवतां ॥ नवीरहेडुविधासाथरे ॥ धर्म० ॥ ७ ॥

अर्थ—जे प्राणी व्यवहारना रसिया होय ते स्थिविरगुणे प्रवृ-
 त्तादिकोनी घणी सेवनादिक कष्ट क्रियाथी तप संयमादिक
 व्यवहारने लखे के० शीखीने दोहिला के० महाकष्टें प्रवर्त्ते परंतु
 तेवा व्यवहारने सेवतां जन्मारो वही जाय पण एकदा व्यवहा-
 रनी कडाकुट करणी करतां कांइ लगारमात्र स्वरूप प्राप्तिरूप
 वस्तु हाथें आवे नही तेथी जो शुद्ध नयने आपना के० प्रमाण
 करीने एटले आत्मा शुद्ध निर्मल कर्मोपाधियें रहित एवी करियें
 ते शुद्ध नयनी स्थापना सेवियें के० विचारियें तो आत्मा शुद्ध
 स्वरूपें रहित ठे अथवा आत्मा आत्मस्वरूप पामसे एवो डुवि
 धा के० विधा जाचीपणानो शाश्व के० कटपना विचारणा ते नर-
 हें एटले आत्मा त्रणे काळें शुद्धात्म स्वरूपीज ठे ए अरनाथने
 धर्म एवो ठे ते धर्मने प्रसादें डुविधानी विचारणा असि— आवे
 एकपखीलखिप्रीतनी ॥ तुमसाथेंजगनाथरे अत्यंत आदर
 नेराखजो ॥ चरणतलेंग्रहीहाथरे ॥ ४० मूलथी के० जड-
 ता कितियें करी

अर्थ—माटे जो शुद्धात्म स्वरूपी हुं हुं तो त्याग कसुं अने जे

पीज ठो परंतु हुं रागी तुं निरागी माटे तमारे मारे असमान
 धर्मिपणुं ठे तेथी में तमारी साथें एक पखी प्रीत लखि के० जाणी
 एटले तमोने तो मारी साथें प्रीत करवानी उज्जाज नथी तो प्राणे
 प्रीत शीरीतें आय तेथी अहो त्रिजगतनाथ तमारा साथें प्रीत-
 नी रीत नज आय तमे त्रण जगत पूज्य हुं जगत् त्रिखारी लो-
 कोक्तिपण एम ठे के बैर विवाह अने प्रीत ते शरिपा साथें करियें
 तो महोटाथी प्रीत शी महोटानी तो कृपाज जोड्यें दयावंतपणा-
 नुं तमारुं विरुद्ध ठे माटे मारा उपर कृपा करीने तमारा चरण
 के० पगने नीचे मागे हाथ ग्रहीने राखजो उहां परमेश्वर तो
 मिद्ध गति पास्या माटे ते मने चरणनुं अमंजव तथा मेवकनुं
 हाथ ग्रहवुं तेनुं पण अमवज ठे परंतु ए वचन नक्तिपदनुं ठे
 तेथी दृषण नथी नक्तलोक उंच ॥ दनाज आच्या ठे ॥ ८ ॥

चर्काधरमतीरथतणो ॥ तीरथफलतनमारो ॥ तीरथरोवे-
 तेखहे ॥ ध्यानदघननिरधार ॥ ५० ॥ ॥ ॥

तमे ठो एटले जे तीर्थनुं तारा जेवो चक्रवर्ति प्रवर्त्तक तथा जेमां तारा जेवो फलचूत पदार्थ वली जे मां तारा जेवो तत्व वली जेमां तारा जेवो सार पदार्थ एवो जे तमारो तीर्थ जेने तमारा जेवा नमोतीढस्स एवी वाणियें नमस्कार करे ठे एवो जे चतुर्विंध संघरूप तीर्थ तेने जे प्राणी सेवे आदरे ते प्राणी निरधार के० निश्चैथी निसंदेहपणे आनंदघननुं समूह पामे ॥ ए ॥ इति श्रीअर जिनस्तवन समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमल्लिजिनस्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग काफि सेवक किम अवगणियें हो ए देशी ॥

सेवक किम अवगणियें हो ॥ मल्लिजिन ॥ एह अव-
सोजा सारी ॥ अवर जेहने आदर अति दीए ॥
तेहने मूल निवारी हो ॥ मल्लि ० ॥ १ ॥

अर्थ-अहो मल्लि परमेश्वर अव के० हवे कर्मने क्षय कर-
वाथी पाम्या जे केवलज्ञान केवलदर्शन तेनी सोजा सारी के०
रुडी प्रधान पामिने पोतानी साची सेवानुं करनार चाकर तेनी
एवे टाणे केम अवज्ञा करो ठो एटले मारी अवज्ञा करवी योग्य
नथी अवर के० ताराथी बीजा जे मारा जेवा संसारी जीव
रागादि परिणतियें ग्रस्या ठे जेने आस्या दासी अत्यंत आदर
सत्कार आपि ठे ते आस्या दासीने हे प्रभु तमें मूलथी के० जड-
थी निवारण करी ठे रहस्यार्थे जडथी निर्लोचता किलियें करी
उखेडी नाखी ठे दिहा लेताज अस्यानुं त्याग कछुं अने जे

પીજ ઓ પરંતુ હું રાગી તું નિરાગી માટે તમારે મારે અસમાન
 ધર્મિપણું છે તેથી મેં તમારી સાથે એક પરી પ્રીત લખિ કેળાણી
 ઇટલે તમોને તો મારી સાથે પ્રીત કરવાની ઇચ્છાજ નથી તો પ્રાણે
 પ્રીત ગીરિનિં આય તેથી અહો ત્રિજગતનાથ તમારા સાથે પ્રીત-
 ની રીત નજ આય તમે ત્રણ જગત પૂજ્ય હું જગત્ નિલારી લો-
 કોક્ષિપણ એમ છે કે ધૈર વિનાહ અને પ્રીત તે શરિપા સાથે કરિયે
 તો મહોદાથી પ્રીત શી મહોદાની તો કૃપાજ જોઈયે દયાવંતપણા-
 નું તમારું વિરુદ્ધ છે માટે મારા ઉપર કૃપા કરીને તમારા ચરણ
 કેળવણે નીચે મારો હાથ ગ્રહીને રાખજો હાં પરમેશ્વર તો
 મિહ ગનિ પામ્યા માટે તે મને ચરણનું અમંત્ર તથા રોવકનું
 હાથ ગ્રહવું તેનું પણ અમંત્રજ છે પરંતુ એ વચન નક્ષિપદનું છે
 તેથી દૂષણ નથી નક્ષત્રોરુ જેલમાં દેતાજ આલ્યા છે ॥ ૫ ॥

ચક્રીધરમતીરથતણો ॥ તીરથફલતતસારરે ॥ તીરથસેવે-
 તેલ્લહે ॥ આનંદધનનિરધારરે ॥ ૫૦ ॥ ૯ ॥

અર્થ—અહો પરમેશ્વર એ પૂર્વોક્ત તમારા સમય ધર્મનું શુદ્ધાન્ત-
 મ્યમ્ય પ્રાપ્તિય ફલ કયુ અને તમારા ધર્મ સમયગંધથી ની-
 થનું આનંદધન પ્રાપ્તિય ફલ આગત્ વર્ણવ્યું છે ધર્મ તીર્થ
 નું સેવન કરવાનું નથી તમારી આજીવનુર્વિધ શ્રીમંથમાં અ-
 સમ્યક્ પ્રાપ્તિ નહીં તમારું તીર્થ ફલ કેળવણીયું મંથના મૂળે
 ફલ હો તેમજ તીર્થ મંથ સાથે તન શબ્દ મિહાવ્યું તેમાં
 ફલ નહીં હો તેમજ તીર્થમાં માર કેળવણીયું

तमे हो एटले जे तीर्थनुं तारा जेवो चक्रवर्ति प्रवर्त्तक तथा जेमां
 तारा जेवो फलचूत पदार्थ वली जे मां तारा जेवो तत्व वली
 जेमां तारा जेवो सार पदार्थ एवो जे तमारो तीर्थ जेने तमारा
 जेवा नमोतीहस्स एवी वाणियें नमस्कार करे ठे एवो जे चतु-
 विंध संघरूप तीर्थ तेने जे प्राणी सेवे आदरे ते प्राणी निरधार
 के० निश्चैथी निसंदेहपणे आनंदघननुं समूह पामे ॥ ए ॥
 इति श्रीअर जिनस्तवन समाप्तः ॥

॥ अथ श्रीमद्विजिनस्तवन प्रारंभः ॥

॥ राग काफि सेवक किमश्रवगणियें हो ए देशी ॥

सेवककिमश्रवगणियेंहो ॥ मद्विजिन ॥ एहअव-
 सोजासारी ॥ अवरजेहनेआदरअतिदीए ॥
 तेहनेमूलनिवारीहो ॥ मद्वि० ॥ १ ॥

अर्थ-अहो मद्वि परमेश्वर अव के० हवे कर्मने दय कर-
 वाथी पाम्या जे केवलज्ञान केवलदर्शन तेनी सोजा सारी के०
 रुडी प्रधान पामिने पोतानी साची सेवानुं करनार चाकर तेनी
 एवे टाणे केम अवज्ञा करो हो एटले मारी अवज्ञा करवी योग्य
 नथी अवर के० ताराथी बीजा जे मारा जेवा संसारी जीव
 रागादि परिणतियें अस्या ठे जेने आस्या दासी अत्यंत आदर
 सत्कार आवे ठे ते आस्या दासीने हे प्रभु तमें मूलथी के० जड-
 थी निवारण करी ठे रहस्यार्थे जडथी निर्लोचता किलियें करी
 छेडी नाखी ठे दिहा लेताज अस्यानुं त्याग कछुं अने जे

वारें वारमें गुणगाणे चढ्या तेवारें मुक्ति प्राप्तिरूप आत्मानं
पण निवारी ॥ १ ॥

ज्ञानमुरूपआनादितुमारुं ॥ तेदीधुंतुमेंताणी ॥ जुंअ-
ज्ञानदशारीसावी ॥ जातांकाएनआणीहो ॥ मद्धि० ॥ २ ॥

अर्थ-हे प्रभु, तमारुं अनादिकाळनुं ज्ञानस्वरूप ते मोदथी
प्रगटी जे अज्ञान दशा तेथी आद्यादित हतूं ते तुमें ताणी खीधूं
अने हे सुमनि तुमें जुंअ के० देखो अनादिकाळनी खीरनीरवतू
जे अज्ञान दशा नामे स्त्री ते मझिनाथ परमेश्वरने आत्मस्वरू-
पानुजयने अमुद्धामणी लागी तेथी अप्रीतकारणी जाणीने
तेने आत्मरूप धरथी जाना जाणी पण काण न आणी एदलें
एथी अनादि काळनुं धर्याम हतूं ते घर गांटीने जेम उठने
सीध गया तेंम जाय ते तो नळे जाठ परंतु एथी जाण करतू
एदली पण काण के० मर्याद न आणी ॥ २ ॥

निजामुपनजागरउजागरता ॥ तुरियअवस्था-
आवी ॥ निजामुपनदशारीसाणी ॥ जाणीननाय-
मनावीदां ॥ मद्धि० ॥ ३ ॥

अर्थ तेमज हे परमेश्वर नव्य अनव्य जंगारी जीवने विंग
निज नव्या गुणत ए वे अवस्था पामियें तेमज नव्यने नव्यव्य
पणाने विराट काळ तेम गुणगाण आव निवारें एवे अर-
माने नाय थय अने जागृत अवस्था पामे तया ~~अवस्था~~
~~अवस्था~~ अवर्त मिळने विंग उजागर अवस्था होय ए चार
~~अवस्था~~ हे प्रभु तजने तुरिय के० सोथी उजागर अवस्था

प्राप्त थयी ते जोयीने निझादशामां गर्जित सुपन अवस्था तेणे
जाण्युं जे अमोने प्रजुयें दूर वचन कह्या विनाज अमारी प्रति-
पक्षणीउने मनावी माटे अमारो तीरस्कार थयो एस जाणीने
रीसाणी थकी आत्म घरथी जाती देखीने स्वरूपमां अंतराय
कारक जाणीने हे नाथ, तमे तेने मनावी नही ॥ ३ ॥

समकेतसाथेंसगाडकीधी ॥ सपरिवारसुंगाढी ॥ मिथ्याम-
तिअपराधजाणी ॥ घरथीबाहिरकाढीहो ॥ मद्धि० ॥ ४ ॥

अर्थ-वली हे परमेश्वर तमे मिथ्यात्वथी उपरांठा थयीने
उपशम विवेक संवरादिक परिवार सहित समकेत साथें सगाड ते
गाढी के० अत्यंत निवडकरी तिवारे तमे आत्मस्वरूपथी विरु-
थ प्रवर्तिका एवी मोहनीयनी पुत्री जे मिथ्यामति ते आत्मथी
मिलवानी वांगाने भांजी नाखनारी माटे अपराधी जाणीने हे
प्रजु, तमे तमारा आत्म घरथी बाहेर काढी मूकी पण सर्वथा
प्रकारें एजुं घरमां प्रवेसज नथी राख्युं ॥ ४ ॥

हास्यअरतिरतिशोकडुगडा ॥ जयपांमरकरसा-
ली ॥ नोकषायश्रेणीगजचढतां ॥ श्वानतणीग-
तिजालीहो ॥ मद्धि० ॥ ५ ॥

अर्थ-तेमज हे प्रजु, नवनोकपायमां १ हास्य मोहनी २
अरति मोहनी ३ रति मोहनी ४ शोक मोहनी ५ डुगडा मोहनी
६ जय मोहनी तेनो कषायमाटे क्रोधादिक कषायनी अपेक्षायें
पांमर के० रांक तथा संसाररूप खेतिनी वृधीकारक माटे करसा
के० खेती खेफानी आली के० पंक्ति ते क्रोधादिक कषायथी

वारें वारमें गुणगणे चढ्या तेवारें मुक्ति प्राप्तिरूप आस्थाने
पण निवारी ॥ १ ॥

ज्ञानमुरूपआनादिनुमारुं ॥ तेलीधुंतुमेंताणी ॥ जुळ्य-
ज्ञानदगारीमावी ॥ जातांकाणनआणीहो ॥ मस्त्रि० ॥ २ ॥

अने हे प्रभु, तमारुं अनादिकावतुं ज्ञानस्वरूप ते मोह्यी
प्रगटी ने अज्ञान दगा नेथी आवादिन हतुं ते तुमें ताणी वीधुं
अने हे मुमति तुमें जुळ के० देवो अनादिकावनी खीस्तीरवत
ने अज्ञान दगा नाम स्त्री ते मस्त्रिनाथ परमेश्वरने आत्मस्वस्-
पानुत्पन्न अमुदामणी दागी नेथी अप्रीतकारणी जाणीने
तेन आ मध्य परथी जाता जाणी पण काण न आणी पट्टे
एथी अनादि सावन परमाय हतुं ते पर वांडीने जेम ठवने
मीच गया तम जाय उ ना जस जाण परंतु एथी जापण करतुं
पट्टी पण साण क० मयाद न आणी ॥ २ ॥

निजामुपनजागर उजागरता ॥ तुरियअवस्था-
आय। निजामुपनदगारीमाणी ॥ जाणीननाथ-
मनावीडा ॥ मस्त्रि० ॥ ३ ॥

अथ तम १ २ तमन्वय तस्य अतस्य जंमारी जीवने विं
निज तया मुपन १ २ अस्या पामिय तमज तस्यने तव्यत्व
सापता तिमि १ २ तस्य तम गुणगणा याय तिवारें एव अथ-
स्थान तम याय अथ तम अस्या पामे तथा अतस्य
तुजा तम अस्या निजने विं उ जागर अस्या होय ए जागर
अस्या १ २ तम तस्य तुरिय क० ओथी उजागर अस्या

प्राप्त थयी ते जोयीने निझादशामां गर्जित सुपन अवस्था तेणे
जाण्युं जे अमोने प्रभुयें दूर वचन कह्या विनाज अमारी प्रति-
पक्षणीजने मनावी माटे अमारो तीरस्कार थयो एम जाणीने
रीसाणी थकी आत्म घरथी जाती देखीने स्वरूपमां अंतराय
कारक जाणीने हे नाथ, तमे तेने मनावी नही ॥ ३ ॥

समकेतसाथेंसगाडकीधी ॥ सपरिवारसुंगाढी ॥ मिथ्याम-
तिअपराधजाणी ॥ घरथीबाहिरकाढीहो ॥ महि ० ॥ ४ ॥

अर्थ—वली हे परमेश्वर तमे मिथ्यात्वथी उपरांठा थयीने
उपशम विवेक संवरादिक परिवार सहित समकेत साथें सगाड ते
गाढी के० अत्यंत निवडकरी तिवारे तमे आत्मस्वरूपथी विरु-
थ प्रवर्तिका एवी मोहनीयनी पुत्री जे मिथ्यामति ते आत्मथी
मिलवानी वांगने ज्ञांजी नाखनारी माटे अपराधी जाणीने हे
प्रभु, तमे तमारा आत्म घरथी बाहेर काढी मूकी पण सर्वथा
प्रकारें एनुं घरमां प्रवेसज नथी राख्युं ॥ ४ ॥

हास्यअरतिरतिशोकडुगडा ॥ जयपांमरकरसा-
ली ॥ नोकषायश्रेणीगजचढतां ॥ श्वानतणीग-
तिजालीहो ॥ महि ० ॥ ५ ॥

अर्थ—तेमज हे प्रभु, नवनोकपायमां १ हास्य मोहनी २
अरति मोहनी ३ रति मोहनी ४ शोक मोहनी ५ डुगडा मोहनी
६ जय मोहनी तेनो कपायमाटे क्रोधादिक कपायनी अपेक्षायें
पांमर के० रांक तथा संसाररूप खेतिनी वृद्धीकारक माटे करसा
के० खेती खेत्तानी आली के० पंक्ति ते क्रोधादिक कपायथी

वारें वारमें गुणगणे चढ्या तेवारें मुक्ति प्राप्तिरूप आस्थाने
पण निवारी ॥ १ ॥

ज्ञानसुरूपआनादितुमारुं ॥ तेलीधुंतुमेंताणी ॥ जुठअ-
ज्ञानदशारीसावी ॥ जातांकाणनआणीहो ॥ मद्धि० ॥ २ ॥

अर्थ हे प्रभु, तमारुं अनादिकालनुं ज्ञानस्वरूप ते मोदथी
प्रगटी जे अज्ञान दशा तेथी आडादित हवूं ते तुमें ताणी दीधूं
अने हे सुमति तुमे जुठ के० देखो अनादिकालनी खीरनीगवत
जे अज्ञान दशा नामे स्त्री ते मझिनाथ परमेश्वरने आत्मस्वरू-
पानुनवने अमुद्रामणी लागी तेथी अप्रीतकारणी जाणीने
तेने आत्मरूप घरथी जाना जाणी पण काण न आणी एथे
एथी अनादि कालनुं घग्याम वनुं ते घर गांटीने जेम उठने
मीद गया तेम जाय ते तो नखे जाउं परंतु एथी जाण करवुं
पडली पण काण के० मर्याद न आणी ॥ २ ॥

निजामुपनजागरउजागरता ॥ नुरियअवस्थ्या-
आवी ॥ निजामुपनदशारीमाणी ॥ जाणीननाथ-
मनावीहो ॥ मद्धि० ॥ ३ ॥

अर्थ तेमज हे परमेश्वर नव्य अतव्य जंमारी जीवोनं विं
निज तया मृगन ए वे अवस्थ्या पामियें तेमज नव्यने नव्यव
पणतों पणितारु माळ तेमं गुणगणे आय निवारें एवे अव-
स्थ्यानां नाम आय अने जागृत अवस्थ्या पामे तया अतव्य
गुणगणता अवस्थी मिळने विं उजागर अवस्थ्या होय ए जा
अवस्थ्या हे प्रभु तयां नुरिय के० सोथी उजागर अवस्थ्या

प्राप्त थयी ते जोयीने निजादशामां गर्जित सुपन अवस्था तेणे
जाण्युं जे अमोने प्रजुयें दूर वचन कह्या विनाज अमारी प्रति-
पक्षणीजने मनावी माटे अमारो तीरस्कार थयो एम जाणीने
रीसाणी थकी आत्म घरथी जाती देखीने स्वरूपमां अंतराय
कारक जाणीने हे नाथ, तमे तेने मनावी नही ॥ ३ ॥

समकेतसाथेंसगाइकीधी ॥ सपरिवारसुंगाढी ॥ मिथ्याम-
तिअपराधजाणी ॥ घरथीबाहिरकाढीहो ॥ महि ० ॥ ४ ॥

अर्थ—वली हे परमेश्वर तमे मिथ्यात्वथी उपरांठा थयीने
उपशम विवेक संवरादिक परिवार सहित समकेत साथें सगाइ ते
गाढी के० अत्यंत निवडकरी तिवारे तमे आत्मस्वरूपथी विरु-
थ प्रवर्तिका एवी मोहनीयनी पुत्री जे मिथ्यामति ते आत्मथी
मिलवानी चांगाने झांजी नाखनारी माटे अपराधी जाणीने हे
प्रभु, तमे तमारा आत्म घरथी बाहेर काढी मूकी पण सर्वथा
प्रकारें एनुं घरमां प्रवेसज नथी राख्युं ॥ ४ ॥

हास्यअरतिरतिशोकडुगडा ॥ जयपांमरकरसा-
ली ॥ नोकषायश्रेणीगजचढतां ॥ श्वानतणीग-
तिजालीहो ॥ महि ० ॥ ५ ॥

अर्थ—तेमज हे प्रभु, नवनोकषायमां १ हास्य मोहनी २
अरति मोहनी ३ रति मोहनी ४ शोक मोहनी ५ डुगडा मोहनी
६ जय मोहनी तेनो कषायमाटे क्रोधादिक कषायनी अपेक्षायें
पांमर के० रांक तथा संसाररूप खेतिनी वृधीकारक माटे करसा
के० खेती खेत्तानी आली के० पंक्ति ते क्रोधादिक कषायथी

सहस्र माटे नोकपाय ते जिवारें तमे रूपक श्रेणीरूप गज के० हाथीनी स्वारी करी तेवारें तेणे श्वान के० कुतरानी रीत ग्रहण करी जेम राजमागें हाथी चालतां हाथी उपर चडनारने कुतरा पोची गके नही परंतु हूहू तो करेज तेम परमेश्वर श्रेणी गजें आरुढ अथा तिवारें गरज तो सरे नही पण हाऊथी तो दास्यादिक ठए गया नही माटे कुतरानी परें हाऊ हाऊ करतारह्या ॥५॥

रागधेपअविरतिनीपरिणति ॥ एचरणमोहना-
योधा ॥ वीतरागपरिणतिपरणमता ॥ उठी-
नाठावोधाहो ॥ मद्धि० ॥ ६ ॥

अर्थ-वडी रागदशा धेपदशा ए वे चववीजना अंकुरना उत्पादक तंमज अविरति पणाने विषे तदाकारीपणे प्रवर्तवुं ए आणुं परिणमन ते आश्रित मोहनीयना योधा के० मुनट ठें एटखे आश्रितमां प्रवर्तना मुनीगजोने आश्रितथी पाडवाना योधा ठे परंतु ठें परमेश्वर, तमे जिवारें वीतरागपरिणतिने विषे परिणमन के० तदाकारपणे आता गुनां एटखे तमोने वीतरागपणा-मां एसाय वृत्तियें प्रवर्तनानी दशा जांजने तेंणे विचांगुं जे अ-मारी विगेरी वीतरागना ए घरमा आथी माटे आंड अमोठेगियें नथी एम विचारी बांढावुथ अवगमने जाणता गुनां पोतानी मंडे उडीने नासी गया ए कार्य तमागे मदज अयो ॥ ६ ॥

वेदोदयकामाप्रणिणामा ॥ काम्यकरसदुत्यागी ॥
निःकर्मकामागसमागर ॥ अनंतचतुष्कपदपा-
मोहा ॥ मद्धि० ॥ ७ ॥

अर्थ-वली अहो परमेश्वर, वेदनो उदय तेथी कामना परिणाम के० अजिलाप एटले पुरुष स्त्री स्त्री पुरुष ए वेनो अजिलाप वेदोना उदयथी आय ते वेदना उदयथी कामनुं परिणामपाणुं तो वेगलुं रहुं पण तमे तो काम के० वांछित कर्म मात्र सर्वना त्यागीगो तो वेदनो सर्वथा अज्ञाव तेनी शी अधिक्यता केमके वांछित कर्म मात्रना त्यागी थया तेथी शब्द रूप रस गंधादिकना अजिलापनुं पण सर्वथा अज्ञाव थयी चूकूं माटे निर अजिलापीपणाथीज करुणारूप रसना समुद्र गो निष्कामी-विना दयाना परिणामनुं अज्ञावज होय तेथी तमे अनंतज्ञान अनंतदर्शन अनंतचारित्र अनंतवीर्य ए अनंत चतुष्कपद ते निर्वाणपदना तमे पागी के० पदना रंगाणा एटले मोक्ष पदमां लीन गो ॥ ७ ॥

दानविघनवारीसहुजनने ॥ अन्नयदानपददा-
ता ॥ लाजविघनजगविघननिवारक ॥ परम-
लाजरसमाताहो ॥ मद्धि० ॥ ८ ॥

अर्थ-वली हे परमेश्वर तमे केवा थया दानसंबंधी विघन एटले दानांतरायनुं निवारण करीने जव्यरासी जीव मात्रने अन्नयपद जे मुक्तिपद तेना दानना दाता के० देवावाला थया वली तमें पोतानुं लाजा अंतराय निवारीने जगतवासी सर्व जीवोने लाजा अंतरायना निवारक के० दूर करनार थयीने पोते परम के० उत्कृष्ट आत्म इधि ते संबंधी रस अव्यय पदप्राप्ते उपनो जे अतिंजीय रस ते रसमां माता के० मग्नगो ॥ ८ ॥

महम माटे नोकपाय ते जिवारें तमे रूपक श्रेणीरूप
 हाथीनी म्बारी करी तेवारें तेणे श्वान के० कुतरानी री
 करी जेम राजमागें हाथी चालतां हाथी उपर चडनार
 रा पोची गके नही परंतु वृह तो करेज तेम परमेश्वर
 आरुढ थया निवारें गरज तो सरे नही पण हाऊथी तो
 दिक गए गया नही माटे कुतरानी परें हाऊ हाऊ करतास

रागछेपअविरतिनीपरिणति ॥ एचरणमोहना-
 योधा ॥ वीतरागपरिणतिपरणमता ॥ उठी-
 नागाबोधाहो ॥ महि० ॥ ६ ॥

अथे यत्री गगदशा छेपदशा ए वे चवचीजना
 गुपादक तम व अविरति पणाने विपे तदाकारीपणे प्रा
 वणनुं पणिमन ते चारित्र मोहनीयना योधा के० सु
 पटले चारि प्रमा प्रवृत्तता मुनीगजोने चारित्रथी पाडवाना
 ते पणु व परमेश्वर तमे जिवारें वीतरागपरिणतिने विपे
 पणन व तदासायण आता उतां पटले तमोने वीतरागपा
 मा पसाय वृत्तिय प्रवृत्ततानी दशा गोप्ते तेणे विचारुं जे अ-
 मारी विरा री वीतरागता ए घग्मां आथी माटे आंड अमोठेगियें
 नही पण विरा री वाचावृध अवगमने जाणना उतां पोतानी
 म्बुज उठीन नाभी गया ए कार्य तमागे महजे थयो ॥ ६ ॥

वेदादयक्रामापरिणामा ॥ काम्यकरसहृत्यागी ॥
 निजामीकमगारसमागार ॥ अनंतचतुष्कपदपा-
 र्मार्थ ॥ महि० ॥ ७ ॥

ख्यात प्रदेशरूप आत्मपिंड रहित थयो तेथी तमे मुनीजनो-
ना वृंद के० समूहने गावा योग्य थया मुनीना वृंदोयें तमो-
ने स्तव्या परंतु हे सुमति अविरतीथी एटले विरतिपणा रहितथी
नथी निवर्त्तवुं जेने तेतो दोषनो निरूपण कथन ठे एटले अढारे
दूषणमां प्रवर्त्तवुं ते दोष तो सर्व जीव मात्रने केवाय पण प्रभुतो
ते अविरतादिक दूषणथी रहित थया माटे निर दूषणपणे मन
जाया के० मारा मनमां सुहाया ॥ १० ॥

इणविधपरखीमनविसरामी ॥ जिनवरगुणजे-
गावे ॥ दीनबंधुनीमहिरनजरथी ॥ आनंद-
धनपदपावेहो ॥ मल्लि० ॥ ११ ॥

अर्थ-माटे हे सुमति, जे स्वरूप ज्ञाता प्राणी ते एपूर्वें अढा-
र दोष वर्जवान्नी विधि के० रीत कही ते रीतें मन विसरामी
के० मनने थिरता जावें प्रवर्त्तावीने जे अढार दूषणें रहित तेज
अरिहंत देवाधिदेव एवी परिष्ठा करीने सामान्य केवळीज्मां
प्रधान एवा जे मल्लि परमेश्वर तेना गुण ग्राम एटले स्तवना करे
अथवा मनने विसरामना धाम एवा मल्लिजिनना गुणवर्णवीने जे
प्राणी गावे ते मोह मळे दृष्ट्या एवा निजस्वरूपें रहित संसारमां
जन्मजरादिकें खिन्न थयला एवा दीन प्राणीयोने वंधु के० ज्ञा-
तानी परें सहायना कारक एवा मल्लि परमेश्वरनी महिर के०
कृपा संबंधी सीतल दृष्टीथी ते गुण गाता पुरुष अतिंद्रीयानंद-
नो समूह एवो जे मुक्तिपद तेने निःसंदेहपणे पामें ॥ ११ ॥
इति मल्लि जिनस्तवन संपूर्ण ॥

वीर्यविघनपंक्तिवीर्यैहणी ॥ पूरणपदवीयोगी-
ज्ञोगोपज्ञोगदोयविघननिवारी ॥ पूरणज्ञोग-
सुज्ञोगीहो ॥ महि० ॥ ९ ॥

अर्थ-वह्नी तमारे परम आत्मस्वज्ञावने पामवें उपनुं जे परमोद्दाम ते उद्दाम उद्दसीत परम आत्मवीर्य तद्गुणदरस पंडितवीर्य एटले पराक्रमे करीने वीर्यातगयने हण्युं तेथी संपूर्ण तीर्थकर पदवी पाम्यागे एटले आत्मवीर्य फोरवतां आत्मपदवी नो रोधक विघन करता जे मोह तेने तमें पंडितवीर्य हण्यो तेथी पूर्णपदवी पाम्या ए योग्य ठे उहां सूत्रकारें योगी पदगुंथ्यो ते ते पदनुं ग्राम मेलववा माटे गुंथ्यो ते ने योगी पदनुं अर्थकरिये तो ते पदवीथी संयोग अयो ते आत्माने स्वरूप पदवीनुं समवाय संबंध संज्ञवे पण संयोग संबंध न संज्ञवे तेथी योगशब्दना अर्थ ए पदवीने योग्य ठे एम लिख्युं कर्त्तानुं आशय कर्त्ता जाण वही तमें जोगातगय उपज्ञोगातगय ए वे अंतगयने आत्मवीर्येथी निवारण करीने संपूर्ण मित्रात्मसंबंधी आठ गुणरूप जोगना मुज्ञोगी के । नव्वा जोगवनागवो एटले मुज्ञोगने अंतगय करनाग जोगोपज्ञोगातगय ए वे रोधकानो नाश अयो ॥१॥

एअटारदृषणवारजितननुं ॥ मुनिजनवृंदेगा-
या ॥ अद्वितिरूपकटापनिरूपण ॥ निरदृष-
णमननव्यादो ॥ महि० ॥ १० ॥

अर्थ-एअटार दृषणवारजितननुं ॥ मुनिजनवृंदेगा-
या ॥ अद्वितिरूपकटापनिरूपण ॥ निरदृष-
णमननव्यादो ॥ महि० ॥ १० ॥

ख्यात प्रदेशरूप आत्मपिंड रहित थयो तेथी तमे मुनीजनो-
ना वृंद के० समूहने गावा योग्य थया मुनीना वृंदोयें तमो-
नेस्तव्या परंतु हे सुमति अविरतीथी एटले विरतिपणा रहितथी
नथी निवर्त्तवुं जेने तेतो दोषनो निरुपण कथन ठे एटले अढारे
दूषणमां प्रवर्त्तवुं ते दोष तो सर्व जीव मात्रने केवाय पण प्रचुतो
ते अविरतादिक दूषणथी रहित थया माटे निर दूषणपणे मन
जाया के० मारा मनमां सुहाया ॥ १० ॥

इणविधपरखीमनविसरामी ॥ जिनवरगुणजे-
गावे ॥ दीनबंधुनीमहिरनजरथी ॥ आनंद-
घनपदपावेहो ॥ मल्लि० ॥ ११ ॥

अर्थ—माटे हे सुमति, जे स्वरूप ज्ञाता प्राणी ते एपूर्वें अढा-
र दोष वर्जवानी विधि के० रीत कही ते रीतें मन विसरामी
के० मनने थिरता जावें प्रवर्त्तावीने जे अढार दूषणें रहित तेज
अरिहंत देवाधिदेव एवी परिक्षा करीने सामान्य केवलीर्जमां
प्रधान एवा जे मल्लि परमेश्वर तेना गुण ग्राम एटले स्तवना करे
अथवा मनने विसरामना धाम एवा मल्लिजिनना गुणवर्णवीने जे
प्राणी गावे ते मोह मळे हण्ट्या एवा निजस्वरूपें रहित संसारमां
जन्मजरादिकें खिन्न थयला एवा दीन प्राणीयोने बंधु के० आ-
तानी परें सहायना कारक एवा मल्लि परमेश्वरनी महिर के०
कृपा संबंधी सीतल दृष्टीथी ते गुण गाता पुरुष अतिंजीयानंद-
नो समूह एवो जे मुक्तिपद तेने निःसंदेहपणे पामें ॥ ११ ॥
इति मल्लि जिनस्तवन संपूर्ण ॥

वीर्यविघनपंक्तिवीर्यैहणी ॥ पूरणपदवीयोगी-
जोगोपजोगदोयविघननिवारी ॥ पूरणजोग-
सुजोगीहो ॥ मद्धि० ॥ ९ ॥

अर्थ-बली तमारे परम आत्मस्वजावने पामवें उपनुं जे परमोज्ञास ते उज्जामे उज्जमीत परम आत्मवीर्य तजूपदरस पंडितवीर्य एटले पराक्रमे करीने वीर्यातरायने हण्युं तेथी संपूर्ण तीर्थर पदवी पाम्याजो एटले आत्मवीर्य फोरवतां आत्मपदवी नो रोधरु विघन करता जे मोह तेने तमे पंडितवीर्ये दण्यो तेथी पूर्णपदवी पाम्या ए योग्य ठे इहां सूत्रकारें योगी पद गुंथ्यो ठे ते पदनुं प्राम मेलववा माटे गुंथ्यो ठे ने योगी पदनुं अर्थ करियें तो ते पदवीथी संयोग अयो ते आत्माने स्वरूप पदवीनुं समवाय संबंध संजवे पण संयोग संबंध न संजवे तेथी योगशब्दनो अर्थ ए पदवीने योग्य ठे एम क्षिर्युं कर्त्तानुं आशय कर्त्ता जाण वली तमे जोगानगय उपजोगानगय ए वे अंतरायने आत्मवीर्यथी निवारण करीने संपूर्ण मिह्नात्मगबंधी आठ गुणरूप जोगना गुंतांगी के० जळा जोगवनागजो एटले गुंजोगने अंतगय करनग जोगोपजोगानगय ए वे रोधकानो नाज अयो ॥१॥

एप्रद्वारदृषणवरजितननुं ॥ मुनिजनवृंदगा-
था ॥ अविस्तररूपकदापनिरूपण ॥ निरदृष-
णमनजायाडो ॥ मद्धि० ॥ १० ॥

अर्थ-गोटे ४ परमेश्वर एम अदोरे दोपनुं पडे वीर्य करुं
न अदोरे दोपनुं ॥ १० ॥ तेथी वरगा वतुं के० अगं-

રૂપાત પ્રદેશરૂપ આત્મપિંડ રહિત થયો તેથી તમે મુનીજનો-
ના વૃંદ કે જે સમૂહને ગાવા યોગ્ય થયા મુનીના વૃદોયે તમો-
ને સ્તવ્યા પરંતુ હે સુમતિ અવિરતીથી એટલે વિરતિપણા રહિતથી
નથી નિવર્તવું જેને તેતો દોષનો નિરૂપણ કથન છે એટલે અઢારે
દૂષણમાં પ્રવર્તવું તે દોષ તો સર્વ જીવ માત્રને કેવાય પણ પ્રચુતો
તે અવિરતાદિક દૂષણથી રહિત થયા માટે નિર દૂષણપણે મન
જાંચા કે જે મારા મનમાં સુહાયા ॥ ૧૦ ॥

જીવિધપરખીમનવિસરામી ॥ જિનવરગુણજે-
ગાવે ॥ દીનવંધુનીમહિરનજરથી ॥ આનંદ-
ઘનપદપાવેહો ॥ મહિ ૭ ॥ ૧૧ ॥

અર્થ—માટે હે સુમતિ, જે સ્વરૂપ જ્ઞાતા પ્રાણી તે એપૂર્વે અઢાર
દોષ વર્જવાની વિધિ કે જે રીત કહી તે રીતે મન વિસરામી
કે જે મનને ચિરતા જાવે પ્રવર્ત્તાવીને જે અઢાર દૂષણે રહિત તેજ
અરિહંત દેવાધિદેવ એવી પરિષ્ઠા કરીને સામાન્ય કેવલીર્ણમાં
પ્રધાન એવા જે મહિ પરમેશ્વર તેના ગુણ ગ્રામ એટલે સ્તવના કરે,
અજ્ઞાન મનને વિસરામના ધામ એવા મહિજિનના ગુણવર્ણવીને જે

वीर्यविघनपंक्तिवीर्यहणी ॥ पूरणपद
 जोगोपजोगदोयविघननिवारी ॥ पूरण
 सुजोगीहो ॥ मद्धि० ॥ ए ॥

अर्थ—बली तमारे परम आत्मस्वज्ञानने
 परमोज्ञान ते उद्यमं उद्यमीत परम आत्मवी
 तरीयं एतले पराक्रमे करीने वीर्यातरायने ह
 श्रंकर पदवी पाम्यागे एतले आत्मवीर्य
 गो गंधक विघन करता जे मोह तेने तमें
 पूर्णपदवी पाम्या ए योग्य ते एहां सूत्र
 ते पदने प्राग मंदवचा माटे सुथ्यो ते ने
 तो ने पदवीची संयोग अयो ते आत्मा
 प्राय मंत्रां संजवे पाण संयोग संबंध
 अर्थ ए पदवीने योग्य ते एम द्वि
 वली तमे जोगान्तगय उपजोगां
 वीर्यवी निवारण करीने संपूर्ण
 जोगना सजोगी के

અર્થ-હાં કોઈ કશે જે સર્વ મતોમાં આત્મતત્ત્વનું ક-
 થન છે તો પરમેશ્વરથીજ પુઠવાનું શું કાર્ય તેનો ઉત્તર જે એ
 મુની સુવ્રત પ્રજુવિના જો વીજાને આત્મતત્ત્વનું નિરણય હોય તો
 કોઈ શબ્દે શાંખાદિક મતવાદા તે અવંધપણે આત્મતત્ત્વમાને
 ઠે વિગુણો ન વધ્યતે નમુચ્છતે એટલે આત્મા ત્રણે કાલે કર્મ ન
 વાંધે તો નિશ્ચે નયતો એમજ છે પરંતુ વ્યવહાર નયની અપેક્ષાએ
 વદાંતિ આત્માને અવંધ માને છે અને પોતેજ કામ ક્રોધાદિક
 ઉપયોગે પ્રવર્તે છે તેને કહિયે જે તું દુઃકર્મે વંધાણું ઠો તિવારે
 એમ ઉત્તર આપે જે માન્યો તો કર્મ વંધાણો અને આત્મસ્વચ્ચાવે
 નિર્મલ છે એવો વિચારિયે તો આત્મા ન વંધાણું એવી રીતે વંદાતિ
 પ્રમુખ મુખથી કહે અને ફરિ તેજ પ્રાણી ક્રિયા કરતો દીસે કે
 દેખાય છે માટે હે શુદ્ધ ચેતના મેં તેને ક્રિયામાં પ્રવર્તતું જોયીને
 ચિત્તરીસે કેમ મનની રીસેથી એટલે રીસના પરિણામે એમ પુઠ્યું
 પ્રશ્ન કહ્યું જે તમે આત્માને તો અવંધ માનો ઠો એટલે શુદ્ધાશુદ્ધ
 કરણિયે શુદ્ધાશુદ્ધ કર્મ આત્મા નથી વાંધતો આત્મા આત્મ સ્વ-
 ચ્ચાવે નિર્મલ છે અવંધક છે તો મહાકટ કરીને શુદ્ધકરણી કરી
 તે ક્રિયાનું ફલ જોક્તાપણે માનસો તો આત્મા અવંધક માનો ઠો
 તે તમારો પદ્મ ઠેઘો કેવાસે અને જો ક્રિયાનું ફલ આત્મા ન
 જોગવે એમ કેહેસો તો ક્રિયા કરો ઠો તેનું ફલ કોણ જોગ-
 વશે અને જો કરેલી ક્રિયાનું ફલ જોગવવામાં ન આવે તો
 ક્રિયાનું કરવું અસિદ્ધ થયું તો હે શુદ્ધ ચેતના એવાને પુઠવાર્થ
 હું આત્મતત્ત્વ કેમ પામું માટેજ પ્રજુને વીનતિ કરી પુઠ્યું "

जरचेतनएआतमएकज ॥ आवरजंगमसरिखो ॥ डससु-
ससंकरदूपणआवे ॥ चित्तविचारीजोपरिखो ॥ मुनी० ॥३॥

अर्थ—बली अर्द्धत वादीना वण पद हे १ अर्द्धत २ धैतार्द्धत
३ निशिष्टार्द्धत ए निशेष्टा धैतपद्मी ते विष्णुस्वामिना उपासनी तो
जड चेतन के० जड संबंधित चेतन ए आत्मा एकज हे एटले
गायन् मात्र मर्त्य जरीरधारियोंमां एकांमें परमात्मा व्यापि रहो
हे एक मर्त्य गतो नित्य ए तंमनो मूल सिद्धांत तेथी एकांश माटे
जीवात्मा कोटसत्तें परमात्मापणे नज आय वणेंहातें ए जीवा-
त्मा मंत्रक परमात्मा स्वामि इत्यादिक केटलो क्षिप्तुं बली धैता-
र्द्धत पद्मी तें कथंचित आवर जंगममां जेद माने हे तें बली नि-
शेष्टार्द्धतने पुत्रे के पृथ्वी आप तंज वायु वनस्पति पृथ्वीनें अ-
नर्तोही मनो हो तेथी आवर जंगममां जड संबंधित चेतना
एक हे अथवा कथंचितपणे जेद हे किंवा नथी तेवारे तें कहे
हे आवर जंगम मर्त्यो एटले आवरमानें जंगममां अर्द्धत हे
तो हे शुद्ध चेतना में तेनें पुत्रुं. जेतमें तमागे मन जें आयुं
तेनें विषय विचारी जो परलो के० तमंज तमागे मनथी विचा-
रीनें पसिदा करे एटले तमागे मनमां तमागाज कथाथी गुण
नृ पदार्थी संशयदुष्ण आवे के० प्रपेज करे नें एटले गुण
दुष्णनें परमात्मा इतिहासे अर्द्धत सर्वथा अनाविषाणुं हे जें
गुण नें दुष्ण नें अर्द्धत अर्द्धत दुष्ण नें गुण नें गुण दुष्ण-
नें एटले एटले अर्द्धत अर्द्धत एटले एटले कर्मापण आय
दुष्णपदार्थी जड जेतनें अर्द्धत दुष्णपदार्थी कर्मापण आय जंगमपदार्थी

(एण)

जड चेतन तेथी आवरनो करेलो सुखदुख जंगममां प्रवेश थवुं
जोइयें तेमज जंगमनुं करेलो सुखदुःख आवरमां प्रवेश थवुं जो-
इयें तो एम केवाथी शंकर दुपण आवर जंगम आय ॥ ३ ॥

एककहेनित्यजआतमतत ॥ आतमदरशाएलीनो ॥ कृत-
विनाशअकृतागमदूषण ॥ नवीदेखेमतहीणो ॥ मु० ॥ ४ ॥

अर्थ-वली कोइक अघैत वादी तेरा पंथी समे सारीया वा-
सिष्ट सार ग्रंथी एम कहे ठे जे नित्य के० निश्चैथी आत्मा चार
गति संबंधी हरेक जवने पाम्यो पण आत्मा पोताना स्वरूप द-
र्शनमां लीनो के० व्यापक ठे एटले त्रणे कालें आत्मा स्वरूप-
दर्शने रहित नथी तेने में एम पुज्जुं जे आत्मा आत्मस्वरूपें
लीन होय तो कृतविनाश के० साधवादिक करणीनुं कृत करवो
तेनो विनास जाव दुपण ते तुं नवी देखे के० नथी देखतो शुं
अने बीजो दुपण अकृतागम एटले अण कीधानुं आववुं न
कखानुं प्राप्त थावुं एटले जो आत्मा स्वरूपदर्शनमां नित्य लीन
मानो तो स्वरूपें लीन ठतो आत्मा दुःकृतने तो नज बांधे अने
प्राणीजने दुःकृत आगम थयो एटले पापनुं उदय आव्यो ते
अकृत दुःकृतनो आगमरूप दुपण तेने हे मतहीणा तमे नथी
जोतासुं एटले तमाराज शाखोमां एवं वाक्य ठे जे कृतविना न
जोक्तव्यं ते माटे कीधाविना जोगववुं शुं ॥ ४ ॥

सुगतिमतिरागीकहेवादी ॥ दिणकएआतम-
जाणो ॥ बंधमोखसुखदुखनघटे ॥ एहवि-
चारमनआणो ॥ मुनी० ॥ ५ ॥

जरुचेतनएआतमएकज ॥ थावरजंगमसरिखो ॥
 रासंकरदूषणआवे ॥ चितविचारीजोपरिखो ॥ मुन

अर्थ—पहली अक्षर तालीना वण पद हे १ अक्षर २
 ३ विशिष्टान्त ए विशेषा क्षतपहली ते विलुस्वामिना उप
 जड चेतन के० जड संबंधित चेतन ए आत्मा एकज
 यावत् मान गर्व शरीरधारियोंमां एकांश परमात्मा व्या
 ने एक गर्व गतो नित्य ए तेमनो मूल सिद्धांत तेथी एव
 लीरात्मा सोडतावे परमात्मापणे नज आय वणेकार्हे ।
 त्मा मेवक परमात्मा मामि इत्यादिक केंद्रलो द्विगुं व
 णित पही ते कथंचित थावर जंगममां नेद माने हे ते
 शेषांजने पुने के पृथ्वी आप तेज वायु वनस्पति पृथ
 वीर्या मानो गो तेथी थावर जंगममां जड संबंधित
 एक ने अथवा कथंचितपणे नेद हे सिंवा नथी तेव
 ने थावर जंगम मरिणो एव्हे थावरमाने जंगममां २
 तो हे जड चेतना में तेउने पृथ्वी ते तमे तमागे मत
 नेद चित विचारी जो पणो के० तमंत्र तमारा मतथी
 मने दृष्टि करे एव्हे तमाग मतमां तमाराज केवा
 दुखद ही संकरदूषण आवे के० प्रवेश करे हे एव
 दुखने परमतर मादोमांहे अत्यंत सर्वथा अनादिपा
 मून ने दुख न आय अने दुख ते मून न आय ने मून
 ने मूनद नर अदिमण नय एव्हे मूननो कर्मा
 जंगममां हे जड चेतन के० तमंत्र तमारा मतथी
 मने दृष्टि करे एव्हे तमाग मतमां तमाराज केवा

त्वनो सत्ता के० बतापणुं ते न घटे एटले ए चार जूतोथी अल-
गी के० वेगली जिन आत्मतत्त्वनी सत्ता न घटे के० न संज्ञवे
अने जिहां ए चार जूत हशे तिहां शून्य आकाशपण हशेज
तेथी ए चारनुं ग्रहण करी ए जूत चतुष्कमयी आत्म सत्ता म-
दिरा दृष्टांते माने ठे जेम मदिराना एकेका अंगमां ठाक शक्ति
नथी सर्वांगने मिलापें ठाक शक्ति ठे तेमज चारे जूतने मिलापें
चैतन शक्ति ठे परंतु हे नास्तिकवादी अंध के० जन्मांध प्राणी
ते शकट के० गामानो महोटापणुं पहोलापणुं ते जो कोड़्वारें
पण नजर के० आंखे न देखे प्रत्यक्ष न करे तो महोटापण श-
कट के० गामाने सुंकीजें केमके गामानो मोटापणुं आंधलाने
देखवारूप कार्यनो तो साधक नहीं तेवारें महोटा गामाने पण
शुं करियें तेम तमनेपण गामा जेटलो मोटो दृष्टांत रुदयरूप न-
जरे न देखाय तेवारें महोटो दृष्टांतपण शा कामनुं जेम कोड़क
प्राणी मरण पाम्यो तेना शरीरमां चारे जूतोमां प्रथम आत्म-
सत्ता प्रगट थयी हती अने चारे जूतथी आत्म सत्ता अलगी
नथी घटति तो आत्म सत्ता तेजने केम मूकी गयी माटे हे शुद्ध
चेतना एवाथी आत्मतत्त्व केम उल्लेखाय ॥ ६ ॥

एमअनेकवादीमतविभ्रम ॥ संकटपरियोनलहे ॥ चित्तस-
माधतेमाटेपुबुं ॥ तुमविणततकोइनकहे ॥ मुनी० ॥ ७ ॥

अर्थ—एम जैनविना एकांत पक्षीआ यावन्मात्र मतवादीना
सिद्धांतोथी जिन जिन कथनना सांजलवाथी पाम्यो आत्मत-
त्वसंबंधी जे विभ्रम के० विशेषपणे जरम तेज थयो संकट के०

[illegible]

त्वनो सत्ता के० ठतापणुं ते न घटे एटले ए चार जूतोथी अद-
गी के० वेगली जिन आत्मतत्वनी सत्ता न घटे के० न संजवे
अने जिहां ए चार जूत हरो तिहां शून्य आकाशपण हरोज
तेथी ए चारनुं ग्रहण करी ए जूत चतुष्कमयी आत्म सत्ता म-
दिरा दृष्टांते माने ठे जेम मदिराना एकेका अंगमां ठाक शक्ति
नथी सर्वांगने मिलापें ठाक शक्ति ठे तेमज चारे जूतने मिलापें
चैतन शक्ति ठे परंतु हे नास्तिकवादी अंध के० जन्मांध प्राणी
ते शकट के० गामानो महोटापणुं पहोटापणुं ते जो कोइवारें
पण नजर के० आंखे न देखे प्रत्यक्ष न करे तो महोटापण श-
कट के० गामाने सुंकीजें केमके गामानो मोटापणुं आंधलाने
देखवारूप कार्यनो तो साधक नहीं तेवारें महोटा गामाने पण
शुं करियें तेम तमनेपण गामा जेटलो मोटो दृष्टांत रुदयरूप न-
जरे न देखाय तेवारें महोटा दृष्टांतपण शा कामनुं जेम कोइक
प्राणी मरण पाम्यो तेना शरीरमां चारे जूतोमां प्रथम आत्म-
सत्ता प्रगट अयी हती अने चारे जूतथी आत्म सत्ता अदगी
नथी घटति तो आत्म सत्ता तेउने केम मूकी गयी माटे हे शुद्ध
चेतना एवाथी आत्मतत्व केम उल्लेखाय ॥ ६ ॥

एमअनेकवादीमतविभ्रम॥संकटपरियोनलहे॥चित्तस-
माधतेमाटेपुठुं॥तुमविणततकोइनकहे॥मुनी०॥ ७ ॥

अर्थ—एम जैनविना एकांत पड़ीआ यावन्मात्र मतवादीना
सिद्धांतोथी जिन जिन कयनना तांजलवाथी पाम्यो आत्मत-
त्वसंबंधी जे विभ्रम के० विशेषपणे जरम तेज थयो संकट के०

न एकेक नयना अपेक्षी ते माटे अन्य अंग कथा अने जैन
 सननताश्रीन माटे उत्तमांग कथुं परंतु कर्त्तानो आशय ए ते जे
 ए अंगोने वेदे ते जिनेश्वरनुं उत्रेदक जाणवो केमके जिनेश्वरना
 अंग ते माटे. ज्जां कोड पुणे जे एंगते होय मित्रत्तं ए केम कथुं
 परंतु जे जे मनोनाधारतोशी नै १ स्थल करतो जे जे मतोने
 ए स्तवनामां जे जे अंग वेगव्या ते ते जिनेश्वरना अंग बतावे
 परंतु तेजेंगे मर्यादा आगत्य कहे नही केमके कर्त्तायें पटदर्शन
 जिन अंग जणिजें एतुं पाठ कथुं पाण दर्शन एतुं न कथुं माटे.
 परंतु नए दर्शन ते हे शुद्ध चेतना तुक्तने समाराधन करी निरम-
 म्मी सम परिणामि नतो पडंग के० ए स्तवनमां जेम नए म-
 नोने नए अंगोनो न्याम के० स्थापन कथुं ते ते रीतें जो कोड
 शापी साधे तो मित्र करे ते कोण मित्र करे जे नमि परमेश्वर-
 नाः चरणोपासकी एट्यें चारित्रनी गंधाना करनार निरममत्वी
 निम्यअंगारी पुरुषोने जे रीतें ए स्तवनमां परमेश्वरना अंग उपा
 नए दर्शन आग्या तेथीज ग्वनायें आगंध के० साधना करी
 जेहे कर्त्तानो आशय तो एम जणाय ते जे मात्र दर्शनी ते ते
 जे एकेक नयाश्रीन ते तंमजें ते ते नयें गत्य कहे परंतु जे
 ग्वना वचनश्री तेमते पटउत्तुपें तेथो वचन जेहां श्रुती अस्य
 जेही जैन दर्शन उत्रापक वचन न कहे निदां मृथी जैती
 एम तेहे दुष्टानो वचन नज कहे केमके ए पाण परमेश्वरना
 ते हे ते माटे ॥ १ ॥

જિનસુરપાદપપાયવખાણું ॥ સાંખ્યજોગદોય-
જેદેરે ॥ આતમસત્તાવિવરણકરતા ॥ લહો-
હુગઅંગઅખેદેરે ॥ ષટ્ ॥ ૧ ॥

અર્થ—હવે ઘણે મતોમાં જે જે મત પરમેશ્વરનું જે જે અંગ છે તે તે કહિ વતાવે છે એક સાંખ્ય અને વીજો જોગ કે ૦ નૈયાયિક એ વે દર્શન તે નમિ પરમેશ્વરના સુરપાદપ કે ૦ કટપવૃદ્ધ સમાન ઊપમા છે જેને એવા પાય કે ૦ ચરણ વખાણું કે ૦ વ્યાખ્યાન કરું કેમકે જેમ શરીરનું મંડાણ પગોથી તેમ જીવ માત્રનું મંડાણ સત્તાથકી છે તેમ એ વે દર્શન પણ આત્મસત્તાનું વિવેચન કરવા-વાલા છે જેમ સાંખ્ય દર્શન કહે છે આત્મ માત્ર પુષ્કર પત્ર વન્નિ-રૂપ લેપ પ્રકૃતિઃ કર્ત્રી તેહને મુખ આગલ વિકૃતિ ઇત્યાદિક કથન ઘણું છે પરંતુ આત્મસત્તાનું વિવેચન છે તેમજ નૈયાયિક પણ આત્મા માત્રમાં સત્તા તો એકજ માને પરંતુ એક જીવાત્મા વીજો પરમાત્મા એમ આત્માની વે જાત માને તેમાં જીવાત્મા તે માત્ર કાર્યનું કારણ જૂતમાને અને કર્તા પરમાત્માને માને એરીતે હે શુદ્ધ ચેતના જેમ સત્તા સર્વનું મૂલ તેમ અંગોનું મૂલ પાદ માટે એ વે દર્શન તે પરમેશ્વરના હુગ અંગ કે ૦ વે ચરણ તે અખેદ કે ૦ પ્રશ્ન ચિત્ત ઘટા લહો કે ૦ જાણો એ દર્શનોનું વિશેષ સ્વરૂપ ષડ્દર્શન સમુદ્ધય પ્રમુખ ગ્રંથોથી જાણવું ॥ ૧ ॥

જેદઅજેદસુગતમીમાંસક ॥ જિનવરદોયકર-
જારીરે ॥ લોકાલોકઅવલંબનજિયે ॥ ગુરુ-
ગમથીઅવધારીરે ॥ ષટ્ ॥ ૩ ॥

अर्थ-बड़ी सुगत के० बौद्ध दर्शन अने मीमांसक दर्शन
 नेमां बौद्ध दर्शनतो दृष्टे दृष्टे वस्तुने जेद के० जिन माने अने
 मीमांसक ते नित्य आत्मा अकर्ता वे तेथी नष्टे कालें स्वयं
 अनेद वे उत्तम एक एवही ज्ञात्मा जूतेजूते व्यवस्थितः एकध
 बद्धा चैव दृश्यते जल चञ्चवत् ॥ १ ॥ पुनः एकः सर्व गतं
 नित्य पुनः वेदेन गुणो न वध्यते नमुच्यते माटे ए वे दर्शन
 जिनपर के० परमेश्वरना दोष कर के० वे द्वाथ वे जारी के
 गंतीगजयगणे ममजवा कठिण माटे गुरुगम के० गुरुर्ये वता
 व्यो जे रंजक कुंजक पूरकमंजंधी प्रवर्तन तेथी प्रथम तो दो
 शब्द ब्रह्मरंध्रकी अवशेष केवल राहुं जे शरीर तेने जगो
 गंडा वे ने माटे लोक कहुं तेने अवलंबन के० आत्माने आश
 रण करीने ए वे दर्शन रूप जे परमेश्वरना वे द्वाथ तेने आ
 धारि के० निर्णय करीने नजियें के० ध्यायें तेमज अलो
 के० शुन्य माटे गगोद गंडा ते ब्रह्मरंध्रने तेथी अलोक शब्द
 ब्रह्मरंध्रने मिये आत्माने आशय करीने ए वे दर्शनरूप वे द्वाथ
 ने निर्णय करीने नजियें ध्यान करियें.

पदवे ए वे दर्शनमा बौद्ध दर्शन ते जे विद्यमान ते द्वा
 दृष्टे निश्च निश्च वे ए तेमनो गिद्वानं वे तो जो आत्मा प्रमु
 ने अवधार नयथी पर्यायानरं कावथी अवधारियें तो द्वादा
 दृष्ट निश्च निश्च वे अने मीमांसक ने वस्तुने अनेद माने वे
 जेन आपने निश्चैनयनी अपेक्षाये आत्मा प्रमुग सर्व वस्तु पों
 द्वादा धर्म सुद्वाराथी वने कालें अनेद मानीयें जेयें ने
 आपन एव स्वयंस्व सुद्वारा धर्म आप कालें अनेद मानी

(१०८)

धारा ली रीने पान करी शकीयेँ समत्वरूप पुर्जन ते पानकरतां
होली आगे ए रीने पांच अंग वर्णज्या ॥ ४ ॥

जैनजिनेश्वरवरत्नतमअंग ॥ अंतरंबगहिरंगेरे ॥ अक्षर-
न्यासाभाराआधारक ॥ आराधेधरीसंगेरे ॥ पट ० ॥ ५ ॥

अर्थ-बड़ी जैनदर्शन ते नमि परमेश्वरनुं वर के० प्रधान
मने अंगोमां शिरोमणी उत्तमांगते मस्तक ते केमके अंतरंगे
जैनदर्शनना अनागेँ समाम्य प्राप्ति न आप न आगे अने बा-
यागेँ जोड़येँ तो पण ए जैन दर्शन मारीगी ते केमके ए दर्शननुं
वपन मनेनपापेहीक ते ते माटे अनंगेँ बायागेँ पण उत्तम
अंगत ते परंतु जे प्राणी निगममत्नी नतो अक्षर न्यास के०
एकेक अक्षरनुं स्थापन एट्यो ए अक्षर पहेलुं ए बीजुं तेनी धरा
के- उमिका स्थानक एट्यो ए पेहेला अक्षरने रहेवानुं स्थानक
ए बीजा अक्षरने रहेवानुं स्थानक ते एकेका अक्षरनो आधारक
के० आराधन एट्यो आश्रय करीने रतुं जे अर्थ ते अर्थने
मने धरी के० साथे करीने जे मर्वागी जैनदर्शनने आराधे के०
आराधन को एट्यो एक अक्षर साथनुं उज्जैन करुं ते तो
नेमानुं रतुं पण अक्षर आगत पावत पण न कहियुं एट्यो जैन-
दर्शननुं आराधन को ए न दर्शन परमेश्वरना न अंग ते
ते वर्णज्या ॥ ५ ॥

जिनारमामयज्ञाटगिणणे ॥ दर्शनेजिनवर-
त्नजनागे ॥ सागरामामयज्ञीनटनीमदी ॥ न-
टनीनांसागरत्नजनागे ॥ पट ० ॥ ६ ॥

अर्थ-ए रीतें नमि परमेश्वरमां सर्व दर्शन ठे ते माटे ए ठए दर्शन परमेश्वरना अंग ठे पण एकेका दर्शनने विषे सर्वांग सत्ता न पामियें एटले सर्व दर्शनोमां सर्वासें जैनदर्शन न पामियें तेनी जजना ठे केमके एक अंगे पामिये पण सर्वांगें न पामियें जेम समुद्रमां यावत् मात्र तटनी के० नदीउं ते सही के० निश्चेश्री पामियें पण नदिउंमां समुद्रनी जजना जाणवी एटले जे नदी समुद्रमां जलि तेमां समुद्रनी वेळुनुं पाणी आवे एम नदी-उंमां समुद्र ते एकदेशं संचवे ठे ते रीतें समुद्रोपम जिनवरना ए ठए दर्शन ते अंग कहियें ॥ ६ ॥

जिनस्वरूपथइजिनआराधे ॥ तेसहीजिनवरहोवेरे ॥ झूं-गीईलीकानेचटकावे ॥ तेझूंगीजगजावेरे ॥ षट० ॥ ७ ॥

अर्थ-ए रीतें सर्व दर्शनोनुं एकज जावरूप जिनेश्वर देवनुं स्वरूप के० आकार ते आकारे पोते थयीने तदाकार वृत्तिये परमेश्वरनुं आराधन करे ध्यान धरे ते प्राणी सही के० निश्चेश्री जिनवर शब्दे केवल नाणदंसणी थाय जेम झूंगी के० जमरी ते उण्णकालमां मदे आवे ते मदनी उन्मत्तताथी एकतो चंचलता वधे बीजो पोताना कांटामां पण विष वधे पत्रे काळी अथवा पीली जीजेली माटीमां पोते लवमूकी गोलीवालीने एकेक गोली लावी घर बांधी तेमां पोतें ईलीका जे लट तेने काटाथी चटकु देइते लटने घरमां मूकी फरी एक गोलीयें ते घरनुं मुढो टांकीने सत्तरमें दीवस चटकाथी ते घरनुं मुख खोलतां जे लठने जमरी थयी उडी जाय ते लटथी जमरी थयीने जगत देखें तंम जिन-

स्वरूपे शरीरे जिनने अराधतुं तेज अतुं पोते छटरूप आत्माने
 पदतुं पने निजस्वरूपमां परिणमतुं ते घरमां रहेतुं अने ते घर-
 मां छंटनु जमरी थयी जातुं तेमज निजस्वरूप रूप घरमां
 जिनस्वरूपनी प्राप्ति आय पने चणे जगत जोते तते गिद्धमां
 गमन ते छडी जातुं आय ॥ ७ ॥

नृरणज्ञाप्यसूत्रनिर्युक्ति ॥ वृत्तिपरंपरअनुज्ञवरे ॥ समय
 पुरणनाअंगरुत्ताए ॥ जेवेदेतेछुरजवरे ॥ पट० ॥ ८ ॥

अर्थ-अतो मारी शुद्ध श्रद्धा परमेश्वरतुं उच्चमांगरूप जैनतुं
 मंगलित समय पुरण तेनां ७ अंग ते १ पूर्वधरकृत बुद्धक पदनी
 व्याख्या ते चूर्ण २ नाप्य ते सूत्रोक्तार्थ ३ सूत्रते गांधरादिकृत
 मन्त्रचनमात्र ४ पूर्वधारीकृत निर्युक्ति वचन ५ वृत्ति ते टीका
 निम्बरा व्याख्या ६ परंपर अनुज्ञा ते गुरुमंत्रदायत्री अनुज्ञा
 के० अथार्थ स्मृतित्री निम्न तात्कालिक ज्ञान ए रीतें समय के०
 गिद्धांकस्य पुरणस्य धर्मवचना ए पूर्वोक्त चूर्ण नाप्यादि ७ अं-
 ग ते तेने ते प्राणी परजवना बीकने अवगणी निर्नेय अतो
 अनेदीनें सत्यस्वप्नमें हीनाधिक ज्ञापं ते प्राणी दृग्बुद्धि अथ-
 वा दुराकार के० छुष्ट जवगासि ज्ञाणवो ॥ ८ ॥

मन्त्रार्थज्ञधारणाअक्षर ॥ न्यामअरअधिनयोगेरे ॥ जेध्या
 वेवेनदिदंवीजे ॥ क्रियाअवंचकनोगेरे ॥ पट० ॥ ९ ॥

अर्थ-मन्त्रा बीजधारणा अक्षर न्याम ए वधांध्याननां अंग
 ते अर्थ अर्थ के० ए मन्त्रा बीजधारणादिकतुं तात्पर्यार्थ रहस्य
 जेने ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

ए ध्यानना अंगोनो रहस्य ते मुजने तो आइ जासतुंनथी अने कर्त्तायें तो आगल जे ध्यावे एवुं पद शुध्युं तेथी देखातो ध्यान नुंज कथन ठे परंतु मुजने न जास्यो कर्त्तानुं आशयकर्त्ता जाण माटे जे प्राणी समजपशमी निरममत्वी ठतो ए पूर्वोक्त मुझावीज धारणादिकें ए स्तवनानी उक्तिविधें ध्यावे एटले एकाग्र चित्ते तदाकार तद्रूप तन्नमयी तद्धेसी तदाजिदापी ठतो ध्यान को विषय विषयी अजिन्नपणे जासे एवो थयो तो ते प्राणीनो आत्मस्वरूपरूप चिंतामणीरत्न ते रागादिके अथवा दुष्ट मतममत्वं उगोथी न वंचिजे के० उग्यो जाय नही ते प्राणी अवंचक क्रियानुं जोगी थाय एटले जे शुद्ध सरल स्वभाविक करणीनुं जोग थाय ते मायावी वचनोथी उगाय नही इहां कोइक प्रतमां उ ध्यावे ने ठेकाणे जे साधे एवुं पाठ ठे तेनो अर्थ मुझा वीज धारणादिकें जे समय पुरुषने साधे ते क्रिया अवंचकनो जोग होय ए पदनुं रहस्य कर्त्ता जाणे मुजने तो न जास्यो ॥ ए ॥

श्रुतअनुसारविचारीबोदुं ॥ सुगुरुतथाविधी-

नमिलेरे ॥ किरियाकरीनविसाधिसकीयें ॥

एविषवादचित्तसघलेरे ॥ षट० ॥ १० ॥

अर्थ-हृद्ये हे शुद्ध चेतना ए कालें जे प्रवर्त्तने मारो काल छेप थाय ठे तेम तुजने कहुं तुं ते सांजल ए जैनदर्शननुं श्रुत के० सिद्धांतनुं नैगमादिक नयानुजायी कथन ठे ते वचन वर्ग णायें कहेतां ठतां किहांनुं किहां निसरी जाय माटे अनुसार के ते पाठने नजर आगल राखी अर्थ कर्त्तो विचारी विचारी बोद

परंतु मित्रांतमां यथाविध गुरुनो लक्षण करुं ने जे विशुद्ध अ-
ज्ञातं ज्ञानी आत्मार्थि परोपकारी निरमायी निरममत्ती कथनी
करणी मम ससनयानु जायी जिनप्रवचन विशुद्ध जायी तथा
विध के० तेरो मोक्षन गुरुनी जोगवाड मुक्तने न मित्रे तेथी
सूत्र मर्यादाये विचारीनं नोवुं तो शुं अयुं परंतु ते मर्यादामां र-
लीनं साधु संंधी किया करी प्रार्थिताने उदय आव्युं जे साधु-
पणुं ने नति माधी सकीये के० मित्र करी न शकीये केमके अ-
तमर्यादाये पण चारित्र साधरी अति कठिन ने सांटे ए एक
अने बीजो तयाविध गुरुनी योगवाड न मित्रे तेथी तेथी
किया न करी जहुं सांटे उतो नेप भारी हुं तो पण कोड पुने
हुं योग जो निरारं मदालीन वचने पोताना मृगथी कहुं जे हुं
अनतो जंदो हुं नेथी समस्त चित्तनंविषं प्रदेयें प्रदेशें विषयाद
के० उदासीनता लागी ग्ही ने ॥ १० ॥

नेसांटेचनाकरजोरी ॥ जिनवर आगलकहीयेरे ॥ समयन-
सायंवागुदंजो ॥ जेमआनंदवनलहीयेरे ॥ पट० ॥ ११ ॥

अर्थ-सांटे वं मुद्वेचना हुं तथा हुं अने बीजी शुद्ध अज्ञा
अपणो अणो परमेश्वर आगल वं क्षात्र जोडी उता अका कहीये
ने वं परमेश्वर लगने ज्ञापित समय के० मित्रांत संंधि शुद्ध
चारित्र लेनी सेवा के० संवहुं प्रवर्तहुं ने देजो जेम अमेणा
अनंदना मद्ध कहीये के० पासिये अथवा वं परमेश्वर सां
समस्तानंद अमरकाल स्वपरिणामिना परिपाक समये शुद्ध
उता ने अमरकाली सेवा देजो अथवा अज्ञाचरितार्थि कहीये

शुद्ध आगमोक्त . तमारा चरणकमलनी सेवा देजो जेम आनंद-
धन पद पामियें ॥ ११ ॥ इति श्रीनमि जिनस्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्री नेमनाथ जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ राग मारुणीधणराढोला ए देशी ॥

अष्टज्वंतरवालहीरे ॥ तुंमुजआतमराम ॥ मनरावाला
मुगतिस्त्रीसुंआपणेरें ॥ सगपणकोइनकाम ॥ म० ॥ १ ॥

घरआवोहोवालिमघरआवो ॥ मारीआस्याना-
विसराम ॥ म० ॥ रथफेरोहोसाजनरथफेरो ॥

साजनमारामनोरथसाथ ॥ म० ॥ २ ॥

अर्थ-नेम परमेश्वर राजे मतिनुं पाणि ग्रहण करवा माटे तो-
रणे आव्या तिहां मृग तीतरादिक पशुने सजय देखी अजय बु-
झीयें सारथीने कही रथ पावुं फेराव्युं ते समयनुं राजे मतिजीनुं
वचन नेम परमेश्वरथी ठे अहो परमेश्वर आठ जवमां एके ज
वनेविपे अवलज नही पण जवजवनेविपे प्रीत पात्र तुं ते माटे
तुं मारा आत्मानेविपे रमी रह्यो ठो एटले मारा दीलकमलनी
पांखडी पांखडी दीठ तुं रमि रह्यो ठो बसी रह्यो ठो ते माटे
मनना वलज ठो प्यारा ठो माटे हे स्वामि मुक्ति स्त्री साथें
आपणो स्त्री जर्तारनो सगपण संबंध करवानुं कोइ काम नथी
केमके मुक्ति स्त्री तो उप रहित ठे अने हुं राज कुमरी शोजन
रूपा एवी स्त्री रत्न ठतां रूपरहित मुक्ति स्त्रीथी संबंध करवानुं
स्यो काम अथवा मारा उपर मुक्ति स्त्रीने लावशो तैचारें ते स्त्री

मारी शोक अगे अने रसीने तो शोकना दुःख जेतुं मरण पण नर्थ
 तेथी तमारे मारे परम प्रीती हे तेनुं नास करतुं होय तो तं
 वीजी रसी दासो ॥ १ ॥ माटे अलो वाखेसर उग्रगेनजीना घ
 रनेनिने आसो ज्ञां अलंत रागे रंजीत चित्ती विकल चित
 जना जड्य गड गड थकी राजे मती कहे हे के मारी आम्हान
 निशगम के० भामनमे जो केमके मारे आधारें मारी आस्था
 न्याभेकपणे रति ने तेथी हे मनसाखे सरी निदांन म करो मारी
 आम्हाराय वेदा बुदी तो फरी मंधामे नली तेथी हे गाजन रथने
 पाजो पाजो अने मारा मनना मनोर्थ पुरा करो केमके तमारा
 रथने मारा मनोरथ जेतुं माथ फरि मद्रामे नही ॥ २ ॥

नारीपयोम्योनेहलोरे ॥ सानकहेजगनाथ ॥ म० ॥ २-
 थारप्रभमंधरीरे ॥ तुंमुक्तजालेनदाथ ॥ म० ॥ ३ ॥

अर्थ-नारी विनाम्यो स्नेह यद्यपि स्नेहने वाग जड्यांनर
 तर्कने हे परंतु नारी स्नेह सत्ता ने स्नेहस्य फलनी प्रापका हे सादे
 नारी ने सादान मूर्त्त्येन स्नेहन हे तेथी अलो नाथ जगतवागी
 तीव्र ने नारी विनाम्यो न कहे ने मानुं कहे ने जो कदाचित्
 नारी विनाम्यो अने होय तो मद्रादेव मूर्त्ती मंदार कर्ता कंद-
 लय नेने दोहता अर्थीमयां पार्थीनी नारीने केम धारी दीपुं न
 सार मोग्य कार्य करुं तमने तो नेम करुं नथी पण सगा
 मनेने लपितकाल ने मरे जाले करे हे अने नम मृजने हाथ
 नही दुष्टे दुष्टीन ने करे ॥ ३ ॥

પશુજનનીકરુણાકરીરે ॥ આણીરુદયવિચાર ॥ મ૦ ॥

માણસનીકરુણાનહીરે ॥ એકુણઘરઆચાર ॥ મ૦ ॥ ૪ ॥

અર્થ-હે પ્રજુ તમે પશુજનની કરુણાનો વિચાર રુદયમાં આણ્યો જે એટલા પશુજનો સંહાર થશે માટે ધિઃકાર પડો મારા પરણવાને તો એવા અવિવેકી પ્રાણીજની દયા કરીને રથ પાઠો ફેરાવ્યો તો તેથી અસંખ્યાતગુણ પુણ્ય પ્રવલ એવા મુક્તસરિલા માણસની દયા નથી આવતી એ ક્યા ઘરનો આચાર એટલે જગતમાં હીનમાંહીન અધિકમાં અધિક જાતોનાં ઘરો માત્રમાં એવું પ્રવર્તન નથી જણાતું ॥ ૪ ॥

પ્રેમકલપતરુદેદીયોરે ॥ ધરિયોજોગધતૂર ॥ મ૦ ॥ ચ-

તુરાશ્રોકુણકહોરે ॥ ગુરુમિલિયોજગસૂર ॥ મ૦ ॥ ૫ ॥

અર્થ-હે સ્વામી તમે જેમ કટપવૃક્ષ આ જવસંબંધી મનોવાંઙિક છે તેમ પ્રેમરૂપ કટપતરૂપણ આ જવસંબંધી મનોવાંઙિકનો પૂરનારો છે એટલે સ્ત્રીજના જલારૂપ હાવજાવ મુલવિકાર મંદ-હાસ્ય વ્રત તીક્ષ્ણ કટાક્ષ તેમજ મન જાવતા પટરસ જોજન તથા અંતર પુષ્પાદિકની સુરજિ ઇત્યાદિક મનોવાંઙિક પ્રેમ કટપતરુ હલ્લેદીને યોગરૂપ ધતુરો ધારણ કર્યો કેમકે છુધાપિપાસા શીત હલ્લદંશમશક તે શરીરની સાતતને વિપ્રાપ્ય છે અશાતાના કારક માટે ધતુરપ્રાપ્ય તો હે મનવલ્લભ એવો તમોને જગતમાં સૂર કેળવાવત માત્ર ચંદ્રમા ગ્રહ નહત્ર તારા સ્થાને ચતુરાજનો સીલવનારો ગુરુ કહોને સ્વામી કોણ મિલ્યું આપને હાથે રત્ન પ્રાપ્યે કિહાંથી વળ્યો ॥ ૫ ॥

मारुतोएमांकुंहीनहीरे ॥ आपविचारैराज ॥ म० ॥

राजसत्तामेंवेसतारे ॥ किसडीबधसीलाज ॥ म० ॥ ६ ॥

अर्थ-हे राजन् मने मूलीने तमे जाउं हो तेमां मारी तो व
दनामोमी किंजित मात्र नथी केमके तमे पोतानी इच्छायें रथ
पाउं फेरवो नेथी में अकार्य करुं एम कोइ केमे नही पण
तमे मुकने पयिहो हो ते तमें पोते तमारा चित्तमांज विचारो
जें तमे तमाग नरोपरिया राजानी मनामां जयी बेगजो तेवारें
किगडी केव केवी शोना पामजो एटवे घणानो न कहेसो पण
कोटक बट्ट बोसो लसो ते तमने मनामां आवता देखीने कहेगे
जें तुजें आ पुरुषव धमेवंत पुरुष आव्या तेवारें केवी राज
वपने पणी मम जेवी वात जें माटे दजी कांठ वगजुं नथी
नेथी रथ पाउं फेरवो ॥ ६ ॥

प्रेमकरेजगजनसाठेर ॥ निरवालेतेठेर ॥ म० ॥ प्री-

त्यर्जनितोर्दीरे ॥ तेमुनचाळेजोर ॥ म० ॥ ७ ॥

अर्थ-मंग्यमी जीव मात्र मगी जें माटे प्रीत नो करं केमके
मंग्यपाउं ते प्रीतन्य कार्यनं कारण जें पानु हीनाधिक वपन
न निरवतः प्री-तरे निरवाले करेतेवा प्राणी जें केव बीजा
जगमा पण तमे तेरा नथी एटवे नसे प्रीत कथामां नो पानु
ई खुं निरव नथी न आव दोडा ॥ प्रीत गीन अनि कथिन
हे मंग्य मंग्यो हेव तंगतयंवा सोदडी सुदियां मुगदय
दोडा ॥ ७ ॥ जें जें वट्ट जें प्राणी प्रयय नो अव्यंत प्रीत धारे

फरी तेज प्रीतने ठोडी चोडी नाखे ते प्राणी साथे जोर न चाखे
जेम प्राणे प्रीत न थाय एवी केवत ठे ॥ ७ ॥

जोमनमांएहवुंहतुंरे ॥ निसपतिकरतनजाण ॥

म० निसपतिकरीनेठांरुतारें ॥ माणससहुये

नुकसाण ॥ मन० ॥ ८ ॥

अर्थ—जो आपना चितमां प्रथमथीज एवुं हतुं जे तोरणथीज
रथने पाठो फेरवसुं एटले प्रथमथीज मने ठोडवानी इच्छा हती
तो जाण के० ते इच्छा तमारा मनमां जाणीने निसपति करतन
के० संबंध न करता एटले तमोने मारी साथें संबंध करवुं योग्य
न हतुं ते तमे पोतेज विचारो पण स्त्री मात्रनी जिहांसुधी सगा-
इ न थयी तिहां सुधी सर्व जनथी संबंध ठे अने जेवारें सगाइ
थयी तेवारें ते पुरुषथी संबंध रह्यो पठे ते पुरुष जेवारें ठांडि
आपे तेवारें ते स्त्रीने बीजो पुरुष तो रांधेली हाडी प्रायें जाणी-
ने नजवां ठे अथवा काईक वांठे तेने बीजा पुरुष कहेके अहो
जला आदमी तमने ए विना बीजी कोइ स्त्री जगतमां नथी
मलती सुं केमके एनी तो सगाइ थयी हती तेणे मूकी दीधी
तेथी विषकन्यादि दूषणविना सगाइ थया पठे कोण मूके माटे
सगाइ थया पठे ठांडवुं तेतो माणसनुं नुकसान ठे तेहने अठतुं
दोष प्रगट करीने कलंकित करवुं ठे ॥ ८ ॥

देतांदानसंवत्सररीरे ॥ सहुलहेवंठितपोष ॥ म० ॥ सेव
कवंठितनवीलहेरे ॥ तेसेवकनोदोष ॥ मन० ॥ ९ ॥

अर्थ—हे स्वामी सर्व लोक मुझने आवी कहे थे जे ए तारा चत्तारिनी सी चाल थे जे तोरणे आव्या तुंजने मूकी गया ते वारें अमे सर्व लोकें जाण्युं जे नेमनायथी कामरूपीउं रोग गयुं तेमाटे ब्रह्मचारी थे परंतु राजेमती एक रहितो शुं पण ते तो अनेकांतिक जोगवे थे ने फरी ब्रह्मचारी कहेवाय थे तंथी तुं जइने समजाव के जो ब्रह्मचारी नाम कहावो तो हुं अरज करुं वुं जे एक गुह्य घटतुं नथी एटले लोक जाणी शके ए शानो गुह्य बुपाववुं शुं लोक सर्व जाणे जे ए अनेक जोगवे थे ने फरी ब्रह्मचारी निःकामी नाम धारवुं ए तो अघटतुं गुह्य वं घटतुं गुह्य तो तेने कद्रियं जेने लोक न जाणी शकें अने जो लोकें जाणी लीधुं तां जानो गुह्य चतुरनो गुह्य तो जन्मारो वधि जाय तोपण कोड लोक जाणी शके नही परंतु तमारो गुह्य तो हवे रगुंज नही लोकमां प्रगट थयी गयुं जे अनेकने जोगवां ज जो तो एक मने जोगवामां मुं ब्रह्मचर्यनो जंग थयी जाय वं अने जो ब्रह्मचर्यने अखंड पाटया चारो जो अने कान्तने जोगववुं मूकी द्योपण तमे तां वे घोटें चटो जो अनंकान्तने जोगवो जो ने फरी ब्रह्मचारी नाम धगवो वो ॥ १० ॥

जिणजोणीतुमनेजोउरे ॥ निणजोणीजोवोगज ॥ म० ॥

एकवारमुजनेजुउरे ॥ दोसीजमुजकाज ॥ म० ॥ १३ ॥

अर्थ—हे स्वामी हे जिण जोणी के० जे जोवानी गीत तुमने जोउरे के० देगुं एटले समग वनिंयें एमात्र नदाकाँ मयुणें नेवे हे नमने जिणग अने नुं ते समग नेवोथी नि०

मारा मनथी ठिप्युं नथी माटे हुं आपथी अरज करुं हुं के जे रीतें हुं तमोने निरखुं हुं तेवीज रीतें तमे पण मुऊने रात्र दीव-
स रुदयनेत्रें जूळ तो मोटी कृपा करो कदाचित रात्र दिवस न
जूळ तो रह्युं पण एकवार तो मुऊने जूळ तो पण मारो वांछित
कार्य सिद्ध आय ॥ १३ ॥

मोहदशाधरीजावनारे ॥ चित्तलहेतत्ववि-
चार ॥ म० ॥ वीतरागताआदरीरे ॥ प्राणना-
थनिरधार ॥ म० ॥ १४ ॥

अर्थ—एटला सुधी तो राजेमतिथें पोतानी सखिउं संघाते श्री
नेमनाथ संघाते मोहदशानी विवस्था संबंधी मोहनीना वचन
जाण्या हवे चित्तमां मोहदशायें वधाणो मन तेज मननेविषे
जावना के० वार जावनामांथी इहां प्रस्तावें एक एकत्व जावनाज
उचित ठे फरि एज जावनाने आशयें सूत्र कर्त्तायें पाठवी गाथाना
उत्तर पदमां एकवार मुऊने जूळ एम केहेवाथी राजेमतीजीयें जे-
टला मोहमयी वचन कथा ते केहेता ठतांज चित्तमां एकत्व जा-
वना आवी एटले मारो आत्म इव्य ते मारा आत्म प्रदेशोने
आधारें रह्यो ठे तो मारे तेऊने शो संबंध ठे एवो आत्मतत्वनो
विचार के० जेद ते राजेमतीजी पासया थका पोतानी आत्माने
कहे ठे के हे आत्मा प्राणनाथ के० प्राणोना नाथ जे नेमनाथ
स्वामी तेणे निरधार के० निश्चें थकी वीतरागता आदरी के० ग्रहण
करी तो हे आत्मा तारो राग एहुने केम जेदी शके ते माटे ए-
हनुंने मारो शो संबंध एम एकत्वने विचारता ह्या ॥ १४ ॥

सेवकपणतेआदरेरे ॥ तोरहेसेवकमाम ॥ म ० आशय
साथेंचाळीयेंरे ॥ एहीजरूडूंकाम ॥ म० ॥ १५ ॥

अर्थ-हवे राजेमतीजी नीतीना पडें सन्मुख दृष्टीमें एकल-
जावना जावन करे ते हे मारा आत्मा तने नेमनाथजी साथें
स्वामी सेवकसंबंध करवुं योग्य वतुं केमके ते संबंध कर्या उपरांत
परवश वर्त्तिपाणें प्रवर्त्तवुं पडे अने जे परवश वर्त्तिपाणे प्रवर्त्तवुं
ते ग्नेनाचारीने नरकप्राय ते परंतु ए वात प्रथमथी विचारणी
योग्य वती दवे पानवथी विचार करे शी मिळी तेमाटे स्वामी-
यें धीनगमना आदरी तेज सेवकपण निश्चेंथी अंगीकार करे ते
वारें सेवकनो माम के० धर्म स्थिर रहे माटे अहो मारा आत्मा
स्वामीना मननो आशय के० अतिप्राय तेंनी साथेंचाळीयें एटके
अतिप्रायानुं जायी चाळियें स्वामीना आशय साथें प्रवर्त्तवुं
तेज सवुं काम ते एटके सेवकनो सेवकव्य धर्म तें एटके ते
ते पोताते दिन अतिन न गुण पण स्वामिनी आज्ञा प्रमाणें वर्त्त
ण सेवकपणानुं तक्षण ते ॥ १० ॥

त्रिविधयोगधरीआदर्योगे ॥ नेमनाथजगत्तार ॥ म० ॥
भाग्यप्रदपानागयोगे ॥ नवमसुगतादर ॥ म० ॥ १६ ॥

अर्थ-माटे श्री नेमनाथ स्वामियें त्रिविध योगी के० धर्म प्र-
माणें दर्शे ये ए आदर्योगे एटके जगत्तारी वचनथी अने जायथी
योग आदर्योगे ते नेमनाथ स्वामियें सुकसेपण तेज योग धार्युं
सवुं काम ते परंतु स्वामी तत्त्वों वदत श्री नेमनाथ जगत्तार के-
नेमनाथ स्वामियें एटके सुकसेपण तेज योग धार्युं

मारा आत्मिक गुणोनो पोषण के० पुष्टनुं करनारपण एहिज ठे
 तेमज मारे संसारसमुज्झथी तारनारपण एहिज ठे वली शृंगार
 हास्य करुणा रौद्र वीर ज्ञयानक बीजत्स अद्भुत शांत ए न वर-
 सरूप सुगता के० मोतीनो हार मारा कंठनो शृंगाररूप ते ए-
 हिज ठे एटले निरुपम आत्मिकस्वरूप ते अद्वितीय शृंगार अ-
 नादि कनकोपलीनी परें प्रकृत पुरुषनी जोडीथी वियोग तेथी
 अतींद्रियनो हर्षोत्कर्ष ते अयुं परम हास्य रस्य सर्व जंतुने अज-
 य दान देवुं ते करुणारस कर्मने विदारवुं ते रौद्ररस इत्यादिक
 सर्व रसोनो संजव यथातथ्य विचारी लेजो आईं लिखतां वधी
 जाय माटे न देख्युं ए नवरसोना शुजशुजंतर जाव तरंगरूप
 घणा मोती ते माटे हार संज्ञा बांधी ॥ १६ ॥

कारणरूपीप्रभुज्ज्योरे ॥ घण्योनकाजअकाज ॥ म० ॥
 कृपाकरीमुकुदीजीधेंरे ॥ आनंदघनपदराज ॥ म० ॥ १७ ॥

अर्थ-अहो नेमनाथ परमेश्वर में तमोने जज्यो ^{सिद्ध} सेव्यो
 ते कारणस्वरूपी सेव्यो एटले मारा मनमां परमेश्वरना स्वरूपरूप
 कारण प्रवर्त्ति प्रवर्त्तेशे तेवारें मारुं आत्मस्वरूपरूप कार्य सिद्ध
 थाशे निश्चिंशी एम जाणीने जज्यो परंतु तमारो सेवन करते
 ठते में कार्य अकार्य गण्यो नही एटले जेम संसारी शब्दादिकनुं
 सेवन ते करणीय अने दीद्धानुं सेवन ते अकरणीय ते वेहुने
 गण्यो नही एक परमेश्वरने स्वरूपेज सेव्यो माटे हे परमेश्वर हवे
 जपर कृपा करीने अथवा कृपा के० प्रसन्न अयीने आनं-
 द, निरवाणपद संबधी राज के० ठकुराई ते मुकुने दी-

(१२४)

जीने के० बड़ीमें ॥ १७ ॥ इति नेमनाथ जिनस्तवन संपूर्ण ॥
 इति श्री आनन्दघनकृत वागीसी संपूर्ण ए वागीश तपनोनो दशो
 ज्ञान माग्गीये श्री कल्लगडे रदिने सांत १०६६ ना चादरवा
 जल १४ ना दीसमें करुं ने तेनो नाराथ खलीने ज्ञायुं ने तेमां
 जलचक्र रदि होय ने वागनार सज्जनोए गुधारी वांचुं हने
 पत्नी आनन्दघनजीना पोतानाज करेखा वेखा वे तपनो कता ते
 ने प्रत जगणी जग्या ने वे प्रतना खगनारें एतुं दाग्युं दतुं जे
 ए तपनो आनन्दघनजीना मकल ने माटे ते ने तपन जिगीमें
 जेये अने ए वे स्तवननो दशो ज्ञानविमलजीकृत ने एतुं एक प्र-
 तमं एतुं हनुं ॥

॥ अथ श्रीपार्श्व जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ राम मागमगीआनी देखी ॥

धुवधरामीशाम्नामिमाधरा ॥ निकामीपुणमाय ॥

सायार्थी ॥ निजगुणकामीशोपामीतुंधरी ॥ धुव

आरामीशेयाय ॥ सुग्यानी ॥ धु० ॥ १ ॥

कर्म- धुव के० निजगुणकामी जे सिद्धतापण तेना मसि के० स-
 ज्जनो जे दत्त ने साय मरामी ते वरी कामसंदर्भना आनिताप
 रदिने ते दत्त नि काम ते अथ अष्टगुण वरी सजित सांठ गु-
 लानो जे आनन्दघन मरामी जेदरी जे तेना काम सजित सांठ
 धुवधरामी जे दत्तने साय मरामी जेदरी जे तेना काम सजित सांठ
 धुवधरामी जे दत्तने साय मरामी जेदरी जे तेना काम सजित सांठ
 धुवधरामी जे दत्तने साय मरामी जेदरी जे तेना काम सजित सांठ

धणी पामीने ध्रुवपद आरामी के० अचल सुखी नित्य आत्मा-
रामी आय केमके जे परमात्माने सेवे ते परमात्मा आय ॥ १ ॥

सर्वव्यापीकहेसर्वजाणंगपणे ॥ परपरिणमनस-
रूप ॥ सु० ॥ पररूपेंकरीतत्वपणुंनही ॥ स्वस-
त्ताचिदरूप ॥ सु० ॥ ध्रु० ॥ २ ॥

अर्थ—हे प्रभु तमने सर्वज्ञपणा माटे केटलाक सर्वव्यापी के-
हे ठे तेतो आरोपें घटे ठे परंतु जो वस्तु धर्में सर्वव्यापि कहे
तो दोष उपजे केमके जे परमांव्यापे ते परपणे परिणमे अने
परपरिणमन स्वरूप थये तो अव्यनुं अस्थिरस्वभाव तथा अज्ञ-
व्य स्वभावरूप दूषण आय वली पररूपे एटले अन्य अव्यरूपें
थयो तो तत्वपणुं न लहे माटे पोतानी सत्ताज चिद्रूपज्ञान स्व-
रूप ठे तेणे करी तत्वपणुं कहियें ॥ २ ॥

ज्ञेयअनेकेंहोज्ञानअनेकता ॥ जलज्ञाजनरवि-
जेम ॥ सु० अव्यएकत्वपणेगुणएकता ॥ निज-
पदरमताहोखेम ॥ सु० ॥ ध्रु० ॥ ३ ॥

अर्थ—वली ज्ञेय जे सर्व अव्य ते अनेक ठे तेने ज्ञाने करी जाणे
तेणे करी आत्मानुं ज्ञान अनेक ठे एटले ज्ञेयना जेदें ज्ञानपण अनेक
रूप ठेयद्यपि सूर्य एक ठे तोपण जलज्ञाजनमां प्रतिबिंब पडवे करी
अनेक जणाय ठे तेमज ज्ञानगुणाधि करणजत सर्व आत्मभावनुं
अस्थलीजत जे जीव अव्य तेने एकपणे गुणनो पण एकपणो
जाणवो केमके पर्याय अविज्ञाग अनेकता पण शायकरूप

गुणने नितान्तादिकने तथा अगुरुलघुतादिकने समान भवि
नहीं एतने जाणने मनेनुं जाण आय जेम आरसीमां सर्गुं प्रति-
विं पडे ते पण जेनुं प्रतिविं आरीसामां पडे ते ते वस्तुमां
आगीमां प्रवेश करतो नहीं अने ते वस्तुपण आरसीमां प्रवेश
करवी नहीं तंमज जल के० पाणीनो दृष्टानपण जाणवो तेज
रीने ज्ञान हने मध्ये परिणमनो नहीं अने होय ज्ञान मध्ये परिण-
मान नहीं एरीने मय्यग्मादनागत ज्ञानगुण ते आत्मानुं स्वप्नने

श्रीपारमजिनपारमरससमो ॥ पण्डितांपार-

मनादिं ॥ सु० ॥ पुण्णरमीउद्धोनिजगुण-

परमनो ॥ आनंदवनमुज्जमादिं ॥ सु० ॥ भु० ॥ ८ ॥

अथे-एसा पार्थेनाथ जगवान पारम पापाण समान ने जेम
पारम पापाणने परमने दोह ते कंचन आय अगुरुलघुता दाये तेम
पार्थेनने योंमें से एक परमात्मा आय पण उहां पार्थेनाथ ज-
गवानमा पारम पापाणनो म्य नहीं पण पोंवाना अनेन ज्ञाना-
दिक गुणव्य पारम पापाणनो पूर्ण रमीउं ते ने अनेन आनंद-
वनी एने मने पण ने पंगु मत्ता म्य ते अने तमां प्रगट ने
मने नुने पृ अहो इत्येव ॥ ८ ॥ एति पार्थेजिनमवनममात्रः ॥

॥ अथ श्रीमहावीर जिनमवन त्रिमयने ॥

॥ मय अक्याल ॥

॥ मय जेचनेपुडां ॥ श्रीमहावीर ॥ विष्णुसोदधि
विष्णुसोदधि ॥ त्रिमयमयमो ॥ १० ॥ १ ॥

अर्थ-हुं श्रीमहावीर जगवान् चोवीसमां तीर्थकरने पगेदा-
गीने हायकवीर्यपणुं मांगु हुं जे वीर्यना उद्वास थकी मिथ्यात्व
ते कुश्रद्धारूप तथा मोह ते मूढतारूप तद्रूप जे तिमिर के० अं-
धकारनुं जय ते दूर गयुं ठे एवा हे प्रभु तमे अनादि कर्म शत्रु-
जीतिने जीतनो नगरुं वजाव्यो ते वीर्य मांगु हुं जे वीर्यथी हुं
पण कर्म शत्रुने जीतुं ॥ १ ॥

उजमद्यवीरयलेस्यासंगे ॥ अजिसंधिजमतिअंगेरे ॥ सु-
द्धमथूलक्रियानेरंगे ॥ योगीथयोउमंगेरे ॥ वी० ॥ २ ॥

अर्थ-हे प्रभु उपद्रवस्थवीर्य ते ह्योपशमी वीर्य ते लेस्या-
यें जे परिणाम्यो ते अजिसंधिज वीर्य अनेक कर्म ग्रहण करे जे
मतिपूर्वक उपयुक्तवीर्य ते अजिसंधिज वीर्य कहियें ते सूक्ष्म
क्रिया कंपनरूप स्थूल क्रिया आकुंच प्रसारणरूप एटले जाव
योग तथा अव्ययोगरूप सूक्ष्म तथा स्थूल क्रियाने रंगे योगवंत
थयो थको आत्मा संसार मध्यें उमंग पामि रह्यो ठे ए विचार
कम्मपयडी ग्रंथ मध्ये ठे ॥ २ ॥

असंख्यप्रशेवीर्यअसंदेखें ॥ योगअसंखितकंखेंरे ॥ पुजलग-
एतेएलेसुविशेषें ॥ यथाशक्तिमतिलेखेंरे ॥ वी० ॥ ३ ॥

अर्थ-आत्माना असंख्याता प्रदेश ठे ते एकेका प्रदेशें अ-
संख्याता वीर्य विज्ञाग ठे ए कम्मपयडी मध्ये योगस्थानकें
कह्या ठे ए रीतें जीवने योगपणो असंख्यातो ठे एटले जे ह्यो-
पशमी वीर्य असंख्यातो ठे ते योगरूप ठे तेणे करी जीव कर्म-
पुजलना समूहने लीयें योगविशेषें विशेष कर्मने लीयें यथा के०
जेहवी योग बलशक्ति तेवा कर्मना दल जीवलीयें ए मति जाणवी.

ગુણને નિત્યવાદિકને તથા અગુરુલઘુત્વાદિકને સમાન ધર્મિ
 નેત્રી વરુને જાણને મનેનું જાણ આય જેમ આરસીમાં મર્વનું પ્રતિ-
 રિત પટે છે પણ જેનું પ્રતિચિત્ર આરીસામાં પટે છે તે વસ્તુમાં
 આરીસા પ્રવેશ કરતો નથી અને તે વસ્તુપણ આરસીમાં પ્રવેશ
 કરતી નથી તેમજ જલ કેંઈ પાણીનો દૃષ્ટાંતપણ જાણવો તેમ
 રીતે જ્ઞાન દ્રવ્યે મધ્યે પરિણમનો નથી અને જ્ઞેયજ્ઞાન મધ્યે પરિણ-
 મનાનથી પરીતે સ્વઅભ્યાસનાગત જ્ઞાનગુણ તે આત્માનું સ્વરૂપ છે

શ્રીપારમજિનપારસરસસમો ॥ પણદ્વંપાર-
 મનાદિ ॥ સુ૦ ॥ પુરણરસીચ્છોનિજગુણ-

પામનો ॥ આનંદવનમુક્તમાદિ ॥ સુ૦ ॥ મુ૦ ॥ ૮ ॥

અર્થ-એવા પાર્થનાથ જગજ્ઞાન પારમ પાપાણ સમાન છે જેમ
 પારમ પાપાણને પરમને હોદ્દા તે કેંચન આય અગુરુતા ટાલે તેમ
 પાર્થવેન્દ્રો પોતે મેવક પરમાત્મા આય પણ દ્વં પાર્થનાથ જ
 મસત્તમ પારમ પાપાણનો સ્વ નથી પણ પોતાના અનંત જ્ઞાના-
 દિક મુગ્ધસ્વ પારમ પાપાણનો પૂર્ણ સ્વીકૃતે છે તે અનંત આનંદ-
 મદિ મનને સ્વે પણ છે પરંતુ મતા સ્વે છે અને તમારે પ્રગટ છે
 સ્વેન્દ્રુને પ વલો ઉદ્દેશનો ॥ ૮ ॥ ઇતિ પાર્થજિનસ્વતપ્તમાય ॥

૧. અથ શ્રીમદ્વાયોર જિનસ્વતપ્ત સ્ત્રિચ્છે ॥

॥ સ્વ પાર્થનાથ ॥

નંદાદેવેન્દ્રુનાથ ॥ શ્રીપણેન્દ્રુનાથ ॥ મિત્રપામોદનિ
 નિત્યસ્વતપ્ત ॥ જિનસ્વતપ્તમાય ॥ શ્રી૦ ૧ ૨ ॥

अर्थ-हुं श्रीमहावीर जगवान चोवीसमां तीर्थकरने पगेला-
गीने क्षायकवीर्यपणुं मांगु हुं जे वीर्यना जह्वास थकी मिथ्यात्व
ते कुश्रज्जारूप तथा मोह ते मूढतारूप तद्रूप जे तिमिर के० अं-
धकारनुं जय ते दूर गयुं ठे एवा हे प्रभु तमे अनादिकर्म शत्रु-
जीतिने जीतनो नगारुं वजाव्यो ते वीर्य मांगु हुं जे वीर्यथी हुं
पण कर्म शत्रुने जीतुं ॥ १ ॥

ठउमथ्यवीरयलेस्यासंगे ॥ अजिसंधिजमतिअंगेरे ॥ सु-
द्धमथूलक्रियानेरंगे ॥ योगीथयोजमंगेरे ॥ वी० ॥ २ ॥

अर्थ-हे प्रभु ठपझस्थवीर्य ते क्षयोपशमी वीर्य ते लेस्या-
यें जे परिणाम्यो ते अजिसंधिज वीर्य अनेक कर्म ग्रहण करे जे
मतिपूर्वक उपयुक्तवीर्य ते अजिसंधिज वीर्य कहियें ते सूद्ध
क्रिया कंपनरूप स्थूल क्रिया आकुंच प्रसारणरूप एटले जाव
योग तथा अव्ययोगरूप सूक्ष्म तथा स्थूल क्रियाने रंगे योगवंत
थयो थको आत्मा संसार मध्यें उमंग पामि रह्यो ठे ए विचार
कम्मपयडी ग्रंथ मध्ये ठे ॥ २ ॥

असंख्यप्रज्ञेवीर्यअसंदेखें ॥ योगअसंखितकंखेंरे ॥ पुंजलग-
णतेणेलेसुविशेषें ॥ यथाशक्तिमतिलेखेंरे ॥ वी० ॥ ३ ॥

अर्थ-आत्माना असंख्याता प्रदेश ठे ते एकेका प्रदेशें अ-
संख्याता वीर्य विज्ञाग ठे ए कम्मपयडी मध्ये योगस्थानकें
कह्या ठे ए रीतें जीवने योगपणो असंख्यातो ठे एटले जे क्षयो-
पशमी वीर्य असंख्यातो ठे ते योगरूप ठे तें करी जीव कर्म-
पुंजलना समूहने लीयें योगविशेषें विशेष कर्मने लीयें यथा के-
जेहवी योग वदशक्ति तेवा कर्मना दल जीवलीयें ए मति जा

उत्तुष्टं नीरयनेषेसं ॥ योगकिगानजीपेसेरे ॥ योगतणीधु-
वनानेलेसं ॥ आतमशुगतीनखेसेरे ॥ वी० ॥ ४ ॥

तबसे अपने जिज्ञां उत्कृष्ट के० अनंतो अचक्षुषीय तिलां कर्म
 न समझे अपने चक्षुषीय होय तिलां कर्म खागें जे प्रदेशोमां उत्कृ-
 ष्टीय होय तिलां योग्यक्रिया जे कर्म प्रत्यक्ष रूप किया ते पेगी
 करे नही परंतु आत्माना आद्य स्वक प्रदेश तिलां कर्मप्र-
 त्यक्ष योग्यिया नही बली योगनी धनता के० निश्चयता ने
 तेनां होय जिज्ञा होय तिलां आत्मशक्तिप्रति कोट कर्म समानी
 करे नही परंतु ने प्रदेशें आचरण नाव न करे ॥ ४ ॥

तामयीयेतयेमन्तोमी ॥ तमआतमययोन्तोमीरे ॥ सूरप-
निआततवयीमां ॥ आयतदनेययोमीरे ॥ धी० ॥ ५ ॥

અર્થ-તેમ તમારે જે અનિવારી વીર્યને વગે તેમ જોગી પુ-
રુષ સહી પડનારને તો જે તેમ આપણા પડનારનો જોગી અપો-
જાને મેલિતક આપણા મુશ્કળ પશિષમાં જે માયા મુશ્કળિના પડ-
નારના જેમજ તરી પડી પ્રનિષ્ઠા પાડનાર આજ્ઞાપયોગી આવો
જે તેમજ પ્રનિષ્ઠા પડનાર મુશ્કળિના જે નીચ પડ્યેશ્વર, તમારે
જેમજ પ્રનિષ્ઠા જે ॥ ૧૦ ॥

॥ निजप्रवचनप्रवृत्तिवर्णन ॥ श्रीग ॥ ६ ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥
 ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

जाणीयें तेम तेम जीव तेमां रमीने पोतानो ध्रुवपद के० निश्चल
परमानंदपदने पहिचाने के० उलखे ॥ ६ ॥

आलंबनसाधनजेत्यागे ॥ परपरिणतिनेजागेरे ॥ अक्षयद
र्शनज्ञानवैरागें ॥ आनंदघनप्रभुजागेरे ॥ वी० ॥ ७ ॥

अर्थ-परंतु ते परने अविलंबन करी जे साधन करवुं तेने
त्यागें एटले परालंबनपणुं ठामे परपरिणति जागे के० जाय
तेथी अक्ष अप्रतिपाति क्षयिक केवलदर्शन केवल ज्ञान अने
वीतरागता ते थथा ख्यात चारित्रिं लयलीन थयो थको आनंद
घनशब्दे परमानंदमय प्रभुता जागे ॥ ७ ॥ इति श्रीमहावीरजि-
न स्तवन समाप्त ॥ इहां श्रीज्ञानविमलसूरियें तथा पंक्ति देव-
चंज्जीयें पण ए चोवीसीना पाठला वे स्तवन कख्या ठे तेमां
ज्ञानविमलजीयें तो चोवीसे स्तवननो टवो पण कखो ठे अने
देवचंज्जीकृत टवो नथी कदापि हसे तोपण मारे जोवामां तथा
सांजलवामां आव्युं नथी तोपण इहां वावीस स्तवनोनो बाल-
बोध ग्यान सारजीना करेला बालबोध उपरथी संक्षेपीने लख्युं
माटे एमनाज करेला पाठला वे स्तवनो अर्थ सहित लखिये ठैयें ॥

॥ अथ श्रीपार्श्व जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ शांतिजिन एक मुज वीनती ए देशी ॥

पासजिनताहरारूपनूं ॥ मुजप्रतिज्ञातकेमहो-
यरे ॥ तुजमुजसत्ताएकता ॥ अचल विमलअ-
कलजोयरे ॥ पास० ॥ १ ॥ ए आकणी ठे

अर्थ-वली हे आनंदघन निश्चैनयेंज जो आत्माने अवलोकन करियें तो आत्मा त्रणैकालें कर्मबंधने न बंधाणुं केमके निश्चै-थी जीव अरूपीज कह्युं तो अवस्तुनु बंधशुं अने बंध नही तो मोक्ष के० मूकी जवुंज नथी एटले निश्चैनय बंध मोक्ष नथी अने व्यवहार नयात्तरी बंध मोक्ष ए वे जज के० अवधार एटले व्यवहारनयें ए आत्मा अखंडित नही अक्षरनो अनंतमो विज्ञाग ज्ञान रहि गयुं ते माटे अनादि नही पर्याय मरण माटे अचल नही गत्यागत करवा माटे नित्य नही क्षीण विनश्वर कर्मपीडित माटे अबाधित नही ए रीते व्यवहार नयाश्रयी सोय के० आत्मा ठे तेज आत्मा निश्चैनय विचारियें तो आठ रुचक प्रदेशथी ए आत्मानुं स्वरूप त्रणै कालें अखंडित ठे अणाइ ए अपज्जवसि ए जंग माटे अनादि ठे आत्माने सर्वथा ज्ञाननो अज्ञाव न थयो माटे अचल त्रणैकालें अनाश अपेक्षायें नित्य ठे अबाधित ते अनादि स्वरूपनी अपेक्षायें बाधा पीडा नही माटे अव्याबाध ए रीतें सोय के० आत्मा ठे ॥ ३ ॥

अन्वयहेतुव्यतिरेकथी ॥ अंतरोत्तुजमुजरूपरे ॥ अंतरमे-
टवाकारणै ॥ आत्मस्वरूपअनूपरे ॥ पास० ॥ ४ ॥

अर्थ-हे प्रभु अन्वय हेतुथी तथा व्यतिरेक हेतुथी एटले स्वरूपने अज्ञावें परमात्मानो अज्ञाव तेथी तारा रूपथी तुं रहित तेने व्यतिरेक कहियें ते व्यतिरेक हेतुथी तारा मारा स्वरूपमां अंतर के० चेद पड्यो ठे ते तारे मारे अंतर मिटाववाने अन्वय हेतु कारण ठे अनुप के० निरूपम एवो जे तारा आत्मानुं आ-

(१३४)

स्वस्वस्व ते अन्वय वेतुथी ठे एटखे जे ठते ते ठतुं ते
अन्वय कहियें ॥ ४ ॥

आतमतापरमात्मता ॥ शुद्धनयजेदनएकरे ॥ अवरआ-
रोपितधर्मठे ॥ तेहनाजेदअनेकरे ॥ पास० ॥ ५ ॥

अर्थ-हे प्रभु, मारा आत्मानेनिषे रखो जे आत्मत्वधर्म तेने
विषे रची ते आत्मता तेमां अने परमात्मानेनिषे रचीजे परमा-
त्मता तेमां जेद किंवा अनेद तेनुं उत्तर जे हे आनंदधन, तारा
आत्मा अने माग परमात्मांमां शुद्ध नय के० निश्चै नयथी कोय
जेद नथी केमके अवर के० स्वस्वथी व्यतिरिक्त आत्ममात्र जे-
दरा मंग्योगजन्य आरोपित धर्म ते कमें आरोपित ठे तेना अ-
नेक जेद ते यथा कवहुं दादक कवहुं नादक कादक कवहुं रुहुं
काहुं मादक कवहुं फादक चंकद कवहुं रहुं कर्मकी कैगी नात
रहुं एम अनेक जेद ठे ॥ ५ ॥

धर्माधर्मथी एकना ॥ तेहमज्जरूपअनेदरे ॥ एकसत्ता-
द्वयएकता ॥ कहेतेमृदमनिषंदरे ॥ पास० ॥ ६ ॥

अर्थ-हे आनंदधन, आत्मत्वधर्म सजित ते आत्मा तेना स-
वर्ण अने माग स्वरूपमा अनेदपाणुं ते केमके आत्मत्वधर्म स-
जित हुं हुं तेस्वस्व थी जो जे आत्मत्व धर्म सजित अथां तेमां अने
अन्यथा जेद काद नथी पावु परमात्माजी मारा जेम निर्मल ते
तेम हुं अनेदरां अथां अथां अथां कर्मदोष सजित निर्मल ते
मृद जे एकरा के० एकसत्ताणुं ते अनेदपाणी मारा के० विषे ते
मृद ते तेमरिसे मृदमनि के० मृद मृदही ते जेद के० प्रयास ते
मृद ते मृदमनि ते अनेदपाणी ते ॥ ६ ॥

आतमधरमअनुसरी ॥ रमेजेआतमरामरे ॥ आनंदघ-
नपदवीलहे ॥ परमआतमतसनामरे ॥ पास० ॥ ७ ॥

अर्थ-हे आनंदघन, जे आत्मा आत्मधर्मेने अनुसरी अंगी-
कार करीने तवत् ठतो रमे के० प्रवर्त्ते तदाकारपणुं जजे ते
आत्मानुं नाम अजिधेय राम कहियें फरी तस के० तेज आत्मा-
नुं नाम आनंद शब्दे अनंता पदार्थोनु योग्यता तडूप ज्ञाननो
जराव ते संबंधनी पद्दी जे मुक्ति पदवी तेनुंज लहे के० निदर्श-
न करे वली तेज आत्मानुं नाम परमात्मा पण कहियें ए रीतें
अहो प्रभु, तमारा केवाथी मुक्तेने तमारा रूपनो प्रतिज्ञास करत-
लवत् थयुं ॥ ७ ॥ इति श्रीपार्श्व जिनस्तवन संपूर्ण ॥

॥ अथ श्रीमहावीर जिनस्तवन लिख्यते ॥

॥ पंथडोनिहाळुरे बीजा जिनतणो रे ए देशी ॥

चरमजिणेसरविगतस्वरूपनूरे ॥ ज्ञावुंकेमस-
रूप ॥ साकारीविणध्याननसंजवेरे ॥ ए अ-
विकारअरूप ॥ चरम० ॥ १ ॥

अर्थ-हे शुद्ध चेतना चरमजिणेसर शासन नायक तेनुं स्व-
रूप तुं चिंतव तेवारे शुद्ध चेतना कहे ठे जे ते तो विगत स्व-
रूपी ठे एटले मनपर्याय ज्ञानीथी पण जेनुं स्वरूप जाणुं जाय
नही तो हुं शी रीतें जाणी शकुं वली सिद्धांतोमां सालंबन
ध्यान कणुं ठे तो रूपविना आलंबन केम संजवे अने आलंबन-
ने अज्ञावे ध्याननो असंजव ते माटे साकारी के० आकारसहि-

न बिना ध्यान केम करी जातुं करी ए परमेश्वर ज्ञानावरणादिक
कर्मना विहायगिन माटे अतिकारी तथा रूप आकाशदिव
माटे बदली तो एता चरम परमेश्वर अलग स्वरूपीने स्वरूपे
केम चिंतरी जातुं.

आपसम्पें आतममांरमेरे ॥ तेदनाभुरवे
जेद ॥ असंखचक्षांमेमाकारीपदेरे ॥ नि-
राकारीनिरजेद ॥ चरम० ॥ ७ ॥

[illegible]

र सहित वर्ते ते साकारी कहियें बीजो परमात्मानो जेद आकार रहित माटे. निराकारी ते अनंत सिद्धोना एक रूप माटे निर- जेद जेदरहित जाणवा केमके अनंतसिद्धोना एक रूप माटे निरजेद जाणवा ॥ २ ॥

सूखमनामकरमनिराकारजेरे ॥ तेहजेदेनहींअंतःनिरा- कारजेनिरगतिकर्मथीरे ॥ तेहअजेदअनंत ॥ चरम०॥३॥

अर्थ—फरी हे शुद्ध चेतना आ वचन कहुं तुं ते लाडनुं व- चन ठे जे निराकारना वे जेद एक सूक्ष्मनाम कर्मि निराकार एक निर्गत कर्मि निराकार एम तेजना कथननुं आइं ध्यान का- रणीय तो प्रस्ताव नथी परंतु निराकार नाम मात्र जेदना कथन केवा कारणे इहां प्रस्ताव जे सूक्ष्म नाम कर्मोदयथी पाम्युं जेणे निराकारीपणुं तेनी जेद संज्ञा करियें तो तेनो अंत नही पार नही अनंता ठे माटे वली निरगत नाम सर्वथा खपाव्या ठे कर्म जेणे तेथी निराकारीपणुं सहजे सिद्ध थयुं ठे तेना जेदपण अनंत ठे सर्व सिद्धोनी सत्ता असंख्यात प्रदेशात्मक जिनप- णा माटे अनंत ठे ॥ ३ ॥

रूपनहीकश्येंबंधनघटयुरे ॥ बंधनमोहकनकोय ॥ बंधमो- खविणसादिअनंतनुरे ॥ अंगसंगकेमहोय ॥ चरम०॥४॥

अर्थ—वली हे आनंदधन जो आत्माने रूप नही तो बंधन कश्यें घटयुं एटले कर्मथी बंधाइ जावुं क्यारें संजव्युं एटले रूप विना बंधनुं असंजव अने जेवारे बंध नही आत्मा जेणे कालें अवंधक मानसो निरलेप मानसो तो पुण्य पापना दयथी जे

मोक्ष ने मोक्ष होय नही ते मोक्षने अजायें सादि अनंत जंगानुं
नेम के० मंजरा केम होय ॥ ४ ॥

अजनिनातेमसतानवीक्षतेरे ॥ सताविण-
म्योम्प ॥ रूपविनाकेमसिच्छन्नंततारे ॥

जातुंनक्तसख ॥ चरम० ॥ ५ ॥

अर्थ-मोम कोट मनुष्यें कोटले पुण्युं जे ए जगत्तमां घट ने
सांने नेणें ज्ञात सामुं जोपीने नृनक्षमां घट स्वरूप न दीर्घ ते-
सांने कर्तुं जे ज्ञायें घटस्थ नही नेमज रूपने अजायें गता
ही देते के० अथने नृतापणुं न पामियें अने गताने अजायें
अने के० स्वरूपण म्यो मांने हें आनंदघन, रूपने अजायें व-
क्षुने अजायें अथो अने जो वस्तुनोज अजाय तेसां एक थे
अथ अजायें गणनापण न मंजरा तो गिहनी अनेकता केम मं-
जरा मांने चरमि मंजरां स्वरूप निवृत्त तमे कर्तुं पण ने अ-
नंत रूपणुं स्वरूप केम जातुं ते नमंज कळो ॥ ५ ॥

आत्मनापरिणतिजेपरिणम्यते ॥ तंमुक्तनेदानेद ॥ तदा-
कारिणसावकपनुते ॥ ध्यायुंविभ्रप्रतिषेध ॥ चरम० ॥ ६ ॥

अर्थ-आत्मे दद चरमा तया आनंदघन ए ने प्रने अस्मिन्ने-
दम के० दद अस्मिन्ने विभ्र जे आत्मन्यधमे तेने विभ्र आ-
नंदने परिणत ॥ तदा आत्मे घटने जे आत्मन्यधमे विभ्र वि-
भ्र जे ॥ तदा अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने
अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने
अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने अस्मिन्ने

परमात्मा अने हुं निराकारी परमात्मा माटे जो वहिरात्मपणुं मूकी अंतर आत्मस्वरूपवंत थयी मारो अजेद अठेदादिक स्वरूप धर्म ठे तेने विषे तदाकारी ठतो मारा रूपनुं ध्यायवुं के० ध्यान करे ते तो विध के० ध्याननो विधि ठे अने तेवा तदाकारीपणा विण के० विना स्वरूपधर्मने अजावें रहस्यार्थें वहिरात्मवंत ठते करे ते प्रतिषेध के० निषेध विधि जाणवो ॥ ६ ॥

अंतिमजवगहणेतुजजावनुरे ॥ जावसुंशु-

भ्रसरूप ॥ तइयेंआनंदधनपदपामसुरे ॥

आतमरूपअनूप ॥ चरम० ॥ ७ ॥

अर्थ-माटे वीर परमेश्वरथी हाथ जोडी वीनती करे ठे के अहो स्वामि, अंतिमजवगहणे के० आगल सर्वथा अजावीपणुं एवो जवते चरमावर्त्तन चरम करण तथा जवपरिणतिने परिपाक ते टाणे तुज जावनुं के० परमात्मस्वजावनुं शुद्ध स्वरूप ले-इने तारा परमात्मानो मारा आत्मां जावसुं के० चिंतवन करसुं तेवारें उपमा रहित आनंदधन पद पामसुं ते आनंदधन पद केवुं ठे जेमां उपमा उपमेय रहित एवो आत्मानुं स्वरूप ठे एटले आत्मानुं आत्मित्वधर्मपणुं ठे ॥ ७ ॥ इति महावीर जिनस्तवन संपूर्ण ॥

इति श्री आनंदधनकृत चोवीसजिनस्तुति तथा

श्रीग्यानसारकृत चे स्तवन मली उवीस

स्तवन याज्ञवोध सहित समाप्त

શુદ્ધિપત્ર.

પાંનુ. લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૨— ૭—	કેતનોધાય	કેતનેધાય
૨—૧૦—	પ્રશ્ન	પદ્મ
૪— ૮—	અલણ અલણ	લલણ અલણ
૭૦— ૧—	મકુતપાધિ	મકુલપાધિ
૨૧— ૭—	દર્શન નથી	દર્શનથી
૭૬—૧૧—	વીપ	વીર્ષ
૭૬ ૧૬—	વી જો કોઈ	વી વી કોઈ
૭૭— ૦—	આત્મામ્યત્તમાં	આત્મરૂપમાં
૭૭— ૮ —	રહિતઆ તાપતિયોગ	રહિતઅ તાપિતયોગ
૭૭—૧૬—	કલ્પીમલ્લપદ્મદ	કલ્પીમલ્લપદ્મદ
૭૭— ૧—	અર્ચનિગદ	અર્ચનિગ
૭૭— ૦—	ધર્મન	ધર્મને
૭૭— ૮—	યોચનદેવે	યોચન ન દેવે
૬૭— ૧—	ધર્મની શુદ્ધ	ધર્મની શુદ્ધિ
૭૭—૭૬—	મમમોળ	મમમોળ
૭૭— ૦—	ની	ની
૭૭— ૭	વિનારી તા	વિનારી તો
૭૭— ૭૭	તમા તામે	તમા તોમે
૭૭ ૭૭	દાદી	દાદી
૭૭— ૭૭	ન ન ને	ન ન ને
૭૭ ૭—	શુદ્ધ મે	શુદ્ધ મ ને

૨૬૧ ૨૭૨-૨૭

पांनु. लीटी.	अशुद्ध.	शुद्ध.
३— ७—	कंतनोधाय	कंतनेधाय
३—१०—	प्रह	पह
४— ८—	अलरा अलरा	ललरा अलरा
२०— १—	सकृत्पाधि	सकृत्पाधि
२१— ७—	दर्जन नयी	दर्शनयी
२६—११—	वीथ	वीथे
२६—१६—	बीजोकोडे	बीजीकोडे
२७— ४—	आत्माम्बरगमां	आत्मम्बरगमां
२७— ८—	रत्नितआनाधनियोग	रत्नितअनाधनियोग
२७—१६—	कक्षीमद्युगदंद	कक्षीमद्युगदंद
३०— १—	अटनिंगर	अटनिंग
३१— ११—	धमन	धमनं
३१— ८—	दोचनदेगे	दोचनन देगे
६२— १—	धर्मनी गण	धर्मनी शृद्धि
७६—२०—	ममगाण	ममगाणं
१०४— ४—	नी	नी
१०५— ७—	विचारीता	विचारीतां
१०५— ११—	ममगाणं	ममगाणं
११०— १२—	गोदी	गोदी
११५— १३—	नज नज	नज नज
१२७— १४—	ममगाण	ममगाण न न
	रत्नित ममगाण	

